

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,
Schmuck Erzsébet*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	761
Bejelentés összeférhetlenségi ok megszüntetéséről.....	761
Megemlékezés az utolsó idegen megszálló katona hazánkból való távozásának évfordulójáról.....	761
Bejelentés az Országgyűlés rendkívüli ülése összehívásának kezdeményezéséről	762
Áder János köztársasági elnök átiratai az Országgyűléshez államtitkárok kinevezéséről:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> jegyző.....	762
<i>Móring József Attila</i> jegyző	763
Bejelentés az Országgyűlés jegyzőjének lemondásáról / <i>Pogácsás Tibor</i> (Fidesz)/	763
Bejelentés frakcióvezető-helyettes megválasztásáról.....	763
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	763
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	765
<i>Sneider Tamás</i> (Jobbik)	766
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	768
<i>Tóbiás József</i> (MSZP)	770
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	772
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP)	773
<i>Czunyiné dr. Bertalan Judit</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	775
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	776
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	778
Bejelentés napirenden kívüli felszólalókról.....	779
Döntés önálló indítványok kivételes eljárásban történő tárgyalásáról	780
Döntés napirendi ajánlás módosításáról	781
Az ülés napirendjének elfogadása	781
Mentelmi ügy:	
<i>Szabó Tímea</i> (független) mentelmi ügye.....	782
Felszólaló:	
<i>Dr. Vitányi István</i> , a Mentelmi bizottság előadója.....	782
Határozathozatal	782
Személyi ügy:	
Új bizottsági tag megválasztása.....	782

Interpellációk

<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Igaz-e a mondás, miszerint rablóból lesz a legjobb pandúr?” címmel	783
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	784

Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	786
Határozathozatal	786
Volner János (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan kellene a Paksi Atom-erőművet finanszírozni?” címmel	786
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	787
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik)	789
Határozathozatal	789
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ha uniós pénz, akkor nem számít, hova folyik el?” címmel.....	789
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	790
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	792
Határozathozatal	792
Németh Szilárd István (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Versenyképes árak a versenyképes gazdaságért - a rezsicsökkentés folytatódik!” címmel.....	792
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	793
Viszonzválasz:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	794
Dr. Szakács László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Meggvédi-e a kormány a Zsolnay márkát mint hungarikumot egy külföldi befektetőtől?” címmel	795
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	796
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	798
Határozathozatal	798
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Meddig kell még az út szélén várni?” címmel.....	798
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	799
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	801
Határozathozatal	801
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nyáron kevesebb a rászoruló gyermek, avagy miért csak a rászoruló gyermekek töredéke jut nyári szociális étkeztetéshez?”	801
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	803
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	804
Határozathozatal	805

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a belügyminiszterhez - „A nemzet nagy telefonlopási ügyéről” címmel.....	805
Tasnádi László belügyminisztériumi államtitkár válasza	806
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	807
Tasnádi László belügyminisztériumi államtitkár	807

Novák Előd (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hajlandó-e a kormány a reklámadó után ingyeninternetet is bevezetni?” címmel.....	807
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	808
Viszonzás:	
Novák Előd (Jobbik).....	809
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	809
Bencsik János (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan növeli Magyarország energiabiztonságát a gáztározók állami kézbe vétele?” címmel	809
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	810
Viszonzás:	
Bencsik János (Fidesz).....	811
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mi lesz a fiatalokkal?” címmel	811
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	812
Viszonzás:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	813
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	814
Dr. Varga László és Gúr Nándor (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Különböző mércével mér az ügyészség” címmel	814
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza.....	815
Viszonzás:	
Gúr Nándor (MSZP).....	816
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	817
Egyed Zsolt (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Mikor vetnek véget a kettős mérce használatának?” címmel.....	817
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	818
Viszonzás:	
Egyed Zsolt (Jobbik)	819
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	819
Szászfalvi László (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan járult hozzá a munkahelyvédelmi akciótér a foglalkoztatás javításához?” címmel	820
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	820
Viszonzás:	
Szászfalvi László (KDNP).....	821
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	822
Schmuck Erzsébet (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit tesz a földművelésügyi tárca az erdészeti ágazat éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodása érdekében?” címmel	822
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	823
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	824
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	824
Harangozó Gábor István (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Meggy vagy nem meggy?” címmel	824
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	825
Viszonzás:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	826
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	827

Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Elfogadhatónak tartja-e a közel féléves csúszásokat a Miniszterelnökség gyakorlatában? Nem tartanak-e attól, hogy a jogszabálysértő működés gyakorlata a közigazgatás valamennyi szintjén megjelenik majd, a Miniszterelnökség rossz példája nyomán?” címmel.....	827
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter válasza	828
Viszónválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	829
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	830

Kérdések

Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Valóban nőtt a dolgozói elszegényedés, milliók keresnek kevesebbet, mint hat éve?” címmel	830
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	831
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „A Fidesz átvett egy országot?” címmel	832
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	833
Schmuck Erzsébet (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit tesz a kormány a magyar lakos- ságot sújtó szállópor-szennyezés érdemi csökkentéséért?” címmel	834
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	835
László Tamás (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikorra várható az M3-as zajvédő fal jobb oldali szakaszának megépítése?” címmel.....	835
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	836
Heringes Anita (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Magyarországot már az Egészségügyi Világszervezet is vizsgálja?” címmel.....	837
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	838
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Elősegíti-e az orosz-ukrán konfliktus békés rendezését az, hogy a kormány katonai szövetséget ajánl Ukrajnának?” címmel	839
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza.....	840
Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „Csak egy propagandaakció díszlete volt a négypartii egyeztetés?” címmel	840
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza.....	841
Egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetalakítással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	842
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	842
Felszólalók:	
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	844
Dr. Harangozó Tamás Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	845
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	849
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	852
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	855
Harangozó Gábor István (MSZP).....	859
Dr. Józsa István (MSZP).....	862
Korózs Lajos (MSZP).....	866
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	870
Dr. Józsa István (MSZP).....	871
Dr. Hiller István (MSZP)	872

Sallai R. Benedek (LMP)	876
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	881
Kiss László (MSZP)	882
Dr. Józsa István (MSZP).....	886
Kiss László (MSZP)	889
Teleki László (MSZP).....	890
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	892

A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	894
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	894

Felszólalók:

Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	899
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	903
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	907
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	911
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	914
Tukacs István (MSZP).....	915

Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	916
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	916

Felszólalók:

Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	919
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	920
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	924
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	926
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	929
Riz Gábor (Fidesz)	931

Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	932
--	-----

Egyes törvényeknek a sportfogadással összefüggő módosításáról törvényjavaslat általános vitája	935
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	936

Felszólalók:

Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	938
Mengyi Roland , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	939
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	944
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	948
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	953
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	958
Dr. Varga László (MSZP)	961
Szilágyi György (Jobbik).....	963
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	968
Szilágyi György (Jobbik).....	969
Dr. Varga László (MSZP)	970
Sallai R. Benedek (LMP)	970
Szilágyi György (Jobbik).....	973

Cseresnyés Péter (Fidesz) előterjesztői válasza	974
--	-----

Napirenden kívüli felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	975
Szabó Sándor (MSZP)	977
Sallai R. Benedek (LMP)	979
Farkas Gergely (Jobbik)	981

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről.....984

Az ülés bezárása984

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter és DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter és DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, DR. NAVRACSICS TIBOR külgazdasági és külügyminiszter, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR, ORBÁN GÁBOR, TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY és TASNÁDI LÁSZLÓ belügyminisztériumi államtitkárok, CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT és DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülészakának
1. ülésnapja
2014. június 19-én, csütörtökön

(9.40 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Schmuck Erzsébet és
Móring József Attila)

(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülészakának első ülését megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Móring József Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Szelényi Zsuzsanna országgyűlési képviselő asszony arról tájékoztattott, hogy a mandátumigazoláskor bejelentett **összeférhetetlenségi okot** június 10-én **megszüntette**. Bejelentem, hogy ettől a határnaptól gyakorolhatja képviselői jogait, és tiszteletdíj illeti meg. A mai napon bizottsági tagságáról is dönthet az Országgyűlés.

Tisztelt Ház! 1991. június 19-én **elhagyta Magyarországot területét az utolsó szovjet katona**. Ugyanaznap az Országgyűlés elfogadta az ország szabadsága visszaszerzésének jelentőségéről és a magyar szabadság napjáról szóló törvényt, amelyre a mai napon emlékezünk. Magyarország szuverenitását és a magyarok szabadságát a XX. században csaknem ötven esztendőn keresztül csorbította és korlátozta idegen katonai megszállás.

1944. március 19-én a náci Németország, míg 1945-től a kommunista Szovjetunió szállta meg katonailag Magyarországot. Ez utóbbi hatalom katonai jelenléte az első magyarországi szabad választásokat követően több mint egy esztendővel szűnt meg.

Magyar nemzedékek évszázados vágya teljesülhetett be ezelőtt 23 esztendővel: a magyar szabadságot elnyomó, idegen katonai erő kivonult az országból. Megvalósult, amiért nagyon sokan az életüket is hajlandók voltak feláldozni. A költő, Heltai Jenő erről így fogalmaz: „Ez nem ajándék. Ingyen ezt nem adják, / Hol áldozat nincs, nincs szabadság. / Ott van csupán, ahol szavát megértve / Meghalni tudnak, és élni mernek érte.”

Mi, mai magyarok, merjünk élni a megküzdött szabadságunkért, ezzel adva elégtételt az előttünk járóknak, és reményt, esélyt az utánunk következőknek. Védjük meg a XXI. század új kihívásai és veszélyei között is. Adja Isten, hogy nekünk és utódainknak meghalni már ne kelljen ezért a szabadságért, csak állhatatosan és okosan élni érte és vele. *(Novák Előd: Távolítsuk el a Szabadság téri szovjet emlékművet!)*

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a kormány, valamint a Fidesz-frakció részéről Rogán Antal frakcióvezető úr az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az **Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte** 2014. június 19-ére. Leveleik mellékletében megjelölték mindazokat az előterjesztéseket, amelyeknek megtárgyalását kezdeményezik. Ezeket a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 38. § rendelkezésének megfelelően megküldte az őszi ülészakára vonatkozó törvényalkotási programját, amelyet ugyancsak a honlapon ismerhetnek meg.

Tisztelt Ház! Áder János köztársasági elnök úr az **államtitkárok kinevezéséről** szóló átiratait megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt és Móring József Attila jegyző urat, hogy ismertessék a köztársasági elnök úr átiratait.

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján Kis Miklós Zsoltot, dr. Kovács Zoltánt, L. Simon Lászlót, Németh Lászlónét, Potápi Árpád Jánost, dr. Sonkodi Balázst, Zsigmondné dr. Vitályos Eszter Zsuzsannát 2014. június 15-ei hatállyal a Miniszterelnökség államtitkárává;

dr. Konrád Károlyt, Pogácsás Tibort, Tasnádi Lászlót 2014. június 15-ei hatállyal a Belügyminisztérium államtitkárává;

Czibere Károlyt, Czunyiné dr. Bertalan Juditot, dr. Hoppál Pétert, dr. Rétvári Bencét, dr. Simicskó Istvánt, Soltész Miklóst, Veresné Novák Katalint 2014. június 15-ei hatállyal; valamint dr. Zombor Gábort 2014. június 24-ei hatállyal az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárává,

dr. Bitay Márton Örsöt, Czerván Györgyöt, dr. Nagy Istvánt, V. Németh Zsoltot, Zsigó Róbertet 2014. június 15-ei hatállyal a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárává;

Vargha Tamást 2014. június 15-ei hatállyal a Honvédelmi Minisztérium államtitkárává;

dr. Berke Barnát, dr. Patyi Gergely Sándort 2014. június 16-ai hatállyal, valamint dr. Répássy Róbertet 2014. június 15-ei hatállyal az Igazságügyi Minisztérium államtitkárává;

Balatoni Monikát, Győri Enikőt, dr. Mikola Istvánt, dr. Szabó Lászlót, Szijjártó Pétert 2014. június 15-ei hatállyal a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárává;

Banai Péter Benőt, dr. Czomba Sándort, Orbán Gábort, dr. Rákossy Balázst, Tállai Andrászt 2014. június 15-ei hatállyal, valamint Glattfelder Bélát 2014. július 2-ai hatállyal a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárává;

dr. Aradszki András, dr. Fónagy Jánost, Hegmanné Nemes Sárát, Szabó Zsoltot 2014. június 15-ei hatállyal, valamint Tasó Lászlót 2014. július 1-jei hatállyal a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2014. június 11. Üdvözlettel: Áder János”

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 215. § (2) bekezdése alapján dr. Biró Marcellt a Külgazdasági és Külügyminisztérium, dr. Czepek Gábort a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, dr. Molnár Zoltánt az Igazságügyi Minisztérium, dr. Simon Attila Istvánt a Földművelésügyi Minisztérium, dr. Vidoven Árpádot a Miniszterelnökség közgazdasági államtitkárává 2014. június 15-ei hatállyal kineveztem. Budapest, 2014. június 11. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az államtitkároknak eredményes munkát és sok sikert kívánjak az Országgyűlés és a magam nevében.

Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy Pogácsás Tibor jegyző úr államtitkári megbízására figyelemmel június 18-án **jegyzői tisztségéről lemondott**. Megköszönöm jegyző úr munkáját az Országgyűlés és a magam nevében, új megbízásához neki is sok sikert kívánok.

Tájékoztatom önöket, hogy a KDNP képviselőcsoportja Szászfalvi László urat **frakcióvezető-helyettesnek megválasztotta**. Neki is sok sikert kívánok a munkájához.

Tisztelt Ház! Most a **napirend előtti felszólalások** következnek. A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schiffer András, az LMP képviselőcsoportjának vezetője: „Meddig halogat a kormány?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Hétfőn megszületett a Kúria 2/2014-es polgári jogegységi döntése. Ennek kapcsán jó néhány dolog világossá vált a tizenvalahány éve húzódó devizahitel-krízis kapcsán. Előljáróban ki kell mondani azt, hogy árfolyamkockázatnak egy fogyasztói hitelszerződésben semmi keresnivalója nincsen. És még egy körülményre fontos rámutatni, amit egyébként a Kúria nem vizsgált: ezeket a deviza alapú hitelszerződéseket nem csak polgárjo-

gi alapon lehet kikezdeni, kétséges az, hogy az ilyen típusú jogügyletek nem ütköztek-e bele az annak idején hatályos hitelintézeti törvény 78. § (1) bekezdésébe, amelyik egyébként megkövetelte a bankoktól, hogy az adósok teherviselő képességét megvizsgálja.

Nem csak a bankoknak, az elmúlt tíz év kormányainak is van elszámolnivalója. Ez az egész konstrukció, ez a hibás termék kétmillió embert nyomorított meg, kis- és középvállalkozások ezreit tette tönkre, befagyasztotta a hitelpiacot, és nulla növekedési pályára lökte a magyar nemzetgazdaságot.

(9.50)

Az egész történet egy olyan kormányrendelettel indult, a 88/2001. kormányrendelettel, aminek aláírója Orbán Viktor volt. Majd később a Medgyessy- és az első Gyurcsány-kormány létrehozta a túlfogyasztás gazdaságpolitikáját, amit csak külföldi forrásból lehetett finanszírozni, és a lehető legnagyobb cinizmussal a forrásban levő árfolyamkockázatot a legkevésbé teherviselő lakosságra hárította. Gazdaságpolitikájuk a növekedés hamis látszatát keltette, miközben a növekedés mögött csak a fogyasztás állt. Ezt követően a külföldi tőkét egyébként gond nélkül kiszolgáló Bajnai-kormány egy önkéntes banki magatartási kódexszel próbálta meg szőnyeg alá söpörni a problémát.

Felelősségük van a jegybanki vezetéseknek is, hiszen 2006-2007 körül a svájci központi bank figyelmeztette a kelet-közép-európai országokat az ügyletekben rejlő kockázatokra. Ezt követően a lengyelek eljártak a svájci központi banknál, kötöttek egy szakügyletet, és kivették ezt a hibás terméket. A csehek és a horvátok ugyanígy tettek. A Járai Zsigmond-féle jegybankvezetés, majd később a Simor-féle jegybankvezetés viszont figyelmen kívül hagyta a svájci bank figyelmeztetését.

Az Orbán-kormánytól 2010 májusa után joggal várták úgy a hitelkárosultak, hogy megoldást nyújt. Három intézkedést kell kiemelni. Az egyik a végtörlesztés, amely a devizahitelek 77 százaléka számára nem volt igénybe vehető. Pont azokon nem segített, akik a legmélyebbre estek ebben a csapdában. Az árfolyamgátat pontosan azok, akiknek 90 napnál nagyobb elmaradásuk volt, nem tudták igénybe venni 2013 novemberéig, tehát a kormány három és fél éven keresztül nem segített a valóban kritikus helyzetben lévő adósokon. Végezetül az eszközkezelő pedig egy eszköztelen eszközkezelő volt, érdemi anyagi források nélkül.

A Lehet Más a Politika időközben öt javaslatot is megfogalmazott, ami érdemben segített volna ezen a helyzeten, nemcsak a hitelkárosultakon, hanem a magyar nemzetgazdaságon is. 2011 őszén terjesztettük elő a nemzeti ingatlanalapra vonatkozó javaslatunkat, ami a bankadót is ennek a krízisnek a kezelé-

sére fordította volna, és meg lehetett volna vetni egy közösségi bérlakásállomány alapját, egy közösségi bérlakás-fejlesztési program alapját.

Javasoltuk mi is, hogy a Magyar Nemzeti Bank haladéktalanul kezdjen tárgyalásokat a svájci központi bankkal és az Európai Központi Bankkal a kereskedelmi bankrendszer forrásoldala biztosítása végett. 2013-ban, illetve idén év elején Ertsey Katalin és Vágó Gábor képviselőtársaimmal előterjesztettük azokat a javaslatokat, hogy ne lehessen többé a bírói út megkerülésével bárkinek a házára végrehajtást vezetni. A Fidesz ezt elvetette, a bankok oldalára állt.

Javasoltuk továbbá azt, hogy a polgári törvénykönyv az ilyen típusú ügyleteket tiltsa meg, javasoltuk továbbá azt, hogy a bankok a deviza alapú hiteltől eredő követeléseiket ne ruházhassák át kétes háttérű cégekre. Ezeket a javaslatokat a Fidesz utólagára két héttel ezelőtt lesöpörte az asztalról, nem kívánt segíteni az embereken, mert tart a Bankszövetségtől.

Végezetül, a döntést követő órákban előterjesztettünk ezen a héten egy törvényjavaslatot, amely a tisztességtelennek minősített árfolyamrésből szedett nyereség visszafizetésére kötelezné a bankokat. Nincs több idő, nincs mire várni, cselekednie kell a kormánynak. Fontolják meg még egyszer a javaslatainkat.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár urat illeti a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Napirend előtti felszólalásának a címe: „Meddig halogat a kormány?” Úgy gondolom, hogy 2010-ben a kormányváltást követően a Fidesz-KDNP-kormány semmit nem halogatott, egy percet sem várt arra, hogy elkezdje a devizahitelek óriási társadalmi problémájának a megoldását. Azt azonban tudni kell a képviselő úr állításával szemben, hogy az első Orbán-kormánynak a helyzet kialakulásához az égvilágon semmi köze nincsen, hiszen a devizahitelek problémája valójában 2005-től kezdődött, 2005-től indult el, akkor nem értem, hogyan kever ide 2001-es kormányrendeletet és Orbán Viktor felelősségét.

Annál nagyobb a felelőssége a Fidesz-kormánynak, hogy 2010-ben megállította a további deviza-jelzáloghitelezést, és elkezdte ennek a nemzetközileg is igen nagy problémának a felszámolását, hiszen abban egyetértünk, hogy ez több százezer családnak és több millió embernek okozott és okoz ma is nehézséget a mindennapokban.

Nem értünk egyet abban sem, hogy amit a Fidesz-kormány - három jelentős intézkedést - tett a végtörlesztés, az árfolyamgát és az eszközkezelő rendszereinek a kialakításával, ez nem jelentett határozott problémát, hiszen az érintettek közel felének jelentett ez végleges megoldást. Való igaz, hogy még

így is több százezer ember várja a megoldást. Úgy gondoljuk, hogy a Kúria döntésével elhárultak azok a jogi akadályok, hogy a kormány és az Országgyűlés megtalálja azt a végleges, átfogó és felelős megoldást, amivel ezt a társadalom számára végleg el lehet intézni, ki lehet vezetni a devizahiteleket a magyar piacról.

Azonban mielőtt ebbe belevágunk, úgy gondolom, először végig kell gondolni, hogy egy igazságos megoldás szülessen, egy olyan igazságos megoldás, amit a társadalom is el tud fogadni. Például azok, akik forintban adósodtak el, nem járhatnak rosszabbul, mint azok, akik a devizahitel eszközével éltek.

Ennek a megoldásnak jogilag és közgazdaságilag is véglegesnek és megtámadhatatlannak kell lenni, nem lehet olyan megoldást választani, amely újabb perek sorozatát jelentheti esetleg az érintettek számára, amely nem megoldást jelent, hanem elhúzódó, költséges jogi eljárásokat. Végleges megoldást kell hogy találjunk közgazdasági és pénzügyi értelemben is, hiszen nem lehet, hogy Magyarország pénzügyi biztonságát a megoldás veszélyeztesse, nem lehet, hogy a pénzügyi egyensúly felborulásához vezessen az a majdani törvényjavaslat, amelyet a kormány fog az Országgyűlés elé terjeszteni vélhetően az ősz folyamán, amely nemhogy megoldaná a problémát, hanem problémák sorozatát fogja majd gerjeszteni. Valóban, a Kúria döntése felhívta a figyelmet három alapvető problémára. Itt várhatóan az érintettek számára kártérítést kell majd fizetni azoknak a bankoknak, amelyek elkövették a törvényteleniséget. Nyilvánvaló, hogy ezt sem úgy szeretné a kormány megoldani, hogy az érintettek jogi úton perekkel vívják ki, hanem maga a törvény tegye majd lehetővé ezeket a kártérítéseket az érintettek számára.

Ami az LMP javaslatait illeti, azok közül nem tudjuk azt támogatni, amely az adósokat pereskedésre kívánja ösztönözni. Úgy gondoljuk, hogy az a megoldás a követendő, ami a kormány előtt áll, a törvényjavaslat alapos és felelős megalkotása és annak az Országgyűlés elé való terjesztése. Ez a törvényjavaslat fogja véglegesen megoldani a több mint egy évtizede fennálló problémát, és ez a törvényjavaslat a bajba jutott emberek megelégedésére kell hogy megszülessen, és a végrehajtása is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* ezt kell hogy majd kívánja.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselője, Sneider Tamás következik: „A kísérletezések ideje lejárt” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miért is ezt a címet adtam a mai napirend előtti felszólalásnak? Azért, mert kicsit visszamenve az időben, 2010 októberében tárgyaltuk a családi adókedvezmény bevezetésének a lehetőségét.

Akkor a javaslat folyamán a vitában a Jobbik már felhívta a figyelmet arra, hogy a háromgyermekes családoknak körülbelül csak a 8 százaléka tudja majd igénybe venni teljes mértékben a családi adókedvezményt. Felhívtuk a figyelmet arra, hogy a legmódosabbaknak lesz igazából ez egy komoly lehetőség, a középosztálybeli, alsó középosztálybeli vagy alacsony jövedelemmel rendelkezők számára vajmi keveset fog jelenteni ez a támogatási forma.

(10.00)

Már akkor javasoltuk, hogy a kétgyermekes családok esetében sokkal nagyobb mértékű legyen ez a családi adókedvezmény, amit önök akkor nem fogadtak el, és azóta is 20 ezer forintot tesz ki ez a családi adókedvezmény két gyermek esetén; míg viszont három gyermek esetén már 100 ezer forintot jelent. Javasoltuk továbbá, hogy vezessék be a családi adókedvezmény-kiegészítés rendszerét, éppen azért, hogy ezt a hibát, amit önök akkor ejtettek, orvosolni lehessen. Egyik kérésünket sem fogadták meg akkor.

Nos, ezt a hibát nem oly rég a miniszteri meghallgatáson Balog Zoltán miniszter úr is belátta. Idézem: „Indítottunk egy olyan jövedelemsávval a családi adókedvezményénél, ami valóban az alsó jövedelmi rétegekben nem volt igénybe vehető.” Véleményünk szerint ez egy felelőtlen gondolkodás volt, hisz nincs idő a kísérletezgetésre a mostani demográfiai viszonyok között. Három év kellett ahhoz, hogy rájőjjenek erre a hibára, és hála istennek, tavaly januárban létrejött a járulékok utáni kedvezmény is. Ezzel javult ugyan a helyzet, de még korántsem elégséges. Nos, a Jobbik álláspontja az, hogy a kétgyermekes családok esetében sokkal nagyobb mértékű támogatásra, családi adókedvezmény-kiegészítésre van szükség.

Tisztelt Képviselők! A családok jelen pillanatban napról napra számolgatnak Magyarországon. Jól látható, hogy az elmúlt években hatalmas mértékű volt az elszegényedés a gyermekes családok esetében. Ezt számos statisztika már kimutatta. A KSH 2013-as létminimum-számítása leírta, hogy 87 500 forint ma Magyarországon a létminimum, ugyanakkor egy minimálbér nettója 64 200 forint. Vagyis egy minimálbérből élő személy számára 23 300 forint hiányzik ahhoz, hogy a létminimumot elérje.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gondoljuk el, azok a fiatal családok, azok a fiatalok, akik ilyen keresetből élnek, és ilyenből sajnos sok százezer, majdnem egymillió van Magyarországon, vajon hogyan fognak vállalni gyermeket. Hogyan vállalják az első vagy második gyermeket? Nyilvánvalóan sehogy, mert ebből lehetetlen vállalni. Nos tehát, mint mondtam, a jelenlegi gyermekek után 20 ezer forint jár két gyermek esetén, mi azt szeretnénk, ha ezt jóval magasabb összegre tudná feltornáznai a jelenlegi kormányzat, hiszen ez volt már négy évvel ezelőtt is a kezdeményezésünk.

És nézzünk azért még egy-két adatot: 88 700-ra esett vissza a születések száma 2013-ban. A 2011-es népszámlálás alapján látható, hogy a 2001-es évi adatokhoz képest 45 ezerrel csökkent az egygyermekes családok száma, 130 ezerrel a kétgyermekes családok száma és 8 ezerrel a három- vagy többgyermekes családok száma. Miről van szó? Az elmúlt tíz évben drasztikus módon csökkent a kétgyermekes családok száma. Pontosan ezért mondjuk, hogy igenis a kétgyermekeseket nagyobb mértékben kell támogatni azért, hogy aztán legyen lehetőség a harmadik vagy negyedik gyermek vállalására is.

Balog Zoltán miniszter úr a meghallgatáson azt is mondta, hogy mentális változásra van szükség a demográfiai folyamatok alakításához. Ebben nyilván igaza van, de létbiztonság nélkül, biztos vagyok benne, nem lesz mentális változás. Márpedig jelen pillanatban, amint látjuk, a népességfogyást nem sikerült megállítani, viszont az elvándorlást sikerült megnövelni, még hozzá hatalmas mértékben. Mint láthatuk, a létminimum magasabb, mint a minimálbér összege. Százezrek kerültek devizacsapdába, valódi termelő munkahelyek sajnos nem jönnek létre az országban, és bizony a biztonság kérdése is nagyon megkérdőjelezhető vidéken, hiszen rengeteg faluban már lassan nappal sem lehet kimenni az utcára, nemhogy éjszaka. Ez minden, csak nem létbiztonság.

Nos, ezért mondjuk, hogy már nem számolgatni és kísérletezgetni kellene, hanem felszámolni a gyermekvállalás elé háruló akadályokat. Ezért kérem a kormányt, hogy ne halogassa a kétgyermekes családok támogatásának növelését.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egyértelműen elmondhatjuk szerintem, képviselő úr állításaival szemben, hogy az elmúlt négy esztendő kormányzati politikájában az egyik leginkább kedvezményezett csoport pontosan a családok, a családosok voltak. Míg az átlag munkavállalók esetében a jövedelem és az életszínvonal 7,3 százalékkal emelkedett, addig a családosok esetében ez sokkal nagyobb, 12,8 százalék.

Az egyértelmű mindenki számára szerintem, hiszen láthatjuk, az elmúlt évek költségvetéseiből mégiscsak kiderül, hogy 540 milliárd forint az, amit 2011-2012-2013-ban a családosoknál hagytunk. Hiszen azt mondtuk, hogy aki munkát is vállal, és aki gyermeket is vállal egyszerre, az szolgálja leginkább a nemzet rövid és hosszú távú érdekeit. Éppen ezért pontosan azokat az akadályokat, azokat a nehézségeket, amiket eddig jelentett számukra a gyermekvállalás, amelyben az államnak része volt, amelyhez az

államnak köze volt, hiszen sok esetben a gyermekvállalás a szegénység vállalását is jelentette, nos, ezeket az akadályokat fel kell számolni, ezeket a hátrányokat meg kell szüntetni. A gyermekvállalás semmiképpen nem lehet hátrány senkinek, ha az állami szolgáltatásokat nézzük.

Ezért fontos a bölcsődei, óvodai férőhelyek javítása, felújítása, ez mégiscsak 6 ezer férőhelyet érintett. Ezért fontos nemcsak az adópolitikában, hanem más területen is, a munkajogi szabályoknál például, a munkahelyvédelmi akciótervben, hogy igencsak sok kismama most már kedvezményes járulékfeltételek mellett tud visszamenni dolgozni, pontosan azért, hogy számára is vonzóbb legyen visszamenni munkába, és a munkáltató számára is vonzóbb legyen egy édesanyát visszafogadni abban az esetben, ha vissza akar menni dolgozni, mondjuk, a gyermek egyéves kora után. De mondhatnám azt a másik munkaügyi garanciát is, amelyik egyértelművé tette, hogy ha valaki úgy akar visszamenni dolgozni, hogy csak 4 órában, 6 órában akar dolgozni a kisgyermek fokozott nevelése mellett, akkor ezt is most már munkaügyi törvényi garancia mentén teheti meg.

Arra kívánok tehát itt pár példát fölhozni képviselő úrnak, hogy az ön állításaival szemben itt egy minden kormányzati ágazatra, minden részterületre kiterjedő intézkedéscsomagja volt a kormányzatnak, aminek meg is lett az eredménye. Hiszen a termékenységi ráta ebben a korosztályban, ha kismértékben is, de azért az elmúlt egy esztendőben javult. Tehát az egy szülőképes korú édesanyára jutó gyermekszám azért javult az elmúlt esztendőben, bár még messze vagyunk attól a céltől, amit eredetileg kítűztünk magunk elé. Ennek egyik része volt a családi típusú adókedvezmény, amelyet valóban fokozatosan vezettünk be, hiszen először csak a személyi jövedelemadóra lehetett igénybe venni, de utána, amikor láttuk, hogy pontosan az alsó középosztály kiszélesítése szempontjából fontos, hogy akik oda alulról szeretnének bekerülni, azok számára a járulékra is kiterjeszhető legyen ez a kedvezmény tovább, évi 40-50 milliárd forintos összkedvezménnyel, akkor ezt kiterjesztettük a járulékokra is, nem csak a személyi jövedelemadóra.

Ebben is látható, hogy igyekszünk egyre több és egyre szélesebb körű kedvezményeket bevezetni. Ön is láthatja és kiszámolhatja, hogy az átlagkeresetű vagy egy kicsivel az átlag fölött kereső család esetében is, ha van három gyerek, akkor lényegében már sem adót, sem járulékot nem fizetnek, a nettó és a bruttó bér egybeesik. Úgy gondolom, ennél nagyobb kedvezményt, mint hogy a fizetési papíron a nettó sorban és a bruttó sorban ugyanaz az érték szerepel mindenki számára, tehát a közteherviselés rendszeréhez, mondjuk, egy háromgyermekes átlagjövedelmű család azzal járul hozzá, hogy a gyermekeket felneveli, és önmaga nem saját fogyasztására költ, hanem másra, a saját gyermekére költi azokat a pénzeket, nos, ha ezt a rendszert létrehoztuk, ennél ked-

vezményesebb adó- és járulérendszer, hozzávéve természetesen a munkahelyvédelmi akciótervben a családos anyák kedvezményeit is, a járulékkedvezményeit, nem nagyon lehet kialakítani.

Ami pedig a hosszú távú családtervezést illeti, nyilvánvalóan senki sem egy- vagy két-, vagy hároméves adótörvények alapján vállal családot. Elsősorban értékek alapján vállal családot. De az állam részéről a legfontosabb, amit ebben biztosítani kell, a stabilitás, a biztonság; hogy valaki lássa, hogy azok a garanciák, amelyeket most megad egy Fidesz-KDNP-kormány, egy következő kormányzat nem törli el, mint ahogy ez 2002-ben, a szocialista hatalomátvitelkor részben megtörtént. Ezért fontos, hogy most már kétharmados, sarkalatos törvényben rögzítettük azoknak a családi támogatásoknak a rendszerét, amit a családosok megkaphatnak. Így hosszú távon tervezhetnek, hiszen ameddig a Fidesz-KDNP-nek legalább egyharmada van ebben a parlamentben, addig ezeket eltörölni nem lehet. Addig ezek a különböző kedvezmények, ez a támogatási rendszer megmarad mindenki számára.

Tehát egy Alaptörvényben lefektetett értékekre alapuló családpolitika volt az, ami segített ebben a magasabb termékenységi rátában, egy stabilitást jelentő sarkalatos törvény és a legszélesebb körű kedvezmény, ami a rendszerváltás óta és Európában valaha is, valahol is megillette a családokat.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóbiás József képviselő úr, az MSZP részéről: „Nemzetünk nagyvállalkozói vállalnak-e több felelősséget?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „A mi felfogásunk az, hogy akinek extra magas jövedelme van, annak többet is kell vállalnia a közterhekből. Nem kényszer van, hanem igazság van.” Az elmúlt hetek nyilatkozatai a miniszterelnök úrtól, mindkét mondat a reklámadó kapcsán hangozott el, vagyis hogy nem költségvetési kényszerek miatt, nem gazdasági megfontolások miatt, hanem pusztán az igazságosság miatt kell bevezetni a reklámadót.

(10.10)

Hamisan cseng ez az igazság egy olyan törvény benyújtása és elfogadása után, amely a kereskedelmi tévék közül az egyiket bünteti, a másikat pedig kivételes helyzetbe hozza. Nos, ha az igazságnál tartunk, akkor föl kell tennünk egy nagyon egyszerű kérdést: vajon igazságos-e, hogy a közbeszerzéseken hízó cégek tulajdonosai csak filléreket fizetnek be abba a közös kasszába, amelyből ők két marékkal markolják ki maguknak a pénzt. Szerintünk ez nem igazságos,

mert aki a közösből él, annak legyen elég a tisztességes haszon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma Magyarországon azokat a vállalkozásokat, amelyek árbevételének döntő része az adófizetők pénzéből származik, mi, magyar emberek tartjuk el. Ha ezek a cégek extraprofitot érnek el, akkor azt rajtunk, magyar embereken keresték meg. Mindannyian tudjuk, hogy ezek a cégek, amelyek mostanában szinte minden közbeszerzésen nyernek - legyen szó állami, legyen szó önkormányzati beruházásról -, ők azok, akik csak egy látszólagos versenyben vesznek részt, ámde mindannyian tudjuk, hogy kiről van szó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tegyük föl a kérdést, ki hiszi el ma Magyarországon, hogy az olyan cégek, mint a Közgép, Simicska Lajos cégbirodalma vagy Mészáros Lőrinc vállalkozásai jobb munkával vagy alacsonyabb árak miatt nyernek és nem a kormányzati kapcsolataik miatt. Ki hiszi el, hogy a hatékonyságuk miatt tudnak akár 10-20 százalékos haszonra is szert tenni a tulajdonosaik, és nem az extraprofitot biztosító árak miatt? Ráadásul ezek az önkormányzati megrendelésekből gyarapodó cégek tulajdonosai az extraprofit után is csak az általános adómértéket fizetik meg, ugyanúgy, mint a 60-70 ezer forintot kereső munkás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintünk az az igazságos és tisztességes, ha ezeknek a közpénzből hízó, extraprofitot termelő vállalkozásoknak, cégeknek a tulajdonosai nagyobb részt vállalnak a közterhekből. Ordító igazságtalanság, hogy miközben magánvagyonok, vállalatbirodalmak épülnek a mi adóforintjainkból, aközben a kormány éppen most írja le a konvergenciaprogramjában, hogy a következő évben mintegy 600 milliárd forintot kíván megspórolni a szociális ellátásokon, vagyis magyarul: a nyugdíjasokon, a gyermekeken, a szülőkön, a kismamákon, a beteg, elesett embereken. Aki a közösből él, annak elég legyen a tisztességes haszon.

Az igazság azt követeli meg, hogy minden olyan cég, amely közösségi forrásból tisztességtelen haszonra tesz szert, az osztaléka után 75 százalék adót fizessen. Higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, van miből, hiszen csak az elmúlt hetekben a Simicska-birodalom több mint 22 milliárd forint osztalékot vett ki a tavalyi évben. De az offshore gázüzletágban elhíresült Garancsi István érdekkörébe tartozó MET Zrt. is több mint 54 milliárd osztalékot fial az offshore cégek mögé bújtatott tulajdonosainak. Mészáros Lőrinc vállalkozó másfél év alatt 2 milliárd forint osztalékra tett szert. Ha csak számolunk, ez 78 milliárd forint osztalék, tisztelt képviselőtársaim. Úgy is mondhatnánk, hogy mindegyik százmilliós, milliárdos osztalék egy-egy bizonyíték arra, hogy mennyire drágán dolgoztak ezek a cégek. Van, ahol 20 százalék extraprofitra tettek szert.

Mindegyik milliárdos haszon üzenete: ennyit kerestünk rajtatok, magyarok. Mind a társadalmi igazságosság, mind pedig a gazdasági ésszerűség azt

diktálja, hogy ha az elmúlt négy évben önöknek nem sikerült a közösségi pénzek felhasználásában szétteríteni a társadalmunk gazdasági szereplői között, hogy minden egyes térségben legyenek olyan vállalkozások, legyenek olyan cégesoportok, amelyek fel-emelik az adott térség munkaerőpiacát, akkor most van az a pillanat, amikor ezzel a döntéssel, ezzel a törvényi döntéssel eldönthetik, hogy hol van az igazság. Önök kit támogatnak? Támogatják-e azt, hogy legyen Magyarországon olyan költségvetési sor, ahol a gyermekéhezés felszámolására nemcsak az uniós forrásokat kívánják felhasználni, hanem a hazai forrásból is biztosítanak, vagy eldöntik-e, hogy csak a multikra gondolnak, de a sajátjaikra nem?

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Tállai András úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mintha a feje tetejére fordult volna a világ, olyan érzésem van, hiszen az önök kormányzása idején valóban teljesen más gazdaságpolitikát és -válljuk be - adópolitikát folytattak, de teljesen más volt a támogatási rendszerük is. Mi több, a közbeszerzésen is egészen más eredmények születtek, mint a Fidesz-KDNP-kormány idején. Más gazdaságpolitikát folytattak, mert az Európai Unió elvárása szerint csak külföldi cégek nyertek magyarországi nagyberuházásokat, autópálya-építéseket, közintézmények építését. Más gazdaságpolitikát folytattak, mert a külföldi tulajdonban lévő energiaszolgáltatók számára kényük-kedvük szerint emelték a gáz, a villamos energia és a szolgáltatások árát. És más támogatási rendszert folytattak, hiszen az önök idején valóban a multinacionális cégek, a nagy mezőgazdasági vállalatok, a volt téveszek kapták elsősorban a támogatásokat. És átjártak a közszolgáltató cégeket is külföldi tulajdonba, hogy aztán olyan szabályozással kedvezzenek nekik, ami extraprofitot termelt. És más adópolitikát is folytattak, hiszen önök éppen hogy a multinacionális cégeknek kedveztek, nem csökkentették a személyi jövedelemadót, nem csökkentették az élómunkaterheket.

Na nézzük, hogy önökkel szemben milyen politikát folytat a Fidesz-kormány! Először is, az ön által fölsorolt közbeszerzésen nyert cégek közül én nem hallottam külföldit, csak magyar neveket. Ezek a magyar cégek, ezek a magyar emberek, akiket ön negatív színben tüntet föl, magyar embereket alkalmaznak, magyar embereknek adnak munkát. Más politikát folytat a kormány az energiapolitika terén is, hiszen a rezsicsökkentést önök nem nagyon kedvelik, de láthatják, hogy mégis meg lehet Magyarországon azt teremteni, hogy a gáz ára nem nő, hanem csökken, hogy a villamos energia ára nem nő, hanem csökken, és a távhőszolgáltatás ára sem nő, hanem

csökken, és az egyéb szolgáltatások díjai is a lakosoknak kedveznek, nem pedig a szolgáltató multinacionális cégnek. De talán ami a legkiemelkedőbb és a jelenlegi kormány adópolitikáját legjobban jellemzi, az a bankadó és a szektorális adó bevezetése. Ez éppen hogy a külföldi tulajdonú, extraprofitot termelő, bezsebelő cégeknek, pénzügyi vállalkozásoknak az adóit csökkenti, és jelentősen növeli a költségvetés terheit. (*sic!*)

De teljesen más támogatási rendszert alakítottak ki önök az európai uniós források tekintetében is, hiszen önök teremtették meg azt a feltételt, hogy a 2007-2013-as időszakban az európai uniós forrásoknak mindössze 16 százaléka került vállalkozásokhoz munkahelyteremtésre és -fejlesztésre. Ugyanakkor a Fidesz-kormány kimondta, hogy 2014-2020 között az európai uniós források 60 százaléka kell hogy szolgálja a magyar kis- és középvállalkozások támogatási rendszerét, a munkahelyteremtést, a munkahelyek megerősítését, a fejlesztést, az előrelépést.

Én úgy gondolom, ön elfelejti elmondani, hogy Magyarországon a kormány elmúlt négyéves tevékenysége alatt a GDP-n belüli adóterhelés aránya 2 százalékkal csökkent, 41 százalékról 39 százalékra; és azt is, hogy a magyar kormány azt a magyar kisvállalkozói réteget támogatja, amely a magyar munkakerőnek mintegy a kétharmadát foglalkoztatja.

Én úgy gondolom, hogy a kormány jó úton jár, és ezt az emberek, a választópolgárok az ez évi választásokon is a szavazatukkal megerősítették. Úgy gondoljuk, hogy a magyar gazdaság akkor fog erősödni, ha az adópolitika az elmúlt években bizonyítottan, illetve az európai uniós támogatások is az elmondottak szerint fognak átalakulni, mert az a magyar gazdaság, a magyar emberek javát fogja szolgálni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjében Hoffmann Rózsa képviselő asszony kért szót: „Új perspektívák a pedagógusok előtt” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

(10.20)

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Országgyűlés! Jó huszonöt évvel ezelőtt, amikor már a szabadság szellője érintette Magyarországot, sorra alakultak meg a legkülönfélébb civil szervezetek, így a pedagógusoké is. Összesen mintegy 160. Kezdetben gyorsan és igen aktívan mind a tanító- és tanártársadalom szószólóivá váltak, ideiglenesen árnyékba borítva azt a néhány szervezetet, amelynek működését a pártállam korábban megengedte vagy eltűrte.

Az idő előrehaladtával azonban jó néhány közülük elhalkult vagy megszűnt aktívan dolgozni a köz ügyeiért, a megmaradt néhány pedig a maga kevés tagjával a közoktatásnak csak elszigetelt szeleteivel foglalkozott vagy harsányan átpolitizálódott. Ez

utóbbiban élen járt egyik-másik szakszervezet, amely, bár csak a tanártársadalom erős kisebbségét képviselte és képviseli ma is, rendre „a” pedagógusok nevében hallatta a hangját, mind hangosabban, anélkül, hogy a többség véleményét becsatornázza volna állásfoglalásaiba. Akárcsak néhány úgynevezett szakmai szervezet. Ez az aránytalanság óriásivá nőtt a 2010-ben kezdődött kormányzati ciklus alatt.

Eközben az oktatási, ma már köznevelési kormányzat következetesen arra törekedett, hogy intézkedéseivel az egész pedagógustársadalom, azaz a teljes szakma véleményét számba vegye. Ezért vált szükségessé egy olyan szerveződés létrehozása, amely a nagy többséget magában foglalja, hogy az méltó partnere legyen (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) a mindenkori köznevelési irányítóknak a döntéshozatalban.

Ez a felismerés szülte meg tavaly nyáron törvény által a Nemzeti Pedagógus Kart. Nem árt e helyen felidézni, hogy ugyanakkor, még Pedagógus Kamara elnevezéssel, a kar megszervezését a Kereszténydemokrata Néppárt Iskola, erkölcs, tudás című, 2009-ben elfogadott oktatási programjában már meghirdettük. A Nemzeti Pedagógus Kar életre hívása tehát korántsem hirtelen támadt politikai ötlet eredménye, hanem négyéves előkészítő munka gyümölcse, amelyet múlt szombaton, június 14-én siker koronázott. Ugyanis további széles körű előkészítő és szervezőmunka eredményeként ekkor ült össze az első, elektronikus úton történt titkos szavazás eredményeként megválasztott küldöttgyűlés.

A Nemzeti Pedagógus Karnak, mint tudjuk, minden állami köznevelési intézményben dolgozó pedagógus automatikusan tagja a törvény erejénél fogva. Ezért badarság ellene bojkottot hirdetni, vagy azt állítani, hogy kötelező, ennél fogva megalázó, gúzsba kötő, s a többi. Az automatikus tagság az állampolgári választójoghoz hasonlóan lehetőséget teremt valamennyi pedagógus számára, hogy a köz javára aktívan bekapcsolódhassék a szakmai ügyek véleményezésébe, döntés-előkészítésébe, javaslatok kidolgozásába. Ám senkit semmire sem kényszerít. Az ellenzéki nyilatkozatokban olvasható, agitprop hangvételű tiltakozások tehát legalábbis tudatlanságról árulkodnak.

Az első választásokhoz több mint 15 ezer pedagógus regisztráltatta magát. Ez nem csekély arány, figyelembe véve a kampányszerű ellenpropagandát és ismervén a reakcióidő általános lassúságát. Lesznek és legyenek még sokszor ennyien!

A 125 küldött mind úgy távozott a helyszínről, hogy tudatában voltak: neveléstörténeti lehetőséget kapott most a pedagógustársadalom. A hivatásuk kiteljesítésének, szakmai, közéleti szerepvállalásuknak perspektívái nyíltak meg előttük. A siker nem merült ki a lelkesedésben, hanem okos javaslatokkal máris hozzáláttak a kar teljes felépítéséhez. Innen, a parlamentből is gratulálok a demokratikus, titkos szavazással megválasztott elnöknek, Horváth Péter

tanár úrnak, aki az egyik élenjáró győri gimnázium nagy tekintélyű igazgatója. Kívánjuk mind neki, mind a többi megválasztott tisztségviselőnek, hogy munkálkodjanak fáradhatatlanul a pedagógushivatás mind nagyobb megbecsülésén, hiszen ez az egyik elengedhetetlen feltétele az oktatás eredményesebbé tételének és általa Magyarország felemelkedésének.

Köszönet illeti az új köznevelésért felelős helyettes *(sic!)* államtitkárt, hogy ő köszöntette első között a Pedagógus Kart, biztosítva ezáltal az ügy folytatását. Köszönjük. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Czunyné Bertalan Judit államtitkár asszonynak adom meg a szót.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A Nemzeti Pedagógus Kar létrejött, megalakulása valóban nagy előrelépés a magyar pedagógustársadalom életében, és valóban hordozza mindazokat az elemeket pozitív jövőképfőmálás szempontjából, amelyekre napirend előtti hozzászólásában utalt.

Különösen fontos ez a téma ma akkor, amikor jól hivatkozottan az ellenzéki huhogó propagandának köszönhetően egy olyan pillanatban és olyan módon kellett ennek a Pedagógus Karnak létrejönnie, hogy csak támadást kapott és támadási felületet nyitott a pedagógustársadalomra, akik pedig ennek a Pedagógus Karnak a keretein belül a jövőben érdemi szakmai munkával, szakmai javaslatlétellel és a törvény keretein belül, a törvény felhatalmazásával lehetőséget kapnak arra, hogy valóban érdemben, szakmai tartalommal megtöltve segítsék a köznevelés irányításának munkáját.

A kar legitimációja minden ellenkező propagandával ellentétben széles körű, hiszen a karnak tagja minden állami fenntartású köznevelési intézmény pedagógusa.

A választás és a küldöttek, a tisztségviselők megválasztása transzparens módon történt, hiszen elektronikus szavazással tehették meg mindezt önkéntesen a pedagógusok. Az elektronikus regisztrációt követően az önkéntes jelöltek jelentkezése, a jelöltállítás lezajlott, közülük lehetett és kellett megválasztani az alakuló küldöttgyűlés küldötteit, valamint a tisztségviselőket. Csak tájékoztatásul mondom, hogy a választási folyamatra jogorvoslati kérelem nem érkezett, így az abban részt vevők abszolút megfelelőnek és jónak tartották ezt az elektronikus és egyébként transzparens módon nyílt eljárást.

A kar megalakulását követően megszervezi szakmai tagozatait, területi és megyei szerveit, ezeken keresztül pedig támogató javaslatokkal, szakmai érvekkel képes és alkalmas lesz arra, hogy minden magyarországi pedagógus véleményét, javaslatát, szakmai álláspontját a köznevelési törvény módosí-

tásaihoz vagy olyan szakmai javaslatokhoz, amelyeknek a köznevelési törvény tartalmi kereteit ki kell tölteni, megtegye.

Ilyen széleskörűen reprezentált hozzászólási, javaslatlételi lehetősége a magyar pedagógustársadalomnak korábban nem volt. És ahogy képviselőtársam említette, nem hagyomány nélküli az ilyen jellegű szakmai kamaráknak, szakmai testületeknek a jelenléte. Valóban, az is igaz, hogy az elmúlt évtizedekben a szakszervezetek mintha egy kicsit szereptévesztésben lettek volna, és a munkajogi, közalkalmazotti érdekérvényesítés során egy picit visszaélve az érdek-képviselési lehetőségeikkel, szakmai tekintetben is próbáltak hangot adni véleményüknek. De ez a vélemény nem tükrözte a teljes pedagógustársadalom szakmai véleményét, álláspontját a mindenkori köznevelési rendszert érintő változásokról vagy az azok szakmai tartalmát érintő kérdésekben.

Számítunk a kar véleményére, együttműködésére köznevelési kérdésekben. Ez a hiánypótló szervezet lesz alkalmas arra, hogy a köznevelés irányítását, a közoktatást irányító feladatát szakmai javaslatokkal ellátva, tartalmát tekintve fontos kérdésekben a gyakorló pedagógusok álláspontját közvetítve az államtitkárság és a jogalkotó felé, valóban képviselni tudja a magyar pedagógusok szakmai érdekeit és a magyar köznevelés jobbítását, tartalmi megújítását célzó szándékait.

Valódi és szakmai alapú tartalmas együttműködésre van szükség, ehhez az államtitkárság nevében valóban eredeti és igazi partnerséget vállaltam a Nemzeti Pedagógus Kar alakuló küldöttgyűlésén. Én is e helyről szeretnék gratulálni a megválasztott tisztségviselőknek, jó munkát kívánni nekik, és várom a jó és bizalomra épülő együttműködést a magyar Nemzeti Pedagógus Karral.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a mai utolsó napirend előtti felszólalás következik Rogán Antal frakcióvezető úr részéről: „Közös dolgainkról”.

(10.30)

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúria e hét elején döntött a devizahitelek ügyében, és azt gondolom, ez a döntés fordulópontot jelent, hiszen a legfelsőbb bírói fórum jogegységi határozatban először mondta ki azt Magyarországon, hogy a bankok tisztességtelenül jártak el a devizahitelek százazeivel szemben. Erre korábban nem volt példa. Korábban éveken keresztül azt hallottuk, hogy ugyan a devizahitelek áldozatai a devizahitelnek, de a bankok a szerződésnek megfelelően jártak el, a bankok tisztességesen viselkedtek, mindössze az a kérdés, hogy az egyébként előre nem látható kockázatok terheit hogyan kell megosztani a devizahitelek,

illetve a bankok között. Ezért fordulópont a Kúria döntése, amely azt tette nyilvánvalóvá mindannyiunk számára, hogy a bankok tudatosan tisztességtelen eljárást alkalmaztak a devizahitelek százazeivel szemben.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportjának az álláspontja e téren teljesen egyértelmű. Akivel szemben tisztességtelenül jártak el, akitől tisztességtelenül vettek el pénzt, annak mindaz, amit tisztességtelenül vettek el tőle, visszajár.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek megfelelően dolgozunk azon a törvényen, amelynek legkésőbb az őszi folyamán az Országgyűlés elé kell kerülnie. De mielőtt idáig eljutnánk, azt a kérdést fel kell tennünk, hogy ha tisztességtelenül jártak el bankok az ügyfelek százazeivel szemben, azok a kormányok, akiknek az idején mindez történt, mindezt miért nem vették észre. 2010 ősziéig volt csak lehetőség Magyarországon arra, hogy a bankok egyoldalúan szerződést módosítsanak vagy árfolyamrést alkalmazzanak. Talán emlékeznek rá, 2010 ősziéig az őszi ülésszak első törvényeinek egyike volt, amit Kósa Lajos képviselőtársammal együtt nyújtottunk be. Ebben a törvényben a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportjának kezdeményezésére megtiltottuk az árfolyamrész alkalmazását, megtiltottuk azt, hogy a bankok még úgy is nyereszkedjenek az ügyfeleken, mint ha devizát adnának el és devizát vennének, miközben erről semmilyen formában szó sem volt, és megtiltottuk az egyoldalú szerződésmódosítás korlátlan lehetőségét is, szigorú feltételekhez kötve azt, amellyel az esetek többségében természetesen nem is tudtak élni.

2010 ősze előtt azonban erre éveken keresztül a bankok részéről lehetőség volt, tisztelt képviselőtársaim. Az a nagy kérdés, hogy azok a baloldali képviselők, akik ma itt ülnek a teremben, akár Bajnai Gordon képviselőtársai, akár Gyurcsány Ferenc képviselőtársai, vagy a szocialista frakció, miért nem vették észre vagy miért nem voltak hajlandók észrevenni 2010 ősziéig, hogy itt bizony egy tisztességtelen eljárás lehetősége van nyitva, amit egyébként mi az új kormányzati ciklus első intézkedéseként bezártunk. Éveken keresztül kellett várnunk arra, hogy ezt a Kúria megállapítsa, bár 2010 ősziéig az Országgyűlés a Kósa Lajos képviselőtársammal közösen benyújtott törvényben lényegében azzal, hogy a gyakorlatot megváltoztatta, ezt kimondta.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Emlékezzünk vissza arra, hogy 2009-ben az akkori MSZP-SZDSZ-kormány a devizahitelek ügyében arra futotta, hogy a bankokkal szemben egy etikai kódexet fogadtak el, semmilyen kötelező szabályt. Az egyoldalú szerződésmódosítás megtiltásáról szó sem volt, sőt, ha lehet, akkor még annak a lehetősége bővült is, semmilyen hatóság a bankokkal

szemben nem lépett fel. 2010 ősziéig kezdődött el az az időszak Magyarországon, amikor a parlament és a kormányzat először állt a devizahitelek oldalára. Tettük ezt több lépésben egymást követően. 2010 ősziéig először betiltottuk az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét és az árfolyamrész alkalmazását. 2011-ben éltünk a végtörlesztés lehetőségével. Ne felejtjük el, hogy akkor is az ebben a parlamentben ülő baloldali képviselők túlnyomó többsége azt a törvényt meg sem szavazta. Azt követően, tisztelt képviselőtársaim, bevezettük az árfolyamgátat, segítséget nyújtottunk azoknak is, közel 25 ezer családnak, akik nem tudták fizetni a törlesztőrészeiket, és most érkezett el az a pillanat, miután a Kúria a jogi helyzetben is egységet teremtett, hogy döntsünk és végleg megoldjuk azt a problémát, amit az MSZP-SZDSZ-kormányok idején keletkezett és ránk örökölt hagyott devizahitelek problémája jelent.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez azonban a parlamentnek határozott döntést kell hoznia. Önök 2010 előtt minden alkalommal a bankok oldalára álltak. Én most csak annyit szeretnék kérni, hogy miután a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja igazságot szolgáltató törvényt fog benyújtani a parlamentnek, most álljanak egyszer az ügyfelek mellé a bankok helyett.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Azt gondolom, hogy az előttünk álló négy év egyik legfontosabb, legnagyobb horderejű és az egyik legtöbb bajba jutott embert érintő feladata áll előttünk, amit most már a Kúria döntése alapján törvényhozással meg fogunk tudni oldani. A kormány természetesen számít a frakció támogatására, számít a frakció javaslataira, mert olyan törvényi megoldást kell kidolgoznunk, ami átfogó, felelősségteljes és végleges megoldást jelent a devizahitelek esetében. Nem lehet félmegoldást a parlament elé terjesztenünk. Nem lehetséges az, hogy olyan megoldás szülessen, ami végrehajthatatlan, nem lehetséges az, hogy olyan megoldás szülessen, hogy egyetlen bajba jutott ember is kimarad belőle, nem lehetséges az, hogy olyan törvényjavaslat és majd törvény szülessen, ami jogilag nem fogja hosszú távon lezárni a kérdést. És nem lehetséges az, hogy olyan törvényjavaslat szülessen, amely pénzügyileg is nem zárja le a devizahitelek kérdését, azaz nem vezeti ki a devizahitel lehetőségét és az intézményét a magyar pénzügyi piacról.

Tehát a feladat nagyon-nagyon nagy és a felelőségünk is, hiszen az elmúlt évtized legnagyobb társa-

dalmi problémájára kell majd pontot tennünk és végét vetnünk. Való igaz, hogy az előttünk lévő kormány, a szocialista kormány felelőssége ebben a kérdésben megkerülhetetlen. Azonban a politikai felelősséget már az emberek kimondták 2010-ben is: azt a megoldást, amely alapján felelőtlenül hiteleket osztogatunk az embereknek, azt a képzetet keltve, hogy az országban minden rendben van, ezt a megoldást az emberek hosszú távon nem tudják elfogadni. A Fidesz feladata és felelőssége az, hogy ezt az óriási gondot, társadalmi problémát, a devizahitelek szociális válsággal veszélyeztető problémáját most már az őszi folyamán véglegesen lezárjuk és megoldjuk.

A Kúria döntése valóban történelmi jelentőségű, hiszen végre kimondta, hogy a bankok is nagy részben felelősek azért, hogy ez a társadalmi probléma előállhatott. Alapvetően három kérdésben fogalmazott meg álláspontot a Kúria: a devizahitelek folyósításánál és a törlesztésénél alkalmazott eltérő árfolyamok tisztességtelenségéről, hiszen itt nincs közvetlen szolgáltatás a fogyasztók felé, ezért az eladási és a vételi árfolyamok felcsereklése helyett a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyamát kellene a szerződésekben használni, és ez károkat okozott a devizahiteleseknek, ezt meg kell téríteni az érintettek számára. Az árfolyamkockázat tekintetében is állapított meg felelősséget, abban az esetben, ha nem megfelelően tájékoztatták az ügyfelet, és a fogyasztó számára nem volt világos a kockázatvállalás mértéke. Az egyoldalú szerződésmódosítás lehetővé tételét is tisztességtelenségnek mondta ki a Kúria, úgyhogy a megoldásban erre is ki kell majd térni a törvényjavaslatban, hogy azok, akiket ez érintett - márpedig szinte minden fogyasztót, szolgáltatást igénybe vevőt érintett, hogy egyoldalúan emelte a bank a kamatait -, akiket ebben az esetben is kár ért, joggal igényelnek kártérítést.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Azt gondolom, hogy a kormány a frakcióval összefogva egy olyan megoldást tud a parlament elé terjeszteni a közeljövőben, az őszi folyamán, amellyel véglegesen kimondhatjuk, hogy lezártuk Magyarországon a devizahiteles problémáját, és a devizahitel intézményét kiveztettük a magyar pénzügyi rendszerből.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(10.40)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett: Magyar Zoltán, Jobbik; Szabó Sándor,

MSZP; Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Vágó Sebestyén, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik mai ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre a Házbizottság terjesztette elő javaslatát.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány korábbi sürgősségi indítványát visszavonva azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg az egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/311. számú előterjesztést. A kormány azt indítványozza, hogy a módosító javaslatok benyújtására június 20-án, 14 óráig legyen lehetőség; az összehívott vitára, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a június 30-ai ülésnapon kerüljön sor.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a **kivételes eljárásban történő tárgyalásról** az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz száz képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/311. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 123 igen szavazattal, 53 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytatja le. Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására június 20-án, 14 óráig van lehetőség, a törvényjavaslat összehívott vitájára, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a június 30-ai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Font Sándor képviselő úr előterjesztőként a szükséges számú támogató aláírás benyújtásával kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg az egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/357. számú törvényjavaslatot. A Házbizottság mai ülésén elhangzottak alapján a képviselő úr pontosította a módosító javaslatok benyújtására vonatkozó határidőt. A képviselő úr így azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására holnap, 14 óráig legyen lehetőség; az összehívott vitára június 23-án, hétfőn kerüljön sor; az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a július 4-ei ülésünkön kerüljön sor.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz száz képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/357. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 124 igen szavazattal, 53 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytatja le. Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására holnap 14 óráig van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára június 23-án, hétfőn, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a július 4-ei ülésen kerül sor.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló T/196. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a mai ülésen ne kerüljön sor.

Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya között a diplomata-, szolgálati és speciális útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/56. számú törvényjavaslat zárószavazására a mai ülésen ne kerüljön sor.

Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a házbizottsági **napi rendi ajánlásról döntünk.**

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadják-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem a frakcióvezetőket, hogy biztosítsák a szükséges határozatképességet. Amint látom, ez rendben van.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy megtárgyalása** és a határozathozatal.

A Mentelmi bizottság H/254. számú javaslatában indítványozza, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság megkeresésével érintett ügyben az Országgyűlés Szabó Timea országgyűlési képviselő mentelmi jogát ne függesse fel.

Megadom a szót Vitányi István úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, ötperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Mentelmi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B10.248/2014/6. számú átiratában indítványozta Szabó Timea országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmas vétsége miatt Pétermann Csaba feljelentése alapján.

A feljelentés szerint Szabó Timea 2013. augusztus végén és szeptember elején több alkalommal nyilatkozott meg az országos médiában, illetve tartott tájékoztatót a Pető Intézettel kapcsolatos ügyekben, mely intézet pénzügyi vezetője a feljelentő. Ezek közül kiemelkedő az ATV-ben 2013. szeptember 4-én, az Egyenes beszéd című adásban tett megnyilatkozása, amelyben a feljelentőt név szerint megaláztatja, illetve a feljelentő Pető Intézetben kifejtett tevékenységével kapcsolatban több, a feljelentő becsülete csorbítására alkalmas hamis tényállítást és kifejezést is állított.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2014. június 10-ei ülésén tárgyalta. Szabó Timea a mentelmi jogával kapcsolatosan azt kérte a bizottságtól, illetve az Országgyűléstől, hogy a magánvádas mentelmi ügyekben követett 24 éves gyakorlat szerint járjon el. A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével. A magánvádas ügyekben követett, a mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlat a mentelmi jog célját, az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani.

Mindezekre tekintettel a Mentelmi bizottság 3 igen és 2 nem szavazattal azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy Szabó Timea országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea képviselő asszony nem tartózkodik az ülésteremben, így reagálásra valószínűleg nem kíván vállalkozni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő asszony mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Szabó Timea országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 22 igen szavazattal, 152 nem ellenében, tartózkodás nélkül Szabó Timea mentelmi jogát nem függeszti fel.

(10.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most bizottsági taggá választásra tett javaslatról döntünk.

Az Országgyűlés elnöke **személyi javaslatot** terjesztett elő S/362. számon. Ebben azt kezdeményezi, hogy a Költségvetési bizottságba Szelényi Zsuzsanna független országgyűlési képviselőt válassza meg bizottsági taggá az Országgyűlés.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 174 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül Szelényi Zsuzsannát a bizottság tagjává megválasztotta.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most 10 óra 50 perc van. Interpellációkkal folytatjuk munkánkat. *(Nagy zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, az interpellációk alatt mindenképp a teremben kell hogy helyüket elfoglalják. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Igaz-e a mondás, miszerint rablóból lesz a legjobb pandúr?**” címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A miniszter úr sajnos eltávozott, pedig személyéhez szerettem volna az interpellációt intézni. Rablóból lesz a legjobb pandúr - tartja a mondás, vagyis azok az emberek tudnak a legtöbbet egy helyzetről, akik keresztülmentek bizonyos tapasztalatokon, és kijöttek belőle.

Miniszter úr, meglehetősen furcsa belépő, hogy egy miniszterjelölt, ráadásul a nemzeti vagyonpolitikáért felelős miniszterjelölt az első bizottsági meghallgatásán magyarázkodásra kényszerül korábbi ügyvédi, üzletemberi tevékenységével összefüggő offshore kapcsolata miatt. Ugyanis a miniszter úrtól miniszterjelölti meghallgatásán többen is kérdezték a Gazdasági bizottságban és a Költségvetési bizottságban a különböző offshore háttérű cégekben történt korábbi szerepvállalását. Elegendő itt az EnterNet-ügyre, a Ramaris-ügyre vagy az Oxygen Wellness-üggyel kapcsolatos sajtóhírekre utalni.

Miniszter úr ezeket a híreszteléseket visszautasította, és kijelentette, hogy nem offshore lovag, hiszen Ciprus nem minősül offshore helyszínnek. Sőt, miniszter úr továbbment, és az alábbiakat mondta: „...a kormányzat szándéka egyértelmű: offshore háttérű

cégek közpénzhez nem juthatnak.” Illetve: „...offshore háttérű, hangsúlyoznám, offshore háttérű - tehát Man-szigeteki meg panamai -, tényleges tulajdonosi körrel nem rendelkező, névleges tulajdonnal, tulajdoni háttérrel rendelkező cég ne kapjon állami megrendelést, ne kapjon közpénzt. Ezt száz százalékgig támogatom én is, és a kormányzat egyértelműen foglalt állást ebben a kérdésben.”

A miniszter úr által elmondott fenti mondatokkal mi is és jómagam is egyetértünk. Offshore háttérű cégek közpénzhez nem juthatnak, állami megrendelést nem kaphatnak.

Az Orbán-kormány eddigi gyakorlata és az ön korábbi tevékenysége azonban mást mutat. Ön is az előző ciklusban a Gazdasági és informatikai bizottság tagjaként kifejezetten támogatta, hogy a magyarországi letelepedési államkötvényekkel kajmán-szigeteki, szingapúri, máltai, ciprusi, svájci cégek üzleteljenek és állami megbízáshoz juthassanak.

Az Orbán-kormány kifejezetten lehetővé tette, hogy köztulajdonban álló cégek offshore háttérű cégekkel üzleteljenek, lehetővé tette, hogy belize-i, kajmán-szigeteki háttérű, de valójában az Orbán Viktor személyes ismeretségi körébe tartozó Garancsi István is az MVM Partneren keresztül állami megrendelésekhez, szerződéshez jusson.

Ha a miniszter úr komolyan gondolja a miniszterjelölti meghallgatásán elmondottakat, akkor válaszoljon a kérdésekre: mikor terjeszti az Országgyűlés elé azt a törvényjavaslatot, amely megtiltja, hogy állami cég offshore háttérű céggel üzleteljen, ilyen céggel szerződést kössön? Az állami vagyon feletti tulajdonosi jog gyakorlójaként mikor ad utasítást arra, hogy az állami cégek az offshore háttérű cégekkel fennálló szerződéseiket szüntessék meg?

Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány az előző négy év alatt komoly eredményeket ért el az átlátható, világos vagyongazdálkodás megteremtésében, új törvényekkel és jogszabállyal rendet tettünk a korábbi káoszban. A kormány intézkedései révén lehetővé vált a nemzeti vagyon fokozott védelme, átláthatóbbak lettek a vagyonkezelési viszonyok és a közbeszerzések.

Számos lépés történt az uniós pályázati rendszer átláthatóságáért és korrupciómentesítéséért, a jövőben szinte lehetlenné válik a kétes háttérű cégek állami és uniós támogatása. Ezt készíti elő a februárban megindult vizsgálat is, amelynek célja, hogy 2007 és 2013 között az uniós támogatásokra

sikeresen pályázó, mintegy 45 ezer magáncég esetleges offshore hátterét feltárja. Azok a vállalkozások, amelyekről kiderült vagy kiderül, hogy offshore adóparadicsomban létesült cégek vagy ilyenekkel érdekeltviszonyban állnak, nem pályázhatnak a 2014-2020 közötti uniós költségvetési időszakban.

Mielőtt válaszolnék a konkrét kérdésre, engedje meg, hogy az ön által is tárgyalt offshore fogalomról egypár szót ejtsek. Az offshore nem jogi fogalom, hanem a hétköznapi nyelvhasználatban használt kifejezés. A köznyelv általában azokat a cégeket érti offshore alatt, melyek egy fillért nem adóznak a székhely szerinti országokban a nem onnan származó jövedelmeik után. Ugyanakkor általánosságban offshore-nak tekinthető minden olyan cég, amely bejegyzése szerinti országban nem végez gazdasági tevékenységet, tehát üzleti aktivitása alapján külföldinek minősül. Azonban az offshore cég alapításának oka normális és törvényes esetben korántsem az adómentesség révén a vagyonkimentés, hanem például az egyszerűbb, gyorsabb, olcsóbb ügyintézés. Meg kell tehát különböztetni az átlagos, például az Unió különböző országaiban bejegyzett offshore cégeket és azokat, amelyek offshore adóparadicsomban létesülnek. Az adóparadicsomok azok az államok, illetve gazdasági szempontból önálló, de politikailag függő területek, melyek offshore cég alapítása számára különösen kedvező adójogszabályokat, számos esetben adómentességet biztosítanak.

Egy tényleges tulajdoni háttérrel rendelkező gazdasági társaság, amely az Európai Unió valamely tagállamában - például Cipruson - van bejegyezve, az nem offshore paradicsomban létesült cég, hiszen az uniós jogszabályok nem teszik lehetővé az ilyen jellegű adómentességet.

Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván ön is tisztában van azzal, hogy az Alaptörvény 39. cikke szerint a központi költségvetésből csak olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető szerződés alapján kifizetés, melynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint a támogatás felhasználására irányuló tevékenysége áttekinthető és átlátható.

Az államháztartásról szóló törvény is rögzíti, hogy az offshore hátterű cégek nem juthatnak közpénzekhez. A 2012. január 1-je óta hatályos, a nemzeti vagyonról szóló törvény pedig a lehetőség szerinti legpontosabb meghatározását adja az offshore vállalkozásoktól megkülönböztethető, átlátható szervezetek fogalmának.

Mindezek alapján nem látjuk értelmét és célját külön olyan törvényjavaslatot előterjeszteni, amely megtiltja, hogy állami cég tisztázatlan hátterű céggel üzleteljen vagy szerződést kössön, hiszen ez már most sem lehetséges.

Mindezek alapján kérem, hogy válaszomat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megfontolni és elfogadni szíveskedjék. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ. Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Most megtudhattuk, hogy van jó offshore meg rossz offshore. A jó offshore az, ami a Fideszhez közeli, a rossz, aminek nem ismerjük a hátterét.

De itt igenis ismerünk olyan offshore cégeket, gondolok itt az olcsó gáz értékesítésével kapcsolatban felmerült offshore cégekre, a MET Zrt.-nél is olyan átláthatatlan offshore cégek vannak a mai napig szerződéses jogviszonyban, ami alapján azt gondoljuk, hogy a magyar vagyoni kezelésére vagy a magyar állammal szerződésben lévő cégek mögött ilyen átláthatatlan struktúrák nem állhatnak.

(11.00)

A választ nem tudom elfogadni, és szeretném jelezni, hogy amennyiben a kormány nem terjeszt be ilyen törvényt, mi, az MSZP-frakció fogunk ilyen javaslattal élni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a választ, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 94 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hogyan kellene a Paksi Atomerőművet finanszírozni?”** címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Idén februárban, még az elmúlt parlamenti ciklusban egy olyan határozati javaslatot nyújtottam be az Országgyűlésnek, melyben azt indítványoztam, hogy hozzon létre az állam egy olyan tőkealapot, amely alkalmas arra, hogy a lakosság 6-7 ezer milliárd forintnyi, jelenleg bankbetétekben fekvő megtakarításait becsatornázza, és egyes kiemelt nemzetgazdasági jelentőségű beruházásokra ezt a megtakarítást felhasználja. Ez természetesen a lakosság részéről önkéntesen történik, hasonlóan, mint ahogy az állam jelenleg is versenyt fut a bankbetétekben fekvő megtakarításokért az állampapírpiacon. Hozamban versenyez az állam, hozamban olyan feltételeket kínál, hogy egy részét a bankbetétekben fekvő megtakarításokból átteszik az emberek állampapírokba, ugyanezt szeretnénk volna most megcsinálni nyugati mintára. Ezt célozta a határozati javaslatunk.

Meg lehetne építeni például ezekből a megtakarításokból, vagy legalábbis jelentős részben hozzájárulna a nemzeti önrész finanszírozásához a lakossági megtakarítás, ugyanis ha az emberek azt látnák, hogy a kormány létrehoz egy olyan pénzügyi alapot, amely tőkevédett és hozamgaranciát nyújt a befektetők részére, akkor meggyőződésem, hogy a magyar lakosság nem a jelenleg nulla közeli reálhozamot produkáló bankbetétekben tartaná a megtakarítását, hanem ebbe az állami alapba beruházna, és ilyen módon lehetővé válna az, hogy Magyarország ne adósodjon el olyan mértékben külföld felé, mint ahogy most, a kormány által megkötött 10 milliárd eurós paksi atomerőművi szerződés finanszírozásáról szóló megállapodás alapján eladósodik.

Mit is értenék el a jobbkios javaslatlalt? A magyar lakosság tulajdonossá válhatna saját döntése alapján a saját hazájában egy kiemelt nemzetgazdasági jelentőségű beruházásban; a magyar lakosság pénzéből, megtakarításából lehetne a nemzeti önrészt fedezni; az emberek reálhozamhoz juthatnának egy jól működő tőkebefektetésben. Ezzel szemben a kormány azonban olyan lépést választott, amely kiszolgáltatja valóban Magyarországot, eladósítja egy külföldi állam, adott esetben Oroszország felé.

Különösen érdekes az, hogy a Jobbik - amelyet az orosz érdekek képviselével, illetve felkarolásával vádolnak - volt az egyetlen olyan parlamenti párt, amely a nemzeti érdeket képviselő javaslatot nyújtott be ebben a témában, olyat, amely megakadályozza Magyarország eladósodását. Ezzel szemben a kormány javaslata azt eredményezi, hogy Magyarország eladósodik Oroszország felé. A többi ellenzéki párt pedig nemes egyszerűséggel nem foglalkozott a kérdéssel.

Kérem miniszter úr válaszát, hogy mit gondol erről. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány az ígéretéhez híven az új Országgyűlés megalakulása után haladéktalanul benyújtotta a magyar és az orosz állam közötti hitelmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. Ebben a megállapodás teljes szövege szerepel, és egyértelműen kiderül belőle, hogy az orosz féllel kötött államközi hitelszerződés milyen előnyökkel jár Magyarország számára. Ezek közül kiemelem, hogy a hitelszerződést igen hosszú, harmincéves futamidőre kötöttük, a tőketörlesztést pedig csak az új blokkok üzembe helyezését követően kell majd megkezdenünk. A tőketörlesztést megelőző kezdeti időszakban 3,95 százalékos, majd sávosan emelkedő kamat a piaci kamatoknál is kedvezőbb módon volt elérhető.

Ezekkel a feltételekkel a kölcsön összhangban van a magyar költségvetés finanszírozási képességeivel, és megfelel az Alaptörvényben rögzített adósság-szabálynak is.

Az Országgyűlés által már jóváhagyott magyar-orosz keretmegállapodás biztosítja az új atomerőművi blokkok felépítését, meglévő berendezések biztonságos lebontását, az erőmű fűtőanyaggal való ellátását, a kiegészítő fűtőelemek elszállítását is. Olyan megoldás született tehát, amely a Paksi Atomerőmű megújításának minden részletére kiterjed.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által javasolt állami tőkealap létrehozása nem oldja meg a problémát, és nem igazak azok az állítások, amelyeket ön mond, például, hogy megakadályozza Magyarország eladósodását, meg hogy a magyar lakosok így válnak tulajdonossá. A magyar lakosok pont most tulajdonosok, hiszen a magyar állam tulajdona lesz. És ne feledje, hogy a finanszírozás és a tulajdonlasi kérdés nem függ össze. Ön hiába próbálja politikailag a kettőt összefogni... *(A kijelző hibásan működik, az óra 175 percet mutat. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Idő! - Novák Előd: Órák óta ezt hallgatjuk!)* - én meghallgattam önt -, a két dolog nem függ össze. A magyar lakosság éppen hogy így válik tulajdonossá.

De az ön tőkealap-létrehozása közgazdaságilag sem megalapozott, hiszen egy ilyen tőkealap létrehozása ahhoz, hogy a lakosság számára a mostani állam által elfogadott kötvényekhez képest kedvezőbb legyen *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Idő! - Derütség a kormánypárti padsorokban.)*, ehhez lényegesen magasabb kamatot kell biztosítani. Tehát lényegében ez a tőkealap drágítja a mostani lakossági forrásbevonást.

Jelzem egyébként, hogy nagyon sikeres a Fidesz-kormányának a lakossági tőkebevonása, hiszen 2010-ben ez mindössze 700 milliárd volt, most jelenleg ez az összeg 2200 milliárd.

De ön nem vette figyelembe azt sem, hogy a lakosság forrásbevonása maximum hat évre szól, és egy ilyen nagy összegű beruházásfinanszírozást nem lehet vagylagos alapon, a lakoságnak kínált tőkepiaci lehetőségek által finanszírozni.

Tehát sem költség szempontjából, sem pedig közgazdasági szempontból az ön tőkealap-létrehozási szándéka egyáltalán nem megalapozott.

Rádásul nem igaz az sem, hogy az Európai Unióban is nemzetközi példa van erre, hiszen ezek a tőkealapok kizárólag versenypiaci beruházásokat finanszíroznak. A paksi bővítés pedig nem teljesen profitalapú beruházás, ezt ön tudja a legjobban.

Mindezeket figyelembe véve tehát az ön tőkealap-létrehozása sem költség szempontjából, sem közgazdaságilag, sem futamidő szempontjából nem megoldás, hanem sokkal költségesebb megoldás.

Javasolom, hogy váltson szlogent a Jobbik a jövőben, mondja azt, hogy kimondjuk, de meg nem oldjuk a problémát. Mert ez ezt igazolja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Természetesen nem tudjuk elfogadni, államtitkár úr. Ön az elmúlt percekben azt bizonyította be, hogy felolvasni jobban tud, mint válaszolni egy kérdésre.

A Jobbik egy önálló javaslatot nyújtott be, amely alkalmas lett volna arra, hogy a lakossági megtakarításokból az emberek a magasabb hozamok reményében egy olyan pénzügyi alapba tegyék a pénzüket, amely megépíti a Paksi Atomerőművet, amely fedezetet nyújt ehhez az óriásberuházáshoz. Ön érdemben ezekre a felvetésekre nem reagált, a kormány melletti sikerpropagandát fejtett ki annak érdekében, hogy aláírhasanak egy olyan szerződést, amely eladósítja Magyarországot 3 ezer milliárd forint értékben.

És még egyszer emlékeztetnék: az orosz befolyással meggyanúsított Jobbik volt az egyetlen olyan párt, amely a nemzeti önérdéket képviselő javaslatot tett le az asztalra, egy olyan javaslatot, amely belföldi forrásokból szeretne volna a Paksi Atomerőmű bővítését megoldani, nem úgy, ahogy a kormány tette, külföldi pénzekből.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.10)

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Ha uniós pénz, akkor nem számít, hova folyik el?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A fizika, kémia és biológia tanárképző szakokon aggasztóan alacsony a végzős hallgatók száma, és a tanárok hiánya az ország társadalmi-gazdasági fejlődését veszélyezteti.

A problémára nem jelenthet teljes megoldást, mégis üdvözölhető volt az úgynevezett Öveges-program, ahol száz százalékban európai forrásból kémia-, fizikatantermeket alakíthattak ki egyes középiskolák épületében. Szándék volt ezenfelül a tananyag modernizálása is. Azonban úgy tűnik, a célok megvalósításában ismét komoly kisiklások történtek,

az egyéni érdekek ismét győzedelmeskedtek a közérdek felett.

A szekszárdi I. Béla Gimnázium tantermének kialakítása például ugyanis 45 millió forintba került, azonban a teljes projekt során 155 millió forintot fizettek ki. Közbeszerzési tanácsadásra 6,3 millió, megvalósíthatósági tanulmányra 6 millió, teremfoglaltságot nyilvántartó szoftverre 15 millió, projektmenedzsmentre 15 millió, nyilvánosság biztosítására 15 millió forintot költöttek. Utóbbi összegért egy átlagosan kereső pedagógus mintegy 8 évet dolgozik.

Úgy tűnik, a szekszárdi kifizetések csak a jéghegy csúcsát jelentik. Adataink szerint a körülbelül 300 kísérlet leírását tartalmazó 20-20 munkafüzetet legalább nyolc városban megírták uniós pénzen, átlagosan 30 millióért, pedig nehéz elképzelni, hogy például a cink és a sósav reakcióját máshogy kelljen bemutatni például Kisvárdán, mint Zalaegerszegen. Ezen munkafüzetek szövegszerkesztését minden városban külön megpályáztatták, a 20-20 munkafüzetet átlagosan 15 millió forintért, és mindegyikről tanulmányt írtak, átlagosan 25 millió forintért.

Ezeket a kirívó tételeken felül még számos esetben merül fel a túlárzott beszerzés gyanúja. Mintegy 130 közbeszerzés adatait összevetve alapos a gyanú, hogy szervezett módon, Zuschlag úr módszeréhez hasonlóan, céghálózatok jutottak a nem tisztességes pénzekhez.

Miniszter Úr! Az első kérdésem az, hogy egyetért-e ön ezekkel az összegekkel, vagy ön is úgy véli, hogy a felsorolt tételek nem az Európai Unió felé megfogalmazott céljainkat, a természettudományos oktatás javítását, hanem inkább egyéni érdekeket szolgálnak.

A második kérdésem pedig az, hogy egyetért-e a szekszárdi önkormányzat humán bizottságának fideszes elnökével, aki Hadházy Ákos interpellációjára azt válaszolta, hogy mivel ezek *(Az elnök a csendője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* száz százalékgig európai uniós támogatások, nem jelent problémát, ha felesleges helyekre csorgatjuk. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni képviselő asszonynak, hogy az ügyet a parlament elé hozta. Azt tartom tisztességesnek, hogy a szekszárdi pályázat konkrét ügyében konkrét vizsgálat indul, és erről fogom önt írásban vagy szóban akár a parlamentben, akár közvetlenül tájékoztatni.

Másrésről a megjegyzései nemcsak a szekszárdi esetre vonatkoztak, hanem az Öveges-programnak az országban való megvalósulását is érintették. Magam egyéni választókerületi képviselőként azt ta-

pasztaltam, hogy több helyen rendben volt ennek a programnak a megvalósítása, de nem tudom vitatni az ön állításait, ezért kész vagyok az Öveges-program bonyolítását illetően is részletes vizsgálatot elrendelni. A Miniszterelnökségnek minden jogköre és hatásköre megvan ahhoz, hogy a koordinációs jelleg keretében ezeket a vizsgálatokat, törvényességi ellenőrzéseket lefolytassa.

Ami a kifizetéseket illeti, szeretném megjegyezni, hogy valóban sok esetben kényszerpályán van a kormányzat, illetve a pályázatok kedvezményezettjei, hiszen határidőcsúszások és határidő-szorítások miatt 2015. május végéig az összes európai uniós pályázatot, ami 2007 és 2013 között rendelkezésünkre állt, ki kell fizetni. Ez nem jelenti azt, hogy a törvényességből egy centit is akár föl lehetne adni, azt sem jelenti, hogy az ésszerűségből föl kellene adnunk, de számos esetben olyan döntéseket kellett hoznia az Országgyűlésnek, a kormányzatnak vagy a pályázatot elbírálóknak, amikor nem volt módjuk arra, hogy a 2006-ban megfogalmazott pályázati célokat értelmesen megvitassák vagy azok létjogosultságát kétségbe vonhassák. Mondom ezt azért, mert 2010 után a pályázati irányokat illetően nem volt módunk változtatni. Ezért ma Magyarországnak valóban az az érdeke, hogy nem vitatva a 2006-ban kijelölt helyes vagy helytelen célokat, 2015 végére Magyarország mind a 8200 milliárd forintot kifizesse, amely rendelkezésre áll.

A 8200 milliárd forint kapcsán hadd jegyezzem meg, hogy az én becsléseim, számításaim szerint 15 százaléka ment az ön által felsorolt kérdésekre: projekt-előkészítés, pályáztatás, pályázatírás, közbeszerzési tanácsadás, nyilvánosság biztosítása. Ez azt jelenti, hogy valakik Magyarországon az elmúlt hét esztendőben a mi becsléseink szerint 1250 milliárd forintot kerestek azáltal, hogy a pályázatok bonyolításában részt vettek. Ezért állhat elő az a megdöbbentő helyzet, hogy többbe kerül a bonyolítás, mint maga a kivitelezés.

Ezzel a gyakorlattal a következő hét évre egyszer és mindenkorra szakítani szeretnénk, ezért a közszférában a közfeladatot ellátó önkormányzatok, állam esetében semmiféle pályázati rendszerre nem lesz mód és lehetőség, nem lesz mód pályázati tanácsadók, közbeszerzési tanácsadók igénybevételére, nem lesz mód kommunikáció finanszírozására és nyilvánosság finanszírozására. A vállalati szektorban pedig érdemben fogjuk ezeket a kiadási lehetőségeket csökkenteni, lehetőség szerint töredékére annak, ami ma rendelkezésre áll, természetesen biztosítva azt, hogy egy vállalkozó szakértőt tudjon bevonni.

Tehát a mi elképzeléseink, amelyek rövidesen társadalmi vitára kerülnek, arról szólnak, hogy minden soft költséget - nevezzük ezeket a költségeket talán így -, minden ilyen költséget leírjunk, illetve ezeket jelentős mértékben csökkentjük. Még egyszer mondom: átlagosan 15 százalékra becslöm egy program esetében, amely pénz ilyen kifizetésre ment.

Ha valaki helyi szinten kivitelezőkkel beszél, akkor azok elmondják - ha valakinek van ilyen barátja, ismerőse vagy polgármesteri munkája kapcsán ilyenekkel találkozik -, hogy a kivitelezésen nem lehet ma hasznot termelni, ellenben, ha valaki pályázati projektmenedzser, akkor horribilis haszonnal végezheti a munkáját. Erre egy speciális üzletág és iparág épült fel.

Azt a feladatot kaptam a miniszterelnök úrtól, hogy ezt szakszerűen és minél hamarabb szüntessem meg és számoljam fel. Ezt a munkát el fogom végezni, és tájékoztatni fogom az Országgyűlést és az országot is arról, hogy milyen feltételek mellett tartjuk helyesnek, ugyanakkor az átláthatóság szempontjának megtartását kiemelve, a pályázati rendszert megvalósíthatónak, illetve csökkenthetőnek, mert szeretnénk az állami cégek mellett a vállalati szektorban is a normatív eljárást bevezetni. Magyarul: minél nagyobb összeg esetében (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), 2 milliárd euróig, ne kelljen pályázatot benyújtani, alanyi jogú legyen a vállalkozók számára a támogatás.

Kérem, hogy a válaszomat méltányolja legalábbis. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Mindenképpen méltányolom miniszter úr válaszát. Két kérdésem volt, azt gondolom, az elsőre, ha látjuk ennek a vizsgálatnak az eredményét, akkor el tudom fogadni ezt a felét, a másik felére viszont nem válaszolt miniszter úr, hogy hogyan lehet azt erősebbé tenni, hogy felelős vezetők az európai uniós források felhasználását komolyan vegyék.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el a miniszteri választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 102 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Versenyképes árak a versenyképes gazdaságért - a rezsicsökkentés folytatódik!**” címmel. Németh Szilárd képviselő urat illeti a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt, közel másfél év a lakossági terhek csökkentéséről, a közszolgáltatói árak átlagos európai színvonalra történő mérsékléséről szolt. A szocialista-szabad

demokrata kormányok nyolcéves vezetésük alatt többszörösére emelték a lakossági gáz, a villamos energia és az egyéb közszolgáltatások árát.

2010-ben az újonnan megalakult Orbán-kormány első intézkedései között volt a rezsiarak tartós befagyasztása, hiszen akkoriban a magyar családok fizették Európa legmagasabb energiaárát. Miközben a szocialista kormányok által ránk hagyott örökség rendbetétele folyamatosan zajlott, a kormány egy átfogó és minden közszolgáltatást érintő rezsicsökkentést készített elő.

(11.20)

2013. január 1-jétől kezdve több alkalommal is csökkent a lakossági gáz, a villamos energia és a távhő ára, amely a 2014. évi rezsicsökkentéseknek köszönhetően már közel harmadával kevesebbe kerül. Meg kell említenem továbbá a víz, a csatorna, a szippantott szennyvíz szállítása, a kéményseprés, a palackos gáz és a hulladékszállítás költségeinek minimum 10 százalékos csökkentését.

Tisztelt Államtitkár Úr! A lakossági terhek csökkentése mellett nem szabad megfeledkeznünk a vállalkozásokra rakódó terhek mérsékléséről sem. Hazánk úgy tud igazán versenyképes lenni Európában, és csak úgy tud stabil és határozott partnerként megjelenni a régiós versenytársak mellett, ha hazai szinten biztosítva van részükre a dinamikus fejlődés és a bővülés lehetősége. Ha úgy tetszik, a munkahelyteremtést, a szabad vállalkozást és a versenyelőnyt az olcsó energia adja.

Az elmúlt időszakban ezért többször is hallhatunk a vállalkozói rezsiköltségek csökkentésének hírérl. Fontosnak tartom, hogy a közeljövőben valóban előtérbe kerüljön a vállalkozásokat érintő rezsiköltségek esetleges mérséklése, amelyet természetesen meg kell hogy előzzön egy részletes és átfogó hatástanulmány is.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiekre való tekintettel kérdezem öntől, hogy a rezsicsökkentésen keresztül hogyan tervezi a kormány a vállalkozói terhek jelentős csökkentését, megerősítve ezzel hazai és nemzetközi pozíciójukat.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A közmű- és energiaszektor nagy része a kilencvenes években a Horn-kormány által végrehajtott privatizáció eredményeként került külföldi multinacionális cégek tulajdonába. A mindenkor kormányzat mozgásterét súlyosan korlátozó, az akkori, pillanatnyi költségve-

tési érdekeket szolgáló privatizáció miatt az állam sokkal kevésbé tudta befolyásolni a családokra nehezedő rezsiterheket.

A lakossági és ipari energiaárak ezt követően folyamatosan a beszerzési árak emelkedését meghaladó mértékben növekedtek, a magyarok aránytalan többletterheket voltak kénytelenek elviselni, a hazai vállalkozásokat sújtó díjemelkedés pedig a gazdasági növekedés gátjává vált.

A kormány - mint ahogy ön is említette - 2010-ben befagyasztotta az energiaárakat, 2012 végén döntött a lakossági áram-, földgáz- és távhődíjak csökkentéséről. Az Országgyűlés 2013 tavaszán elfogadta az első rezsitörvényt, melynek alapján 2013. július 1-jétől a rezsicsökkentés további szolgáltatásokra is kiterjedt: vízi közmű, hulladék, kéményseprés, szennyvíz, PB-gáz és a többi. A későbbi törvények tovább mérsékeltek a villamos energia, a földgáz és a távhőszolgáltatás díjait.

Az elmúlt négy évben az állam tulajdonosi részesedésének növelésén keresztül egyre nagyobb szerepet vállalt a gazdaságot alapvetően befolyásoló stratégiai ágazatokban, különösen az energetika területén. Figyelemre méltó eredményeket értünk el a szolgáltatói szektor integrációjával a víziközmű-ágazatban és a hulladékszektorban a jelenleg is folyamatban lévő szerkezeti átalakítás területén.

A közszolgáltatások magas színvonalú és biztonságos elérését, a fogyasztói érdekek kiteljesítését szolgálja az egyes közszolgáltatások nyújtásának általános szabályairól szóló, a kormány által már első olvasatban tárgyalt törvénytervezet. Erre építkezve alakítható ki a nonprofit közműszolgáltatás térnyerésére és az ipari rezsicsökkentésre irányuló új szabályozási környezet. A kormány célja, hogy az állami tulajdonú társaságok bázisán egy olyan közszolgáltatói struktúra jöjjön létre, amelyben egységes irányítás alatt elhatárolódnak a társasági formában működtetendő, nonprofit közfeladatok. Ezzel az állam meghatározó és megkerülhetetlen tényezője lesz a lakosság és a gazdaság közüzemi ellátásának.

A nonprofit állami szolgáltatás és a mögöttes állami szerepvállalás biztosítja a lakossági rezsicsökkentés hosszú távú fenntartását, az ipari rezsicsökkentés bevezetését, Magyarország energiafüggségének mérséklését és ehhez kapcsolódóan a piaci viszonyok érvényesülését.

Válaszom tehát határozott igen: a kormány tervezi a vállalkozói terhek további mérséklését, folytatja a rezsicsökkentést, és meg is fogja azt valósítani.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés!

Az áprilisi és a májusi választásoknak az volt a tétje, hogy folytatódik-e tovább a rezsicsökkentés, illetve kiterjesztjük-e a rezsicsökkentést a hazai vállalkozókra.

Örömmel hallom, hogy a kormány továbbra is fenntartja az ígéretét, és világosan látja, hogy a rezsicsökkentésnek nemcsak szociális aspektusa, hanem nagyon komoly munkaerő-piaci és gazdasági következményei is lehetnek, ha úgy tetszik, a magyar vállalkozók versenyelőnyét teremtheti meg, és ez a versenyelőny nagyarányú munkahelyteremtéssel párosulhat.

Válaszát elfogadom. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Megvédi-e a kormány a Zsolnay márkát mint hungarikumot egy külföldi befektetőtől?”** címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A napokban megjelent több sajtóhír arról, hogy a Zsolnay gyár külföldi tulajdonosának érdekeltségébe tartozó Swiss Art Kft. megszerezte a védjegyjogot a Zsolnay márkanévre az Európai Unióban és az egyesült államokbeli hivataloknál, hatóságoknál is. Amennyiben ez így történt, akkor megszegte azt a szindikátusi szerződést, amelyet Pécs város önkormányzatával kötött, amely egész egyszerűen rögzíti azt, hogy csak Pécs megyei jogú város önkormányzatának hozzájárulásával teheti ezt meg bárki.

A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő 2005-ben kormányhatározatban vállalt kötelezettségekkel adta át a Zsolnay gyárat Pécs megyei jogú város önkormányzatának, a kormányhatározatba foglalt kötelezettségeket pedig a külföldi befektető is magára nézve kötelezőnek ismerte el. Ebből a határozatból idéznék: a Zsolnay cégcsoport alaptevékenységének folytatását biztosító vagyoni értékű jogokat a cégcsoport bármely tagja más gazdálkodó szervezet számára nem ruházhatja át, nem idegenítheti el, nem engedi át, nem adja lízingbe vagy egyéb módon tartós használatba, nem terheli meg, nem köti le biztosítékkal, a szellemi tulajdonjogokat, a védjegyhasználatot, a márkanévet, a névjegyet, az eredetmegjelölést, a know-how-t, a szabadalmi jogot, egyéb szellemi jogot nem idegeníti el, ingyenesen vagy visszterhesen nem engedi át és nem terheli meg. Így szól a kormányhatározat, amit végre kellett volna hajtani.

A védjegyjogi lejegyzés egy hosszú folyamat. Az egy olyan hosszú folyamat, amelynek során több alkalommal kellett hogy bizonyos hatóságokat, hivatalos szerveket megkeressenek, őnekkik észrevételeket tegyenek, beadványokat nyújtsanak be, azok vissza-

jelzéseket küldjenek. A kérelmek pedig megjelennek hivatalos online értesítőben, teszik ezt pont azért - hiszen ezek közhiteles értesítők -, hogy annak, akinek még joga áll fenn vagy akinek észrevétele van, vagy aki tiltakozni kíván, az megtehesse, időben megtehesse. Ezeknek a nyilvántartásoknak a folyamatos figyelése - főleg akkor, ha a márkanév ekkora tulajdont, szinte az egész tulajdont jelenti, ekkora értéket képvisel -, én úgy gondolom, hogy több mint elvárható azoktól, akik működtetik és felügyelik a Zsolnay gyárat.

Amennyiben igazak a sajtóhírek, úgy szinte értelmetlen, hogy hogyan lehetett teljes titokban egy hungarikumnak a védjegyjogát lejegyezni. Amennyiben nem csak szinte felfoghatatlan mértékű hanyagságról volt szó, abban az esetben a helyzet sajnos még szomorúbb ennél.

A kormányhatározat kötelezettségeket ró a kormányra is, miszerint folyamatosan ellenőriznie kell a határozat teljesülését. Miután a hírek arról szólnak, hogy a szerződéses kötelezettségét a külföldi befektető többször is megszegte, úgy kérdezem a miniszter urat, illetve államtitkár urat, hogy az éves beszámolókat, amelyekről a kormányhatározat rendelkezik, megkapták-e, azokat kiértékeltek-e, folyt-e bármilyen ellenőrzés. Hivatalos úton kaptak-e értesítést arról *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a védjegyjogot külföldi kézbe került? *(Az elnök ismét csenget.)* Amennyiben külföldi kézbe került, mit kívánnak tenni a visszaszerzés érdekében?

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

(11.30)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Előljáróban, a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a Zsolnayt az eredeti védelmekkel együtt megtartsuk. Az általunk ismert tények, amelyek sok tekintetben megegyeznek az ön által mondottal, a következők. 2005-ben döntött az akkori kormány a Zsolnay-cégcsoport állami tulajdonú részesedéseinek Pécs város önkormányzata számára térítésmentes tulajdonba adásáról.

A kormány határozatának megfelelően az önkormányzat megállapodásban vállalta, hogy a termékek Zsolnay-védjeggyel való ellátásakor minden elvárhatóat megtesz a Zsolnay-tradíció, a szellemi örökség fennmaradásáért. Vállalta, hogy a szerződés mellékletében tételesen megjelölt vagyoni értékű jogokat a cégcsoport bármely tagja más gazdálkodó szervezet javára nem ruházhatja át, a védjegyhaszná-

latot, márkanevet és egyéb szellemi tulajdonjogot nem idegenítheti el, ingyenesen vagy visszerhesen nem engedheti át, nem terhelheti meg. Az önkormányzat 2012 őszén pályázatot írt ki a társaság többségi részvénycsomagjának értékesítésére. A pályázatot egy szír származású magyar állampolgár magán-személy nyerte. A pályázat eredményének megfelelően az önkormányzat megkötötte az adásvételi, szindikátusi és egyéb csatlakozó szerződéseket. A szindikátusi szerződésben a felek rögzítették, hogy a vevő a kormányhatározatban részletezett kötelezettségeket, azok szankcióit teljeskörűen tudomásul veszi, azok megtartását a szerződés aláírásával megerősíti.

Tekintettel arra, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő kizárólag az önkormányzattal áll jogviszonyban, a kormányhatározatban foglalt kötelezettségek teljesítését az önkormányzattól kérheti számon, illetve a kötelezettségek teljesítésének ellenőrzése során csak az önkormányzatot szólíthatja fel adatközlésre, a magánfelet nem. A szindikátusi szerződésben foglaltak betartását az önkormányzat ellenőrizheti.

Ismereteink szerint az önkormányzatnak nem volt tudomása a Zsolnay-szóvédjegynek a Swiss Art Kft. általi külföldi bejegyeztetéséről. Az önkormányzat tájékoztatása szerint, amint a sajtóból erről tudomást szereztek, azonnal megkeresték a társaságot, annak elnökét az ügy tisztázása érdekében. Az önkormányzat közölte a társasággal, hogy csak a védjegy törlését vagy a Zsolnay Porcelánmanufaktúrának történő térítésmentes átadását tartja elfogadható megoldásnak.

Az MNV folyamatosan figyelemmel kíséri a kötelezettségek teljesítését. Amennyiben az önkormányzat és a fél között nem jön létre megállapodás, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő minden rendelkezésre álló törvényes eszközt igénybe fog venni az állami érdekek ön által is hangsúlyozott érvényesítéséért. Mivel a közösségi védjegyek nyilvántartásával foglalkozó uniós hivatal eljárása során nem kereste meg sem az MNV Zrt.-t, sem a magyar államot, illetve a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát, így az MNV Zrt.-nek nem volt tudomása a védjegyeztetési eljárásról.

Arra is tekintettel, hogy a Hungarikum Bizottság nemrégiben felvette a Zsolnay-porcelánt és -kerámiát a hungarikumgyűjteménybe, az MNV Zrt. a szerződésben foglalt kötelezettségek betartását kiemelten ellenőrzi, a társaság működésével kapcsolatos kérdéseket folyamatosan egyeztetni az önkormányzattal, és ismétlem, minden tőle elvárható megtesz a kiemelkedő ipartörténeti jelentőségű Zsolnay megmentése és a védjegy jogainak biztosítása érdekében. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Kérem, hogy a válaszomat szíveskedjen elfogadni, azzal, hogy ha szükséges, később készséggel viszatérünk erre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hallhattuk, hogy a kormány mindent megtesz. A miniszteri meghallgatáson az ön minisztere, államtitkár úr, azt mondta, hogy az üzleti életből jön, nagyon nagy ügyvédi praxissal rendelkezik, és pontosan tudja azt, hogy ezeknek a jogoknak mennyi az értéke. Pontosán lehet tudni, hogy milyen eljárásokkal lehet ezt visszaszerezni, viszont azt is tudni kell, hogy hogyan lehetett volna megtartani.

Amit államtitkár úr elmondott, hogy az MNV Zrt.-nek nem volt erről tudomása, az nagyon egyszerű: elő kell fizetni egy nagyon egyszerű online értesítőrendszerre. Ezen nem érdemes spórolni, mert akkor ilyen jogvitákat, ilyen későn kapott információkat meg lehetett volna spórolni. Örülök annak, ha a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy visszaszerezze a Zsolnayt, hiszen úgy gondolom, ez mindannyiunk érdeke, de ezt meg lehetett volna előzni, és ezért nem tudom elfogadni az államtitkár úr válaszát. Védjük meg Pécs értékeit, védjük meg Magyarország érdekeit!

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Meddig kell még az út szélén várni?”** címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat immáron több mint egy évtizede újabb és újabb határidőket jelöl meg az úgynevezett devizahiteles-kérdéskör rendezését illetően. Előbb a Kúriára várt, majd az Európai Bíróságra, egyéb döntéshozó szervekre, manapság újra a Kúriára, és most, amikor látszólag kapuk nyílnak, akkor megjelöl egy őszi határidőt, azzal a kitétellettel, hogy előbb a Bankszövetséggel méltóztatik tárgyalni, és majd ha a Bankszövetséggel valami közös megoldásnak látszó valamire jut, azt méltóztatik előterjeszteni az Országgyűlés számára.

A Bankszövetség eközben olyan megnyilatkozást tesz, miszerint ő elvárja azt - pontosan idézem: elvárja -, hogy a banki szisztéma érzékenységét figyelembe véve foganatosítsák ezt a megoldást, ami önmagában felháborító, hiszen azt tapasztaljuk az utóbbi években, hogy minél többször ül le

munkareggelizni a kormányzat a Bankszövetséggel, a cselekvési kedve bizony annál inkább lankad. Eppen ezért a Jobbik azonnali megoldást szorgalmaz, nem őszig történő egyeztetéseket és várakozásokat, hiszen minden hónapra magyar családok százainak az élete mehet rá, és önök évek óta ezt a „húzd meg, ereszd meg” játékot játsszák. Négy év alatt végül is az egyetlen, a legalább a szerencséseeknek kedvező végtörlesztést leszámítva képtelenek voltak olyan megoldást kidolgozni, ami teljeskörűen szavatolná az érintett emberek biztonságát.

Ezzel szemben most nagyon keményen, retorikailag nagyon keményen kiállnak a tévétúdiókban a kamerák elé, és azt állítják, hogy az utolsó indokolatlanul elvett forintot is vissza kell venni ettől a bankrendszerrel. Na, erre a mondatra várt a Jobbik több mint három éve, hiszen a rendszeresen benyújtott törvényjavaslataink indoklásában rendre ez szerepel. Pontosan ezért szorgalmazzuk a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosítását, ez ugyanis az egyetlen megoldás azt illetően, hogy az utolsó indokolatlanul elvett forintot is „a szennyező fizet” elve alapján adjuk vissza az embereknek, a bajokat, károkat pedig hárítsuk vissza azokra, csak az érintett bankokra, de azokra, amelyek okozták őket.

Ezzel szemben mi történik a valóságban? Az Igazságügyi bizottság előtt a fideszes többség elutasította azt a jobbikos indítványt, melynek értelmében nemcsak a forintosítás alapjait teremthetjük volna meg, hanem mondjuk, szavatoltuk volna azt, hogy senkinek nem verhetnék újra a házat, lakását annak becsértékének több esetben alig 30-40 százalékán, ezt leírva a tartozásból, hogy aztán jöjjön a bank, és újabb milliókat, adott esetben tízmilliókat követeljen az embertől.

Tehát a Jobbik letett egy olyan javaslatot, ami szó szerint családok életét, létbiztonságát szavatolta volna. A fideszes többség lesöpörte, aztán kiáll a kamerák elé, és azt mondja, hogy az utolsó forintot is visszaveszi, visszacsoportosítja az emberek számára. Csak az a baj, hogy a cselekvés egyáltalán nem ezt mutatja, hiszen benyújtottuk a károsultak soronkívüliségét megcélzó javaslatunkat, a károsultak illetékmentességét megcélzó javaslatunkat; rendre, egyesével sorban és nagyon sokszor indoklás nélkül a Fidesz-KDNP-többség ezt ugyanúgy lesöpörte, mint az előző ciklusban. Adódik tehát a kérdés: mi veszi el a Fidesz-KDNP-kormány cselekvési vágyát, mitől lankad akkor, amikor cselekedni kéne? (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr június 4-én nyújtotta be ezt az interpellációt,

akkor még nyilván nem ismerhette a Kúria döntését, mert az június 16-án született, ezért aztán az eredetileg benyújtott interpellációjából lényegében egy szót sem mondott el. (*Z. Kárpát Dániel: De igen!*) A nagydobot, azt valóban elmondta. Azt a kérdést, amit írásban feltett, szóban nem ismételte meg (*Z. Kárpát Dániel: Itt van a kezemben!*), inkább azon siránkozott, hogy a Jobbik javaslatait a kormánypártok nem fogadták el. Természetesen válaszolok a kérdésre, vagyis inkább reagálok, hiszen az élet bizonyított.

(11.40)

Bizonyított, hogy egyrészt 2010-től a kormány felelősen állt és áll a devizahitelek problémájához. Való igaz, hogy a szocialista kormány felelőtlenül, átgondolatlanul lényegében ösztönözte a bankokat és a lakosságot arra, hogy egy valóságos gazdasági növekedés és egy jövedelemnövekedés helyett hitelből biztosítsa a jólétét. De hát ingyenebéd nincs. Sajnos eljött, a válság kezdete után mindenki rájöhetett, hogy eljött az ideje, hogy ezeket bizony busásan vissza kell fizetni.

2010-ben a Fidesz-kormány már nem az újított, hogy népszerűsítse magát a lakosság körében, és újabb hitelekre ösztönözze, és azt az érzetet keltse, hogy milyen jó az élet Magyarországon, hanem az újított, hogy meg kellett állítani a devizahitelezést, és a bajbajutottakon el kellett kezdeni a segítséget. Ön az elmúlt négy évben számtalanszor elmondta, hogy „minden olyan intézkedésnek örülök, ami egy devizahitelesnek is segít”. Mondok önnek három intézkedést, ami összesen 376 ezernek segített, tehát ön az elmúlt négy évben 376 ezerszer örülhetett a kormány döntésének. A végtörlesztés lehetőségével 170 ezren éltek, 980 milliárd forintot fizettek vissza. Az érintettek 35 százaléka, 181 ezren kötöttek árfolyamgát-szerződést, ez részleges megoldás, de ez is meg fog oldódni véglegesen. És végül 25 ezren vásároltak a Nemzeti Eszközkezelőtől ingatlant. Ez éppen 376 ezer adós, aki örülhetett ennek a döntésnek, önnel együtt.

De a végleges megoldás ezután fog következni valóban, hiszen az ön interpellációjában nem említett Kúria-döntés megszületett, amely mind jogi, mind közgazdasági értelemben megteremti az alapját annak, hogy ezt a súlyos társadalmi problémát a kormány az Országgyűléssel együtt véglegesen felszámolja és megoldja. Úgy gondolom, ha a Jobbik következetesen gondolkodik, akkor, miután elkészül ez a törvényjavaslat, amely kellően alapos és kellően széles körű lesz, és végleges megoldást fog jelenteni a devizahitelek számára, akkor átgondolja, és azt fogja mondani, hogy ez az a megoldás, ami véglegesen lezárja Magyarországon ezt a devizahitel-problémát, ezt a tízéves nehézséget, és támogatni fogja a törvényjavaslatot, és meg fogja szavazni. Kampányeszköznek és témának pedig valami újabb, más nehézséget fog majd választani.

Tehát várjuk az önök támogatását is a majdan benyújtandó törvényjavaslathoz, ami végleg lezárja a devizahitelesek problémáját. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e azt. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az érzés, amikor az államtitkár el sem olvasta a feltett kérdést, megfizethetetlen. *(Derűtlenség a Jobbik soraiban.)* De nem is ez a fő baj. A fő baj az, hogy az a válasz, amit adott, nemcsak hogy a felvetésekre nem válasz, de igazából önmagával is ellentmondásba keveredik. Azt mondja, hogy ingyenebéd márpedig nincsen. Valóban, ezt mondjuk mi is, hogy az indokolt tartozásokat az utolsó forintig vissza kell fizetni. Csak az a gond, hogy önök sehol nem voltak ellenzékben sem 2006-2007-2008 felé, amikor az IMF-től a svájci jegybankig mindenki figyelmeltetett arra, hogy baj lesz a devizához kapcsolt termékekből. Az önök ellenzéki módosítói, harcos sajtókiállásai viszont hiányoznak, az archívumokban nem találhatók meg.

Most pedig arról beszél, hogy a Bankszövetséggel tárgyalgatva majd ősszel letesznek valamit az asztalra. Én pedig azt mondom, hogy még két hétig ülésezik legalább a parlament, de ülésezzen három vagy négy hétig, ne menjen el nyaralni, oldja meg ezt a problémát most azonnal. Mert erre kapta a választóktól a felhatalmazást, nem arra, hogy nyaralgatás után, a bűnözőkkel, részben a bűnözőkkel tárgyalva és a Bankszövetséggel tárgyalgatva próbáljon valamit letenni az asztalra. *(Az elnök csenget.)*

Cselekedjen azonnal és haladéktalanul! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Nyáron kevesebb a rászoruló gyermek, avagy miért csak a rászoruló gyermekek töredéke jut nyári szociális étkeztetéshez?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Vége a tanévnek, és ezzel vége az óvodai, iskolai étkeztetésnek is. A szerencsésebb helyzetű családok ilyenkor meg tudják oldani gyermekük étkeztetését, de a szegényebb, rászoruló csa-

ládok gondban vannak. Ezen a helyzeten tudott segíteni a nyári szociális étkeztetés, amit az MSZP-kormány vezetett be. 2002-ben még 200 millió forintot fordítottunk rá, a ciklus végére viszont 2,4 milliárd forintot, amelyből 120 ezer gyermek részesült támogatásban a nyári szünet összességében, 54 napon át. A Fidesz az elmúlt négy évben azonban nem emelte ezt az összeget, csak 2014-ben, a kampány alatt 240 millió forinttal, ami csupán 110 gyermek étkeztetését oldja meg. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: 110?)*

Ráadásul eközben megnehezítették törvénymódosítással a hozzájutását ennek a támogatásnak. Olyan feltételeket írtak elő ugyanis a pályázatadás során, amelyeket számos önkormányzat nem tud teljesíteni. A problémát jelzi, hogy 2010-ben még 2400 település pályázott a nyári szociális étkeztetésre, ezzel szemben 2013-ban már csak 1170 település vett részt a programban. Pedig a rászoruló gyermekek száma egyáltalán nem csökkent, hanem még nőtt is. Ezt igazolja az a nemrégiben megjelent kutatás is, amely szerint az OECD-országok közül a második legrosszabb helyen állunk a gyermekek nélkülözését tekintve. Kiderült, hogy majd minden második családnál előfordult az elmúlt egy évben, hogy nem tudták a szükséges élelmiszert megvásárolni maguknak és családjuknak.

Érdemes kitérni arra, hogy maga a kedvezményes étkeztetés hány gyermeket érint év közben, amikor elvileg rendszeresen jutnak hozzá a napi többszöri étkezéshez a gyermekek. 2009-ben még nagyjából 370 ezer gyermek jutott ellátáshoz, ugyanakkor Soltész Miklós idén februárban már több mint 560 ezer gyermekről beszélt, akik közül 360 ezer gyermek kap teljes támogatással étkeztetést, 230 ezer gyermek 50 százalékosat, bölcsődében és óvodában vagy iskolában étkeznek. A rászoruló gyermekek számának jelentős bővülése visszatükrözi azokat az előbb említett adatokat is, amelyek a társadalom jelentős elszegényedéséről szólnak.

Mégis, év közben, az iskolai tanévben több mint félmillió gyermek kap étkeztetést, a nyári szünetben pedig alig 110 ezer gyermek. Ezzel a kérdéssel önök az elmúlt négy évben nem voltak hajlandóak érdemben foglalkozni. Sokat elárul a Fideszről, hogy a nyári étkeztetésről szóló kormány-előterjesztés összegző részében, ahol azt is szerepeltetni kell, hogy az adott dokumentum miként kapcsolódik a kormány programjához, az áll, hogy a rendelettervezet nincs közvetlen összefüggésben a kormányprogrammal. Valóban, hiszen a kormánynak programja sincsen, az előző négy évben pedig szóba sem került a gyermekszegénység vagy a gyermekekéhezés kérdése. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Idő! Idő!)*

A „folytatjuk” jegyében a kormánynak most sincs semmilyen közvetlen viszonya sem a gyermekek nyári étkeztetéséhez, sem a gyermekekéhezés felszámolásához, sem a szegények támogatásához. *(Az elnök többször csenget.)*

Államtitkár Úr! Kérdezem, mit tesznek azért, hogy egyetlen gyermek se éhezzen ma Magyarországon, miért nem lehetséges az, hogy a gyermekek nyári szociális étkeztetése megoldott legyen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Fogadjon el egy jó tanácsot: előtte rögzítse az időkeretét, mert 30 másodperccel túlmént.

Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Van egy diszkrét bája, amikor a szocialisták maguk beszélnek a gyermekétkeztetésről és a gyermekéhezés felszámolásáról, amikor a saját programjuk vezetője, Ferge Zsuzsa ismerte be a saját kudarcukat annak idején, amikor bár 80 milliárdos keretet biztosítottak erre, de csak 8 milliárd forintot használtak föl ténylegesen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem igaz.)* Valahogy úgy látom, hogy a szocialistáknak ellenzékben mindig van egy jó ötletük, hogy mit hogyan lehetne csinálni, amikor kormányon vannak, akkor mindig van egy kifogásuk, hogy mit miért nem csináltak meg. Nincs ez másként a gyermekéhezés tekintetében sem.

Már a mai napon szóba került a családok helyzete. Ön is itt volt, amikor elmondtuk, hogy míg az emberek átlagos jövedelme 7 százalékkal nőtt az elmúlt négy esztendőben, miközben az infláció lényegében megszűnt, a családosoké 12 százaléknál is nagyobb mértékben. Tehát jóval nagyobb mértékben nőtt azoknak a jövedelme, akiknek gyermekük van. Mi úgy gondoljuk, hogy például ez is egy jó út arra, hogy a gyermekszegénység ellen küzdjünk. És hitelesebb, mint amikor önök éhségmenetet szerveznek, amelynek az élére százmillióos bankszámlával rendelkező képviselőtársukat állítják. Önök felhasználják a szegénységet és a szegény embereket, nem pedig megoldani igyekeznek a problémájukat.

(11.50)

Valamiért úgy gondolják a szocialisták, hogy ameddig szegények vannak ebben az országban, addig van politikai esélyük a parlamentben maradásra. Mi azonban tényleg igyekszünk hatékonyan fellépni ezzel szemben. Önök a családi pótlékot megakarták adóztatni, mi bevezettük a családi adókedvezmény rendszerét, önök megduplázták a munkanélküliséget, mi pedig a családos anyáknak kínáltunk munkahelyvédelmi akciótervet.

Ha megnézzük, hogy a szocialista kormányok mikor emeltek a nyári gyermekétkeztetési támogatásokon, azt láthatjuk, hogy a választások évében vol-

tak ők is igencsak aktívabbak. Ha megnézzük, hogy hogyan volt pár évvel ezelőtt, mondjuk, 2006-ban, 2007-ben vagy 2008-ban, a számok miként alakultak akkortájt, azt láthatjuk, hogy amíg akkor 1,2 milliárd forintot költött erre az állam, most 2,64 milliárd forintot. Ez azt jelenti, hogy valóban - ahogy ön is említette - a tavalyi évről az idei évre 10 százalékkal növeltük ezt az összeget, és ha a korábbi éveket nézem, a korábbi, ön által hivatkozott szocialista időszakot, annak a dandárjához képest - kivéve a kampányidőszakra való felkészülést - 1,2 milliárd helyett 2,6 milliárd.

Ugyanúgy 120 ezer gyerek részesül ilyesfajta támogatásban az önkormányzatokon keresztül, de míg a korábbi időszakban 30 nap volt, most már egy jó pár éve 44-54 nap, amikor ez a fajta támogatás jár minden családosnak. Elmondhatjuk tehát, hogy nagyobb biztonságban vannak most már a gyermekek. Igyekeztünk egy olyan rendszert kialakítani, ami nem csupán a gyermekek nyári étkezésében, étkeztetésében segít, de helyzetbe hozza a helyi vállalkozókat, és ezen kívül egészségesebb ételmiszert is tud a gyerekeknek adni a nyári időszakban. Ezért emeltük meg például azt az összeget is elég nagy mértékben, amit fejenként erre a célra lehet fordítani, hiszen azt mondtuk, hogy mostantól nem felmelegített konzerv ételmiszert kell a gyerekeknek adni, hanem 40 kilométeres körzetből vagy a szomszéd megyéből kell beszerezni az ételmiszer-alapanyagokat, ezáltal a helyi gazdáknak teremtettünk megélhetést - így nemcsak a gyermekeknek, hanem a helyi gazdáknak is biztosabb lett a helyzetük -, és azt a helyi konyhákon kell feldolgozni. Önök nyilvánvalóan támadták ezt a rendszert, hiszen önök annak a rendszernek voltak a támogatói, a haszonélvezői - gondolom, elsősorban anyagi támogatói -, amelyben nagy, akár nemzetközi tulajdonban lévő cégek esetében nagy szolgáltatók vitték helybe az ételmiszert, nagy konyhákon, akár több száz kilométerre elkészítve, lehűtve, lefagyasztva, és utána helyben csak felmelegítették ezeket a konzerveket a gyerekeknek. Most ez sokkal egészségesebb, s azt is mondhatjuk, az új rendszer pedig képes arra, hogy az önkormányzatok eltérő helyzetében a leghátrányosabb helyzetű gyerekeknek a legtöbb támogatást nyújtsa.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem fogadom el az államtitkár úr válaszát. Még egyszer elmondanám, a településeknek több mint fele kiesett a támogatásból, mert nem tudnak pályázni, és felhívnám a figyelmét, hogy 500 ezerrel nőtt a mélyszegénységben élők száma. Ma a családok 74,2 százaléka nem tud egy váratlan kiadást megfinanszírozni,

ami 50 ezer forintról szól. A családok 66,6 százaléka egy egyhetes belföldi nyaralást nem tud megfinanszírozni, és a családok 33 százaléka ma nem tud kétnaponta húst, zöldséget és gyümölcsöt fogyasztani.

Államtitkár úr, maga a felszólalásában két percet velünk foglalkozott, ez is jelzi, hogy az elmúlt négy év kormányzásáról nem tudott mit mondani, mert nem volt mit mondanivaló, mert a szegénység ellen nem tettek semmit. S még egyszer mondom, nem tudom elfogadni a választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 11 óra 53 perc van, az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk át. Kérem azokat a képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt távoznak az ülésteremből, tegyék ezt minél gyorsabban és halkán. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Miután képviselőtársaim elfoglalták helyüket az ülésteremben, folytatjuk munkánkat.

Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**A nemzet nagy telefonlopási ügyéről**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tasnádi László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Dr. Harangozó Tamás jelzésére:)* Elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Üdvözlöm az arénában államtitkár urat; szerintem ő sem gondolta régebben, hogy ez elő fog vele fordulni. Nyugodjon meg, államtitkár úr, nem a saját ügyemben fogom kérdezni, hiszen kit is érdekelne Magyarországon, hogy egy C típusú nemzetbiztonsági védelem alatt álló ellenzéki képviselő telefonját itt a parlamentben a belügyminiszter éves meghallgatásán, az ő személyes jelenlétében el lehet lopni, és több mint egy év óta ebben az ügyben semmilyen eredményt a rendőrség el nem tudott érni. Kérdésemet egy sokkal fontosabb és szemmel láthatóan a közérdeklődésre sokkal jobban számot tartó ügyben fogom feltenni önnek.

Történt ugyanis, hogy a miniszterelnök úr családi rendezvényén, lányának lakodalmán eltűntek mobiltelefonok. A hírek szerint ezen kis értékű lopásnak minősülő ügyben a Nemzeti Nyomozó Iroda életvédelmi osztálya nyomoz, akik a kihallgatásokon túlmenően DNS-mintákat is vettek a tanúktól, ha minden igaz, több tucattól. Ha a hírek igazak, a

nyomozás költségei mára már több millió forintra rúgnak.

Kérdezem tehát államtitkár úrtól, hogy kiknek a telefonjai tűntek el ezen a lakodalmon, ami indokoltá teszi, hogy egy ilyen ügy ilyen kiemelt ügyként legyen kezelve. Talán védett személy telefonja tűnt el, talán állami vezető telefonja tűnt el, rendőri vagy titkosszolgálati vezető telefonja tűnt el, hogy a Nemzeti Nyomozó Irodának kell ezzel foglalkoznia? Pontosan mennyibe került eddig a nyomozás? Pontosan hány embertől vettek - hogy ezt is tisztázzuk már - DNS-mintát a nyomozás során? Kik és pontosan milyen jogszabály alapján, kinek a döntése alapján nyomoznak ebben az ügyben? Név szerint ha meg lehetne tudni, melyik rendőri vezető felelős a nyomozásért?

Várom megtisztelő választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tasnádi László államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

TASNÁDI LÁSZLÓ belügyminisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mint az ön előtt is ismert, a büntetőeljárás törvény értelmében a nyomozó hatóság minden egyes bűnügyben köteles a teljes tényfeltárást végrehajtani, illetve a lehetséges elkövetőket felderíteni. Erre a törvényben meghatározott összes eszköz a nyomozó hatóság rendelkezésére áll, s ő abban önállóan dönt, hogy mit használ fel.

Ilyen eset valóban volt az ön által érthető okokból kiválasztott ügyben, azonban hozzá kell tennem, hogy nagyon nagy számú ügy van, ahol szakértőket alkalmaz a rendőrség, és ez valóban sok pénzbe kerül. Ilyen például a DNS-profil megállapítása, amelyik az új kor egyik lehetősége, amivel él is a nyomozó hatóság. Ez egy költséges eljárás, viszont nagy hatékonysággal állapítja meg, hogy ki lehetett az elkövető.

Én azt gondolom, hogy rengeteg olyan ügyet ki lehetne emelni, ami sokba kerül. Ön egyet emelt ki ezek közül. Én azt gondolom, hogy megvolt ennek az oka. Az esetben 26 főtől vettek DNS-profilt, és jelenleg is zajlik a nyomozás.

Én azt gondolom, hogy a nyomozó hatóság - tekintet nélkül a sértett kilétére, felekezetére, anyagi helyzetére vagy beosztására - minden esetben köteles szabadon mérlegelni, hogy milyen eszközöket használ fel. Szerintem a jogbiztonság ezt megköveteli minden egyes ügyben, nemcsak az ön által felvetett ügyben.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak egy percben.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor mondok egy ilyen ügyet, államtitkár úr. Az ároktői banda ügye, ahol két és fél éven keresztül azért nem tudott a bíróság döntést hozni, mert a DNS-t nem tudta megvizsgálni a szakértői intézet pénzhiány miatt. Egy vagy pár DNS-mintát!

(12.00)

Kettő: azért kérdezem, államtitkár úr, és azért kérdeztem, hogy ki volt az a nagyon súlyos személyiség, aki miatt a Nemzeti Nyomozó Iroda életvédelmi osztálya ma éppen nem gyilkosokat hajkurászik, hanem telefont keresget, mert egy átlag állampolgárnak két lehetősége van. Vagy közlik vele, hogy 50 ezer forintot sem ér a telefonja, és nem is nyomoz a rendőrség, vagy esetleg 50 ezer forint fölére lövik be a telefonját, és két héten belül vagy egy hónapon belül kap egy megszüntető határozatot. Nyugodtan kérdezze meg a baráti társaságát, családját, tizből kilenc esetben ezt kapja egy magyar állampolgár, ezt kapja a nép, akikre önök sokat hivatkoznak, miközben egy ilyen dárídó után pedig több millió forintot költenek el ilyenre, és pazarolják az állam erőforrásait egy olyan ügyre, amire most sem kaptunk választ, hogy mi indokolja.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

TASNÁDI LÁSZLÓ belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Én azt gondolom, ha nem kiválasztunk egyes ügyeket, és kritizáljuk a nyomozó hatóság vezetőjét, akkor előrébb haladunk. Az, hogy életes nyomozók nyomoztak, azt nem tudom, ön honnan tudja *(Korózs Lajos: A Belügyminisztériumtól.)*, de én úgy gondolom, hogy az ügyek elosztása a mindenkor parancsnok dolga.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Hajlandó-e a kormány a reklámadó után ingyeninternetet is bevezetni?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. Képviselő úr jelzi, igen, elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel fogadtuk, hogy végre elfogadták a Jobbiknak főként a multicegeket sújtó reklámadó bevezetésére vonatko-

zó javaslatát azok után, hogy az elmúlt években többször leszavazták még ezt a javaslatot.

Az már egy kicsit fájt, hogy lesöpörték azt a módosító javaslatunkat, miszerint ezt a bevételt az alapvető szintű lakossági internetszolgáltatás ingyenessé tételére kell fordítani. Az ingyeninternet, amelyet szintén a Jobbik régóta javasol, rendkívül indokolt volna, olyannyira, hogy még maga az előterjesztő L. Simon László, mármint a reklámadó legújabb előterjesztője is zárszavában igazat adott nekem ezzel kapcsolatban, és a nemzetgazdasági miniszterhez fordulva mondta, hogy ha nem változtat ezen a folyamaton a kormány, akkor bizony nagyon komoly versenyhátrányba fog kerülni Magyarország. Abban a vitában is már ismertettem azokat az adatokat, amelyek a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság legutóbb itt, a plenáris ülésen egy éjszakai vitában tárgyalt beszámolójából valók. Eszerint az Európai Unión belül Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a mobilnetet rendszeresen, legalább havonta használók aránya. Ráadásul a hozzáférés bruttó mediánára a régi nyugati tagállamok mediánárának több mint kétszerese, sőt, ha a jövedelmi viszonyokat is figyelembe vesszük, akkor például Dániában, az ottani árhoz képest a magyar ár több mint a 23-szorosa, tehát 2200 százalékkal drágább, hogyha a jövedelmi viszonyokat is figyelembe vesszük. Tehát nem amiatt panaszkodunk, hogy az internet Magyarországon 10-20-30, hanem adott esetben akár 2200 százalékkal drágább, mint például Dániában.

Pedig az internet mára azért legalább annyira a mindennapi megélhetés része, mint a többi rezsi-elem. Ezért indokoltnak tartjuk az internetárak csökkenését, és különösen az ingyenes alapinternet bevezetését. Ezzel kapcsolatban várjuk a kormány álláspontját. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mint ahogy azt ön is mondta, erről szavazott az Országgyűlés. Az ön javaslatát nem támogatta. És most is azt tudom mondani, hogy a kormány sem támogatja. Bár igaz, fontos cél az internet további terjedése Magyarországon, ebben egyetértünk, de abban nem, hogy ezt a forrást nem erre a célra kívánja a kormány felhasználni, hanem más, fontosabb társadalompolitikai célra, így az oktatási infrastruktúrának a javítására, fejlesztésére; iskolák felújítására, illetve iskolák építésére azért, hogy a magyar fiatalok, a magyar diákok, a magyar gyermekek méltó körülmények között tudják megkapni az oktatási szolgáltatás alapjait, az írás-olvasást elsajátítani.

Tisztelettel kérem, hogy értse meg, hogy a kormánynak, a kormánypártiaknak más az elképzelése.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Sajnálom, hogy államtitkár úr nem értette meg, hogy a kérdés most már nem egy leszavazott javaslatra vonatkozik, hogy a reklámadóból való bevételt lehet-e arra fordítani, hanem a kérdésem egészen pontosan úgy hangzott, amit elnök úr is felolvasott, hogy hajlandó-e a kormány a reklámadó után az ingyeninternetet is bevezetni. Tehát akár más forrásból, de hajlandóak-e erre, vagy ahogy a továbbiakban kifejtettem, akár az internet használati árának csökkentése érdekében más eszközökhöz nyúlni?

Az iskolafejlesztés szép dolog, az ingyeninternet ezt is szolgálja, hiszen a távmunka, a távoktatás fellendülését is szolgálja, de az elektronikus közigazgatást is általánosabbá lehetne tenni, az egész magyar állam versenyképességét javíthatná. Az információhoz való hozzáférés a XXI. század társadalmának azért ugyanolyan alapvető fontosságú kelléke, mint a fűtés vagy a fürdővíz. Ezért kellene a szélesebb körű internet-hozzáférést, akár például a kiegyensúlyozott tájékoztatás megvalósulása érdekében is bevezetni, és alanyi jogon egy alapszintű szolgáltatást mindenkinek biztosítani, ha már a nyugati árak többszöröse itthon, Magyarországon az internet.

Kíván-e ezen változtatni a kormányzat? Ez a fő kérdésem. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásról illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, hogy elfogadja, hogy a reklámadóból befolyó bevétel nem az ingyenes internet elterjesztését fogja majd szolgálni, és bízom benne, hogy ez azt is jelenti, hogy ön támogatja a kormánynak azt az elképzelését, hogy az oktatási infrastruktúrát fogjuk ebből a vélhetően 8-9-10 milliárd forintból majd bővíteni.

Az ön kérdésének a reklámadón túli felvetése, úgy gondolom, hogy akkor jöhet újra szóba, amikor az Országgyűlés a jövő évi, 2015. évi költségvetést tárgyalja, hiszen ott nyilván az ellenzéki képviselőknek a javaslatát is figyelembe fogjuk venni, mint ahogy eddig is, és természetesen, ha ön ezt fönntartja, és a jövő évi költségvetésben lát helyet ennek megvalósítására, azt a kormány természetesen meg fogja fontolni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bencsik János, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Hogyan növeli Magyarország energiabiztonságát a gáztározók állami kézbe vétele?”** címmel. Miniszter úr ha-

laszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. Igen, öné a szó, képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk gázellátása a jelenlegi instabil ukrain helyzet ellenére is biztonságban van, ugyanakkor fontos, hogy az ország fel legyen készülve arra a helyzetre, ha az orosz, illetve az ukrán fél nem teljesítené a gázszállításra vonatkozó szerződéses kötelezettségét. Arra az esetre, ha a tranzitszállítás mégis csökkenne, esetlegesen megszűnne, a zavartalan ellátás biztosítását az teheti egyedül lehetővé, hogy az elmúlt években számos lépést tett a magyar kormány a regionális energiabiztonság növelése érdekében. Ezek közül kiemelkedik a magyarországi gáztározó-kapacitás nemzeti tulajdonba vétele, valamint a magyar-szlovák gázinterkonktor megépítése, amelyek egyaránt hozzájárulnak a zavartalan gázellátás biztosításához.

Az ukrain helyzet ugyanakkor minden eddiginél sürgetőbbé tesz további olyan beruházásokat, amelyek újabb szállítási útvonalak létrejöttét és az újabb forrásokhoz való hozzáférés lehetőségét biztosítják. Magyarország földrajzi adottságaiból fakadóan olyan ország, amely energiabehozatalra szorul, ezért érdekelt abban, hogy növekedjen az országban elérhető energia aránya, illetve biztosítva legyen az importforrások diverzifikációja.

Ezt felismerve, az előző ciklusban számos olyan eszközt sikerült visszavásárolnunk, elsősorban a gáztárolókat, amelyeket a szocialista kormányok privatizáltak. Ennek köszönhetően Magyarország polgárai ma már nagyobb biztonságban érezhetik magukat az energiaellátás mennyisége, illetve az érte fizetendő ár tekintetében is. Ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, miként készült fel, illetve készül fel a kormányzat az ukrán tranzit esetleges megszakadására, és ennek keretében miként járul hozzá Magyarország energiabiztonságához a gáztározók állami kézbe vétele.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

(12.10)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által elmondottakat határozottan megerősítem. Jelenleg Magyarország irányába egyébként a földgázszállítás folyamatos. Az Ukrajnával kapcsolatos orosz nézeteltérések egyelőre nem érintik sem az Európába, sem a Magyarországra irányuló forgalmazást. Az aktualitása miatt mondom, hogy a kedden felrobbantott ukrán gázvezeték kiesése sem okozott problémát, az ukrán fél a szállítást az érintett szakaszról egy tartá-

lék vezetékre irányította át, és biztosította a folyamatoságát.

A téli időszakra való felkészülés érdekében a magyarországi földgáztározók feltöltése folyamatos, a magyarországi tárolókban a hosszú távú biztonságos ellátáshoz szükséges mennyiség jelenleg is rendelkezésre áll. Ez részben a betárolásnak, és hozzáteszem, a piaci-kereskedelmi viszonyoknak is köszönhető. Mint ön is utalt rá, a magyar állam által az elmúlt években vissza-, illetve megvásárolt gáztározók az egyik legfontosabb eszközei annak, hogy Magyarország hosszú távú gázellátása mellett Magyarország ne csak fogyasztóként, hanem a közép- és kelet-európai gázkereskedelem résztvevőjeként is részt tudjon venni a gázüzletágban, hiszen jelenleg Közép-Európa legjelentősebb tározókapacitásával rendelkezünk, és ebben mind a saját biztonságos ellátási érdekeink, mind a kereskedelmi érdekeink, mind pedig a körülöttünk lévő országok ellátásának biztosítása szerepet játszik és szerepet fog játszani. Ehhez természetesen szükséges az ön által is említett interkonnektorok rendszere, tehát az, hogy az országokba a reverz szállítást lehetővé tevő hálózat rendelkezésre álljon.

Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

Öné a szó.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Államtitkár úr, köszönöm szépen a választ. Arra azért szeretném felhívni a figyelmét, és a képviselőcsoportunk is egyértelműen elkötelezett ebbe az irányba, hogy a megfizethetőség mellett az ellátásbiztonság is legalább olyan fontos szempont legyen a kormányzati energiapolitikában, mint ahogy az a rezsicsökkentésnél tapasztalható volt. Már csak azért is, mert a közösségi tulajdon arányát az energetikai szektorban is növelni kell, mind a termelés, mind a hálózati elosztás, mind a nagy- és kiskereskedelem területén.

Ezen túlmenően még arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a hazai kitermelés fokozása szénhidrogének vonatkozásában, földgáz tekintetében csak akkor biztosítható, ha az eddigieknél még nagyobb figyelmet szentelünk a hazai meglévő előfordulások kutatására és kitermelhetőségük előkészítésére.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az államtitkár úr nem kíván a viszonzás lehetőségével élni. *(Dr. Fónagy János jelzi, hogy nem.)*

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mi lesz a fiatalokkal?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Czomba Sándor

államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. *(Dr. Szél Bernadett jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország egyik legnagyobb és legégetőbb problémája, hogy mi lesz a magyar fiatalok jövője. A fiatalok helyzete ebben az országban nehezebb, mint a szüleiké volt, felelős ezért az elmúlt 25 év minden egyes kormányszata, amely nem tudta ezt a helyzetet észrevenni és megoldani. Úgy is mondhatnám, hogy minden kormány a mának élt az elmúlt évtizedekben, és mindig az aktuális politikai haszonszerzés volt fontosabb önöknek. Pontosan ennek a levét isszák a ma fiataljai! Holott, és erre felhívom a figyelmet, nélkülük semmi sem lesz ebben az országban. Ha ezeknek a fiataloknak nincs munkája, akkor nem tudnak családot alapítani, nem maradnak itthon, nem adóznak itthon, nem gondoskodnak a szüleikről; elveszítjük őket.

A Tárki kutatásai szerint már évek óta pontosan a 19-28 éves korosztály minden második tagja abban gondolkodik, hogy külföldre megy. Ha körülnézünk, mindannyian látjuk, hogy egyre több fiatal hagyja el az országot, megy külföldre.

Varga Mihály miniszter úr miniszteri meghallgatásán azzal szembesültem, hogy önöknek semmiféle átfogó stratégiája nincs azzal kapcsolatban, hogy ezt a helyzetet hogyan oldják meg. Értem én, hogy a Fidesz nem tud megoldást kínálni erre a problémára, de van itt egy aktuális kérdés. Most ér véget a tanítás, és rengeteg fiatal kezd el munkát keresni ebben az országban. A nyári uborkaszezonban még nehezebb dolguk lesz, mint egyébként az év közbeni hónapokban. Tavaly volt önöknek egy nyári diák munkaprogramja. Ez állami támogatással működött, és az önkormányzatoknál tudtak a fiatalok elhelyezkedni. Kérdezem az államtitkár urat, hogy mi a céljuk, mi a tervük most ezzel a programmal, fog-e idén indulni, lesz-e lehetősége erre a fiataloknak, és ha indul, akkor miért nem tették meg korábban a szükséges intézkedéseket. Pontosan Czomba államtitkár volt az, aki tavaly ilyenkor már jóval korábban bejelentette ezt a programot annak érdekében, hogy fel tudjanak készülni az önkormányzatok, hiszen tudva levő, hogy ebben a programban az önkormányzatoknak önrészt kell biztosítaniuk. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Részben jó híreim vannak, részben pedig az első mondatával

egyértékű. Valóban, az ifjúság, a fiatalok helyzete nemcsak Magyarországon, hanem egész Európában meghatározó jelentőségű kérdés, és vannak olyan tagállamok, ahol 50 százalék felett van a munkanélküliségi rátája a 25 év alattiaknak. A legfrissebb adatok alapján Magyarországon ez most 20 százalék alatt van, ami egy óriási eredmény, úgy gondolom, és nem a véletlen műve.

Engedje meg, hogy néhány programra felhívjam a figyelmét, hogy az elmúlt négy esztendőben a magyar kormány milyen intézkedéseket tett. A munkahelyvédelmi akcióterv kapcsán mintegy 140 ezer 25 év alatti fiatal foglalkoztatását segítettük elő. Munkatapasztalat-szerzési támogatással, képzési programokkal 130 ezer fiatal részben képzési, részben munkatapasztalat-szerzési támogatását segítettük. A fiatalok vállalkozóvá válását segítettük 8,5 milliárd forint értékben, ez a program jelen pillanatban is fut, és a második szakaszában, a megvalósítás szakaszában van.

A nyári diákmunkát említette. Valóban, egy óriási siker volt tavaly, 1,5 milliárd forint nagyságrendben mintegy 16 ezer diák tudott részt venni. Jó hírem van, 11 órakeret jelentettük be éppen ma egy sajtótájékoztató keretében, hogy az idei esztendőben is visszük tovább ezt a programot. Nagyjából hasonló nagyságrendben, 1,5 milliárd forint értékben, 8500 fiatalot kívánunk megszólítani. Azért ilyen szerény ez a szám, mert két hónappal számolunk, de a tavalyi év is azt mutatta, hogy általában a fiatalok egy hónapot voltak foglalkoztatva, tehát ez a szám valószínűleg az idei évben is a 16 ezer környékén lesz.

És nincsenek az önkormányzatok lekésve semmiről, a diákok sincsenek lekésve semmiről. Ezt bátran merem mondani önnek. Rajtra kész állapotban vannak a tavalyi év tapasztalata alapján, alig várják, hogy a munkaerőigényüket beadhassák, illetve a diákok érdeklődésüknek megfelelő területen el tudjanak helyezkedni. Úgyhogy indul a program. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, Czomba államtitkár úr, de azért itt korai lenne még az öröm, ugyanis az ombudsman úr volt az, aki elég erős kritikát fogalmazott meg pontosan a programmal kapcsolatban. Hiszen volt olyan település, ahol a programban szinte kizárólag önkormányzati képviselők vagy köztisztviselők hozzátartozóit alkalmazták. Nagyon remélem, hogy nem ennek a gyakorlatnak a folytatása áll készen idénre nézve is. Ezért gondolom azt, hogy ha önök kormányra készültek, akkor fel kellett volna készülni arra, hogy ez a program elinduljon, méghozzá úgy, hogy az ombudsman úr által kifogásolt részeket ki tudják javítani. Én nagyon fogom figyelni ennek a programnak a megvaló-

sulását. Nagyon remélem, hogy a nyár elmúltával nem arra fogunk visszatérni, hogy milyen hibák ismétlődtek meg évről évre.

Még egy kérdésem van az ifjúsági garanciaprogrammal kapcsolatban. Önök felvállalták, hogy 25 év alatti munkanélküli fiataloknak négy hónapon belül munkát, oktatást vagy gyakorlatot adnak. Kikértem önöktől az akciótervet, és abban azt írják, hogy különböző csomagokat helyeztek kilátásba a fiataloknak. Kérdezem, államtitkár úr, hogy hogyan állnak ezek a csomagok az ifjúsági garanciaprogram keretében. Pontosán mire készülnek, mikor és hogyan e garanciaprogram keretében a következő időszakban? *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzásért megadom az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: A diákmunkával kapcsolatban valóban egy ombudsmani jelentés készült, amely arról szólt, hogy volt olyan, ahol a közeli hozzátartozót vitte ki. A 16 ezer emberből négy, írd és mondd, 4 fő esetében fordult ez elő két település kapcsán. Ezt csak zárójelben szeretném megjegyezni, tehát nem ez volt a jellemző.

Egyébként a mostani körlevélben felhívjuk az önkormányzatok figyelmét, taxatív leírva, hogy az ombudsmani jelentésben megfogalmazottakat legyenek szívesek figyelembe venni az esélyegyenlőség jegyében a következő program bevonásánál.

Ifjúsági garancia: sokszor elhangzott, hogy a magyar kormány tétlenül áll, és csak nézi a helyzetet. December 5-én beadtuk az ifjúsági garanciaprogrammal kapcsolatos elképzeléseinket az Európai Unió megfelelő helyszínére. Gyakorlatilag ott tartunk, hogy el van fogadva a program. Csak arra mondtuk, hogy összesen 15 milliárd forint áll rendelkezésre hét évre, amit a négy leghátrányosabb helyzetű régióra ad az Unió.

(12.20)

Hát ez bizony, finoman fogalmazva is, csepp a tengerben! Ehhez mi még 205 milliárd forintot tesszünk a következő hét évben, és azt tervezzük, hogy 180 ezer *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* fiatalnak fogunk segíteni ilyen módon. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Varga László és Gúr Nándor, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a legfőbb ügyésznek: „**Különböző mércével mér az ügyészség**” címmel. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb

Ügyész Úr! 2014. május 20-án jogerősen felmentette a bíróság Molnár Gyula volt újbudai szocialista polgármestert, ezzel helyreállította a becsületét, egy boszorkányüldözésnek lett vége, de nyilvánvalóan nem teheti ez az ítélet helyre azt a helyzetet, hogy - a 2010-es országgyűlési és polgármesteri választást is befolyásoló módon - befolyásolta az ügyészség boszorkányüldözése az ő sorsát.

Azért mondom ezt, és azért kezdem ezzel, hiszen 2011 márciusában Miskolc szűk különbséggel megválasztott polgármestere, a fideszes Kriza Ákos feljelentést tett ismeretlen tettesek ellen több ügyben is. 2011 márciusáról beszélek, és azóta több mint három éve gyakorlatilag egyetlenegy ügyben sem sikerült bizonyítást nyerni annak, hogy bármi is történt volna. 74 feljelentést tett, a részletes meghallgatások, a szakértők bevonása, a tanúkihallgatások megtörténtek, többször lezárták az ügyeket, és mégis mindig-mindig újraindultak.

Szemben ezzel, ha ellenzéki vagy baloldali bejelentések, feljelentések történnek, akkor a kivizsgálás felületes, nincs szakértők bevonása, a potenciális gyanúsítottakat kérdezik csak meg arról, hogy történt-e bűncselekmény - nyilvánvalóan az ő állításuk az, hogy nem -, a feljelentő kifogását pedig indokolás nélkül elutasítják azzal, hogy nem érintettek. Az ország nyilvánossága is láthatta, hogy a trafikmutyi kapcsán sem kapkodtak annyira, és nem törték magukat annyira, mint egyes ellenzéki politikusokat érintő ügyekben.

Azonban tegnap egy példaértékű döntés született: ötödjére mondták ki a volt holdingigazgatóról Miskolcon, hogy nem követett el konkrét ügyben bűncselekményt. A nyomozó hatóság egyszer már egy részletes vizsgálat után lezárta ezt, az ügyészség újraindította, megvizsgálta, és megint csak lezárta a nyomozást. Pótmagánvádat nyújtott be a polgármester, amit egy fővárosi ügyvédi irodával nyújtott be (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), majd azt is megfellebbezte, amikor felmentették az illetőt. (*Az elnök ismét csenget.*) Tehát folyamatos felmentő ítéletek születnek, mégis úgy látjuk, hogy önök boszorkányüldözést folytatnak.

Kérdezem tehát, hogy egyenlő mércével mér-e minden esetben az ügyészség. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Beszámítom az időkeretét, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak. Parancsoljon, legfőbb ügyész úr!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt kérdezte képviselőtársával együtt, hogy különböző mércével mér-e az ügyészség. Azt tudom erre mondani, hogy az egyforma ügyeket egyforma mércével, a különböző ügyeket pedig különbözőképpen ahhoz képest, ahogy, mondjuk, a

különbségek mérik. Ez nemcsak az arisztotelészi igazságelvnek felel meg, hanem a hatályos törvényeknek is. Tehát megnyugtatom a képviselő urat, hogy törvényesen, az előírásoknak megfelelően van intézve valamennyi ügy.

Ön több ügyet hozott elő, konkrét ügyeket. Ezekkel kapcsolatban külön nem kívánok mind-egyikre kitérni, de azt tudom mondani, hogy vannak olyan ügyek, amelyekben a bíróság egyszer felmentette, egyszer elítélte, egyszer pedig bizonyítottság hiányában mentette fel ugyanazt a személyt. Amit legutoljára mondott, hogy a pótmagánvád megdőlt, az nyilvánvalóan nem az ügyészségnek az ügye már, hiszen az ügyészség korábban ebben az ügyben ki nyilvánította a véleményét. Ha bármilyen konkrét ügygel kapcsolatban egyébként pedig kifogás van, azt ígérhetem ugyancsak, hogy a törvényesség és egyenlőség jegyében kivizsgáljuk, és válaszokat adunk azokra is általánosságban.

Összességében pedig azt tudom mondani, hogy a tavalyi több mint 900 ezer érkezett ügyet az ügyészség a lehetőségekhez képest gyorsan, mindenképpen a törvényes határidőn belül és az objektív igazságnak megfelelően intézi. Egyébiránt tavaly a váderedményesség ismételtelen több mint 96 százalékos volt, ez azért mutatja az ügyészség hozzáállását és eredményességét.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm a legfőbb ügyész úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Varga László képviselő úrnak. (*Gúr Nándor: Köszönöm szépen...*)

Viszonzásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak. Csak ezért kérdeztem meg, hogy milyen lesz a válaszadás, és azt a választ kaptam, hogy Varga képviselő úr válaszol. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Fidesz értékítéletem szerint a választási kampány elemeként használja az ügyészséget, én így látom. Így látom, merthogy a rezsim postásaként jelent meg annak idején, mondjuk, Molnár Gyula ügyét érintően. Úgy tűnik, mintha a Fidesz meghosszabbított keze lenne az ügyészség, és nem jó ez így. Nem jó ez így az említett konkrét miskolci ügyekben sem, ahol az egyik oldal esetében elutasít, a másik oldal esetében meg újramelegíti történeteket. Azt gondolom, hogy itt az azonos mércével való mérés egy elengedhetetlen történet kell hogy legyen. Nyilván az ügyészségnek és az ügyésznek is nem lehet visszaélnie a ráruházott feladattal, kötelességgel, de még azt is mondhatnám, kiszivárogtatnia sem szabad.

Az se jó, ha a főügyész, mondjuk, csakis a kormánypárti politikusokkal beszél a Parlament falai között akkor, amikor konkrét ügyekről van szó. Az lenne jó, ha azonos mércével való mérés történne, és eszerint járna el mindenki (*Az elnök csengetéssel*

jelzi az időkeret leteltét.), akinek el kell járni, nem a hatalmat kell kiszolgálni.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzásomat illeti meg a legfőbb ügyész urat. Öné a szó.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szívesen beszélek önnel is szakmai ügyekről a jogkörömön és a törvények adta kereteken belül, ugyanúgy, mint más képviselőkkel is. Megjegyzem, hogy nagyon sok, ellenzéki oldalról érkező írásbeli kérdés van, felvetés, ezeket megválaszoljuk. Nem rajtam múlik, és nem az ügyészségen múlik, hogy ki, mikor és mivel fordul hozzánk. Azt bizton ígérhetem, hogy mindenkinek megfelelő választ adunk, úgy, ahogy az elő is van írva.

Azt pedig hadd mondjam, hogy megítélésem szerint nem csupán a látszat, hanem a valóság is az ellen szól, hogy az ügyészség különböző mércével mérne. A látszatot lehet felépíteni, de a mögöttes valóságot soha nem lehet megváltoztatni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm a legfőbb ügyész úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Mikor vetnek véget a kettős mérce használatának?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét, öné a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy ózdi család kálváriáján keresztül bemutatnám, hogy mi is folyik a valóságban, mit ér a rendőrség, milyen mértéket öltött a magyarok megfélemlítése, és hol is tart a romák részéről indított rasszizmus.

Ózd egyik dicső múlttal rendelkező városrészében, Somsályon él egy hatgyerekes magyar család, akiket a szomszédban élő cigány család nap mint nap rettegésben tart. A legutóbbi akciónk az volt, hogy Molotov-koktélt dobtak a család autójára, szerencsére nem eltalálva azt, de ezek előtt volt már hasonló kísérlet: az édesanyját megkéselték, dárdát dobtak a lábába, amikor a két kisgyereket kísérte az úton, megpróbálták elgázolni, volt csoportosan felfegyverezett támadás is, és mindennaposak a „magyar” előtaggal kezdődő szidalmazások.

Ebben az esetben nem történik semmi, maximum pár órára beviszik az elkövetőket, aztán rövidesen ismét szabadlábban vannak, majd kilátogat az ózdi rendőrkapitány a családhoz csak azért, hogy megkérdezze, mit is akartak ott a jobbikosok. Hát, államtitkár úr, segíteni, hogy érezze a család, hogy nincsenek egyedül. Gondoljunk bele, ha fordított

esetben, ne adj' isten, egy ilyen támadásnak egy cigány család lenne az áldozata; akkor a jogvédők ajvékolásából ki se látszódna az ország, de sajnos, mivel ez egy magyar családot ért, így csend van.

Ugyanekkor a renitens és összeférhetetlen családokkal, akik önkormányzati tulajdonú ingatlanokban élnek ott Somsályon is, bérleti díjat nem fizetnek, milliós tartozásokat halmoztak fel a városnak, a városvezetés egyszerűen nem akar és nem tud semmit csinálni. Kérdezem én az államtitkár urat, hogy ön szerint rendben van-e ez így.

És szeretném még azt is megkérdezni, hogy hogyan szankcionálják a kisebbség összeférhetetlen tagjait, a magyar nép ellen indított támadásait, a rasszista megnyilvánulásokat. Mikor vetnek véget a kettős mérce használatának? Mikor kap a magyar származású ember a saját hazájában olyan jogköröket és olyan bánásmódot *(Az elnök cseppet sem jelzi az időkeret leteltét.)* a törvény előtt, mint a roma származású?

Várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A demokratikus jogállam alapja az, hogy senki nem állhat a törvények fölött. Ezt az alkotmányos jogelvet követik a magyar hatóságok a mindennapi munkájuk során. A magyar rendőrség mindenkivel szemben föllép, aki megsérti a törvényt, függetlenül faji, etnikai vagy vallási hovatartozásától; és mindenki számára biztosítja az élet- és vagyonbiztonsághoz, valamint a védelemhez való jogot.

A büntetőeljárást minden esetben a törvényeknek megfelelően megindítják, lefolytatják, és végrehajtanak minden törvényes eljárási cselekményt, mindenkivel szemben a zéró tolerancia elve alapján lépnek fel. Eddig sem alkalmaztak és a jövőben sem alkalmaznak kettős mércét sem Ózdon, sem az ország más településén. A rendőrség a jogsértések megelőzése, megszakítása, felderítése és az elkövetők elfogása érdekében - függetlenül az elkövetők vagy a sértettek származásától - megteszi a szükséges intézkedéseket.

A konkrét esettel, a konkrét ügyvel kapcsolatban tájékoztatom, hogy jelenleg is több büntetőeljárás van folyamatban, ezért nem felel meg a valóságnak a képviselő úr azon állítása, hogy a rendőrség nem lép fel a bűncselekmények elkövetőivel szemben.

Tájékoztatom továbbá arról is, hogy az előzetes letartóztatás elrendelésének kérdésében a döntés a bíróság jogkörébe tartozik. Annak elősegítése érdekében, hogy a sértett és a szomszédos családok kö-

zött kialakult konfliktusok mielőbb rendeződjenek, és békesség legyen az ön által kérdezett helyen, a rendőrség felvette a kapcsolatot az ózdi roma nemzetiségi önkormányzat elnökével, Ózd város polgármesterével, valamint alpolgármesterével, ezenkívül pedig a sértett lakókörnyezetében állandó, 24 órás, helyszíni váltásos rendőri jelenlét elrendelésére történt intézkedés, amely jelenleg is tart, és mindaddig tart, amíg ez szükséges.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Öné a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én teljesen mást tapasztalok Borsod megyében, mint amit ön állít itt a parlamentben. Azt tapasztalom, hogy a rendőrség állományának jelentős része bukalakóként traffipaxozik az úton, sarcolva az autósokat, ellenben azok az emberek, akik olyan helyen élnek, nem kapnak semmilyen védelmet, semmilyen biztonságot.

Az előző ciklusban is nagyon sokat beszéltünk az államtitkár úrral hasonló témákról. Úgy gondolom, hogy államtitkár úr részéről elegáns lenne, ha végre elfogadná azt a lehetőséget, amit én javasoltam önnek. Bérelek önnek egy lakást Somsályon vagy Hétes telepen vagy Lyukóvölgyben. Költözzön oda egy hétre, mert higgye el, államtitkár úr, hogy a személyes tapasztalat megfizethetetlen. És én úgy gondolom, hogy hogy ha ön ezt felvállalja, sokkal jobban fogja tudni utána ellátni az államtitkári feladatát is, mert látja, hogy mi a magyar valóság.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat.

Öné a szó.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Az egy másik párt, amely lakást bérel és politikai marketingeszközöket használ mások bajának bemutatása érdekében. De mindenképpen szeretném elmondani, hogy tisztában vagyunk a helyzettel, tisztában vagyunk azzal, hogy még többet kell tenni annak érdekében, hogy a biztonságot, a közbiztonságot valamennyi magyar településen, valamennyi magyar állampolgár számára - függetlenül faji, vallási, etnikai hovatartozásától - biztosítani tudjuk. A kormány, a Belügyminisztérium és a rendőrség elszánt annak érdekében, hogy ezt megtegye.

Én meg arra kérem, tisztelt képviselő úr, hogy azokat a törvényjavaslatokat, amelyeket ide, a Ház elé hozunk, amelyek azt célozzák, hogy ezt a rendet, a biztonságot mindenki számára kiterjedően tudjuk biztosítani, támogassák. Hiszen én meg arra emlék-

szem, hogy az előző ciklusban önök számon kérték a rendet, de a törvényjavaslatok nagy részét ezzel kapcsolatban nem támogatták.

Abban bízunk, hogy Ózdon is és az ország valamennyi településén tudjuk biztosítani a rendet, a biztonságot valamennyi magyar állampolgár számára.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Hogyan járult hozzá a munkahelyvédelmi akcióterv a foglalkoztatás javításához?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Czomba Sándor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Igen.

ELNÖK: Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az adórendszer kiszámíthatóságának növelése, az egyszerűség szerepének erősítése és a munkahelyek megvédésének érdekében született meg a munkahelyvédelmi akcióterv. Az intézkedés három pillérének egyike elősegíti, hogy az adókedvezmények révén a munkáltatók megtarthassák alkalmazottaikat és új munkavállalókat foglalkoztathassanak. A második pillér keretein belül jött létre két új, korábban nem létező adónem, a kisadózó vállalkozók tételes adója és a kisvállalati adó, amelyeknek köszönhetően a gazdaság fehéredett, a vállalkozások pedig egyszerűbben vallhatják be jövedelmüket. Végül az akcióterv harmadik pillére elősegítette a vállalkozások adminisztrációjának könnyítését.

A munkahelyvédelmi akcióterv által megvalósuló kedvezmények és lehetőségek nyilvánvalóan elősegítik, hogy a foglalkoztatásban az európai uniós átlagnál alacsonyabb aktivitással rendelkező 25 év alattiak, az 55 év feletti, a szakképzetlenek, a tartós álláskereső és a kisgyermekes munkavállalók részesüljenek előnyben.

Tisztelt Államtitkár Úr! A munkahelyvédelmi akcióterv milyen módon tud hozzájárulni majd 2014-ben a munkanélküliség további visszaszorításához és a gazdaság élénküléséhez?

Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszára megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban van-

nak olyan időszakok, amikor a gazdaság húz, és a foglalkoztatás kvázi automatikusan nő, hiszen a gazdaság szereplői sorra adják be a munkaerőigényeket, és vannak olyan időszakok, amikor a munkahelyek megőrzésére is komoly energiát kell fordítani.

2010-11-12 környékén egy súlyos válság időszakából jöttünk ki. Annak ellenére, hogy a gazdaság stagnált, sikerült a foglalkoztatást nemcsak szinten tartani, hanem a versenyszférában is növelni. Ehhez különböző intézkedéseket kellett igénybe venni. Az egyik legfontosabb, leghangsúlyosabb a munkahelyvédelmi akcióterv volt, hiszen önmagában nemcsak az a baj, hogy magas a munkanélküliség és alacsony a foglalkoztatás Magyarországon, hanem vannak olyan életkori sajátosságok, ahol nagyobb a baj, mint általában.

Hosszú évtizedek óta látjuk, hogy a 25 év alattiak, az 55 év felettiak és a szakképzettséggel nem rendelkezők munkanélküliségi aránya jóval magasabb, mint a többieké. Ezért döntött úgy a magyar kormány, hogy ide hatékony, hathatós segítséget kell adni. Ez azt jelentette, hogy nem 1-2 százalékpontos járuléksökkentést, hanem drasztikus - felezzük meg a járulékkerheket -, és így próbáljuk meg - szoktam mondani - beragasztani az embereket a munkahelyükre; talán képletes, de hatásos. Hála istennek, ez sikerült, hiszen ha azt nézzük, hogy az elmúlt időszakban hány ember után vették igénybe, 2014. áprilisi adatot tudok önnek mondani: 839 ezer fő után vettek igénybe a munkáltatók ilyen jellegű támogatást, és csak a 2013. évben 115 milliárd forint maradt a munkáltatóknál ennek az akciótervnek a segítségével.

Azt nyilván nem lehet számszerűsíteni, hogy ha ez az akcióterv nincs, akkor vajon hány embert bocsátottak volna el, de hogy nem büszkélkedhetnénk azzal, hogy a foglalkoztatás folyamatosan nő e nélkül az akcióterv nélkül, abban egészen biztos vagyok. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás az illeti meg a képviselő urat. Öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a válaszát. Azt gondolom, hogy a számok is azt bizonyítják, hogy a munkahelyvédelmi akcióterv az elmúlt évek egyik legfontosabb és legsikeresebb kormányzati programja. Saját választókerületemben is számtalan cég, számtalan vállalkozás vette igénybe ezt a lehetőséget, ezáltal is megtartva, megőrizve sok-sok munkahelyet. Bízom abban, hogy a kormány az elkövetkező időszakban nem pusztán megőrizni, hanem továbbfejleszteni, esetleg kiszélesíteni fogja majd ezt a programot. A kereszténydemokraták természetesen támogatják ebben a kormányt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás az illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen visszük tovább a programot, sőt bővítjük is. Az elmúlt időszakban, az elmúlt évben is már egy nagyon fontos lépést tettünk meg, hiszen azt mondtuk, hogy azok a vállalkozások, amelyek új létszámot vesznek föl és tartós munkanélkülieket, 25 év alattiakat, pályakezdő munkanélkülieket kívánnak foglalkoztatni, ott 2+1 évig adunk támogatást, és nem a félszochót, tehát nem felezzük, hanem 2 évig nulla forintot kell fizetni, a harmadik évben pedig a félszochót.

(12.40)

Magyarul: új munkahelyek létesítését is segíti ez a program - erről kevesebbet szoktunk beszélni -, nagyságrendileg 70-80 ezer ember találta meg így a munkahelyét az elmúlt másfél évben.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mit tesz a földművelésügyi tárca az erdészeti ágazat éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodása érdekében?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen.

ELNÖK: Igen. Megadom a szót, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi másfél évtizedben megnövekedtek erdeinkben a szélviharok okozta károk. 2010 májusában a Dunántúli-középhegységben és a Nyírségben bruttó félmillió köbméter fát tarolt le a Zsófia nevű ciklon, amely megközelítette hazánk éves fakitermelésének 10 százalékát. 2014 tavaszán az Yvette nevű mediterrán ciklon a Kőszegi-hegységben 33 ezer köbméter, a Bükkben és a Mát-rában 23 ezer köbméter fát döntött ki. A viharkárral érintett területeken a jellemző károsítási formák a tövestől kidőlt, sokszor szilánkosra tört faegyedek, a facsonkok, az erdőállomány alatt kárt szenvedett facsometék, amelyeket a rájuk boruló fakoronák összetörtek.

A megnövekedett káresetek száma összefüggésben áll az éghajlatváltozással és az erdők természetes megtartásával. A hazánk területére előre jelzett éghajlat-változási trendek alapján, amelyek az extrém időjárási helyzetek számának megnövekedését eredményezhetik, gyakoribb és súlyosabb károokra kell számítanunk a magyar erdőkben. Ugyanakkor a vágásos erdőgazdálkodás igényeit kiszolgáló faállományok egyszerű összetételük, alacsony faji változatoság, egykorú erdők miatt alacsonyabb környezeti stressztűrő képességgel rendelkeznek, mint a változatos faji és korosztályi összetételű természetes erdők.

Kérdésem, hogy a Földművelésügyi Minisztérium milyen konkrét intézkedéseket és milyen forrásokat tervez az ágazatban erdeink éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásának megkönnyítése érdekében.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Asszony! Köszönöm, hogy kérdésével módot adott arra, hogy a klímaváltozás komplex kérdéskörének igen fontos szeletével, az erdőgazdálkodás szerepével és alkalmazkodási lehetőségével kapcsolatban az Országgyűlés plénuma előtt is foglalkozhatunk a kormányzati törekvésekkel. Régi igazság az, hogy a földet csak kölcsönkaptuk unokáinktól, és megőrzése a jelen kor feladata. Ez a mi feladatunk jelenleg.

Mindenekelőtt engedje meg, hogy kiemeljem, hogy az erdőtörvény a bevezető rendelkezésekben deklarálja, hogy az erdő és a társadalom viszonyának szabályozásával, kiemelten a fenntartható erdőgazdálkodás feltételeinek meghatározásával járjon hozzá a klímaváltozás hatásainak csökkentéséhez.

A fenntartható erdőgazdálkodási tevékenység feltételeit az állam az úgynevezett erdőtervrendelet kiadásával, valamint hosszú távra, legalább tíz évre szóló körzeti erdőterv készítésével biztosítja. A körzeti erdőtervezés során a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás előírásainak kialakítása az érintett erdőgazdálkodók, a hatóságok, a védett területek kezeléséért felelős szervek, a helyi önkormányzatok, valamint az erdészeti vagy természetvédelmi célra alakult civil szervezetek bevonásával történik.

A jelenlegi, de a 2014-20-as vidékfejlesztési program erdészeti intézkedései is több jogcímen keresztül adnak lehetőséget arra, hogy a magyar erdészeti ágazat és erdeink felkészülten álljanak a klímaváltozás kihívásai elé. A klímaváltozás hatásaira való felkészülés a gazdálkodási módokban történő változást, innovációt és beruházások tevékenységének támogatását jelenti.

Hadd szóljak pár szóban a vidékfejlesztési program célzott beavatkozásairól is. Az erdőtelepítésnek, az erdők szerkezetátalakításának, a károsodott erdők

helyreállításának, az erdő-környezetvédelmi programnak kiemelkedő szerepe van az üvegházhatású gázok hosszú távú lekötésében, a klímaváltozás hatásainak enyhítésében. A 2014-20-as időszak újdonsága, hogy megjelenik a gazdálkodók és kutatófejlesztő műhelyek interaktív innovációs együttműködése, még nagyobb teret adva a legfrissebb tudományos eredmények hasznosításának. És majd folytatjuk.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Nagyra értékelem a földművelésügyi tárca tervezett intézkedéseit, de ebből azért számomra, számunkra nem derül ki, hogy valóban ezek a tervezett lépések érdemben tudnak-e válaszolni a megnövekedett szélsőséges időjárási viszonyok által okozott károokra.

Nem hallottam a válaszból az ökológiai szolgáltatások megőrzésére vonatkozó konkrétabb terveket, ezért most nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Engedje meg, hogy folytassam, hiszen mindaz a felelősség, amivel a ma bír a jövőre nézve, az rajtunk van, és természetesen közös.

A Földművelésügyi Minisztérium háttérintézményeként a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ keretében működő Erdészeti Tudományos Intézet legfontosabb prioritásként kezelt kutatási területe a klímaváltozás erdőkre gyakorolt hatásainak elemzése, a kedvezőtlen hatások csökkentése, az erdők alkalmazkodásának lehetőségek szerinti növelése, gyakorlati technológiai szintű szaporítóanyag-gazdálkodási és erdőművelési ajánlások kidolgozása. Ennek eredményeként öszre működőképesé válik a klímaváltozás lehetséges hatásait figyelembe vevő, regionális kiterjesztésű, az erdők mellett a mezőgazdálkodást is segítő, térinformatikai alapú döntéstámogatási rendszer. Ez a program jelezni tudja a várható hatásokat, szükséges intézkedéseket. A rendszer országos szintű kiterjesztése is folyamatban van. Úgyhogy közösen azon leszünk, hogy minél hamarabb és minél jobban meg tudjuk oldani ezt.

Köszönöm szépen kérdését. *(Taps a kormány-
pártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Meggy vagy nem meggy?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszadásra Nagy István ál-

lamtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Harangozó Gábor István bólint.*) Igen. Harangozó Gábor képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szabolcsban a meggy felvásárlása 40-90 forintos áron kezdődött meg, ez az összeg még a szedés költségeit sem fedezi. Sok helyen már át sem veszik a termést, így több ezer kistermelő nem tudja értékesíteni a termését. Vannak, akik szerint ilyen alacsony árat semmi sem indokol - kartellezésről beszélnek. Mások szerint a tavalyi termés is még raktáron van, így nincs kereslet. Továbbá méretproblémák is nehezítik a jó ár kialakulását. Egy biztos, államtitkár úr, hogy ha nem történik valami, akkor a termés jelentős része a fán fog maradni.

Államtitkár úr, most kell a termelőket megsegíteni. Hívják tárgyalóasztalhoz a feldolgozókat, kezdjenek intervenció felvásárlásba, hogyha kell, hogy megmozduljon a piac.

Budai Gyula és elnök úr is még magoszos korában 150 forintos árnál már tüntetést szervezett. Azóta Budai Gyula továbbra is a kisgazdálkodók helyzetbe hozásáról beszél, de ehelyett csak azt látjuk, hogy a rombolásban és a haverok helyzetbe hozásában sikerült jeleskednie; miközben nincsen valódi termelői érdekvédelem, a termelőknek nincsen alkupozíciója, a téeszek megszűnése óta nagyszámú, viszonylag alacsony erejű termelő verseng egymással ahelyett, hogy összefognának, és egységesen lépnek fel a piacon. Elégtelen a marketing, nincs piacelemzés, nincs megfelelő versenytársfigyelés, tájékoztatás, és nincsenek azok a háromoldalú keretmegállapodások, amelyekkel az áruházlánci megállapodások előtt már egy normális árat lehetne rögzíteni.

Államtitkár úr, világosan látszik, hogy a piac szereplői erre önmaguktól nem képesek, a minisztériumnak kellene azért tenni, hogy valami ezen a téren elinduljon, és kialakuljanak azok az összefogások, azok a szövetkezések, amelyek egyébként Nyugat-Európa virágzó családi gazdaságait versenyképessé tudják tenni. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valószínűleg ön előtt is ismert tény, hogy Magyarországon a meggytermés az összes gyümölcstermés közel 10 százalékát teszi ki. A meggy termőterülete körülbelül 14 ezer hektár, a főbb termőterületek Bács-Kiskun, Pest és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területén találhatók.

A kedvező időjárásnak köszönhetően 2014-ben kiemelkedően nagy meggytermés várható, mely az előzetes adatok szerint elérheti a 80-83 ezer tonnát. Ez a mennyiség pedig a 2013-as termést 17 százalékkal, az elmúlt öt év átlagát pedig mintegy 22 százalékkal, 15-20 ezer tonnával haladja meg. Emellett a meleg időjárás hatására korábban és rövidebb idő alatt érik a meggy, ezért a feldolgozásra szánt áru időben összetorlódik, ami próbára teszi a termelők és a feldolgozók kapacitásait.

(12.50)

Mindezek hatására alakult ki az a problémakör, amivel most szembenézünk. Valóban, igaza van, ez a legsürgetőbb feladat, amit jelenleg a tárcának meg kell oldania.

A megnövekedett termésmennyiség és az egyéb körülmények a piaci viszonyok között természetesen hatással vannak a termelői árakra, különösen az élelmiszer-ipari feldolgozásra szánt meggy esetében tapasztalható nagymértékű csökkenés. A jelenlegi, nem hivatalos információk szerint az ipari meggy termelői ára a tavalyi 200 forint/kilogramm feletti ár felét sem éri el, mintegy 70 és 100 forint/kilogramm között alakulhat a következő hetekben. Ez az ár a 100 és 120 forint közötti önköltséget csak részben fedezi, ezért várhatóan veszteségesek lesznek a termelők.

A kedvezőtlen ár oka: a magas termésmennyiség mellett a másik oldalon a kiskereskedelmi láncok és a külföldi nagykereskedők árleszorító stratégiája szerepel nehézségként, ami a hazai feldolgozók mozgásterét is nagymértékben leszűkíti. Azt tapasztaljuk, hogy míg a termelőknél olcsó és gyakorlatilag ráfizetés a termelés, addig a vásárolni szándékozó embertársaink pedig magasnak tartják az árat. A kettő között nyilván be kell avatkozni.

A tárca részletes tervéről a viszonzásban szívesen válaszolok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, lehet, hogy az a baj, hogy a Fidesz-frakcióban nincsenek meggytermesztéssel foglalkozó képviselők, hiszen a dinnyebizniszben érdekeltek ki tudták vívni, hogy a dinnye helyzete megoldódjon.

De ha nem akarjuk azt, hogy évről évre ez a kérdés folyamatosan előálljon, akkor valóban kéne valamit tenni már a termelők megszervezéséért. És tudja, államtitkár úr, nem azon kéne gondolkodni, hogy egy centralizált, a fejlesztési forrásoktól megfosztott minisztériumot Debrecenbe költöztessünk, hanem azon kéne gondolkodni, hogy milyen struktúrával lehetne azokat a regionális központokat kialakítani az agráregyetemek mellett Debrecenben, Ka-

posváron vagy Mosonmagyaróváron, ahol ezek a központok képesek lennének a termelőket megszervezni, hogy legyen megfelelő érdekképviselőjük, hogy ők maguk tudják az árakkal szemben az érdekeiket érvényesíteni a felvásárlókkal szemben, és hogy elinduljon vidéken valami felzárkózás, valami foglalkoztatásnövelés ahelyett, hogy ez a kiszolgáltatott helyzet folytatódna.

Válaszát természetesen így nem sokra tudom értékelni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A földművelésügyi tárca - érzékelve a helyzetet - az elmúlt napokban több egyeztetést folytatott a termelők, feldolgozók és érdekképviselői szervezetek, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, valamint a szakmaközi szervezetek képviselőivel.

Az egyeztetések alapján előzetesen olyan megoldás látszik célravezetőnek a piaci feszültségek kezelésére, amely lehetővé teszi, hogy állami közreműködéssel a többletermés meghatározó része késztermék, elsősorban üveges meggybefőtt formájában kerüljön ideiglenesen kivonásra a piacról. A megoldás, a késztermékre vonatkozó szigorú minőségi előírások betartása mellett, lehetővé teszi, hogy megfelelő árualap álljon rendelkezésre új, főként keleti piacok felkutatásához, a későbbi tartós piaci jelenlét megalapozásához, valamint az eddig egycsatornás, német relációt jelentő exportpiac kiszélesítéséhez.

A Földművelésügyi Minisztérium úgy, ahogy eddig is, a természetes piaci viszonyok és folyamatok sérelme nélkül, a rendelkezésre álló eszközökkel mindent elkövet az egyes termékpályákon jelentkező zavarok elhárítására, illetve következményeik enyhítésére.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Elfogadhatónak tartja-e a közel féléves csúszásokat a Miniszterelnökség gyakorlatában? Nem tartanak-e attól, hogy a jogszabálysértő működés gyakorlata a közigazgatás valamennyi szintjén megjelenik majd, a Miniszterelnökség rossz példája nyomán?”** címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Igen. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A Magyar Közlöny legutóbbi számában megjelent a miniszterelnök 48/2014-es eme határozata a végrehajtás operatív program monitoringbizottság elnökének felmentéséről és új elnök kinevezéséről.

A határozat a következőket tartalmazza: Huba Bence Pétert a végrehajtás operatív program monitoringbizottsága elnöki tisztségének ellátása alól 2013. december 31-ei hatállyal felmentem. Héber Verát, a végrehajtás operatív program irányító hatóságának vezetőjét, a végrehajtás operatív program monitoringbizottsága elnökévé 2014. január 1-jei hatállyal kinevezem.

A fentiekre, valamint arra való tekintettel, hogy a határozat 2014. június 3-án, a benne szereplő határidőkhöz képest több mint öt hónappal később került kihirdetésre, az alábbiakról kérdezném önöket.

Először: milyen jogszabályi felhatalmazás biztosít bárki számára olyan jogkört, hogy bármilyen tisztséget visszamenőleges hatállyal megszüntessen vagy létrehozzon?

Mi a konkrét oka, hogy a szóban forgó határozat meghozatala több mint öt hónapos késedelmet szenvedett? Huba Bence Péter 2014. január 1. napját követően kiadmányozott-e bármilyen dokumentumot a végrehajtás operatív program monitoringbizottsága elnökeként? Ülészett-e a monitoringbizottság 2014. január 1. és 2014. június 2. napja között, és amennyiben igen, azt ki hívta össze? Huba Bence Péter 2014. január 1. napját követően részesült-e bármiféle juttatásban, költségterítésben a mostani határozat értelmében, korábbi tisztségéből fennállóan? Héber Vera kapott-e 2014. január 1-je és 2014. június 2. között bármilyen pénzt a megbízatásának ellátásáért, illetve folytatott-e bármilyen munkát a végrehajtás operatív program monitoringbizottsága elnökeként?

Kérdezem, hogy normálisnak tartják-e, hogy öt hónappal később mentenek fel valakit, és öt hónappal később *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* neveznek ki.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A végrehajtás operatív program monitoringbizottság elnöki feladatainak ellátása a kérdésben szereplő 2014. január 1. és 2014. június 2. napja közötti időszakban biztosított volt.

A monitoringbizottság ebben az időszakban nem tartott ülést, így annak működésével összefüggésben pusztán technikai jellegű feladatok merültek fel, amelyeket Héber Vera - mint a végrehajtás operatív program monitoringbizottsága korábbi elnökének

helyettese - teljes jogkörűen ellátott. Egyébiránt a végrehajtás operatív program monitoringbizottság ügyrendje 4/9. alpontja alapján a monitoringbizottság társelnöke az irányító hatóság vezetője, mely vezetői feladatot szintén Héber Vera töltötte be 2014. január óta. Az új elnök kinevezésének kihirdetéséig eltelt időszakban a feladatok alapvetően a tagokkal való kommunikációban merültek ki, így például 2014. március 26-án tájékoztatás került megküldésre a monitoringbizottság tagjai részére az intézményrendszeri változásokról és a végrehajtás operatív program előrehaladásáról, továbbá 2014. május 23-án a tagok a szükséges felkészítés mellett meghívásra kerültek a 2014. június 13-ai bizottsági ülésre.

Héber Vera a végrehajtás operatív program monitoringbizottsága elnökeként első alkalommal 2014. június 13-án tartott monitoringbizottsági ülésen intézkedett, mely tisztsége ellátásáért vagy azzal összefüggésben nem részesült juttatásban, sem pedig költségtérítésben. Huba Bence Péter 2014. január 1. napját követően nem kiadmányozott dokumentumokat a végrehajtás operatív program monitoringbizottsága elnökeként, és ilyen tisztségével összefüggésben nem részesült juttatásban, sem pedig költségtérítésben.

Arra a kérdésre vonatkozóan, hogy jobban teljesít-e ez az intézményrendszer, azt biztosan ki tudom jelenteni, hogy annál, mint amilyen a korábbi NFÜ-s bürokratikus rendszer volt, biztosan jobban.

Ami pedig a 2014-20-as időszakot illeti (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), Európa élmezőnyében vagyunk - azt hiszem, a második helyen - az egy főre eső támogatások tekintetében.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök-helyettes úr. Viszonvászra megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Biztos, hogy önök olyan embereket neveznek ki ezekre a pozíciókra, akik különleges képességgel rendelkeznek ezek szerint, hiszen akkor, ha jól értettem az ön válaszát, Héber Vera ellátta januártól azokat a feladatokat, amikről neki, mint ahogy a Közlöny is mutatja, tudomása nem lehetett, hiszen csak 2014. június 3-án nevezték ki erre a posztra, tehát ő januártól kezdve előrelátóan elkezdett itt dolgozni, tevékenykedhetett is, igaz, hogy sok érdemi munkát ezek szerint akkor nem folytatott, de ő már tudta előre, hogy majd júniusban őt ki fogják nevezni, és őt feljogosítja ez a júniusi kinevezés arra, hogy januártól kezdve végezze a dolgát. Sőt, Huba Bence is ennyire előrelátó lehetett, mert ő már januártól nem végzett semmilyen tevékenységet, bár elvileg csak júniusban mentették fel ez alól a tisztsége alól, akkor lett hivatalos és akkor jelent meg a

Közlönyben, tehát ő előre tudta, hogy majd júniusban fel fogják menteni.

Úgy érzem, hogy ez egy kicsit zavaros az én számomra (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), de biztos, hogy önök ezt normálisnak tartják. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonvász illeti meg miniszterelnök-helyettes urat. Öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Törvénytörtés akkor lenne, ha valaki akkor kiadmányozott volna az adott tisztségben, amikor nem töltötte be azt a tisztséget. Ilyen nem történt. Mindenki akkor kiadmányozott és intézkedett, amikor tisztségében volt.

Az pedig, hogy bizonyos kommunikációs feladatokat ellátott, egy helyes és természetes dolog. Tehát egy dolgot biztosan mondhatunk, hogy törvénytörtés nem történt.

Egyébként pedig én csak megköszönni tudom, ha képviselő úr az anomáliákra felhívja a figyelmet. Mint látja, igyekszünk mindezeket kivizsgálni. De hangsúlyozom, hogy törvénytörtés nem történt.

Köszönöm. (*Szórványos taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterelnök-helyettes úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! 13 óra van, az azonnali kérdések végére értünk. A **kérdések** tárgyalására térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Valóban nőtt a dolgozói elszegényedés, milliók keresnek kevesebbet, mint hat éve?**” címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Romlott az elmúlt négy esztendőben a bérből élők helyzete. Az anyagi helyzetük válságosabbá vált. Lehet itt bármilyen statisztikai számsorokat mutogatni, mondogatni, hogy a bruttó, a bruttó, hogyan, miképpen - nem, nem. A nettó és a vásárlóerő-érték, az, ami a kézben van, az a fontos. 87 500 forint a létminimum egy főre vetítetten. Nézzük azt, hogy hol tart a minimálbér: 66 500 forintnál. De ennek a vásárlóerő-értéke 2010-hez viszonyítva nagyjából 10 százalékkal kisebb, mint akkor volt, olyan 53-54 ezer forintot ér. Tehát azok az emberek, akik minimálbért vagy annak a környékén keresnek, rosszabbul járnak, mint annak előtte.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha csak a mikroállalkozások azon részét nézzük, akik öt főnél többet foglalkoztatnak, akkor az a helyzetkép tárul elénk, hogy míg 2010 előtt 18 százalékkuk keresett kevesebbet a létminimumnál, addig ma a 25 százalékkuk, és akkor nem vesszük számba az öt fő alatti foglalkoztatottakat, akkor jóval rosszabb a helyzet; APEH-kimutatások támasztják alá, hogy nagyjából az emberek egyharmada a minimálbér környékén keres.

Az OÉT-nek annak idején az volt a törekvése, hogy a minimálbér nettója és a létminimum között szűkítse az ollót. A helyzet az, hogy ma egy közfoglalkoztatott 51 ezer forintot keres, a létminimum 87 ezer, 36 ezer a különbség. Ez 18 ezer volt - akkor is sok volt - négy évvel ezelőtt, de most 36 ezer. Ezt hozta az Orbán-kormány. Az a minimálbér, a közfoglalkoztatotti bér a tisztas megélhetéshez nem elég.

De nemcsak ők, a közalkalmazottak is: 2010 előtt 4 százalékkuk volt az, aki a létminimumnál kevesebbet keresett, most a négyszeresük, a 16 százalékkuk keres a létminimumnál kevesebbet. Nem véletlen, hogy azért tettem kísérletet arra, hogy Orbán Viktornak megajánljam, hogy próbálja meg a 66 500 forintos minimálbérből való megélést, mert az eredményezne...

Három egyszerű kérdésem van. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Mikor lesz a minimálbér és a létminimum összege között minimalizálás? Mikor lesz közalkalmazotti béremelés? És mikor lesz a dolgozói szegénység megszüntetése?

Elnök úr, köszönöm a megtisztelő türelmét. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Egy számadattal hadd kezdjem én is: a 2007 és 2010 közötti négy évben a nettó minimálbér reálértéke minden évben csökkent, és a ciklus egészében kerekén 10 százalékos zuhanás következett be.

Nagyon fontos előrelépésnek tekinthető ehhez képest az, hogy a minimálbér vásárlóereje 2013-ban és 2014-ben már növekedett családi kedvezmény nélkül is, családi kedvezménnyel pedig 2014-ben 13 százalékkal egy eltartott gyermek után, két eltartott gyermek esetén pedig 27 százalékkal magasabb, mint 2010-ben. Kétségtelen tény, hogy 2007 és 2012 között a minimálbér és a létminimum közötti szakadék bővült, csak más volt a helyzet 2007 és 2010 között, és más volt 2010 és 2012-2013 között, akkor, amikor a magyar kormánynak egy válsághelyzetből kellett

kihozni a gazdaságot és sok minden mást, és ehhez képest a felzárkózás valóban lassú volt.

De 2013-tól kezdődően - és ide érdemes szerintem koncentrálni - pozitív fordulat következett be, és megkezdődött a felzárkózás. Ha mást nem, a mai KSH-adatokat szeretném a figyelmükbe ajánlani. A mai KSH azt mondja, hogy nemzetgazdasági szinten 6,5 százalékkal nőtt, a versenyszférában 5,2 százalékkal, a költségvetés területén 10 százalékkal, illetve a nonprofitoknál 8,4 százalékkal.

Azt kérdezi, hogy a közszférában mikor fog nőni. Jelentősen nőtt a pedagógusok illetménye, emelkedett az egészségügyben dolgozók illetménye, a szociális ágazati pótlék, tehát sorban, erőnkhoz képest igyekszünk megtenni azt, amit; tudjuk, hogy a minimálbér alacsony szinten van, de azt a hibát semmiképpen sem szeretnénk elkövetni, amit önök elkövettek, hogy hitelből növekedtek, és gyakorlatilag gazdasági teljesítmény nélkül nőtt úgy a minimálbér, aminek az eredményét aztán 2010 környékén láttuk. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**A Fidesz átvert egy országot?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! (A mikrofonja nem működik.)

ELNÖK: Elnézést, mikrofont és Magyar Zoltán képviselő úrnak kérem szépen kiírni a nevét. (Megtörténik.) Ott van. Újrakezdjük, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Most jó? (Jelzésre:) Most már jó lett. Köszönöm szépen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A korábban kommunikáltakkal ellentétben a Fidesz gyakorlatilag önmagához vette a helyi földbizottságok feladatkörét. Az általam is sokat bírált földforgalmi törvény kevés előremutató intézkedése között volt az, hogy ezen földbizottságok a földtulajdonváltás esetében mindenképpen jogkörökkel rendelkeznek, ugyan nem azokkal a feltételekkel és minőségben dönthetnek ezek a bizottságok, ahogy a Jobbik azt szeretne volna, de vitathatatlan, hogy a bizottságokon keresztül akár a helyi gazdák is jogköröket kaphatnának.

Ugyanakkor beigazolódott a gyanú, és az év eleji, agrárkamarákon belüli kapkodás értelmet nyert - államtitkár úr körzetéből is több tucat településen rendkívül gyanús körülmények között lettek ezek a bizottságok megalakítva, gyakorlatilag csak egy szűk belső kört informáltak ezen bizottságok megalakulásakor -, nyilvánvalóvá vált, hogy a Fidesznek esze ágában sincs a helyiek akarására bízni a földek sorsát.

A Jobbik már ekkor felhívta a figyelmet arra, hogy kormányzati szinten hiába is beszélnek akár

arról, hogy ezen földbizottságok komolyan vehetők, ha az agrárkamara égisze alatt megalakult bizottságok nem azon kamucélokot testesítenék meg, amelyeket egyébként önök kommunikáltak. Itt arra gondolok, hogy amikor felvetettük ezt a problémát, hogy mégis miért alakulnak meg ezek az agrárkamarán belüli bizottságok, akkor például olyan nevetséges válaszokat kaptunk, hogy a kakaskukorékolást kell megvédeni továbbra is vidéken, és majd ezen bizottságok önök felé jelzik azt a problémát, ha valahol el akarnák némitani ezen kakasokat.

Mára világhosszá vált, hogy a valódi cél az volt, hogy a Fideszhez lojális kisebbség kezébe kerüljön a földtulajdonváltás feletti döntés. Ezért kérdezem államtitkár urat, hogy mikortól kívánják a földbizottságok működését a törvényben meghatározott feltételekkel biztosítani.

Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Mindennek rendelt ideje van, minden következik a maga idejében. A földforgalmi törvény rendelkezései szerint a települési önkormányzat közigazgatási területén földet használó földművesek, mezőgazdasági termelőszerkezetek, más természetes és jogi személyek településenként helyi gazdálkodói közösséget alkotnak.

A helyi gazdálkodói közösség képviselői szerve a közösség tagjai közül megválasztott helyi földbizottság, melynek megalakulásáról és működéséről nem a törvény, hanem külön kormányrendelet rendelkezik.

A helyi földbizottság a település közigazgatási területén a törvény hatálya alá tartozó földek tulajdonjogának forgalmát a helyi gazdálkodói közösség érdekeinek érvényesítése érdekében a földbirtokpolitikai célokkal összhangban vizsgálja. A helyi földbizottság elutasító döntése köti az engedélyező hatóságot, azaz vétőjoga van, amelyhez azonban elengedhetetlen, hogy a helyi földbizottságok megkérdőjelezhetetlen jogi alapokon kerüljenek felállításra.

A demokratikus legitimitáció megköveteli, hogy amennyiben a közhatalom elnyerése valamely hatalmi ág közreműködésével történik, annak akkor is visszavezethetőnek kell lenni a szuverén néphez. A helyi földbizottságok tagjait a földforgalmi törvény hatályos rendelkezései szerint a településen földet használó gazdálkodók választották volna, azonban ezen öngazgatási rendszer legitimitációja nem tekinthető teljesnek, hiszen megválasztásuk nem vezethető vissza a település választópolgárainak teljes közösségére.

(13.10)

Ezzel a rendszerrel szemben alkotmányosan, valamint az EU felé is megnyugtató megoldást jelent, hogy a településen gazdálkodók a helyi földbizottság tagjai megválasztása során a jelöltállításban vesznek részt, de maga a választás és ezzel a közhatalmi felhatalmazás már a választópolgárok által megválasztott helyi képviselő-testületek hatáskörébe került. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Mindez azonban azt mutatja, hogy ahogy a törvény elfogadásra kerül, utána lehet rendezni a kérdést.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mit tesz a kormány a magyar lakosságot sújtó szállóporszennyezés érdemi csökkentéséért?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő aszszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Mindössze 54 millió forint szerepel az idei költségvetésben a szállópor-, PM10-szennyezetttség csökkentésére, miközben az érdemi beavatkozások nyilvánvalóan milliárdos ráfordításokat igényelnének. Eközben jelenleg is kötelezettségszegési eljárás folyik hazánk ellen a rendszeres határérték-túllépések miatt.

Tanulmányok szerint évente több mint 16 ezer idő előtti halálért és akár egymillió megbetegedésért okolható a szállóporszennyezés. A probléma az utóbbi években a gazdasági válság, a magas tüzelőanyagárak és az úgynevezett vegyes tüzelésű kazánok terjedése miatt egyre súlyosabb. A szilárd fűtőanyag együttégetésére alkalmas kazánokban a fűtési és a hulladékszállítás költségei csökkentése érdekében úgyszólván minden ház körüli hulladékot eltüzelnek. Ez a gyakorlat egyértelműen jogellenes - a vonatkozó levegőtisztaság-védelmi kormányrendelet szerint az otthoni kályhában a kereskedelmi forgalomban lévő tüzelőanyagokon kívül csak fa- és papírhulladékot szabad égetni -, ám az ellenőrzésre az önkormányzatoknak nincs eszközük, illetve kapacitásuk, az elvileg létező több százezres büntetések kivetésére pedig alig akad példa.

A települések levegőjében - különösen a szélcsendes, felhős téli időszakokban - feldúsuló szennyezőanyagok rövid távon is súlyos egészségkárosodást okozhatnak. Egyedül a műanyagok háztartási égetése során több mint kétszázféle rákkeltő vegyület keletkezik, a legveszélyesebbnek tartott dioxinokból és a furánokból akár az egészségügyi határérték százszorosa is távozhat a kéményen.

Azt kérdezzük tehát az illetékes minisztertől, mikor tervez hatékonyan fellépni a szállóporszennyezés érdemi csökkentése érdekében, és

mikortól biztosítja ehhez a szükséges anyagi és intézményi eszközöket a kormány.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Asszony! Minden ellenkező híresztelés ellenére a levegőminőségi adatokból egyértelműen látszik, hogy Magyarország levegőminőségében határozott javulás figyelhető meg. A mérőállomások mérési eredményei alapján megállapítható, hogy sem 2012-ben, sem 2013-ban nem volt éves szállóporhatárérték-túllépés. A fő kibocsátási források közül egyedül a háztartási szilárd tüzelést jellemző továbbra is emelkedő tendencia Magyarországon, a másik fő szennyezési forrás, a közlekedés károsanyag-kibocsátása csökkent, vagyis az eddigi kormányzati erőfeszítések hatásosak voltak. A helyzet komplexitására ugyanakkor rámutat, hogy a Magyarországon kialakuló PM10-szennyezettségért 70-80 százalékban az országhatáron túli légszennyező források felelősek. Tehát nem elégséges hazai szinten csökkenteni a részecskekibocsátást, hanem nemzetközi szinten is fel kell lépünk ennek érdekében.

Képviselő asszony téved az idei költségvetésben a szennyezettség csökkentésére rendelkezésre álló forrás nagyságát illetően. A PM10-kibocsátás csökkentése érdekében megszületett intézkedési program alapján az ön által említett forrás nem a teljes program, hanem csak a földművelésügyi tárca éves ütemezett feladatainak ellátására szolgál. Számos, a program fő súlypontját képező, a közlekedési területre előírt intézkedésre a feladatok végrehajtásáért felelős Nemzeti Fejlesztési Minisztérium irányoz elő éves szinten forrást.

A levegőminőséget javító intézkedések közül kiemelendők az energiahatékonysági beruházások és távfűtési rendszerek korszerűsítése, az elkerülőút-építések, helyi járatú autóbusz-állomások lecserélése, az avar és a kerti hulladék égetésének korlátozása, több ezer lakás energiahatékonysági felújítása. Budapesten több nagyarányú közlekedésfejlesztési beruházásra került sor. Az energiahatékonysági intézkedések bemutatására is szolgál *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a tavalyi év végén készült beszámoló jelentés, mely a PM10-program honlapján nyilvánosan is megismerhető.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! László Tamás, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikorra várható az M3-as zajvédő fal jobb oldali szakaszának megépítése?”** címmel. László Tamás képviselő urat illeti a szó.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! 1979-ben épült az M3-as budapesti bevezető szakasza, amely éket vágott Rákospalota lakóterületei közé, benne a MÁV-teleppel, amely fővárosi védelem alatt áll, és valóban jobb sorsra érdemes lakóterület.

Ez az autópálya a városba történő bejutást ugyan egyszerűbbé teszi, de ezzel az egyre nagyobb forgalmú út mentén élőkre óriási zaj-, bűz-, porterhelés hárul. Az M3-as autópálya a Fővárosi Önkormányzat kezelésében lévő városi autópálya. A főváros már a kilencvenes évek elejétől tervezi a környezeti károk enyhítését, orvoslását, ám erre az állandó pénzhiány miatt csak 2009-ben, de leginkább 2010-től, az második Orbán-kormány megalakulása után nyílt lehetőség. Ekkor a norvég alapból - a két érintett kerülettel összefogva - csaknem 800 millió forintot kapott a projekt.

A XV. kerületben azonban az akkori városvezetés asszisztálása mellett hét vállalkozó ellenállásán megbukott a zajvédő fal jobb oldalán, a Wesselényi út és a Szentmihályi út közötti szakaszon a zajvédő fal építése. A fal hiánya súlyosan érinti a lakókat, egészségkárosodást is okoz. 2011-ben mérést végeztek az egyik érintett, Gábor Áron utcai ingatlannál. És itt a hangnyomásszint nappal 72 decibel, éjjel 68 decibel volt, tehát nappal 7, éjjel 13 decibel túllépés volt megállapítható.

A kerületi önkormányzat 2011-ben a zajvédő fal lejárt építési engedélye aktualizálására tett javaslatot, és forrást is rendelt hozzá. 2012-ben jelentős összeget, 200 millió forintot ajánlott fel a fővárosnak ingatlan-ellentételezéssel. A 2014-es költségvetésben a zajvédő fal tervezéséhez járultunk hozzá nettó 5 millió forinttal *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és 50 millió forintot szánunk a passzív zajvédelem érdekében. Tehát látható, hogy újra és újra kezdeményezünk.

Kérdésem államtitkár úrhoz: mikorra várható az M3-as zajvédő fal jobb oldali szakaszának megépítése?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértek a felvetésével. Az M3-as budapesti bevezető szakaszán mindkét oldalon indokolt lenne megépíteni a zajárnyékoló falat. A fejlesztési igényt amellet is jogosnak tartom, hogy az autópálya-szakasz teherforgalma az M0-ás körgyűrű folyamatos fejlesztésének köszönhetően egyébként öröndetes módon lényegesen csökkent.

A fejlesztési tárca illetékességébe tartozó „zajterképezés EU-tagállami feladatai” költségvetési soruniós kötelezettségként zajvédelmi intézkedési tervek elkészítését fedezheti. Az úgynevezett TEN-T

nemzetközi közlekedési hálózat hazai gyorsforgalmi és főúti szakaszain az Új Széchenyi-terv forrásaiból indítottuk a zajárnyékolófal-építési programot. Az 1,2 milliárd forintos keretösszeg mintegy 27 ezer négyzetméter felületű fal megépítését teszi lehetővé egyebek mellett az M3-as autópályán Mogyoródnál és Gödöllőnél is.

A Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő M3-as bevezető azonban nem a TEN-T-hálózat része, így az uniós finanszírozási szabályok szerint hasonló beruházás közösségi hozzájárulással sajnos itt nem támogatható. Az önkormányzati kezelésű utakon felmerülő útkezelői feladatokra külön források állnak rendelkezésre, az önkormányzatok tulajdonában és kezelésében lévő utak fejlesztését és fenntartását a tulajdonos köteles finanszírozni. A kormány egyébként még nem rögzítette az uniós források felhasználási céljait, a Fővárosi Önkormányzat által előkészített számos közlekedési és környezetvédelmi projekt rangsorolásáról, ütemezéséről helyben szükséges dönteni. Remélem, hogy ezekhez egyébként központi források is lesznek.

Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Magyarországot már az Egészségügyi Világszervezet is visszaminősíti?”** címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon az elmúlt két évben meghétszereződött a hepatitis A, azaz fertőző májgyulladásban szenvedők száma. Erre a szomorú tényre már sárga óriásplakátok is felhívják a figyelmünket. Ez a májgyulladás az egyik legismertebb fertőző betegség. Hazánk járványügyi helyzete is úgy romlik, ahogy egyre nő az elszegényedés. A szociális háló szétzúzásával egy időben, úgy tűnik, a közegészségügy rendszerét is sikeresen szétverték. Az elmúlt két évben jóval gyakoribb lett a hepatitis A-megbetegedések előfordulása, ennek köszönhetően pedig a vírussal történő megfertőződés esélye is. Mára már mindenkinek ajánlott a hepatitis A elleni védőoltás.

A romló közegészségügyi helyzetnek köszönhetően sajnálatos módon Magyarországot az Egészségügyi Világszervezet 2014 januárjában visszaminősítette a közepesen fertőzött országok sorába. A kormány ebben is, látszik, jobban teljesít. A korábban világszínvonalon működő hazai közegészségügyet a Fidesz-kormány sikeresen közepszerűvé silányította. A betegség lappangási ideje alatt a tünetmentes

vírushordozók könnyen megfertőzhetik környezetüket anélkül, hogy észrevennék, így könnyen kialakulhat egy-egy járvány. A vírus gyorsan terjedhet óvodákban, iskolákban, nyilvános mosdókban, tömegrendezvényeken, közintézményekben.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat, hány óvodás, iskolás fertőződött meg hepatitis A-vírussal az elmúlt két évben. Óhatatlanul felmerül a kérdés, hogy vajon mely fertőző megbetegedések száma növekedett az elmúlt években, és ezek az ország mely megyéiben a legelterjedtebbek. A jövő évi költségvetésben az ideihez viszonyítva mennyivel kívánnak többet költeni közegészségügyre és a fertőző megbetegedések elleni küzdelemre?

Várom válaszát. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, az 50-féle különböző legfertőzőbb betegségek közül 10-nek úgy nőtt a fertőzöttsége, az elterjedtsége, hogy közben 40-nek, mint például a tbc-nek, csökkent. Tehát 40 visszaszorulóban van, és 10 van olyan, amelynek növekedett a fertőzöttsége. Ugyanakkor ez nem Magyarországspecifikus, hiszen az a fajta átminősítés, amit képviselő asszony mondott, nemcsak Magyarországra vonatkozik, hanem az összes közép-európai országot ugyanúgy átminősítették, mint Magyarországot. Ez a minősítés tehát egyáltalán nem a kormányról szól, hanem egy közép-európai tendenciáról, aminek megvannak a maga okai. Hiszen korábban, amikor a 80-as években viszonylag nagy számú megbetegedés volt, akkor nagyon erősen felléptek ez ellen, éppen ezért akkor csökkent ezeknek a megbetegedéseknek a száma, és a később felnövő fiatalokban, mivel már nem találkoztak ezzel a vírussal, nem is alakult ki az immunitás ezzel szemben. Éppen ezért ciklikusan, néha vissza-visszatér. De ez nem egy nagy szám, bár egyértelműen foglalkozni kell ezzel: 274 azoknak az óvodásoknak és általános iskolás gyerekeknek a száma, akik megbetegedtek. Erre kérdezett rá képviselő asszony; és hogy hol a legelterjedtebb: 2012-ben Budapesten, 2013-ban pedig Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében volt a legelterjedtebb ez a fajta fertőzés.

Nyilvánvalóan a kormány is igyekszik ez ellen fellépni, csak arra hívnám föl a figyelmét, hogy nemcsak a magyar kormány, hanem ugyanúgy a lengyel, a szlovák, a cseh vagy a horvát kormány is fellép ezzel szemben. Amire ön hivatkozott, az a 2012-es WHO-térkép, az pedig egy 2010-es folyóiratban jelent meg először, ami az 1990 és 2005 közötti állapotokat mutatta be. Azokat a reklámokat pedig, ame-

lyekre ön hivatkozik, nyilván nem a kormány, hanem egy cég teszi ki; nyilván a profitját akarja növelni, azért a saját termékét reklámozza. De mindenki nyilván a saját orvosától tud bővebb felvilágosítást kapni.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Elősegíti-e az orosz-ukrán konfliktus békés rendezését az, hogy a kormány katonai szövetséget ajánl Ukrajnának?”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A múlt héten került nyilvánosságra, hogy a visegrádi országok vezérkari főnökei üdvözölték Ukrajna csatlakozási szándékát a 2016-ra felállítandó v4-harccsoporthoz. Benkő Tibor vezérkari főnök azt is kijelentette, hogy a katonai vezetők a közös védelmi feladatok ellátása érdekében azt javasolják a v4-országok politikai vezetőinek, hogy hivatalosan is hívják meg Ukrajnát a harccsoportba. Magyarország 670 katonát ajánlott föl a katonai egységhez, amely a lengyel szárazföldi parancsnokság bázisán fog tevékenykedni a tervek szerint.

A Jobbik álláspontja szerint, mivel Ukrajna a visegrádi országokkal ellentétben nem tagja a NATO-nak, így bevonása egy ilyen jellegű együttműködésbe azzal fenyegetne, hogy Magyarország ismét idegen érdekek miatt és teljesen szükségtelenül sodródna bele egy rendkívül veszélyes konfliktusba. Ennek a szerződésnek beláthatatlan következményei lennének hazánk és ezzel együtt Közép-Európa stabilitására és biztonságára nézve. Ez a katonai szövetség nyílt fenyegetés Oroszország irányába, és egyértelműen az Egyesült Államok terjeszkedő politikáját szolgálja.

Tisztelt Miniszter Úr! Legutóbb egy kérdésemre adott válaszában a következőket mondta: „Lehetőség szerint még az említés szintjén se keverje bele a Magyar Honvédséget az ukrán válságba. Magyarország a krízis békés politikai megoldásában érdekelt, és ehhez is kíván hozzájárulni.” Nos, olybá tűnik, hogy nem én vagy a Jobbik, hanem maga a kormány akar beleavatkozni az ukrán válságba, méghozzá olyan súlyosan felelőtlen lépéssel, amely Oroszországgal szembeni konfrontációhoz vezet vagy vezethet.

Kérdezem tehát, tisztelt miniszter úr, hogy ön szerint elősegíti-e az orosz-ukrán konfliktus békés rendezését az, hogy hazánk katonai szövetséget ajánl Ukrajnának. Miniszter úr, kérem, tartsa magát ahhoz az alapvetéshez, ahogy az elmúlt héten is mondta, amely az orosz-ukrán konfliktus békés rendezését szolgálja, és ne kössenek ehhez hasonló katonai együttműködési megállapodásokat egyik szembenálló féllel sem!

Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném nyomatékosan megismételni korábbi kérésemet. Kérem önt, hogy lehetőség szerint még az említés szintjén se keverje bele a Magyar Honvédséget az ukrán válságba. És most akkor a válasz a kérdéseire.

1. Hazánk nem ajánl katonai szövetséget Ukrajnának.

2. A visegrádi 4-es harccsoport felállítása nem a NATO, hanem az Európai Unió keretei között történik, és mint ilyen, semmi köze nincs az Egyesült Államokhoz.

3. A visegrádi 4-es harccsoport sem nagyságrendjében, sem időtávlátában nem jelent fenyegetést, nem is jelenthet fenyegetést Oroszország számára, minthogy egyrészt zászlóalj méretű alakulatról van szó, másrészt mindössze egyetlen félvévre jön létre, esetleges uniós feladatok ellátására.

4. A harccsoport felállításáról szóló szándéknyilatkozatot jóval, nagyon sokkal az ukrán-orosz válság előtt, 2011-ben írtuk alá, Ukrajna pedig már két éve, még 2012-ben jelezte, hogy részt kíván benne venni. Így világos, hogy az egésznek semmi köze nincs és nem is lehet a jelenlegi krízishez. És még sorolhatnám tovább.

Tisztelt Képviselőtársam! Viszont szeretném jelezni és újra kérni önt, ha minden héten ugyanezzel az összeesküvés-elmélettel fog előállni, akkor én minden egyes héten arra fogom kérni önt, hogy lehetőség szerint még említés szintjén se keverje bele a Magyar Honvédséget az ukrán válságba.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

*(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Még egy kérdésre sor kerülhet. Demeter Márta, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Csak egy propagandaakció díszlete volt a négypárti egyeztetés?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ön 2013 májusában nagy médiafelhajtás közepette egyeztetést folytatott a parlamenti pártok szakpolitikusaival új szállító helikopterek és merevszárnyas szállító gépek beszerzéséről. Az egyeztetést megelőző napon a Hír TV-ben úgy nyilatkozott, hogy a helikopterbeszerzésre a pályázatot úgy írják ki, hogy a választások után hivatalba lépő új kormány 2014 közepe táján, ami, ugye, most van, egy gombnyomással tudjon dönteni arról, hogy melyik ajánlatot fogadja el. A szakmai és politi-

kai konszenzus, valamint a pátosszal teli nagy bejelentések dacára semmi nem úgy történt, ahogy miniszter úr egy évvel ezelőtt ígérte.

(13.30)

A repülőbeszerzésre kiírt pályázatot még 2013 nyarán lefűjték, míg a helikoptertenderről semmit sem hallani. Miniszter úr, ön átlátható, tisztességes eljárásban modern haditechnika beszerzését ígérte. Ehelyett a választások előtt néhány nappal, a legnagyobb titokban, kiöregedett szovjet helikoptereket vásároltak. Azt gondolom, ez minimum kérdésessé teszi, hogy mennyire vehető komolyan az új helikopterek beszerzésére vonatkozó, korábban egyébként olyan sokat hangoztatott kormányzati szándék.

Ezért kérdezem tisztelt miniszter urat, hogy valóban megalapozottak voltak-e az ismertetett tervek, vagy pedig csupán egy propagandaakció díszlete volt a négypárti egyeztetés. Ha valóban komoly és megalapozott tervek készültek, akkor milyen előre nem látható akadályok tántorították el a kormányzatot a repülőbeszerzéstől és a helikoptertender előkészítésétől?

Nagy tisztelettel kérem miniszter urat, hogy elterően az elmúlt négyéves gyakorlatától, most ne ködösítsen, hanem jelöljön meg konkrét dátumot, hogy mikor történik meg az a bizonyos gombnyomás, amit említett, és mikor kerülnek végre a honvédséghez az ígért eszközök.

Várom a választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igen tisztelt Képviselő Asszony! Meg szeretném nyugtatni képviselő asszonyt, hogy a honvédelmi képességeink fejlesztésének tervei továbbra is biztos alapokon állnak, hiszen változatlan az a 2012-ben kormányhatározatban rögzített akarat, hogy legkésőbb 2016-tól, fokozatosan emelve védelmi költségvetésünket, megvalósítsuk a Magyar Honvédség tízéves fejlesztési tervét, melyet a NATO is maradéktalanul elfogadott. Ez a terv őszinte és hiteles, ahogy a képviselő asszony által említett egyeztetések is azok voltak, amely tényről párttársai bizonyára beszámoltak önnek, még ha most ennek az ellenkezőjét sugallja is.

A négypárti egyeztetések során megosztottuk önökkel az egyébként nem nyilvános információkat, felvázoltuk a lehetőségeket, és azt is nyilvánvalóvá tettük, hogy a beszerzések megvalósításához milyen feltételeknek kell teljesülniük. Az azóta eltelt időben a honvédelmi tárca minden szükséges szakmai előkészítést elvégzett, melynek során újabb lehetőségek

és új szempontok merültek fel. Jelenleg ezek mérlegelése folyik, pontosan azért, hogy a kormány körültekintő és felelős döntést tudjon hozni ezekben a rendkívül nagy horderejű és igen jelentős anyagi kihatású kérdésekben. Természetesen a megfelelő finanszírozási háttér megteremtése sem elhanyagolható szempont.

Tisztelt Képviselő Asszony! Abban a pillanatban, amint minden feltétel adott lesz, a kormány meg fogja hozni a szükséges döntéseket, amelyekről haldéktalanul tájékoztatni fogom önöket.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések sora lezárult. Áttérünk a következő napirendre.

Soron következik az egyes törvényeknek a **kormányzati szerkezetalakítással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/263. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására az Igazságügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány benyújtotta a kormányzati szerkezetalakítással összefüggő második törvényjavaslatát.

Az új kormány megalakulásával összefüggő törvényalkotás logikai rendje három lépcsőből épült fel. Az Orbán Viktor és Semjén Zsolt képviselő urak által benyújtott, Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvény volt az első lépcső, amely Magyarország minisztériumainak meghatározásával kijelölte az új kormány szerkezetének alapjait. Az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvény második elemként megteremtette az új kormány megalakulásához szükséges jogi alapokat, ennek keretében különösen azt, hogy a Miniszterelnökség mint korábban sui generis költségvetési és közigazgatási jogi szervtípus megszüntetésre kerüljön, és ezen elnevezéssel új minisztérium alakulhasson meg. Az előttünk fekvő törvényjavaslat pedig harmadik lépcsőként a kormányzati szerkezet-átalakítással összefüggő olyan módosításokra irányul, amelyek a kormány tagjainak feladat- és hatáskörét kijelölő kormányrendeleten alapulnak. A kormány úgynevezett statútumrendelete ugyanis több esetben a korábbi szabályozástól eltérően állapítja meg a kormány egyes tagjainak feladat- és hatáskö-

rét, esetenként egyes feladat- és hatáskörök összevonásával vagy éppen szétválasztásával.

Tisztelt Ház! Javaslom, vizsgáljunk meg néhány példát, amely a törvényjavaslatban szerepel. A statútumrendelet a régészeti örökség és a műemléki értékek védelméért való felelősséget és a kultúráért való felelősséget a kulturális örökség védelméért való új felelősségi kör részeként határozza meg; a társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért való felelősséget és a romák társadalmi integrációjáért való felelősséget a társadalmi felzárkózásért való felelősség körébe vonta; a közbeszerzésekért való új felelősségi kört vezetett be; vagy a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért való felelősségbe tartozó egyes, a közszolgálati életpályát érintő feladatoknak új önálló felelősségi kört alakított ki. Ezeket a változásokat a releváns törvényerejű rendeletekben, törvényekben értelemszerűen meg kell jeleníteni. A törvényjavaslat érinti egyes jogszabályok, így például a végelszámolással, a felszámolással, a műszaki notifikációval, az európai uniós forrásból finanszírozott agrár-vidékfejlesztési támogatásokkal, a közigazgatási hatósági eljárással vagy például az informatikával kapcsolatos jogszabályok kodifikálásával összefüggésben bekövetkezett hatásköri változásokat.

Jelentős az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerének vonatkozásában az üvegházhatású gázok európai kibocsátási egységeinek kiosztására, elszámolására, az emissziókereskedelmi rendszer működtetésére vonatkozó feladatoknak a változása, valamint az uniós jogi aktusok és a kiotói jegyzőkönyv szerinti kibocsátási jogosultságok értékesítésével és értékesítési bevételeinek felhasználásával összefüggésben bekövetkezett változás, amely az ezzel összefüggő feladat- és hatásköröket az energiapolitikáért felelős miniszter felelősségi köréből az államháztartásért felelős miniszter felelősségi körébe sorolja. De itt említhetném meg a Magyar Fejlesztési Bankot érintő törvény és ehhez kapcsolódóan az állami vagyonról szóló törvény, valamint az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény olyan módosítását, amely egyes állami gazdasági társaságok tekintetében a tulajdonos jogainak gyakorlására jogosult személy megváltoztatására irányul. A jövőben a Magyar Fejlesztési Bank és a Magyar Posta tekintetében az állam tulajdonosi jogait a Miniszterelnökséget vezető miniszter, az erdészeti társaságok tekintetében pedig az erdőgazdálkodásért felelős miniszter fogja gyakorolni.

Tisztelt Ház! Mindezekkel összefüggésben elkerülhetetlen tehát, hogy a törvényi szintű szabályozás is biztosítsa azokat a jogi kereteket, amelyeket a kormányzati munka végzéséhez, a feladat- és hatáskörmegosztáshoz a statútumrendelet a kormány tagjai számára kijelölt. A mostani törvényjavaslat mindazon törvények, törvényerejű rendeletek módosítását elvégzi, amelyek módosítására a kormány egyes tagjai feladat- és hatásköreinek változásával

összefüggésben szükség van. Ennek megfelelően a törvényjavaslat szabályozási tárgyköre jelentősen heterogén jellegű, amelyek egyetlen törvényben való szabályozása normagazdaságossági szempontból indokolt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiekkel összefüggésben látható, hogy amint a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvény és az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvény is az egyszerűsítés, az átláthatóság, valamint a feladat- és hatáskörök pontosabb, ha úgy tetszik, élesebb elhatárolása irányába hat, a mostani törvényjavaslat is ezt az irányt követve igyekszik a jogrendszer törvényi szintjén az ehhez szükséges jogi alapot megteremteni.

Kérem ezért önöket, hogy támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Demeter Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr is érintette, hogy miért is van szükség az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetátalakítással összefüggő módosítására, ezért természetesen nem fogom kihasználni a rendelkezésemre álló időkeretet, hanem vezérszónokként is lényegre törően, néhány mondatban kívánok szólni a kormány június közepén benyújtott azon törvényjavaslatáról, amely a kormányzati szerkezetátalakítással egyidejűleg azon jogtechnikai módosításokat kívánja rendezni, amelyek egyes törvényeknek a feladat- és hatáskörrel összefüggő rendelkezéseinek összehangolása érdekében szükségesek.

Véleményem szerint az előttünk fekvő javaslat hosszas tárgyalást azért sem igényel, mert a javaslat benyújtását megelőzően az Országgyűlés 2014. május 26-án elfogadta a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslatot. A törvény felhatalmazása alapján a kormány eredeti jogalkotói hatáskörében szabályozza tagjainak feladat- és hatáskörét. A rendelet megalkotása azért is különleges, mert a korábbi joggyakorlattól eltérően az Alaptörvény, tehát Magyarország Alaptörvénye ad lehetőséget arra, hogy a kormány ne külső tényezőhöz kösse a szerkezetátalakítással összefüggő kérdéseket, hanem saját hatáskörében szabályozza azt, hogy melyik minisztériumnak mi a feladata, a kötelessége és a

felelőssége. Ez különösen fontos, hisz az Alaptörvény nemcsak az állam szervezetrendszerében, hanem a végrehajtó hatalmi ágon belül is a közigazgatás legfőbb szerveként pozicionálja a kormányt.

A komplex és egyben átfogó feladathoz társult felelős ellátáshoz pedig elengedhetetlen a hatékony és racionális szervezetrendszer kialakításának a szabadsága. A kormány élve az Alaptörvény által biztosított szabadságával, valamint eleget téve a május 26-án elfogadott javaslat által megszabott követelményeknek, megalkotta tagjainak feladat- és hatáskörét szabályozó rendeletét, így 2014. június 6-án hatályba lépett a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. számú kormányrendelet. Ezzel pedig megalakult a kormány működési rendje, ha úgy tetszik, statútuma.

Az elhangzottakból következően tehát elengedhetetlen, hogy a statútum elfogadását követően a tárgyalta törvényjavaslat is elfogadásra kerüljön. A javaslat ugyanis azzal a céllal került benyújtásra, hogy az egyes törvények közötti összhangot biztosítani tudja.

Az új feladatmegosztást szabályozó rendelkezések esetén több esetben a 2010-ben hozott, az egyes miniszterek és a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló kormányrendeletben szabályozott feladat- és hatásköröktől eltérően állapítja meg a kormány tagjainak feladat- és hatásköreit. Az összeütközések elkerülése érdekében feltétlenül szükséges a módosításokat végrehajtani és azokat a megfelelő módon átvezetni.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést a kormány működésének biztosítása érdekében. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt ellenzéki Többség! Olyan törvényről beszélünk itt a parlament színe előtt, amelyik gyakorlatilag konkrétan meg fogja határozni a következő négy évben, hogy a kormány szerkezete hogy néz ki, és melyik miniszter, melyik minisztérium milyen területért fog felelni, ki fogja eldönteni az emberek sorsát, a szakterületek sorsát ebben az országban.

Jelen törvény vitájakor körülbelül 8-9 kormánypárti képviselő lézeng a teremben, és egy darab államtitkár képviseli a magyar kormányt. És mondhatnánk azt, hogy ez sokat elárul a parlament jelenlegi állapotáról, de azért, ha őszinték vagyunk, ehhez hozzájárul az is, hogy a magyar nyilvánosságot biztosító média sem különösebben érdeklődik az ilyen viták iránt - mint azt látjuk - személyükben sem, pedig aligha fordulhatna elő egy ilyen súlyos tör-

vénynak a vitája ilyen körülmények között, hogyha a magyar nyilvánosság kikényszerítené azt, hogy ebben a Házban érdemi és komoly viták legyenek, és egy ilyen képnek következménye legyen, legalább a nyilvánosság előtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes miniszterek feladat- és hatáskörét meghatározó kormányrendelet megjelenése után, illetve az előttünk fekvő törvényjavaslatot olvasva ma már senki számára nem lehet kétséges, ki látja majd el a magyar állam napi operatív irányítását a következő években. Már a miniszteriumok felsorolásáról szóló törvény vitájában felhívtam rá a figyelmet, hogy ez a személy bizony a miniszteri rangot kapó Miniszterelnökség nagy hatalmú ura, Lázár János lesz. Ami akkor még csak valószínűsíthető volt, mára bizonyossággá vált, a Miniszterelnökségnél koncentrálódik majd minden hatalmi tényező, a politikai szempontból jelentős döntési hatáskörök.

Egy normálisan működő jogállamban a Miniszterelnökség feladata a kormányzati tevékenység összehangolása. Emellett azonban Lázár János egy személyben lesz a közigazgatás szervezéséért, fejlesztéséért és személyzeti politikájáért felelős miniszter, valamint a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletét ellátó kormánytag. Ő felel majd az európai uniós források felhasználásáért, az agrár-, vidékfejlesztésekért, a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért, az építésügyért, a településfejlesztésért, a településrendezésért, valamint a tudománypolitika koordinációjáért is. Emellett ő szabályozza majd a közbeszerzéseket, irányítja a polgári hírszerzést, és még a kulturális örökség védelméért is ő fog küzdeni.

E döbbenetesen széles portfóliót a korábbi Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, a Vidékfejlesztési Minisztérium, a Belügyminisztérium, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium egyes feladataiból állították össze. A törvényjavaslat még a Külügyminisztériumtól is ad át feladatot. Eszerint Lázár János lesz felelős a miniszterelnök külföldi utazásainak megszervezéséért. A korábbi tapasztalatokra tekintettel azért reméljük, hogy a szállásfoglalást és a szobakiválasztást nem ő fogja intézni. *(Derültség az MSZP soraiban.)*

Világosan látható, hogy Lázár János minden politikai, hatalmi szempontból lényeges hatáskört magához ragadott, és eközben a Miniszterelnökség olyan hatalmasra hízott, mint a mesebeli kisgömböc. Tehát bekövetkezett, amire a minisztériumokat felsoroló törvény vitájában már figyelmeztettünk. A központi szervektől a legkisebb járási hivatalig a teljes államigazgatási apparátus a Miniszterelnökséget vezető miniszter kézi vezérlése alá került. Ráadásul az államigazgatás feletti hatalom a fejlesztési források ezermilliárdjai feletti hatalommal is társul.

Lázár János jogosult dönteni mind az uniós fejlesztési pénzek, mind a vidékfejlesztési támogatások kifizetéséről, valamint a törvényjavaslat révén a

Nemzeti Fejlesztési Bank is az ő felügyelete alá kerül. Ő lesz az a személy, aki eldönti, mi épülhet és mi nem ebben az országban az előttünk álló években. Ennek fényében még logikus is, hogy a Miniszterelnökség vezetője lett az építésügyért felelős kormánytag a belügyminiszter helyett. Persze arra is vigyázni kell, hogy ne csak megítélt beruházások nyerteseit, hanem azok kivitelezőit is objektíven tudják kiválasztani, mint például a trafikok üzemeltetőit, ezért a közbeszerzésekért felelős minisztert is Lázár Jánosnak fogják hívni.

(13.50)

Sajnos nagyon hamar eljőhet az az idő, amikor a magyar választópolgárok tömegei saját bőrükön tapasztalhatják meg a minden párbeszédet nélkülöző egyszemélyi döntéshozatal következményeit. Ilyen következmény lehet a norvég alap milliárdjainak elvesztése, de akár a 3-as metró teljes bezárása is. Ezen esetben a metrópótló buszokon zötykölődő utasok százezrei fognak naponta köszönetet mondani az átgondolt fejlesztéspolitikáért.

Lássuk be, tisztelt képviselőtársaim, ezt a gigaminisztériumot egyetlen ember képtelen lesz átlátni. Ez akkor is lehetetlen feladat, ha egyébként Lázár János kétségtelenül a Fidesz egyik legtehetségesebb úgymond megoldóembere. Hiszen ő az a politikus, aki a dohánypiac átszervezésének, közkeletű néven a trafikmutyinak a példás levezénylésével még Csányi Sándor OTP-vezér elismerését is kivívta. A miniszter úr személyes kvalitásai ellenére ez az átláthatatlan, túlcentralizált struktúra óhatatlanul ahhoz fog vezetni, hogy ügyek, projektek vesznek el, egész államigazgatási területek bénulhatnak meg. Történelmi és nemzetközi tapasztalatok egész sora bizonyítja: egyetlen igazgatási központból képtelenség hatékonyan irányítani az élet minden területét. Feltételezhetően ezzel a káros mellékhatással a Fidesz vezetői is tisztában vannak. Ebből adódik a kérdés akkor: miért választották ezt a kormányzati struktúrát. A válasz lehangolóan prózai: a demokratikus jogállam közigazgatását egy új állampárti igazgatással akarják felváltani, aminek egyetlen célja a Fidesz gazdasági és politikai érdekeinek korlátlan érvényesítése.

Ennek az új állampárti igazgatásnak a kulcsa az előttünk fekvő törvényjavaslattal megerősített Miniszterelnökség. Ezen keresztül tudja a Fidesz az ország bármely sarkában minden ügyben érvényre juttatni az akarátát. Ha ennek ára az államigazgatás hatékonyságának további romlása, elúszott projektek, megghiúsult beruházások sora, akkor ezt az árat inkább megfizettetik a magyar polgárokkal. Nyilvánvaló, és ezt az előttünk fekvő törvényjavaslat tovább erősíti, hogy a Miniszterelnökség mellett a többi minisztérium csupán végrehajtói szerepbe kerül. Ennek fényében érthető, miért mondta Orbán Viktor a miniszterek bemutatásán, hogy - idézem -: „Kiemelkedő képesség, a magas iskola és az elismert

szakértelem önmagában nem ad jogalapot a kormányzati hatalomban való részesedésre, és nem ad jogalapot a kormányzati munkában való részvételre sem, vagyis nem ad jogalapot az ország vezetésére.”

Nos, a Fidesz-pártközpont Miniszterelnökségen keresztül kiadott utasításainak szolgálai végrehajtásához valóban nincs szükség kiemelkedő képességre, magas iskolára és szakértelemre. Szolgalelkűségre, feltétlen engedelmessegre, a politikai utasítások gondolkodás nélküli maradéktalan végrehajtására annál inkább. Orbán Viktor kormányának nem szakemberekre, hanem politikai komisszárokra van szüksége. Ha végignézünk az Orbán-kormány államtitkárainak mintegy 55 fős - még egyszer mondom, 55 fős! - névsorán, akkor lényegében ez egy Fidesz-kádertemető, amit láthatunk.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy ezt a végtelenségig centralizált, torz struktúrát megjelenítse az egyes ágazati törvényekben. Nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy a javaslatban szereplő törvény módosításokra azért van szükség, mert a miniszterek feladat- és hatásköreit a meglévő törvényi korlátok teljes figyelmen kívül hagyásával állapították meg. Ebből is látszik, hogy nem az ágazati törvényekben előírt feladatok megoldására jelölték ki a minisztereket, hanem magukat a feladatköröket szabták a személyekre. Mint azt kifejtettem, a válogatás első számú szempontja az lehetett: milyen jogköröket akar magának Lázár János.

Tehát ezt a törvényjavaslatot nevezhetjük akár lex-Lázárnak is. Ez azonban ne vezessen félre senkit. Az új kormányzati struktúra ugyanis könnyen téves következtetések levonására csábíthat. Ne hagyjuk magunkat elvakítani. Igen, valóban Lázár János lesz, aki a napi kormányzati ügyekben dönteni fog. Igen, ő lesz az, aki pénzcsepokat nyit meg, illetve zár el, aki intézményeket szervez át és zár be, vezetőket nevez ki és ment fel. De facto ő lesz Magyarország miniszterelnöke. De ugye, senki nem gondolja, hogy Orbán Viktor eközben csendesen visszavonul? Szó sincs róla! Az új kormányzati struktúra ugyanis nem Lázár Jánosról, hanem Orbán Viktorról szól. Arról van szó, hogy Orbán Viktor a klasszikus „jó zsarú, rossz zsarú” trükkel akarja megteveszteni az egész országot. Miközben Lázár János elvégzi a napi kormányzati munkát és minden népszerűtlen intézkedésért elviszi a balhét, addig Orbán Viktor eljátszhatja a néppel őszintén együtt érző, igazságosztó, jóságos vezér szerepét.

Lassan mindenki számára egyértelmű lesz, amire múlt hónapban az Országgyűlés ülésén már magam is felhívtam a figyelmet. Orbán Viktor nem miniszterelnöke akar lenni ennek az országnak, hanem valamilyen más szerepre készül.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem, a KDNP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki

ismertetni a frakció álláspontját. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan jogszabályhoz érkezünk, amely elméletileg egy technikai jogszabály lenne, amelyet elénk terjesztenének és aztán szépen meg is szavaznánk. Ha megnézzük, nyilván minden kormánynak, amikor megalakul, jogában áll, hogy a kormány vezetője, a kormányfő meghatározza azokat a feladatokat és hatásköröket, amelyeket majd a miniszterei be fognak tölteni az új kormányban. Nyilván az eddigi tapasztalatokat figyelembe véve alakítja át, jelen esetben egy négyévi kétharmados parlamenti többségű kormányzat esetén is nyilván ez a kormány átalakulhat, új feladat- és hatáskörök jelennek meg. Erre megszületik az új jogszabály, amely a kormány tagjainak feladat- és hatáskörét szabályozza, ez a 152/2014. június 6-ai kormányrendelet, statútum, amely hatályba is lépett ezen a napon.

Egy nagyon furcsa jogi állapot keletkezik, amikor ez a jogszabály megszületik, hiszen kvázi egy kormányrendelet arra készíti, ösztönzi a törvényalkotót, az Országgyűlést, hogy igazítsa hozzá az általa hozandó jogszabályokat, azaz a törvényeket, ebben az esetben tehát egy kormányrendeletre kell igazítani a törvényt. Vagyis fordított mechanizmus történik, hiszen a kormányrendeletre igazítjuk hozzá a jogszabályokat, és a jogalkotónak kvázi kötelessége, hogy a jogszabályokat megfelelően megváltoztassa. Jelen esetben is erről szól ez a jogszabály, és ezért lenne gyakorlatilag technikai végrehajtási jellegű, hiszen a kormányrendeletben meghatározottaknak a végrehajtása történik, kicserélvén a megfelelő szavakat, a megfelelő hatásköröket, megfelelő illetékességi területeket. Tulajdonképpen ennyi lenne.

De azért egyértelmű, hogy megszoktuk a kormánytöbbség jogalkotó munkájában, hogy nem mindig csak azzal fogunk találkozni egy-egy ilyen törvénymódosításban, ami a törvénynek a célja. Jelen esetben a törvénymódosítás célja egyértelműen az lenne, hogy ezeket a feladat- és hatásköröket meghatározzuk. Ennek ellenére megszoktuk, hogy folyamatosan salátatörvényeket kapunk, és ezért ebben a törvényben is találkozunk olyannal, aminek talán nem itt lenne a helye. Elsősorban kormányhivatalokkal, kormányhivatal-vezetővel, az ő beosztásával, munkaviszonyával, jogviszonyával kapcsolatos kérdések is itt kerülnek szabályozásra, ami szerintem semmiféle formában nem illik bele abba a jogalkotói szándékba, amely ezt a jogszabályt létrehozta.

Az előttem szóló vezérszónok már részletesen elmondta azokat a problémákat, amelyekkel találkozunk, illetve amelyekkel már korábban, a kormány

megalakulásánál is találkoztunk. Egyértelmű, hogy aki végigemlizi ezt a jogszabályváltozást, nyilván felfigyel a módosulásokra, és nem tudja nem észrevenni, hogy milyen minisztériumnak és melyik miniszternek milyen módon növekszik meg a szerepe, hogyan kerülnek átcsoportosításra bizonyos hatáskörök és lehetőségek az egyik minisztériumtól a másik irányába. Egyértelműen kimondhatjuk, hogy ez a jogszabály is a Miniszterelnökséget vezető miniszternek látványosan növeli meg a lehetőségét, a hatáskörét, a beleszólását a kormányzati jogkörbe. Ez egyértelműen mutatja a Lázár János vezette minisztérium erősödését, illetve azt a feladatkoncentrációt, amely ezzel a jogszabállyal, illetve a statútum, a 152/2014-es kormányrendelet hatálybalépésével megtörténik.

(14.00)

Itt láthatjuk azt, hogy gyakorlatilag szinte minden területről kerülnek átcsoportosítások ehhez a minisztériumhoz, a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez, így már a korábbi uniós pénzekért való felelősség - ami eddig is megvolt - számtalan minden mással egészül ki. Gyakorlatilag szintén ennek a jogszabálynak a nagy része csak erről szól, hogy milyen újabb területek azok, amelyekben a pénzelosztás szerepe, a felügyelet szerepe átkerül a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez.

Így például itt hosszabban találkozunk a jogszabályban a Magyar Fejlesztési Bank felügyeletével, a pénzügyi alapokkal kapcsolatos, akár a kötvénykibocsátásokkal kapcsolatos egyetértésekkel, és egyéb pénzügyi tranzakciók területén is a Miniszterelnökséget vezető miniszter szerepével, hatáskörével, és nemcsak a bankügyi szektorban, hanem az agrárvidékfejlesztésnél, de akár más szakmai területeknél, mint például a régészeti lelőhelyek védetté nyilvánítása, a műemléki értékek védelme és számtalan számtalan más terület tartozik oda, amelyek eddig egy-egy ágazati miniszter felügyeletéhez tartoztak, egy-egy ágazati miniszter hatáskörébe tartoztak. Ezek mintegy hatalmi koncentráció révén kikerülnek innen, és a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörébe kerülnek.

Ezzel kvázi egy szuperminisztérium jön létre, amely mintegy mindenféle ágazati területen az irányítást fogja gyakorolni, amit még akár úgy is nevezhetnénk, mint árnyék-miniszterelnökség a Miniszterelnökségen belül, amely gyakorlatilag miniszterelnöki hatáskörbe, feladatkörbe, joggyakorlásba helyezi a Miniszterelnökséget vezető minisztert.

Ezzel a látványos hatalmi koncentrációval a Jobbik Magyarországért Mozgalom semmilyen módon nem tud egyetérteni. Kifejezzük és kifejeztük már a korábbi felszólalásainkban is ezzel kapcsolatosan, amikor a minisztériumok felsorolásáról volt szó, illetve ezek hatásköréről, feladatköréről, akkor is kifejtettük már ezen irányú bírálatunkat, illetve lát-

juk itt a többi felszólalásból is, hogy a parlamenti ellenzéki pártok valamennyien leginkább ezt kifogásolják.

Ezen túlmenően, mint mondtam, ez a törvény nemcsak a feladat- és hatáskörökről szól, hanem bizonyos jellegű salátatörvény-szeretet is magába ölel, hiszen a megyei és fővárosi kormányhivatalok vezetőivel is foglalkozik, illetve az ő jogállásukról. Hát, ezt is látjuk, hogy itt bizonyos módon átalakítja a korábbi szabályozásokat, a kormányhivatalok vezetőinek szerepkörét, illetve megbízatását az átmeneti időszakokra is hogyan terjeszti ki. Ennek nyilván megvan az a jelentősége, hogy a kormányhivatalok ne maradjanak vezető nélkül abban az esetben sem, ha valamilyen rajtuk kívül álló okból megszűnik a kormányhivatal vezetőinek megbízatása, nyilván ebben az esetben is szükséges az a jogi szabályozás, hogy fennmaradjon a kormányhivatalok vezetése.

Ezen kívül még ezt mondhatnánk is, hogy természetesen bármikor következhet egy ilyen jogi eset, amikor ezt alkalmazni kell, tehát ennek a sürgősségét még akár meg is lehetne érteni - és egy másik jogszabályba teszik be. De azon kívül, amikor viszont kimondja, hogy nem jár végkielégítés, ha megszűnik a kormányhivatal vezetőjének a jogviszonya, akkor azért azt látjuk, hogy a pénzügyeket elég szépen rendezzi ez a jogszabály, hiszen már egy háromévi kormányhivatal-vezetői megbízatás esetén is azt mondja, hogy hathavi illetményével megegyező juttatásra lesz jogosult, tehát kvázi kimondja, hogy végkielégítési és felmentési időre járó bér neki nem jár.

Tehát ezt kimondja, és ez még szép és hangzatos is, hogy egy kormányhivatal vezetőjének, amennyiben megszűnik a jogviszonya, akkor ilyenek nem járnak, azonban ennek a helyébe belép az a szabály, hogy viszont hathavi ilyen juttatásra lesz jogosult. Ugyanígy szabályozza azt is a törvény, hogy ha már legalább egy évet eltöltött jogviszonyban, abban az esetben pedig ennek a fele lesz az a juttatás, amire ebben az esetben jogosult lesz.

Tehát olyan kérdésekbe megy bele a jogszabály folyamatosan, és olyan kérdéseket elemez, amelyek a kormányhivatalokkal kapcsolatosak, nem pedig a hatáskörrel és a feladatkörrel. Tehát itt is meg kell hogy jegyezzem, hogy az a salátatörvény-szerű jogalkotás, amit az elmúlt négy évben megszoktunk, úgy látszik, folyamatosan végig fogja kísérni a következő négy év jogalkotó munkáját is, és továbbra is ugyanúgy fogjuk megkapni ezeket a törvénytervezeteket, mint ahogy eddig megszoktuk. A Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről ezt a jogszabálytervezetet támogatni tehát nem tudjuk.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Szél Bernadettnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kaptunk megint egy salátatörvényt, amely elvileg azt a célt szolgálná, hogy az új kormányzati szerkezetet a kormány a saját elképzelései szerint formába öntse, de ahogy már csak a salátatörvények önöknél lenni szoktak, úgy tűnnek, mint ha pusztán technikai jellegű módosítások lennének. Szeretném itt felhívni az önök figyelmét arra, hogy az LMP figyelmét nem kerülte el az a paragrafus, amely kifejezetten súlyos helyzetet idéz elő, erről is fogok beszélni a felszólalásomban.

De előtte azért két dolgot hadd hangsúlyozzak. Az egyik: emlékszem rá, hogy amikor előjöttek az első hírek arról, hogy önök most a második ciklusukban hogyan szeretnének kormányozni, akkor megfogalmaztunk bizonyos kritikákat. Mindenben igazunk lett, minden, amit mondtunk, úgy lett: önök még átláthatatlanabbul, még kevésbé elszámoltathatóan működnek, mint az elődeik, és mondhatnám azt, hogy mint saját maguk. Tehát igazam volt: a harmadik Orbán-kormány minden bizonytalansággal roszabb lesz, mint a második Orbán-kormány.

Na most, azzal a struktúrával, amit önök maguknak megálmodtak, és amit át fognak vinni bizonyára kétharmaddal, önök egy célt szolgálnak: a lehető legkevesebb zavaró tényező tudja az önök országglását megzavarni, ne zavarjuk mi önöket itt az ellenzékéből, ne zavarhassa önöket a sajtó vagy éppen a választópolgárok. Orbán Viktor egyébként pontosan, de teljesen alaptalanul idézte Lincoln amerikai elnököt néhány napja; önöktől az egy üres frázis, hogy a népből, a néppel és nem is a népért kormányoznának. Itt sokkal inkább arról van szó, hogy az elmúlt négy évben önök megteremtettek egy párhuzamos valóságot, és most pedig egy ilyen párhuzamos kormányzatot hoznak létre ennek megfelelően. Na most, ez a néppel maximum a végtelenben fog találkozni - vagyis soha.

Szóltam arról is, hogy semmi jó nem lesz abból, ha Lázár János lesz ennek a kormányzatnak a középpontjában. Én őt kismíniszterelnöknek neveztem, tegnap pedig már kiscsömböcként aposztrofáltam a Facebook-oldalamon, és nemcsak azért egyébként, mert kiderült, hogy túlságosan sok időt meg közpénzt költ el utazgatásra. Lázár János megtestesíti azt, amire önök itt készülnek a következő időszakban, mert amióta Lázár János erősödik, rengeteg minden gyengül, ami nekünk fontos: gyengül a civil társadalom, gyengül a sajtó, és gyengültek mindazok az emberek, azok a vállalkozások, amelyek uniós forrásokra támaszkodva tudnak csak fejlesztéseket létrehozni ebben az országban, és csak uniós fejlesztésekből tudnak beruházásokat létrehozni; de gyengül Budapest is, és gyengülnek azok az emberek is, akik tömegközlekedéssel utaznak, bár feltételezem, Lázár János nem tömegközlekedést használ. Azért azt gondolom, hogy lenne egy-két megfontolnivaló az ő politikálásával kapcsolatban.

És persze azért gyengül itt a többi miniszternek is a pozíciója, és erre nem tudom azt mondani, hogy ez csak az ő hatalmi problémájuk. Nem, ez az ország problémája, egész egyszerűen azért, mert mindazokat az embereket és szervezeteket hátrányosan érinti, akiknek ezekkel a miniszterekkel kell tárgyalni. Legyenek bár ágazati szereplők, érdekképviselők vagy éppen önkormányzatok, végső soron zombi minisztériumok zombi miniszterei ülnek ott, és aki itt döntéseket fog hozni, az Lázár János lesz, meg a szokásos oligarchák ott a háta mögött.

Egyébként ez a törvényjavaslat is tovább erősíti Lázár Jánost, a vesztes ezúttal a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, hiszen a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörébe kerül a Magyar Fejlesztési Bank, a Magyar Posta feletti, egyébként az államot megillető tulajdonosi jogok gyakorlása. Arról nem is beszélve egyébként, hogy Lázár János lesz a külön nevesített, közbeszerzésekért való felelősség gazdája is. Hogy ez egyébként mennyire aggasztó, azt az elmúlt ciklus, a haverok és az üzlettársak, a számítógép- és trafiktvörvény után talán nem kell különösebben magyarázni. Bóven beszéltünk és még fogunk is arról beszélni, hogy ha gátlástalanságról szobrot szeretnének emelni, mondjuk, ide a Kossuth térre, akkor feltétlenül Lázár Jánosnak kellene rajta szerepelnie.

Egyébként - és akkor itt rátérek arra -, ha figyelmesen olvassuk ezt a javaslatot, akkor néhány olyan kérdésre is választ kaphatunk, amelyek az elmúlt hetekben sokunknak a figyelmét felkeltették itt az LMP-ben.

(14.10)

Ugye, volt egy LMP-s indítvány, ami kifejezetten arról szólt, hogy megtiltanánk az állami, önkormányzati szervezetek, köztulajdonban álló cégeknek azt, hogy offshore vállalatokkal szerződjenek, vagy hogy ilyen cégek uniós támogatásokat kaphassanak. Önök ezt leszavazták. Mi azt gondoltuk, hogy ismételtel arról van szó, hogy a Fidesz igazából nem akarja elkergetni az offshore lovagokat.

Azután itt van ez a javaslat. Azt gondoltam, hogy itt, ennél a szegynél megállnak, de nem! Most itt beterjesztettek egy salátatörvényt, amelyben a 82. §-ban egy újabb aknát helyeztek el, és ebben kiderült, pontosan a 82. § miatt - és akkor ajánlom a figyelmükbe a hozzá tartozó indokolást is -, egész egyszerűen kiderül az, hogy önök most már azért módosítanak törvényt, hogy minél könnyebben idejöhessenek az offshore cégek. Szóval, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ez arról szól, hogy önök azért alkottak most törvényt, hogy teljesen tisztázatlan és átláthatatlan hátterű cégekkel boltolhassanak. Azt kell hogy mondjam, önöknek most már itt semmi sem szent, ez már a teljes gátlástalanság.

Miről van itt szó? Ugye, ez a javaslat az államháztartásról szóló törvényt is módosítja, és itt van ez az inkriminált 82. §, amely úgy szól, az indokolásban olvashatják, hogy az állam részére kifejezetten előnyös külgazdasági szerződések megkötése érdekében - ezt most szó szerint idéztem - lehetővé teszik, hogy egyedi döntéssel költségvetési támogatást kivételesen átlátható szervezetnek nem minősülő szervezet számára is nyújthasson az állam. Bár vállalni kell bizonyos átláthatósági indexelések megtételét, és a szerződés maga később lép életbe, attól itt még egy kőkemény gyorsító eljárásról van szó, és itt arról van szó, hogy a támogatást akkor fogja megkapni a szervezet, amikor éppen átláthatónak nem minősül, tehát ezt meg lehet ítélni neki. Mégis, ezt hogy gondolják? Tehát a saját korábbi gondolataikat is felülbírálják, és olyan gyorsításokat tesznek teljesen akna módon egy salátatörvénybe, amelyet nem tudunk mire vélni. Most szeretném kérdezni az államtitkár urat erről, hogy most melyik cégről van szó. Mondják meg teljesen őszintén, hogy melyik cégnek akarnak kedvezni ezzel a törvénymódosítással, konkrétan kire szabott törvénnyel állunk szemben! Nézzék, itt most már ebben az országban szinte nem telik el úgy hét, hogy a Fidesz hol miniszteri, hol egyéni indítvány formájában ne terjesztene a parlament elé úgy egy haverra vagy éppen egy ellenségre szabott törvényjavaslatot. Ott van például a reklámadó is, és annak a TV2 számára kedvező módosítása csak egy az ilyen testre szabott törvények közül. Önök folyamatosan ezt csinálják.

Ezzel az a legnagyobb probléma, hogy ezzel önök azt biztosítják, hogy a magánérdek folyamatosan és akadálytalanul érvényesülhessen a közérdek felett. Úgy is mondhatnám, hogy ha a közérdek mint olyan, egy kellemetlen akadályt jelent ahhoz, hogy önök egy üzletet nyélbe tudjanak ütni, azért ne legyen kétségünk, e mögött a saláta mögött, legalábbis e mögött a paragrafus mögött ez áll, akkor önök egész egyszerűen úgy gondolkodnak, hogy kiiktatják ezt az akadályt, megváltoztatják a törvényt. Önök úgy kormányoznak, úgy módosítják a szabályokat, hogy ami tegnap még törvénytelen volt, az holnap már ne lehessen törvénytelen, egész egyszerűen megoldják, ott a kétharmaduk, megtehetik.

No, most menjünk itt egy picit tovább! Szeretném tudni, tisztelt államtitkár úr, önök szerint mi minősül kifejezetten előnyös külgazdasági szerződésnek, és azt is, hogy pontosan mit jelent önök számára az egyedi eset. Hogy kivételesen átláthatónak nem minősülő szervezeteknek is megíthető támogatás pontosan mi, ezt mondjuk, nyilván nem szeretné nekem részletezni, de hogyha ezzel kapcsolatban tud némi felvilágosítással szolgálni, azt érdeklődéssel hallgatnám. És egyáltalán azt szeretném megtudni, hogy milyen alapon és milyen objektív szempontok szerint fogják önök meghatározni, hogy e törvény szerint ebben az országban mi minősül kifejezetten előnyös szerződésnek, kinek lesz ez a

szerződés előnyös, és a kivételes eljárást milyen kritériumok szerint teszik lehetővé ennek a szervezetnek. Azt szeretném kérdezni, tisztelt államtitkár úr, hogy melyik cégnek akarnak ezzel kedvezni, ki a szerencsés kedvezményezett. Melyik lobbijárt önkönnél?

Kinek a hatására született ez a törvényjavaslat? Úgy is kérdezhetném, hogy éppen kinek az érdekeihez igazítják most Magyarország kormányát. Kinek a kormánya ez? - teszem fel a kérdést végső soron. A magyar népé vagy azé, aki többet fizet? Tegnapelőtt az oroszoké, tegnap a türkméneké, holnap meg valami befektetőké, holnapután kié lesz? Mondják meg őszintén: ki lesz az, akivel kifejezetten előnyös külgazdasági szerződést lehet kötni? Eladunk neki pár száz, pár ezer, ki tudja, mennyi jogaitól majd megfosztott magyar munkavállalót, akik az önök munka törvénykönyvének köszönhetően már cserélhetőek lettek összeszerelő-üzem mentén ma Magyarországon, fogaskerekek lettünk, bármikor eldobhatóak, az önök munka törvénykönyve ugyanis erről szól.

Úgy gondolom, hogy ez a salátatörvény és benne ez a paragrafus és ez az indoklás iskolapéldája annak, hogy önök hogyan gondolkodnak az országról, hogyan gondolkodnak a jövőnkéről. Azt gondolom, ez a fajta végletekig centralizált hatalom, amelybe, mint egy hálónak a középpontjába, pókként odatették Lázár Jánost, az tökéletesen mintázza azt, hogy önök mit akarnak ezzel az országgal kezdeni. Önök azt akarják, hogy önök nyugodtan boltolhassanak, senki még véletlenül se tudjon bekavarni az önök üzleteibe, amelyeket a magyar emberek háta mögött bonyolítanak le. Viszont, tisztelt államtitkár úr, egyre számíthat: mi ott leszünk, végig fogjuk olvasni a törvényeket, végig fogjuk gondolni a törvényeket, és nagyon rajta leszünk a következő négy évben azon, hogy ezt ne tudják megúszni.

Önök még egyszer így választást nem fognak tudni nyerni, még egyszer ezt a dumát, amit most eladtak 2014-ben az embereknek, nem fogják tudni, és ezeket a magyar emberek meg fogják jegyezni. Abban biztosak lehetnek, hogy még egyszer ilyen gesztust nem fognak kapni, úgyhogy nagyon figyeljenek arra, amit csinálnak, mert amíg az LMP ebben a Házban itt van, addig nagyon az önök körmére fogunk nézni.

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban. - Korózs Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozati hárszabály rendelkezése szerint most az elsőként jelentkező független képviselő 15 percen szólhat, de jelentkezőt nem látok. *(Dr. Répássy Róbert: Sajnos.)* Ezzel nem élnek, ezért megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez

megint egy olyan törvény, már ami a közjogi rendelkezéseit érinti, a szigorúan vett közjogi rendelkezéseit érinti, amelyben nagyjából az összes ellenzéki párt hasonló véleményt alkot. Többször elmondtam már a Ház falai között is, és most is arra emlékeztetek, hogy ha nagyjából minden ellenzéki párt hasonlót mond valamiről, azok az ellenzéki pártok, amelyek ideológiájában finoman szólva sincsen túl sok közös, akkor érdemes volna elgondolkodni azon, hogy ezt nem csupán a politikai vagdalkozás miatt teszik, hanem azért, mert valami szakmailag valóban nem túl jó, vagy akár a politikai ésszerűséget tekintve hibás.

Azt gondolom, hogy ez a struktúra, amit önök most felállítottak egy korábbi törvénnyel, és részleteiben felállítanak a mostanival, ez alapjaiban véve rossz. Rossz azért, amit elmondtak képviselőtársaim is, hogy létrehoznak egy olyan Miniszterelnökséget, amelyik gyakorlatilag kormány lesz a kormányban. Mások úgy fogalmaztak, és azt gondolom, talán közel áll az igazsághoz, hogy olyan lesz, mint a régi pártközpont volt. A minisztériumok végrehajtó szerepet fognak betölteni, a stratégiai döntéseket meghozzák a Miniszterelnökségben, és a miniszterek tulajdonképpen ennek az elhatározásnak, ennek a stratégiai döntéssorozatnak lesznek a végrehajtói.

Egy picit nekem erre emlékeztet az is, hogy önök vidékre kívánják költöztetni a minisztériumokat, aminek nyilván több oka is lehet. Lehet persze igazság azokban az okokban vagy abban a felsorolásban, amit önök mondanak, de egyfajta szemléletet bizonyosan tükröz, méghozzá azt, hogy alapvetően ezt a végrehajtó szerepet szánják a minisztériumoknak, a rossz értelemben vett végrehajtó szerepet, mert értelemszerűen a kormány az államrendet tekintve valóban a végrehajtó hatalmat képviseli. Odateszik a Földművelésügyi Minisztériumot, ahol sok a mezőgazdasági termelő, odateszik a Honvédelmi Minisztériumot, ahol valamilyen nagy bázis van Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez azt jelenti, hogy önök nem stratégiai döntéshozóként tekintenek a minisztériumokra, a miniszterekre és a kormányra, hanem egyszerű végrehajtóként tekintenek rájuk, és ezért természetesen jó, hogyha mindez ott van, ahol a probléma, illetve ahol a tevékenység folyik.

(14.20)

Nyilván ott kell árvízi védekezésben tevékenységet kifejteni, ahol víz van. Ott kell a mezőgazdaságot szervezni, ahol a mezőgazdaság dandárját szervezik. De én azt gondolom, hogy ez egy meglehetősen téves és rossz felfogás. Én úgy hiszem, hogy ha nem kamarillapolitikát akarnak folytatni, ha nem a régi pártközpontok mintájára szeretnék a kormányzást megszervezni, a régi állampárt mintájára, akkor a kor-

mányban kellene megszületni ezeknek a döntéseknek, az államtitkári értekezleteken, a miniszteri megbeszélések és egyeztetések során és nem pedig valami homályos szervezetrendszerben. Márpedig itt erről van szó.

Harangozó képviselőtársam elmondta azt a szereposztást, amit vélhetően szánnak Orbán Viktornak és Lázár Jánosnak. Ebben valószínűleg sok igazság van. Látom, államtitkár úr, hogy valami miatt viccesnek találja azt, amit elmondok. Én egyet kérek öntől, hogy ha lehet, erre a felvetésre érdemben válaszoljon, mert ismerem ezeket a paneleket, amikor majd vissza fogja dobni, hogy ő, mert én mint szocialista képviselő beszélek az állampárti múltból. Igen, képviselőtársaim, arról beszélek, huszonnégy éve már nem az van, hála istennek, most önök újra vissza akarják ezt hozni. Nem az a lényeg, hogy ki mondja, hanem az, hogy ki hoz létre olyat, ami ahhoz hasonló, és ki az, aki nem olyat szeretne létrehozni, ami ahhoz hasonló, vagy nem abban látja a jövő útját.

Sorolni nem szeretném azokat a hatásköröket, amelyek a Miniszterelnökséghez kerülnek, ezeket képviselőtársaim már megtették, de azon érdemes még egyszer elgondolkodni, hogy ha mindezekről a Miniszterelnökségen döntenek, akkor miről döntenek majd a minisztériumokban. Azt láttuk az elmúlt időszakban is... - és valójában egy picit leképeződése ez a modell az elmúlt négyévesnek, legalábbis, ami a gyakorlatát illeti, hiszen ha már államtitkár úr képviseli ezt a törvényt itt a Házban, akkor hadd beszéljek a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium elmúlt négy évről, ott sem a minisztériumban születtek meg a stratégiai döntések.

Ha jól emlékszem, akkor az Alaptörvényt Szájer Józsefhez kötik, aki nemhogy minisztériumnak nem volt semmilyen tisztségviselője, de még nem is volt magyar országgyűlési képviselő, hanem európai parlamenti képviselő volt. De ugyanezt mondhatnánk a bírósági, az igazságszolgáltatásra vonatkozó törvényekre, ahol nagyon jól tudjuk azt, hogy részben Áder János volt ennek a szellemi atyja, részben pedig a Magyar Bírói Egyesület, később egyébként a hálát kifejezendő az Országos Bírósági Hivatal élére ki is nevezték azt, aki ebben nagyon nagy szerepet játszott. De mondhatnék más előterjesztéseket is, ahol a minisztérium képviselői - akár államtitkár úr volt ott, akár más volt ott a minisztérium részéről - nagyjából tíz perccel korábban ismerhették meg azt a javaslatot, amit behoztak az alkotmányügyi bizottsághoz, de egy dolog biztos volt és biztosan látszott, hogy nem a minisztérium volt az, amely ezt kidolgozta.

Ez egy sajnálatos dolog, ezt most önök törvénybe öntik. Erről most önök hoznak egy olyan törvényt, hogy ez a gyakorlat helyes, jó és követendő. Holott az elmúlt négy évben is láttuk, hogy ez a gyakorlat legalábbis nem jogállami, és nem váltja be a hozzá fűzött reményeket. Ha megnézik - és ezt önök is elismerték -, hogy milyen minőségű törvények születtek

az elmúlt időszakban, akkor, azt gondolom, magáért beszél.

Egy kicsit más téma, szeretném megkérdezni államtitkár urat, hogy jól értem-e, ami ebben a javaslatban szerepel. Ugyanis önök most, úgy számolom, de javítson majd ki, államtitkár úr, hogyha ebben tévedek, hogy visszamenőleges hatállyal kívánják megjutalmazni a volt kormány megbízottjait. Ugyanis egy nagyon szép sávot rendszert állítanak föl: ki meddig töltötte be a kormány megbízotti tisztséget, akkor milyen végkielégítés jár neki. Két dolgot szeretnék kérdezni. Az egyik, hogy mi ennek az oka, tehát önök megint egy visszamenőleges hatályú törvényt hoznak olyan kormány megbízottakra, akiknek egyébként már lejárt a mandátumuk, már lemondtak a kormány megbízotti szerepükről, vagy pedig további kormány megbízottakat kívánnak majd lemondani, és rájuk vonatkozik ez az új szabály? Én ezt nem tudom, kérdezem államtitkár úrtól, hogy például azokra a kormány megbízottakra, akiknek már megszűnt a mandátumuk - és én nagyon kérem államtitkár urat, hogy vagy a vitában, vagy legalább a zárzóban válaszoljon konkrétan erre a kérdésre -, rájuk is vonatkozik ez a szabály, vagy rájuk nem vonatkozik ez a szabály.

És természetesen az ember ilyenkor felteszi a kérdést a rendelkezés elvi alapjáról. Én nagyon jól emlékszem arra, amikor talán éppen négy évvel ezelőtt - plusz-mínusz néhány hét - végighallgattam Szijjártó Péternek és Lázár Jánosnak a nagyon éles kirohanásait a pofátlan végkielégítésekről. Ugye, önök nevezték ezeket így el? És akkor önök megadóztatták ezt 98 százalékos adóval. Az persze egy cseppet nem zavarta önöket, hogy ez tanárebereket, bányászokat érintett, és elhanyagolható százalékban érintett olyanokat, akiknek valaha a közélethez valamilyen közük volt. És akkor most önök a saját volt kormány megbízottaiknak kívánnak egy meglehetősen komoly összeget végkielégítésként kifizetni. Jól értem én ezt, államtitkár úr?

Szeretném megkérdezni akkor azt is, hogy mellett, hogy a visszamenőleges hatályban gondolkodnak-e újra, ez az elvi alap mikor enyészett el önöknél, mikor változott meg. Én örülnék, ha erre kapnék választ államtitkár úrtól. És annak is örülnék, ha még a vitának abban a szakaszában kapnék, amikor adott esetben válaszolni is tudunk rá, vagy további kérdéseket föltenni, ha az netán nem volna kielégítő, amivel államtitkár úr először szolgált.

Éppen ezért, tisztelt Országgyűlés, ez a törvény nem támogatható, ugyanis egyrészt egy olyan államrendet, egy olyan kormányzati struktúrát kíván bevezetni, amit mi semmiképpen nem fogunk tudni támogatni. Másrészt pedig olyan rendelkezések szerepelnek benne, ami, hagyjuk azt, hogy a mi elvi értékrendünkkel összefér-e vagy nem, az önök korábbi saját értékrendjével nem fér össze.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak, MSZP.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én ennek a törvénynek egy részéhez szeretnék elsősorban hozzászólni, még hozzá a vidék életét érintő átalakításokhoz. De mielőtt ezt megtenném, annyiban szeretnék csatlakozni Bárándy Gergely képviselőtársamhoz, hogy nem kell egyébként azon csodálkozni, hogy egy komoly állampárti nosztalgia érhető tetten a minisztériumi struktúra átalakításában, hiszen e Ház falai között, pont az előző ciklusban egy képviselői kérdésre válaszolva maga Orbán Viktor miniszterelnök mondta el azt, hogy neki nem az állampárt működésével, hanem annak csak a szereplőivel volt baja, tulajdonképpen az állampárti működéssel olyan nagy gondjai nincsenek. Amit itt most látunk, ez valóban egy minisztertanácsi rendeleti működést tesz lehetővé, amit aztán majd a minisztériumok szépen végre kell hajtsanak.

De ha már innen indultam ki, akkor engedjék meg, hogy megnézzük azt, hogy a vidék élete hogyan alakult az elmúlt 25 évben, és erre mennyire reflektál ez a struktúra, ami most kialakulni látszik. Volt a vidék életében egy viszonylag jól működő struktúra, ahol a mezőgazdaságnak vezető szerepe volt, a mezőgazdaság professzionálisan meg volt szervezve, nagyon komoly profitra tudott szert tenni, ez a profit pedig nem tőketulajdonosok gazdagodását szolgálta, hanem erre fölépítve volt megszervezve az egész vidék élete, az oktatás, az egészségügy, a települések karbantartása, és az, hogy legyen munkája, megélhetése, valamilyen jövedelme mindenkinek vidéken. Amikor ez a struktúra szét lett verve, akkor hatalmas hanyatlásnak indult a mezőgazdaság, hiszen szét-hordták, túlnyomó részben nagy tőkés gazdaságokhoz került az elmúlt 25 évben a mezőgazdaság jövedelemtermelő része, a többiek, a kicsik pedig ott vegetálnak, igazából nem mennek semmire, pont a ma említett meggy példa is azt mutatja, hogy a kicsik magukra vannak hagyva, így, ahogy vannak, semmi sem fognak menni.

Közben a falvakban egy olyan iszonyatos elszegényedés alakult ki, amit - valljuk be őszintén - az elmúlt 25 év szereplői egyáltalán nem tudtak kezelni, itt bármelyik kormányról is beszélhetünk.

(14.30)

Voltak olyan intézkedések, amelyek picit javították a helyzetet, aztán volt olyan időszak, például az elmúlt négy év, ami jelentősen rontott ezen a helyzeten, de érdemi változás nem történt. Tehát érdemes azon elgondolkozni, hogy akkor tényleg át lehet-e alakítani a struktúrát valahogy úgy, hogy jobban működjön.

Az, ami most történik, mindent szolgál, csak ezt nem. Hiszen mi történik? Volt egy agrár- és vidékfejlesztéssel foglalkozó minisztérium, amelynek komoly problémája volt az, hogy érdemben a falu életében olyan intézkedéseket nem tudott hozni, amiben helyi gazdaságot tudott volna elkezdni felépíteni. Hozzá tudott nyúlni az agrárfejlesztéshez, oda tudott támogatásokat adni, aztán tudott támogatásokat adni ahhoz, hogy templomokat felújítsanak, közösségi házakat kifessenek, megszüpítsenek, egy kicsit a közérzetet javítsák, több polgármester ki is használta annak a lehetőségét ezáltal, hogy az újraválasztásához néhány látványintézkedést csináljon, majd a munkahelyek... - érdemi javulás a falu életében nem történt.

Ennek, meggyőződésem, hogy komoly akadályát jelentette az is, hogy önmagában gyenge volt így az a minisztérium, ami a mezőgazdaság és mondom, a települések életének egy kicsit jobbá tételét hivatott szolgálni, ezen túl semmit. Hiszen ahhoz, hogy érdemi változást lehessen ezen a téren elindítani, valami olyan fejlesztést kéne elindítani, egy olyan fejlődésnek kéne elindulnia, ami az adott településeken, településcsoportokon, amik ma nyomorban élnek, elindít valamilyen fejlődési pályát. Csinál, mondjuk, egy energetikai beruházást, amiből jövedelem képződik, amiből aztán tud támogatást adni a településekre betelepülni vágyó különböző beruházóknak; vagy azoknak a szereplőknek, akik ma ott vannak a településeken, de munkahelyet nem nagyon adnak, mondjuk, a nagy, csak növénytermesztéssel foglalkozó mezőgazdasági vállalkozóknak olyan támogatást adni, amivel érdekeltté teszi őket, hogy foglalkoztassanak embereket, és jövedelmet adjanak ismét a falu népének, ehhez már nem volt hatásköre.

Mennyire szolgálja ez a mostani átalakítás azt, hogy ebben érdemi változás legyen? A fejlesztéspolitikát, amiből például ezeket a munkahelyteremtő beruházásokat lehetne megfinanszírozni, elveszik a Vidékfejlesztési Minisztériumtól, hozzáteszik Lázár Jánoshoz, aki ő maga jelentette be, hogy viszont ebből a pénzből nem a falvak fejlesztésére akar költeni, hanem csak és kizárólag a mezőgazdaság fejlesztésére, agrártámogatásokra akarja ezeket a fejlesztési pénzeket elkölteni.

A Vidékfejlesztési Minisztérium maradék része, amit most átkeresztelnek Földművelésügyi Minisztériummá, ráadásul hiába van felsorolva a statútumban, hogy mi fog hozzá tartozni, például az agrártámogatások, hogy a termelést hogyan, milyen struktúrában lehet majd támogatni, ez elvileg hozzá tartozik, de a minisztériumi meghallgatásra bejön Lázár János, és azt mondja, hogy na, ő ezt át fogja alakítani úgy, ahogy van, mert nem jó - egyébként egyetértek vele, hogy nem jó, hozzá kell nyúlni, csak nem úgy, ahogy ő mondja -, és ő rá a személyi garancia, hogy ezt végig is fogja csinálni, mert ez hatalmas konfliktusokkal jár.

Akkor most kihez is tartozik ez a terület tulajdonképpen? Maradt-e valami érdemi dolog a Földművelésügyi Minisztériumnál? Nem, kérem szépen, úgy látom, hogy nem maradt, ami nem szolgálja a vidék életét, hiszen, még egyszer mondom, itt olyan komplex fejlesztéseket kéne megcsinálni, amiben egy sokkal erőteljesebb agrár-vidékfejlesztési minisztériumnak kéne lennie. Hiszen ne felejtjük el, hogy a vidék életében ma is a legmeghatározóbb szereplők az agrárszereplők. Azok a szereplők, akik ma a vidéken egyáltalán munkahelyet tudnak biztosítani, akiknek lenne tőkéje meg tudása arra, hogy további munkahelyeket hozzanak létre, azok az agrárszereplők. Tehát az agráriumtól nem lehet elválasztani a vidék fejlesztését. Így viszont az agráriummal foglalkozó minisztériumnak semmilyen hatásköre és fejlesztési lehetősége nem lesz, de még az érdemi és szakmai agrártámogatás ügyében is, mint kiderült, mégiscsak Lázár János fogja megmondani, hogy mi legyen.

Mit lehet csinálni a vidéki nyomor felszámolásával? A kormány ez ügyben egy érdemi dolgot csinált az elmúlt időszakban, a Start-munkaprogramot. A Start-munkaprogram a Belügyminisztériumhoz tartozik. Mi sokat kritizáltuk ezt a programot abból a szempontból, hogy az rendben van, hogy valamilyen munkalehetőséget biztosít, hiszen más munkalehetőség, mint mondtam, nem nagyon van, de ez nem igazából értékteremtő munka, és nincs egyelőre biztosítva ebben a rendszerben az, hogy piaci munkahelyekké alakuljanak át azok a munkahelyek, amik a Start-munkaprogramban létrejöttek. Tovább kéne ebből lépni. Hogyan lehetne továbblépni?

Például az uniós támogatási rendszer lehetővé tenné azt, hogy olyan szociális szövetkezetek jöjjenek létre, amely szociális szövetkezetekben a munkabért meg tudjuk finanszírozni atipikus foglalkoztatásként - ez ugye, most a szociális ügyekkel foglalkozó minisztériumnál van, talán esetleg majd ez a szegregációs államtitkárság fog ezzel foglalkozni -, aztán a beruházásokat, amikből létrejöhetnének munkahelyek, amikben ezek a szociális szövetkezetek értékteremtő munkát tudnak csinálni, ezeket vidékfejlesztési forrásokból lehetne megcsinálni - de Lázár János azt mondja, hogy az összes pénzt az agrárterületre akarja fordítani, tehát úgy látom, hogy erre akkor se forrás nincsen, se felelőse, aki ezt meg tudná csinálni -, és egyébként meg hogy a Start-munkaprogrammal mi lesz, az meg a Belügyminisztériumhoz tartozik.

Értsék meg, valamit kezdeni kell azzal a nyomorral, ami vidéken van! Ahhoz egy olyan irányítási struktúra kéne, ami erre alkalmas. Ez a mostani rendszer, amit önök kitaláltak, ebben sem a felelőségi viszonyok nem tiszták, sem egyáltalán nincs kitalálva, hogy ez hogyan fog így egységesen működni. Egy megerősített, a vidék életével foglalkozó, komplex megoldásokra képes vidékfejlesztési minisztériumra lenne szükség ahhoz, hogy ebből a

helyzetből ki tudjunk kerülni, és nem pedig arra, hogy szétszedjük ilyen apró darabokra a vidék életét befolyásoló hatásköröket.

Ráadásul mindezt megtetézik azzal is, ami ebben a törvényben nincs benne, de azért idetartozik, ezért szeretném itt is elmondani, hogy miután az agrárirányítást egyébként a minisztérium szintjén centralizálják, de az érdemi hatásköröket elviszik, szétosztják különböző minisztériumokhoz, elsősorban Lázár Jánoshoz, ott marad egy kiüresített minisztérium, aminek egyébként a belső struktúrája továbbra is rendkívül centralizált, és azt mondják, hogy majd az fogja a vidék problémáját megoldani, hogy ezt a kiüresített, centralizált minisztériumot elviszem Debrecenbe, és azt mondják, hogy ez decentralizáció. Hát nem, kérem, ez egy hatalmas pénzkidobás, körülbelül 80 milliárd forintba kerülne, ha komolyan vennénk azt, hogy az alkalmazottakat is át akarják vinni, és nem pedig lecserelni akarják ezzel a húzással az alkalmazottakat.

Amire ehelyett szükség lenne, az az, hogy legyenek olyan fejlesztési központok, olyan regionális központok pont az agráregyetemek mellett, Debrecenben, Kaposváron, Mosonmagyaróváron, amik képesek lennének a vidék életét megszervezni, mind a mezőgazdasági kistermelőket, mind a helyi energetikai megoldásokat; a helyi gazdaságfejlesztés alapjait képesek lennének az egyetemi centrumok segítségével lerakni, és a minisztériumok nemcsak irányítási központok lennének, hanem szolgáltató segítségnyújtást is adnának. Segítséget nyújtanának a szaktanácsadásban, a termelés szervezésében, logisztikában, feldolgozásban, és akkor kialakulhatna egy olyan helyi gazdaságfejlesztési intézményrendszer, és egy olyan helyi gazdaság fejlesztését szolgáló struktúra regionális központokkal, ami érdemi munkahelyeket tudna létrehozni.

Na, olyan minisztériumi rendszert kéne kialakítani, ami ezt az elképzelést tudja szolgálni, és nem pedig azt, hogy a jelenlegit is még bénábbá teszem, még jobban kiüresítem, aztán azt mondom, hogy megoldom a vidék helyzetét azzal, hogy az egészet odateszem Debrecenbe.

Én ennyit kívántam hozzátenni az önök javaslatához. Természetesen ebből kiderült, hogy mélységesen nem értek egyet ezzel a javaslattal, és szerintem nagyjából az ellenkezőjét kéne csinálni annak, amit most csináltak.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Józsa István képviselő úr, MSZP.

(14.40)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Meglepő, hogy milyen sokoldalúvá vált ez a Miniszterelnökség, és

ennek a vezetője természetesen, Lázár János úr, mert már miniszterjelölti meghallgatása idején, amikor még nem volt statútum, tehát amit most tárgyal a parlament - ezt a mi véleményünk szerint a miniszterjelöltek meghallgatása előtt már ismerni kellett volna, mert akkor lehetett volna viszonyítani egy feladatkörhöz az ő alkalmasságukat -, azt lehetett megállapítani, hogy majdnem mindenre alkalmas, amiről ő azt állítja, hogy a feladata lesz. Szépen ki is fejtette, hogy mi minden lesz a feladata, többek között a magyar bankrendszer strukturális reformja, amihez bölcs miniszterelnöke - majdnem vezért mondtam -, Orbán Viktor kiadta az útmutatást, hogy 50 százalék fölé kell vinni a hazai részarányt, ami persze jelenleg is megvan, ami a kuncsaftokat, ügyfeleket illeti, csak hát a volumeneket is át szeretnék rendezni. Ennek az első fele sikerült, a nem hazai kézben lévő banki forgalmi volument sikerült lejjebb vinni, lenyomni, a hazai tulajdonú bankok forgalmát azonban még nem.

Valószínűleg ebben az is szerepet játszhat, hogy a Fidesz gazdasági körei még nem tudták mindenben megszervezni azokat a folyamatokat, amit, mondjuk, a takarékszövetkezeti átalakulás, törvényi átalakítása kapcsán láthattunk, hogy hogyan kell jogszabályokkal, kényszerátalakításokkal kézbe venni bizonyos szegmenseket, és aztán az egyébként jól teljesítő fideszes baráti körnek a befolyását megteremteni úgy, hogy aki egyébként korábban tulajdonosi pozícióban volt, legtöbbször kistulajdonosi pozícióban, a takarékszövetkezeti tagok, véletlenül se szólhassanak bele, véletlenül se mondhassanak véleményt arról, hogy nekik belátásuk szerint érdekükben áll ez az átalakítás, elhiszik azt a propagandisztikus elővezetést, ami itt a parlamentben is elhangzott Fónagy államtitkár úr részéről, hogy ez az egész bankrendszeri struktúráváltásnak a része, és hogy a takarékszövetkezeti mozgalom megerősítéséről van szó. Aki ott tulajdonos volt, azt tapasztalta, hogy korábban szavazhatott az ő tulajdonát érintő dolgokról, a törvénymódosítást követően viszont nem.

Na szóval, ezt a szép feladatkört kapta meg Lázár János úr, általában a bankrendszer reformjának a feladatát, ezen belül most hozzá került a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. és a Magyar Posta Zrt. feletti, az államot megillető tulajdonosi jogok gyakorlása, a többivel egyetemben. Ez azért érdekes, mert a Magyar Posta aktív szerepet játszott az előbb már ecsettelt takarékszövetkezeti, takarékbanki átalakításban is, ugyanakkor, ami most koncepcionálisan elvárás a postával szemben - bizonyos vállalatstratégiai dolgokba már be is került -, az gyakorlatilag egy olyan pénzügyi tevékenység, ami arra utal, hogy Lázár Jánosnak feltehetőleg az is feladata, hogy új postabankot szervezzen, hogy a posta pénzügyi szolgáltatásai olyan szintre emelkedjenek, hogy újra életre tudják lehelni a postabankot. Örülök, hogy hozzáértő kormánypárti képviselőtársaim fejbőlintással jelzik, hogy nem életszerűtlen az okfejtés, amit előadok.

Sokkal jobb lenne viszont, ha ezek nemcsak így, burkoltan, statútumok formájában, hanem szakmai vitákban érlelődnének ki, mert én úgy emlékszem, nagyon sok ember szerette azt, amikor működött a postán bank. Nem feltétlen a Postabank - mert annak lett az a sorsa, ami lett -, de az, hogy a postán banki tevékenység van, teljesen helyénvaló, és nagyon kár lenne a postával szembeni, még meglévő bizalmat egy ilyen, hogy mondjam, rendszeridegen felügyeleti hozzárendeléssel megingatni, miszerint a Magyar Posta felügyelete nem a szakminisztériumhoz, ahová a közlekedés, az információtechnológia, a hírközlés tartozik, tehát nem a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz tartozik, mint korábban tartozott, hanem mintegy ilyen csemege kiemelésre kerül, és a Miniszterelnökséghez, Lázár János feladatkörébe kerül a tulajdonosi jogok gyakorlása.

Ez nagyon erős statútum az egyik oldalon, a Miniszterelnökség oldalán, még az is lehet, hogy az érintettek örülnek neki, mert egy nagyobb váll-lappal rendelkező miniszterre számíthatnak, úgy gondolják, a sorsuk jobbra fordításában, de maga a megközelítés torz, ha a közvárakozás, a közelvárás már a válllaphoz köti, hogy mennyire lesz szerencsés a sorsa, és nem ahhoz, hogy milyen szakmai munkát végez.

Tehát az MSZP véleménye az, hogy mind a Magyar Fejlesztési Bank, mind a Magyar Posta tulajdonosi felügyelete szakmailag sokkal inkább kapcsolódik a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz, a Fejlesztési Bank szakmailag sokkal jobban kapcsolódhat a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz, és legkevésbé kapcsolódik ez a két terület a Miniszterelnökséghez, mert a Miniszterelnökség egy csúcsmisztérium, de nem szakmai minisztérium. Lehet, hogy azt a gondolkodást alá tudják ezzel támasztani, ami egyébként is látszik, hogy a kormányzati politizálás egyik kulcseleme, hogy van egy nagymisztérium, Orbán Viktor, meg van egy kisminiszterelnök Lázár János személyében, és az operatív feladatokat tekintve lehet, hogy épp Lázár János a nagyobb miniszterelnök, mert ő végzi a tényleges irányítást a kormánynak meg az ország dolgainak, csak kérdés, hogy ez helyénvaló-e. Tehát ha Orbán Viktor szeretne 2017 után egy erős elnöki rendszert, mert az a szíve vágya, hogy fölvonuljon a budai Várba, nem a karmelita kolostorba, hanem esetleg inkább a Sándor-palotába, akkor ennek a főpróbáját most 2014-től eljártsszák itt a kormányzati munkában, hogy Orbán Viktor a kvázi elnöklő vezetője a kormánynak, operatív feladatokkal nem nagyon foglalkozik, iránymutatással él, mint általában centralizált rendszerekben a vezérek szoktak, hogy bölcs iránymutatással segítik egy-egy terület kibontakozását; amire nem adnak iránymutatást, az nincs is vagy nem fog fejlődni. Ez, mondjuk, gyökeresen ellentmond a piacgazdasági megközelítésnek, mert a piacgazdaságban a verseny dönti el, hogy mi az életképes, és mi a kevésbé életképes. Egy ilyen fölállásban a vezér az, aki megmutatja az irányt, és kijelöli, hogy az energiaszektor

nem életképes, azt nonprofittá kell tenni, a másikat meg be kell gyúrni a Miniszterelnökséget felügyelő miniszter alá, mint például a bankszektor átalakítása.

Érdekes mód jelentősen csökken azon gazdasági társaságok száma is, amelyek esetében az állam nevében a Magyar Fejlesztési Bank gyakorolja a tulajdonosi jogokat, így például az erdőgazdaságok esetében a tulajdonosi jogokat az erdőgazdálkodásért felelős miniszter fogja gyakorolni. Ez teljesen helyénvaló, csak azt nem értjük, hogy akkor 2010-ben miért kellett ezt a Fejlesztési Bank tulajdonosi portfóliójába tenni, és mi az a különös ok, miért nem írják ide le; esetleg belátták, hogy ez egy téves irány volt, rossz fordulat volt, hogy olyan helyre tartozik az erdőgazdaságok tulajdonosi jogainak a gyakorlása, aminek semmi szakmai kapcsolódása nincs ezekhez a társaságokhoz - most hál' istennek az erdőgazdálkodásért felelős szakminiszter fogja gyakorolni.

A törvényjavaslat feljogosítja az egyetemes postai szolgáltatót a pénzforgalmi szolgáltatások körüli fizetési műveletek fizetési számlák közötti teljesítésére, és a törvényjavaslat kötelezővé teszi az egyetemes postai szolgáltató számára, hogy a készpénzbefizetés céljára szolgáló nyomtatvány kezelése során a készpénzbefizetés keretében elektronikus és készpénzhelyettesítő befizetési módot is elfogadjon.

(14.50)

Ez nagyon helyes szakmai irány. Igazából felelős ellenzéki képviselőként azt vethetném fel, hogy ez miért nem volt eddig így, mert az igény jó pár éve megvan erre a fogyasztók, az állampolgárok részéről, hogy ezeket a korszerű technikákat a postán is alkalmazhassák, ne csak más pénzintézeteknél. Érdekes, most, hogy a koncepció az egyébként rendkívül megerősödni látszó Lázár Jánoshoz került, most már feladata lesz a postának ennek a korszerű feladatellátásnak a megoldása is.

Kitérve még arra, hogy milyen szóhasználattal élnek, hogy eklektikus és barokkos összeállítású a Miniszterelnökség feladatköre - ezt maga Lázár János szereti mondani -, szeretném hozzátenni, hogy a művészetben, ha valamire azt mondják, hogy eklektikus, az nem feltétlen dicséret. Az az intelligensebb kifejezése az összevisszaságnak. Tehát amikor egy művészeti alkotásról az a vélemény, hogy eklektikus, gyakorlatilag nem akarták megsérteni a művészt, hogy egy ilyen kusza valamit alkotott, amiben minden benne van, akár összeillő, akár nem. Tehát amikor a Miniszterelnökség feladatkörére maga a feladatot ellátó miniszterjelölt mondja azt, hogy eklektikus, akkor gyakorlatilag beismeri, hogy átláthatatlanul zűrzavaros az a terület, amit ő magának kiharcolt vagy ráakasztottak. És az ilyen kulcsterületeken, ami odatartozik a gazdasági növekedést, a gazdaságélénkítést, a Magyar Fejlesztési Bank feladatkörét illetően, illetve a Magyar Posta, mint a jelenleg is legtöbb

végponttal, fiókkal rendelkező hálózat, ez sok találgatásra adhat okot, hogy mit akar itt a kormányzat, mit akar itt a vezér, mit akar itt Lázár János.

(Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)

Hogy maguknak jót akar, az látszott a takarékbanki átalakulásból, mert a korábbi tulajdonosokat kipaterolták egy többlépcsős jogalkotással, aminek a jogállami értékelése, azt hiszem, még sok éven keresztül akár tananyag is lehet, mert mindig egy picit léptek túl a jogállami normákon minden egyes jogszabályalkotással; alkotmánysértő volt az, hogy nem szavazhattak a sorsukról, alkotmánysértő volt az, hogy kötelezően kijelölték a vevőt, de egy-egy törvényen belül ez egy kicsit volt alkotmánysértő. Ami persze nem elfogadható, mert ahogy valaki nem lehet kicsit terhes vagy nagyon terhes, vagy gyereket vár, vagy nem, ez az alkotmánysértés is elvi kategória, ezekkel a kis lépésekkel is megsértették az alkotmányt, végeredményben pedig olyan szintig, hogy a korábbi tulajdonosokat kirámolták a tulajdonosi jogaikból, és azt a fideszes baráti körhöz rendelték hozzá.

Úgyhogy nem megnyugtató számunkra, hogy a rendkívül sok hatáskörrel felruházott Lázár János mint a Miniszterelnökséget vezető miniszter, azon túl, hogy stratégiai kérdésekben állást foglal a pénzügyi rendszer továbbfejlesztését, reformját illetően, ilyen komoly tulajdonosi jogokat kap a szakminisztériumok helyett a Magyar Fejlesztési Bank és a Magyar Posta területén is. Úgy gondoljuk, hogy ennek jobb helye lenne a szakminisztériumoknál.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Korózs Lajos képviselő úr, MSZP.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Én egyetlenegy aspektushoz szeretnék hozzászólni ennek a törvénytervezetnek, tekintettel arra, hogy a státútum elfogadásával összhangban módosítja több törvény szövegét. Egyik eleme, hogy az adott törvényekben a felhatalmazó rendelkezéseknél a miniszterre vonatkozóan több törvényben átcserelelik a „társadalmi esélyegyenlőség előmozdításáért” szövegrészt a „társadalmi felzárkóztatásért” szövegrésszel. Ez a módosítás nyilván az EMMI minisztériumot, az Emberi Erőforrások Minisztériumát érinti. A múlt héten már hangot adtam abbéli aggályomnak, hogy mélysegesen elítélem azt a kormányzati cselekményt, amely egy alternatív államtitkárságot hoz létre a szegények számára. Miniszter úr a meghallgatásán úgy fogalmazott, hogy ők azt szeretnék, ha a társadalom teherhordó szereplői,

a családok, akik adót fizetnek, járulékot fizetnek, azok egy államtitkárság fennhatósága alá tartoznak, és az úgynevezett elesettek, a fogyatékosok, a cigányok, a lecsúszottak, a hajléktalanok pedig egy másik államtitkárság kvázi fennhatósága alá tartoznak.

Kedves Barátaim! Tisztelt Ház! Tudom, hogy ez a napirend vagy ennek a napirendnek a tárgyalása meglehetősen unalmas. Úgy látom, hogy Robi éppen amóbázik, illetve államtitkár úr, és van itt három-négy kormánypárti képviselő, aki tényleg lézeng már csak a Házban, de mégiscsak elmondom, hogy engem mélységesen fölháborít, hogy egyáltalán a kormányzati struktúrában is a kirekesztésnek, a megbélyegzésnek egy külön államtitkárságot hoznak létre. Mert ha lesz egy államtitkársága az úgynevezett teherhordó feleknek és a középosztálynak és az elitnek, és lesz egy államtitkársága a lecsúszottaknak, akkor ezt nem tudom másképp nevezni, mint ez egy szegregációs államtitkárság. Tudom, hogy a magyar ember általában nem érti az idegen szavakat, de ha lefordítjuk, akkor nincs másról szó, mint az elesettek megbélyegzéséről.

Úgy látom, hogy a kormányzati munka fókuszába került az elkülönítés, a megbélyegzés és a kirekesztés, és ha analógiát keresünk, akkor nem kell messzire menni, a múlt század harmincas éveiben éppen Magyarországon, a Horthy-korszakban a szociálpolitikának egy nagyon fontos eleme volt, amikor a társadalmat megkülönböztették úgynevezett szegényekre és a kvázi középosztályra vagy a jómódúakra, de a szegényekre automatikusan rásütötték a bűnös szegények billogját. Ebből adódóan azt gondolták akkor, és úgy látom, hogy a jelenlegi kormányzati szereplők is így gondolják, hogy a szegénység az bűn, és ha valaki szegény, akkor az bűnös is. Nem firtatja, hogy milyen okból került abba a helyzetbe az adott személy vagy család vagy éppen egy közösség, mert lehet ilyen lecsúszott helyzetben akár egy falu is, de még egy kisváros is, és nem a problémák megoldásával foglalkoznak, hanem egyszerűen rásütik ezt a bélyeget, és elkülönítik a társadalomban.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nincs másról tehát szó véleményem szerint, mint a társadalom szétválasztásáról érdemesekre és érdemtelenekre, és én ezt mélységesen el kell hogy ítéljem. Ráadásul én ezt a politikát diszkriminatív-nak tartom, kirekesztőnek, és egy kicsit, ne haragudjanak, arrogánsnak is. Látszik, hogy ez itt két világ harca, mert akik így gondolkodnak, azok szentül meg vannak győződve az igazukról, pedig elég lenne csak föllapozni néhány olyan szociológiai kutatást, amelyek az elmúlt napokban-hetekben jelentek meg. Elég itt az OECD, a Tárki és már újabban a Központi Statisztikai Hivatal statisztikai adataira hivatkozni.

Én úgy látom, hogy a rendszerváltás óta most a legnagyobb a szegénység ebben az országban. Itt az interpellációk kapcsán egyik képviselőtársam éppen interpellálta a minisztert a gyerekszegénység ügyében, bizony ki kell mondani: ilyen szegénység a gyerekek körében nemcsak hogy a rendszerváltás óta, de szinte a második világháború óta nem volt.

Én nem azt állítom, és soha nem is állítottam, hogy a szegénység egyik napról a másikra kerül reflektorfénybe vagy alakul ki, de azt igenis állítom, hogy különbséget kell tenni, hogy a kormányzati intézkedések csökkentik ezeket a problémákat, csökkentik az esélyegyenlőséget vagy növelik, vagy éppen a kormányzati intézkedések idézik elő ezeknek a növekedését.

(15.00)

Néhány héttel ezelőtt a lakhatási szegénységről publikált a Habitat Magyarország egy nagyon alapos elemzést. Azt gondolom, a XXI. század Magyarországon szégyen azt kimondani, hogy 170 ezer gyerek lakik olyan lakásban, ahol még most sincs vécé. Szégyen kimondani a XXI. században, hogy közel 200 ezer gyerek él olyan háztartásban, ahol, kapaszkodjanak meg, nincs áram. Nem azt állítom, hogy 10 évvel ezelőtt minden házban volt áram, és azt sem állítom, hogy minden házban volt vízellátásos vécé, de azt igenis állítom, hogy nem történtek olyan kormányzati intézkedések az elmúlt években, amelyek ezt a helyzetet javították volna. És erre nem válasz az, hogy létrehoznak egy másik államtitkárságot. Szégyen, azt gondolom, a XXI. században azt kimondani, hogy 620 ezer gyerek él olyan lakásban, ahol a lakás dohos, penészes vagy éppen beázik, és 900 ezer lakásban fával és szénnel fűtenek.

Kedves Barátaim! Itt a rezsicsökkentés valami kormányzati szlogen lehet csak. És kapaszkodjanak meg: több mint 500 ezer olyan végrehajtás történt az elmúlt években, amely közmű- és hiteltartozást feltételezett előtte. Ez a kutatás rámutatott arra, hogy 2010 óta évente 10-10-10-10 százalékkal nőtt a végrehajtások száma. Ez mit jelent? 2010-hez képest 40 százalékkal növekedett a végrehajtások száma ott, ahol közműtartozások vannak és hiteltartozások vannak. Azt hiszem, Szél Bernadett képviselőtársam említette az eszköz nélküli eszközkezelőt.

Kedves Barátaim! Én annak idején, amikor létrehozták ezt az eszközkezelőt, úgy fogalmaztam, hogy ez egy fiktív szervezet. Ennek hónapokig nem volt munkatársa, hónapokig nem volt olyan ember, aki fölvette volna a telefont. Majd jött a bölcs döntés, Ócsán - Ócsán! - létrehoznak egy lakóparkot a devizahitelek megmentésére. A múlt héttől tudjuk, illetve már hónapokkal ezelőtt tudtuk, hogy nem volt elegendő jelentkező az ócsai lakóparkba. Leállították a fejlesztést, hála a Jóistennek, el sem kellett volna kezdeni, azért, mert ilyen körülmények közé nem

fognak költözni az emberek. Mert elhibázott kormányzati politika az, amelyik azt gondolja, hogy attól, hogy azonos problémával küszködő embereket és családokat egy helyre költöztetnek, megoldódik a problémájuk.

A múlt héten elmondták a Máltai Szeretetszolgálat munkatársai, hogy újabban olyan családok költöznek be, akiknek nem is volt devizahitelük. Már odaadnák a lakásokat boldognak-boldogtalannak, csak hogy ne kelljen havi 5 millió forintot az őrzés-védelemre költeniük. És nem sorolom tovább, hogy milyen állapotok vannak az országban.

De mégis, erre a kormányzati gondolkodásra szeretnék ráutalni, merthogy honnan eredeztethető a társadalmi felzárkóztatás fogalma egyáltalán, és megjegyzem, az európai jogrendbe nem igazán lehet ezt a definíciót beilleszteni. Balog Zoltán miniszter úrtól eredeztethető, amikor ő még a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium társadalmi felzárkózásért felelős államtitkáraként foglalkozott a romaüggyel. Később, 2012-ben, amikor az EMMI minisztereként magával vitte ezt a területet, így ért össze az addig külön kezelt romaügy a szociális ügyekért és az esélyegyenlőségért felelős tárcával.

Kedves Barátaim! A „társadalmi felzárkózás” kifejezés már a nemzeti társadalmi felzárkóztatási stratégia elnevezésekor is kritikát kapott számtalan helyen. Nagyon sok szociológus kollégával beszéltem abban az időben, és külön konferenciát szerveztek ennek a társadalmi felzárkózási stratégiának az értelmezésére. Arra a következtetésre kellett lyukadnunk, hogy egyszerűen értelmezhetetlen maga a fogalom is ebben a helyzetben. Említette államtitkár úr - akit nagyon sajnálok, hogy elhagyta az üléstermet, tulajdonképpen most nem is lehetne folytatni a napirend tárgyalását, ha a kormány képviselője nincs jelen, de eltekintek tőle, az Alaptörvény -, merthogy államtitkár úr is hivatkozott rá, az Alaptörvény negyedik módosításával, azt hiszem, ez a XV. cikkely (4) bekezdése volt, az esélyegyenlőség szövegrészt az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás szövegrészre módosította. Így ott az szerepel, hogy Magyarország - szó szerint mondom - az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti elő.

Kedves Barátaim! Az ELTE Állam- és Jogtudományi Kara, és erre hivatkozok, mert ismét szükséges, hogy szó szerint idézzek, egy szakmai dolgozatban, egy konferencián fejtették ki: „A társadalmi felzárkózás fogalmának meghatározása már kevésbé egyszerű, annak fogalma ugyanis az esélyegyenlőségre vonatkozó európai uniós joganyagban - equality law - gyakorlatilag ismeretlen. Ugyanígy a magyar jogban sem bír önálló jelentéssel, ez leginkább az esélyegyenlőség szinonimájaként, illetve annak részeként funkcionál.”

Kérem szépen, elég alapos ember vagyok, mindig utánanézek mindennek, és ahogy ezt az összefoglaló elemzést elkezdtem olvasni, ott is volt egy hivat-

kozás, és mondom, már csak megnézem, hogy honnan eredeztethető ez az egész felzárkózási fogalom, helyettesítve az esélyegyenlőséget. És találtam rá irodalmat, képzeljék el. Meg fogom mondani, hogy miről van szó. Szó szerint idézem ebből a dokumentumból: „Közeli rokona, a felzárkóztatás még a szocializmus idején debütált - kapaszkodjanak meg! -, a Központi Bizottság egy 1962. évi határozata nyomán, amely adminisztratív intézkedésekkel bekényszerítette a cigány gyerekeket az iskolába. Hirtelen nagyon sokan lettek ott, így az akkori döntéshozókban felmerült, hogy praktikus lenne előbb felzárkóztatni őket, és persze hol másutt, mint külön szervezett, kisebb létszámú osztályokban.”

Kedves Barátaim! Ahogy hallom, miniszter úrtól ez a fajta gondolkodás nem áll messze. Azt hiszem, másfél-két évvel ezelőtt látogatást tett Szabolcs-Szatmár megyében, és ott, Nyíregyházán, az egyik külvárosi lakótelepen éppen azt mondta, hogy ő elvileg és gyakorlatilag is támogatja a cigány gyerekek elkülönítését az oktatásban. Azt hiszem, Huszártelepnek hívják ezt a lepukkant romatelepet, és ott létrehoztak egy ilyen iskolát. Holott minden nemzetközi kutatás azt mutatja, hogy a gyerekek integrált körülmények között hússzor-százszor hatékonyabban tudnak fölzárkózni, mint szegregált körülmények között.

Majd tévét nézve valamelyik este látom, hogy az új államtitkár látogatást tesz a problémás helyekre, és úgy hallom, holnap éppen Tatabányán, a Mésztelepen fog tájékozódni arról, hogy mi ott a probléma. Nekem már csak egy kérdésem van: eddig nem tudta? Eddig nem tudta, hogy mi a probléma az országban? Akkor menjen a Mésztelepre, akkor menjen el Galambokra, akkor menjen el Tarnabodra, ha tud odavinni pénzt, tud odavinni szakteknit, tud odavinni munkát, tud olyan megoldási javaslatot, amely a szociális szolgáltatásokat magasabb színvonalon tudja realizálni. Ne tájékozódni menjen, mert a tájékozódásból, kedves barátaim, nem lesz soha „felzárkóztatás”.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, ennyit kívántam elmondani. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Meg is adom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudok elmenni amellett, hogy önök most zsinórban a második ciklusukat kapják, és ugye, nagyon sok minden nem változott. 2010-ben ugyanaz a személy, aki most átvette ezt a tárcát, és itt Korózs Lajos gondolatait folytatom, gyakorlatilag azt mondta, klasszikusokat csak pontosan, úgyhogy idézni fogom: „Ha mindent nem tehetünk is, örült-ség volna semmit nem tenni.” Na most, ez az a keve-

set tevés politikája, ez az, ami mindig jellemezte önöket, hogyha szociális kérdésekről volt szó. És ehhez most már nagyon durván hozzájárul egy olyanfajta ideológiai hozzáállás, ami kezd egészen gyomorforgató lenni. Ugyanez az ember, akitől ezt idéztem, beszélt már tisztos és lumpenszegénységről, beszélt olyan családokról, akik szerinte méltók a család elnevezésre meg olyanokról, akik szerinte nem méltók. Most pedig, ugye, ott tartunk, hogy problémásokról beszél meg teherhordókról.

Nézzék! Azt azért világosan kell látni, hogy lehet, önök kommunikációsán azt gondolják, hogy ez egy jó irány, amit csinálnak. De a probléma az, hogy önök nemcsak így beszélnek, hanem így is gondolkodnak, és ezzel teremtenek ürügyet ahhoz, hogy százmilliókat vonjanak ki a szociális területekről, befagyasszák a családtámogatásokat, megszüntessenek ellátásokat, vagy ne adjanak rendes béremelést a szociális dolgozóknak. És ez a szomorú a Fidesz-ideológiában és ebben az egész salátában, és az összes törvényben, amit letettek önök elének az elmúlt hetekben, ez látszik.

(15.10)

Onnantól kezdve figyelem ezt, amióta frakciók közötti tárgyalások voltak arról, hogy milyen bizottságok legyenek. Akkor a Fidesz delegációja azt mondta, hogy ne legyen munkaügyi bizottság meg foglalkoztatási - a rendszerváltás óta mindig volt -, mert a vállalkozásfejlesztési jobb, mert a másik az olyan szakszervezetis. Önöknek ez a szitokszó. Ha én azt mondom, hogy a nemek közötti esélyegyenlőségi bizottságot kell csinálni, önök azt mondják, hogy miért, hát ott van a vállalkozófejlesztés, a szülőnők piaci integrációjáról majd ott lehet beszélni.

Na nézzék, a probléma az, hogy önök nem is értik, hogy mi miről beszélünk. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a kettőperceseket: Józsa István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előbb nem nyomtunk ügyrendben gombot, de azért szeretném, ha a jegyzőkönyvben rögzítésre kerülne, hogy méltányossági okokból a kormány nem volt jelen a hozzászólásnál. Nem akarom részletezni, hogy miért. Ahogy Lázár Jánosnál nem tudtuk, hogy miért költött el annyi pénzt a szállodára, most hadd ne firtassuk, hogy az államtitkár úrnak miért kellett kimenni.

Na de a kétperces hozzászólás a vitában elhangzottak vitájáról szól.

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, megmondom, miért, mert nálam jelezte, hogy egy percre kimenne a szorító szükség oldására.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Hát akkor ez a rejtély megoldódott, elnök úr. Nagyon sajnálatos, hogy a kormánynak a szorult helyzetében egyetlenegy államtitkára tud itt lenni a statútumról szóló törvényjavaslatnál. Én úgy gondolom, hogy ez a törvény megérdemelt volna legalább két hivatott személyt is a kormányzat részéről, hogy ilyen egyperces szorultság ne álljon elő.

De visszatérve: igazából a kétperces a vita vitájáról szólna, ha a kormányoldal hajlandó lenne vitázni. De az a szomorú helyzet van, hogy ahogy Orbán Viktor kiadta, hogy ő nem akar a választási kampányban vitázni, mert akkor őt támadnák, aztán Pelczné Gáll Ildikó meg azt mondta, hogy nem látja semmi értelmét a vitának, valamiért lehet, hogy önök a parlamentarizmusnak sem látják értelmét. Itt ül - összeszámolom - öt kormányoldali képviselő, meg most már hál' istennek, az államtitkár úr is rendezett állapotban, mondhatni harcra készen, csak éppen nem szólalnak meg.

Képviselő urak, vegyék már maguknak a fáradtságot, hogy azokat a szakmai érveket, amelyekkel kapcsolatban esetenként még komoly fejbőlintások is láthatók voltak - ezt a tévénezők számára mondom -, nyomjanak gombot, és mondjanak véleményt arról, amit hallottak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nincs több kétperces felszólalás. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke következik. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő asszonyokat nem tudok megszólítani, ezért csak képviselő urakat szólítok meg.

ELNÖK: Bocsánat, alelnök úr, ha a szemét ide a bal oldalra feszítené, akkor meg tudna szólítani. Köszönöm szépen.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Máris módosítom a megszólítást, s így elnök úr segítségével mégiscsak teljesebb a kép. Sőt, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak - s így a vocativus után talán rá is térhetnénk a lényegi dolgokra.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én a kormánystruktúrában a kultúra kérdésével, a kulturális politika irányításával és annak szerkezeti megoldásával szeretnék foglalkozni. Mindenekelőtt nem megismételve, csak felidézve azt a korábban és az elmúlt négy évben többször elmondott gondolatot, miszerint az Emberi Erőforrások Minisztériuma - bármely névre is hallgat - azt a fajta feladatkört, amelyre önök ezt predestinálták, tudniillik hogy az emberi erőforrásokat jelentő nagy területeket egy kormányzati nagy egységben összefogva sikeressé

tegyék az irányítást, sem nem gondolom, hogy beváltotta az ehhez fűzött reményeket, sem nem látom azt, hogy a területek egy kormányzati egységben tartása valamiféle minőségi változást jelentett volna. De minthogy a magyar alkotmányos berendezkedés szerint a miniszterelnöknek van kormánya és nem a kormánynak miniszterelnöke, tiszteletben kell tartani azt, hogy a miniszterelnök olyan kormánystruktúrában irányítja a kormányát, e tekintetben a politikát, amilyenben akarja. Ettől még az ellenzéknek, és ha van kormánypárti kritikai vélemény, kritikus véleményeknek érdemes teret engedni, már csak azért is, mert e tekintetben van bizonyos tapasztalat, nemzetközi összehasonlítás, de leginkább a saját, a magyarországi vagy éppenséggel a magyar nemzet emberi erőforrásaira támaszkodó vélemény, tapasztalat.

Azt kell mondjam, tisztelt államtitkár úr, tisztelt Ház, hogy amióta önálló magyar kormányzás van, a kultúra területe az államszerkezeten belül ennyire szétszórta sohasem volt. Ebben a szétszórtságban bizonyos területeken látok koncepciót, más területeken egyáltalán nem látok koncepciót, és ez a kettő sajnos semmiképpen sem a kvalitatív, a minőségi kormányzás jezeit mutatja, s nemcsak a jelenlegi kormánystruktúrában, hanem az elmúlt négy év tapasztalatai alapján sem.

De az általános megállapítások mellett nézzünk konkrét területeket, és próbáljuk együtt végiggondolni, hogy abban az érvelésben, amit elő kívánok adni, talán nemcsak az ellenzéki jus murmurandi a kritika joga, hanem talán az a fajta szándék is van, hogy az emberi erőforrások területe ciklusokon átívelően tudja csak meghozni az eredményeket, sem az oktatásügyben, sem a kultúrában ezt egy cikluson belül nem nagyon lehet realizálni. Így aztán akár-hogy is nézzük, az önök kormánystruktúrájában, ebben a megaminisztériumban van egy kulturális államtitkárság, amelynek úgy látjuk és úgy tudjuk legjobban megfogni a hatáskörét, ha nem azt részletezzük, hogy mi je van, hanem azt nézzük meg, hogy mi je nincs, merthogy több minden nem tartozik hozzá a kultúra területéből, mint amennyi hozzátartozik.

Itt van például a filmművészet, filmipar, amire a kulturális államtitkárságnak gyakorlatilag semmilyen ráhatása nincs. Ez egy kormánybiztos égisze alatt, a Nemzetgazdasági Minisztérium valamiféle hierarchiájában vagy éppenséggel közvetlenül a miniszterelnöktől függően dolgozik, és bár nem a hozzáértést kívánom itt most kétségbe vonni, de szögezzük le első pontként, hogy a kultúra területének az az ága, amely a filmművészetet jeleníti meg, és nem kétséges, hogy a modern világban - legyen ez maga a film vagy éppenséggel a világhálón terjedő vizuális közlés - mégiscsak a legtöbb embert éri el az országon belül és a világon együtt, következésképpen ha erre bármiféle hatást gyakorolni kíván egy kormányzat, akkor érdemes mégiscsak ezt a kultúrához so-

rolni, és akkor egy kulturális minisztérium vagy kulturális államtitkárság hatáskörébe osztani.

Ha ez kivétel lenne, akkor talán láthatnánk valami egyedi, a koncepciónak valamiféle unikális részét, de hát sajnos nem így van, mert itt van példának okáért az újabb, a külföldi magyar kulturális intézeteket igazgató Balassi Intézet, amelyet még az első Orbán-kormány hozott létre, amelynek tevékenységét mi terjesztettük ki, és aztán valamilyen szakmailag nehezen átlátható oknál fogva 2010-ben az akkor létrehozott Igazságügyi Minisztériumhoz kapcsolódott. Kérem szépen, történelmi tett volt a tekintetben, hogy ebből biztos szakdolgozatok születnek, tudniillik se az Európai Unión belül, se az Európai Unión kívül Európában egyetlenegy országot nem tudnak mondani, amelynek kulturális külföldi intézményhálózata az adott ország igazságügyi minisztériumához tartozik, minthogy valljuk meg, hogy szakmailag vélhetően mégiscsak az érdeklődésen túl csekély köze van hozzá.

A koncepció már akkor is fölsejlett, de amikor aztán az új kormánystruktúrájukban és a miniszterelnök úr által meghirdetett új kormányban kiderül, hogy a korábbi igazságügy-miniszter úr most külügyminiszter úr lesz, és a külföldi magyar kulturális intézeteket irányító Balassi Intézet egy pillanat alatt nem az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozik, hanem már a Külügyminisztériumhoz, akkor legalább itt az ember látja a koncepciót, hogy az általam becsült Navracsics miniszter úr ahova megy, oda mennek a külföldi magyar kulturális intézetek meg a Balassi Intézet.

(15.20)

A kérdés már csak az, hogy ha ősszel Navracsics miniszter úr, mint ahogy a hírekből tájékozódni lehet, Brüsszelbe megy és európai uniós biztos lesz, akkor mit csinálnak ezzel a koncepcióval, mert Brüsszélből irányítani a külföldi magyar kulturális intézeteket mégiscsak furcsa lenne, nem is gondolom ezt önmagukról, csak hát más koncepció mégsem adódott ebben a szerkezetben, mint az előző.

Hasonlóképpen lényeges dolognak tartom, hogy még több más kulturális terület, például a felújítási területek - legyen ez a budai Vár vagy más kiemelkedő kulturális emlékünk, a Várbazár, a fertődi Esterházy-kastély, és nem akarom sorolni, meghatározó kulturális együtteseinkről van szó -, külön kormány- vagy miniszteri biztos felügyelete alatt, de nem a kulturális államtitkárság hatáskörében és égisze alatt tevékenykedik.

Itt szeretnék rátérni arra a kérdésre, amelyre, tartok tőle, ebben a ciklusban nem elméleti szinten, hanem teljesen gyakorlati okokból többször vissza fogunk térni. Történetesen, most, 2014-ben a kormányalakításnál a nemzeti örökség védelméért felelős tárca immáron nem az, ami eddig volt, hanem a Miniszterelnökséghez kerülő feladat. Kérem szépen,

nem mintha azt gondolnám, hogy ezen a mai délutáni ülésen és kizárólag az államtitkár úrnak a döntésén sok minden múlhat, de mint a kormány jelen lévő tagja, tisztelettel kérem, hogy az itt elhangzott véleményt, miközben gondolom, hogy árgus szemekkel nézik és fülelkel figyelik mindazt, amit mondok, mondunk, mégis arra kérem, hogy tolmácsolja. Ez a feladatkör többek között nemcsak az épített örökségünk védelmére, hanem a magyarországi rendes és úgynevezett preventív régészet felügyeletére is vonatkozik. E tekintetben azt kell mondanom, hogy a kulturális örökség védelme egy korábbi, 2011-es csatában vereséget szenvedett, és a gazdasági beruházási érdekek - ezt is be kell vallani - egy kormányoktól függetlenül létező folyamatos konfliktusban 2010 után, 2011-ben győzelmet arattak. De ha ezt, még egyszer mondom, nem általánosságban mondom, hanem abban a realitásban, ami ebben a kormányzati ciklusban minden valószínűség szerint megvalósul, történetesen, hogy egy jelentős ipari, gazdasági beruházás kapcsán Magyarország területének lényeges részein egy új vezetékrendszer - tudatosan nem említtem a nevét - épül, akkor itt, kérem, a preventív régészetnek esélye nincs arra, hogy a kulturális örökséget védje.

Miről van szó? Arról, hogy egy nagy nemzetközi projekt keretében, nem vonom kétségbe, hogy ebben Magyarországnak érdemes részt venni, de mégiscsak az országunk területére tervek szerint belépő rendszer először a Tiszától keletre, majd a Tiszán át, aztán a Tisza és a Duna közén átmenve, a Dunától nyugatra hagyja el az országunkat, több száz kilométeren átszelve az országunk területét. Kérem szépen, ehhez nem kell nagyon alapos történelmi tudás, és még csak történelem vagy régészet szakon sem kell diplomát szerezni, csak talán érdeklődve kell figyelni a históriát: ott, ahol folyómedrek vannak, és folyómedrek közötti területeket vizsgálunk, az emberi civilizáció, kiváltképp a mi környékünkön és a Kárpát-medencében, településeket produkált a legkülönbözőbb történelmi korokban. Ezek a területek, amelyekről most beszélek, tele vannak a legkülönbözőbb korokban létesített és jelenleg nem minden tekintetben ismert régészeti lelőhelyekkel. Az a megfontolás, amely ezeket a preventív régészeti és a nemzeti kulturális örökség védelmét magába foglaló feladatköröket ilyen módon sorolja a Miniszterelnökséghez, a gazdasági érdekek kizárólagos primátusát jelenti a kulturális érdekek felett. Olyan határidőket szab meg, ami lehetetlenné teszi egy gyors ütemben végrehajtott, nagy, nemzetközi gazdasági beruházás esetén a magyar föld mélyén rejlő, különböző korokban létesített, ma már régészeti leletnek minősülő együttesek megmentését - nemhogy feltárását, nemhogy restaurációját, hanem egyáltalán a megmentését. Ezért a szakmai szempontok kiküszöbölése, ami azért, valljuk meg, mégiscsak egy kulturális érdek, egy régészeti érdek, a kulturális államtitkárságon kellene hogy megjelenjen. Minden valószí-

nőség szerint önök is úgy gondolják, hogy azon a területen, amely a vízgazdálkodással foglalkozik, van a legnagyobb szakértelem a vízgazdálkodás tekintetében; ahol jogi ismeretek szükségesek, és az Igazságügyi Minisztériumhoz tartoznak, tartok tőle, hogy ott nem az energetikapolitikát akarják elsősorban megjeleníteni, hanem a jogászai alapismereteket és szakismereteket.

Sajnálattal kell közölnöm, hogy ez esetben a kultúra tekintetében az ellenkezőjét valósítják meg, mert ahol a kulturális ismeretnek kellene meghatározónak lenni a kormányzati szerkezet egészében, ott nem ez, hanem a gazdasági érdek jelenik meg elsősorban, és nem egy parlamenti vita elméleti feltevéseiben, hipotéziseiben, hanem a gyakorlati életben, akkor, amikor majd lefektetik a vezetékeket, amikor az a gazdasági társaság vagy konzorcium meghatározott határidővel és meghatározott gazdasági szempontok szerint nyomja száz méterről száz méterre ezeket a vezetékeket, akkor kár lesz azért óbégatni, hogy hol gót, hol gepida, hol szarmata, hol meg Árpád-kori falu került felszántásra. Mert akkor ott már ezzel nem lehet mit tenni. Nagyjából ezt nevezem én időben a nemzeti kulturális örökség védelmének. Ezt önök most kivonják a szakma kezéből, és odacsapják egy igen nagy területeket átfogó, adminisztratív központba.

Azt kell mondanom önöknek, hogy a kultúra területén az előbb említett részleteknek - a filmtől a külföldi kulturális intézeteken át egészen a régészetig - olyan széttagoltságát hozzák és jelenítik meg, ami egységes, koherens kulturális politika megjelenítését nem teszi lehetővé, és ezt mi erőteljesen és már most kritizáljuk.

Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlési Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. Szakítanék az ellenzéki felszólalások hagyományával. Korózs Lajos úr megjegyezte, hogy milyen kevesen vannak itt. Én egy hónapja művelem ezt az ipart, és én nagyon elégedett vagyok - ritkán volt még, hogy ennyi emberrel vitáztunk volna a Fidesz soraiból, tehát a megszokott kettőhöz képest szerintem ez a háromszoros-négyszeres részvétel nagyon jó. Azután azzal is szakítanék, hogy Lázár urat bántsam - nem hiányzik nekünk még Kehi-ellenőrzés a nyakunkba *(Derültség az ellenzék soraiban.)*, tehát róla se fogok semmi rosszat mondani.

Azt a szerepét sem vitatom el a kormánynak, hogy saját maga eldöntse azt, hogy milyen kormányzati struktúrában és hogyan szeretne kormányozni. Ellenzéki képviselőként viszont azt a szerepet szeret-

ném magamnak, hogy megpróbáljam ezt jobbra tenni, vagy megpróbáljam esetlegesen néhány hibára vagy következetlenségre felhívni a figyelmet.

Az első következetlenség pont centralizációs kérdés, hiszen az elmúlt pár hétben a kormányoldal részéről nagyon sokat hallottunk a decentralizáció fontosságáról, amit területileg akar megvalósítani, amit én nem is érzek az ördögtől valónak, és számos lehetőséget érzek abban, hogy ha ez bölcsen és jól lenne megvalósítva, akkor akár eredménye is legyen, viszont egy hatalmi centralizáció éppúgy veszélyes, mint egy helyi, tehát éppúgy rejt kockázatokat, és ez a javaslatból nagyon sok helyen kirémlik.

(15.30)

Utána Harangozó képviselőtársam viszonylag széles körűen érintette már a vidékfejlesztés és agrárium ügyét. Soha nem gondoltam, hogy én jutok majd abba a helyzetbe, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy a vidékfejlesztés messze nem csak az agrártermelésről és messze nem csak a mezőgazdasági termelésről szól. A tervezetben következetesen mindenütt a vidékfejlesztésért felelős miniszter kicserélődik agrárügyekért felelős miniszterre. Ezt azért érzem kicsit aggályosnak, mert az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap forrásainak egy jelentős része a Miniszterelnökséghez kerül. Jó néhány olyan esetben lehet hatásköri, illetékességi kérdés, amikor nem pusztán földművelésügyi kérdés lenne az, amit el kell dönteni, hanem sok esetben vidékfejlesztési kérdés is, és a vidék népességének azon részével kellene hogy foglalkozzon a kormányzat, akik nem feltétlenül csak a mezőgazdaságból és agrárágazatból élnek. Ennek okán az ilyen jellegű módosításokat, amelyek a vidékfejlesztést mindenütt csak agrárpolitikára csökkentik le, aggasztónak vélem, mert én azt mondom, gyakorlatilag teljesen mindegy, hogy így vagy úgy hívják a minisztert, ugyanolyan rosszul lehet kormányozni, vagy ugyanolyan jól lehetne, de megszünteti azt a hatáskört, hogy általánosabb vidékfejlesztési ügyekben a jogszabálymódosítás alapján lehessen szót ejteni.

Bocsásson meg, államtitkár úr, én nem akarok szavakon lovagolni, ugyanakkor azt gondolom, hogy a szavaknak van jelentőségük. A jogszabálytervezet a „kulturáért” kifejezést mindenütt következetesen kicseréli a „kulturális örökség védelméért felelős” kifejezésre. Ebben van egy olyan aggályom, hogy vajon a kormányzat milyen súllyal akarja kezelni a kortárs művészeteket, a kortárs kultúrát és ennek az egész kérdéskörnek a napi megnyilvánulását. Ez a múltba tekintő szemlélet, amely az örökségről beszél csak következetesen, szerintem veszélyt jelenthet a kortárs művészetre is, és emiatt átgondolnám ennek a következetes szóhasználatnak az alkalmazását.

Ugyanúgy van egy másik következetes átalakítás, ez a társadalmi esélyegyenlőség kifejezésnek az

átalakítása társadalmi felzárkózásra. Az a kérdés, hogy e kifejezések alatt szakmapolitikailag mit ért a kormányzat. Mert ha a családpolitikáért felelőst is minden esetben átírja társadalmi felzárkóztatásra, akkor vajon az esélyegyenlőséggel - ami azt jelenítené meg, hogy a társadalomnak azt a fajta szegregált rendszerét, ami egyre tovább szakítja a társadalmat, még inkább és számos tekintetben tovább húzza a problémákat -, ennek a kezelésével miként kíván foglalkozni. És nemcsak azokról a társadalmi csoportokról akarok ezzel szót ejteni, akik valamilyen szinten hátrányt szenvednek a többségi társadalommal szemben, hanem általában arról a társadalompolitikai megközelítésről, hogy akarja-e a kormányzat az esélyegyenlőség megvalósítását.

Ugyanígy fel szerettem volna hívni a figyelmet egy olyanra, ami talán szimpatikus lesz a Fidesz sorában. Előszóval elmúltnyolc évezt következetesen. A 2010 előtti időszak egy igen súlyos faluromboló tevékenységének egyike volt a kistelepvölési postahivatalok bezárása és az ilyen jellegű közszolgáltatások csökkentése. Amikor arról beszélünk, hogy a posta milyen szolgáltatásokat vegyen át, és miket valósítson meg, nagyon nagy örömmel láttam volna az átalakítás során, ha inkább a kibővített szolgáltatások, a postabankok minél kisebb településekre, minél szélesebb körben eljuthatnának. Ez azért lett volna fontos, mert épp az előző parlamenti ülés napirend utáni felszólalásaiban hívtam fel a figyelmet arra, hogy a 2010 előtti állapotokhoz képest pont ezekből a kistelepvölési szolgáltatásokból semmi nem jött helyre, pedig megígérte a Fidesz-kormányzat, hogy helyre fogja állítani, rehabilitálni fogja. És még mindig lenne lehetőség, mert ezzel az átalakítással megnyílna a lehetőség arra, hogy a posta szolgáltatásai bővítésre kerüljenek, ezzel megnyílna a lehetőség arra, hogy a kistelepvölések újra a közszolgáltatások helyszínei legyenek.

Végül, de leghosszabban egyetlen problémára szeretném felhívni a tisztelt kormányzat figyelmét, ennek átgondolását ajánlom szíves figyelmükbe. Ez az állami erdészetek ügye. Az állami erdészetek kérdésköre gyakorlatilag a nyolcvanas évek legelejétől kezdve húzódik, és a kárpótlás során nagy területek maradtak meg állami tulajdonban erdőként, és erre a magyar állam az ország összes területét lefedve hozott létre most már zártkörűen működő részvénytársaságokat. Több mint egymillió hektár erdőterületről beszélünk, amelyben zártkörűen működő részvénytársaságok végeznek különböző erdészeti beavatkozásokat és erdészeti gazdálkodást. Ez azért döbbenetes, mert ekkora termőterületen zajló gazdálkodás nagyon nagy forgalmat feltételezhet és ez meg is van.

A statisztikai adatokból tudjuk, hogy 70-75 milliárd közötti éves forgalommal működnek ezek az állami erdészetek, ugyanakkor az adózott jövedelmük 1,8 milliárd forint, az összesnek az országban. Az összes többit „elműködik”. Az ottani vezérigazga-

tókra nem vonatkozik sem államtitkári, sem miniszteri bér, semmi más. A jutalmazásban sem mutatkozik semmi ilyesmi. Ez egy olyan ágazat, amely az állami erőforrás fölött szinte korlátlanul rendelkezik. Szinte az összes magyarországi állami erdőt ezek fedik le, és a gazdálkodás során keletkezett jövedelmük a működési költségeikben felélésre kerül. Ilyenkor jelennek meg az új gépek, az új terepjárók, a busás jövedelmek.

De ehhez párosul egy másik probléma is, mégpedig az, hogy azoknál a területeknél és településeknél, ahol szinte kizárólag állami erdők képezik a település közigazgatási területéhez tartozó természeti erőforrást, ott a település megélhetése nagyon-nagyon visszazorul. Tehát az Északerdőnél, vagy az Egererdőnél meg ezeknek a környékeknek az erdészeti struktúrájában láttam azt, hogy van olyan település a Bükkben, aminek a teljes területe valamilyen formában vagy a Bükki Nemzeti Parkhoz tartozik, vagy pedig állami erdészethez tartozik. Ott a megélhetést nem tudja segíteni az állami erdészet, miután olyan központosított erdészeti tevékenységet lát el, ami a helyi közösség számára elérhetetlen.

Van még egy probléma ezzel kapcsolatban, mégpedig az, hogy a jelenlegi strukturális működés az állami erdők területén az erdőgazdaságok hatáskörébe rendeli és tartja meg a vadgazdálkodás teljes kérdéskörét. Ez újabb kérdést vet fel. Ugyanis egymillió hektár nagyságrendileg az a terület, ahol az állam önmaga gyakorol erdészeti és vadászati jogot. A vadgazdálkodás és a vadkár problémája az erdészeten belül keletkezik, tehát ennek az ágazatnak önmagában kell kezelni a vadkár kérdését, mondjuk, ami problémát okoz az erdőgazdálkodásban és az erdészeti kérdését. Két ellenérdekelte ágazatot kell egyben tartania. A gondunk az, hogy amikor megnézzük ezt a 70-75 milliárd forintos árbevételt és ezzel szemben az alig 2 milliárdot elérő adózott jövedelmet, akkor mindig felmerül, hogy miként lehetséges ez. Közben az állami erdészetek túlnyomó többsége bonyolítja azoknak a vadászatoknak a jelentős részét, ahol többmilliónyi egyedi bevétel keletkezik egy-egy nagytrófeás vad kilövéséből, és mégis veszteségesen vagy minimális haszonnal tudják az állami erdészetek ezt bonyolítani.

Jelen pillanatban átkerül a földművelésügyi tárcához a teljes állami erdészetek kérdése, amit azért tartok aggasztónak, mert az erdészeti struktúrában és erdészeti beavatkozásban egyébként is látjuk azt a kockázatot, hogy ha esetleg egy nem megfelelő szakigazgatás foglalkozik ezzel a témával, akkor félrehozódhat egy teljes ágazat. Nem akarok most tényleg lemenni arra a szintre, hogy attól félek, az állami erdőkben mindenütt majd az akác jelenik meg és akác védősávok jönnek létre, ugyanakkor felmerül bennem az az aggály, hogy teljesen feleslegesen tartunk fenn sok-sok milliárdos ágazatot úgy, hogy az nem indokolt. Ugyanezek a területeken, ahol, mondjuk, az állami erdők átfednek a védett területek

hálózatával, ott a védett területek kezelői, a nemzeti parki igazgatóságok minden további nélkül lehetnének teljes mértékben erdészeti kezelők is. Ugyanakkor fenntartunk 19 olyan állami erdészetet, amely sok-sok árbevétellel és vadgazdálkodással olyan hasznot termel, ami busás lehetőséget teremtene minden helyi közösség számára, ahol területileg ez elhelyezkedik. Ugyanakkor nem ez történik, hanem gyakorlatilag egy minimális adózott jövedelemből valósít meg gazdálkodást, miközben gyakorlatilag felélik ezt a pénzt.

Azt kellene átgondolni a jelenlegi struktúrában, és ha már ez a jogszabály itt van, azt kellene megvizsgálni módosító lehetőségekkel, hogy nem kellene szétválasztani az állami erdészeti és az állami vadgazdálkodás kérdését. Az állami vadgazdálkodás egyébként a közélet tisztasága kapcsán is nagyon sok kérdést vet fel, és az elmúlt jó tíz évben rengeteg példáját láttuk annak, hogy állami erdészetek esetében milyen protokollvadászatok zajlottak, és az állam tulajdonában lévő zrt.-k miket valósítottak meg, és milyen juttatásokhoz juttattak esetlegesen befolyásos embereket. Nagyon nehéz megmondani ezeknek a valós értékét, mert egy nagytrófeás szarvasnak vagy egy nagytrófeás vaddisznóknak a kilövése szinte észrevehetetlen, hiszen a vadállomány hiteles nyilvántartására nincs lehetőségünk. Ugyanakkor ezek olyan lekötelezettségeket teremtenek, amelyek magukban hordozzák a korrupció lehetőségét. Attól tartok, hogy ennek a rendszernek és struktúrájának a fennmaradása tette azt lehetővé, hogy az állami erdészetek így és ilyen formában működjenek az elmúlt évtizedekben.

(15.40)

Összességében azt szeretném és annak örülnék, ha ennek a teljes struktúrájának az átgondolása megtörténne; a vadgazdálkodási lehetőségeket minél inkább visszaadnák a helyi közösségek részére, és főleg az olyan településeknél, ahol semmi más természeti erőforrás nincs. Még egyszer mondom, az Északi-középhegység különböző részein több ilyen találunk, hogy az egész faluban nincs normális megélhetési lehetőség, ugyanakkor az állam veszi el tőlük mind az erdőgazdálkodási jogot, mind pedig a vadászati jogot, ott megfontolás tárgyát képezhetné az olyan vidékfejlesztési modell, ami ezeket az erőforrásokat újra lehetővé teszi, hogy a helyi közösségek rendelkezzenek fölötte.

És nem gondolok arra, hogy majd valamilyen oligarcharendszerben újra valamilyen vitatható pályázatással újabb érdekcsoportok jöjjenek, hanem arra gondolok, hogy tartjuk annyira a helyi önkormányzatainkat, tartjuk annyira a vadászatra jogosultakat - akik helyben ugyan jelen vannak -, hogy megfontoljuk annak a lehetőségét, hogy az erdőgazdálkodás, vadgazdálkodás szétváljon; megfontoljuk annak a lehetőségét, hogy a védett erdők esetében a

nemzeti parki, természetvédelmi kezelőkhöz jusson át a teljes erdészeti kezelési jog, és meggondoljuk annak a lehetőségét, hogy ennek a 19 állami zrt.-nek a működését jelentős mértékben racionalizálni kezdjük.

Hosszú felszólalásom elején a centralizáció-decentralizáció kérdésével kezdtem. Nyilvánvalóan nem érzem azt önmagában hatékonynak, ha mondjuk, egy állami erdészet irányítja a teljes ország területén az erdőgazdálkodást, ugyanakkor azt sem érzem teljesen jónak, hogy ha több mint egymillió hektár területen teljes mértékben lemondunk arról a lehetőségről, hogy az állam ezt munkahely-teremtési céllal, a helyi közösségek érdekében úgy használja fel, hogy az valóban szolgáljon helyi érdekeket.

Arra kérem a tisztelt kormányoldalt és az államtitkár urat, hogy fontolják meg azokat a lehetőségeket, amelyek mindezekben rejlenek, mert mindezek egyáltalán nem a politikai támadás céljából fogalmazódnak meg, hanem abból, hogy átgondolásra kerüljön mindaz, hogy hogyan szolgálhatja hatékonyabban a kormányzás a közösségek ügyeit.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Le ment egy kör, van lehetőség kettőperces felszólalásra, frakciónként egy képviselőnek. *(Jelzésre:)* Bárándy Gergely képviselő úr, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyrészt Hiller képviselőtársam, másrészt részben Sallai képviselőtársam felszólalására szeretnék reagálni nagyon röviden, ami a kultúrát érinti.

A saját rossz modellel jönnek, és fogják érteni, hogy miért. Az igazságügyi és rendészeti minisztérium modellje nem jött be. Nem jött be azért, mert egyrészt másféle habitusú embereket kíván a belügyminiszteri és az igazságügyi poszt: az egyik egy operatív, keménykezű embert, a másik meg, mondjuk, inkább egy elmélyült, professzor típusú embert kíván; másrészt pedig nem valósult meg az a fajta egyensúly a kormányzaton belül, ami a hatékonyság és a jogszerűség között mutatkozik meg, hiszen a belügyminiszternek mindenkor a hatékonyságra kell törekedni, egy igazságügyi miniszter pedig mindenkor a jogszerűséget tartja szem előtt.

Ugyanez a helyzet azzal, amit a képviselőtársam elmondott, hogy hogyan fog majd saját magánál, ha úgy tetszik, lobbizni egy miniszter, aki egyszerre felügyeli a fejlesztéspolitikát és a műemlékvédelmet. Nagyon sok esetben két teljesen ellentétes szempont ütközik egymással. Ezt egy ember nem tudja megoldani, ezt a kormányzaton belül két embernek kéne megoldania.

Eppen ezért az - és itt a vita menetéhez szeretnék egy megjegyzést tenni -, hogy az államtitkár úr képviseli itt, legalábbis formálisan, a kormányt, mert a vitában eddig még nem szólalt meg az expozén

kívül, két okból sem jó: egyrészt, mert megint azt csinálják, amit szoktak hasonló vitáknál, hogy hagyják az ellenzéket beszélni, önök meg se szólalnak, aztán majd a zárszóban mondanak valamit; másrészt én azt gondolom, hogy azért sincsen érdemi vita, mert például a kultúráért felelős államtitkár nincs itt. Szóval, itt a kormánynak nem formálisan kéne képviselnie magát, hanem itt kéne ülnie azoknak az államtitkároknak képviselőként, akik az adott területért felelősek, és ezekre a felvetésekre, amiket mi elmondunk, válaszolniuk kéne. Nem hiszem, hogy államtitkár úr tud ezekre válaszolni; örülnék, ha tudna - legalább valamilyen vita kialakulhatna az Országgyűlésben.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat: az MSZP képviselőcsoportjából Kiss László képviselő úr következik. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt egy saját magunkat érintő kritikával hadd kezdjem. Azt találgatjuk, hogy vajon milyen koncepció is húzódhat meg a törvényjavaslat mögött. Nem tudom, miből gondolja az ellenzék, hogy bármilyen koncepciója van az Orbán-kormánynak. Úgy gondolom, ebből a törvényalkotásból, ami előttünk van, az látszik, hogy semmilyen koncepciója sincsen, vagy ha van, akkor az megváltozik néhány nap vagy akár néhány óra alatt is.

Egy újabb kritika az ellenzéki állásponttal kapcsolatban saját magunk felé: azt hiszem, az a naivitás jellemez bennünket, hogy azt gondoljuk, hogy azok az ügyek, amelyekről az ellenzéki képviselők beszélnek, jobb helyen vannak más minisztériumokban, miközben a valóság az, hogy ezeket a minisztériumokat is önök irányítják, ami azért predestinálja azt, hogy nem valószínű, hogy jó helyen vannak ezek az ügyek önöknél egyáltalán.

De mégis, ha abból indulunk ki, hogy mégis lehet nekünk igazunk, és lehet naiv az ellenzék, amikor azt gondolja, hogy vannak ügyek, amelyek jó helyen vannak más tárcáknál, akkor van helye annak, azon gondolkodni, hogy milyen kormányzati struktúra az, amiről beszélni is lehetne.

Azt gondolom, abban mindenki egyetért, hogy a magyar emberek problémáinak megoldása a célja a kormányzásnak. Akkor az a kérdés persze, hogy a kormányzati struktúra illeszkedik-e ezekhez a problémákhoz, tükrözi-e a magyar valóságot. Úgy látjuk, hogy nem, nem tükrözi a magyar valóságot, ahol sincsen elég munkahely, romlik az oktatás színvonala, menekülnek a fiatalok, és nemhogy két hét alatt, hanem négy év alatt sem nőtt, hanem csak rosszabb lett a közbiztonság.

Ehhez képest azt látjuk, hogy olyan kormányzati struktúra jön létre, amelyben feldobták a levegőbe a

minisztériumi jogköröket, és ezek úgy szálltak ágról ágra, minisztériumokról minisztériumokra, ahogy az éppen az adott erőviszonyoknak megfelelő volt, és persze a legvastagabb ág kapta a legtöbb kormányzati szerepet, Lázár János minisztériuma kapta a legtöbb lehetőséget, a legtöbb szerepet.

Ha megnézzük azokat a jogköröket, amelyeket Lázár János minisztériuma kapott, akkor azt látjuk, hogy itt bizony nagyon nagy a szórás, gyakorlatilag csak a Mars-expedíció ügye és az „új pandák az állatkertben” koordinációja nem került ide, de mindenhonnan szemezgetett Lázár minisztériuma, és gyakorlatilag egy katyvasz, egy kormányzati katyvasz jött létre.

Eredetileg ugye önök azt mondták, hogy két típusú minisztérium van: valamelyik a politikai koordinációval foglalkozik, ez a Miniszterelnökség, és van olyan minisztérium, amelyik a szakmai ügyekkel foglalkozik, ezek meg a többiek. Ehhez képest azt látjuk, hogy van két csúcsmisztérium legalább, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a lázári Miniszterelnökség, és vannak a többiek. Ugye a klasszikus viccben is a harmadik személy, Tóth Ottó ott van velünk mindig; itt hat minisztérium vagy miniszter van, akik ott lesznek velük mindig a kormányülésen, de hogy igazából mit is csinálnak, az nem is nagyon fontos, nem is érdekel igazából senkit.

Lehet arról beszélni, hogy a decentralizáció vagy más közigazgatási elvek azok, amelyekhez illeszkedik például az a felröppent hír, hogy a minisztériumokat vidékre számúzik Budapestről, de valójában azt gondolom, hogy ez is csak egy eklektikus kormányzati kommunikáció, semmint a valódi politikai tartalom része lenne. De ahogy látom, azok a minisztériumok, amelyeknek igazából semmiféle jogköre nincs, igazából mindegy is, hogy hol vannak; ebben - megmondom őszintén - igazat adok az önök kormányának.

De nézzük, hogy ez a rendszer mire lesz alkalmas! Egyrészt már a felvetés is érdekes, ami gyakorlatilag első- és másodrendű minisztériumokat hoz létre, hiszen azt gondoljuk, elég nagy naivság azt hinni, hogy mondjuk, a kultúra irányítása nem politikai feladat is, hanem csak szakmai feladat. Vagy esetleg az fog történni, amit eddig is láthattunk, hogy a minisztériumok helyett a valóban fontos jogszabályokat, a valóban érdemi döntéseket képviselői módosító indítványok formájában hozzák a Ház elé, lehetőleg különleges gyors eljárásban, hogy még érdemi társadalmi egyeztetést se lehessen folytatni. Ebben az esetben valóban megvalósul az, amiről önök beszéltek, hogy két típusú minisztérium van: az egyik az, amelyik politizál, a másik meg nem csinál semmit.

De ha akár azt nézzük, hogy milyen kormányzati hagyományai vannak a központi közigazgatás alakulásának, akkor hadd utaljak csak Hiller István képviselőtársam szavaira, aki azt mondta, hogy példátlan a közigazgatás történetében ez a fajta megoldás, amit önök választottak.

(15.50)

Ez nem feltétlenül probléma. Megjegyzem, ettől még egyébként lehetne jó az a kormányzati struktúra, amit önök kitaláltak, hogyha ezt még soha, senki nem próbálta ebben az országban, de sajnos az a helyzet, hogy nem jó. A szocialista frakció a kormányzati struktúra vitájában elmondta, hogy szeretné azt, ha az ország valóban fontos problémái megjelenének a kormányzati struktúrában, így a munka vagy az oktatás ügye kiemelten megjelenne a kormányzati struktúrában. Ehhez képest azt látjuk, hogy ez nem történt meg. Azt látjuk, hogy ezek a kiemelt ügyek, ezek az igazán fontos ügyek, az ország igazán lényeges ügyei nem jelennek meg a kormányzati struktúrában. Ezt szomorúan tapasztaljuk.

Azt hiszem, elmondható, a történelemben nem volt még arra példa, hogy például az oktatás ügye kiemelten ne jelenjen meg kormányzati szinten, az Orbán-kormány, a második Orbán-kormány és immár a harmadik az első, aki ezt megtette ebben az országban. Azt hiszem, ez az úttörő szerep az, amelyre önök nem lehetnek igazán büszkék. Persze, nyilván el kell kezdeni valahol a rossz gyakorlatot, amit önök folytattak, hát sikerül ezt a rossz gyakorlatot folytatniuk.

Hasonlóan, hogyha azt nézzük, milyen jogalkotási gyakorlatot folytatnak önök, bár annak ellenére, hogy a Ház elnöke, Kövér úr megígérte, hogy végre a minisztériumok fogják a törvényeket írni, és azoknak a gyakorlatoknak vége szakad, amelyek a társadalmi vita mellőzésével egyfajta állandítványok, ál képviselői indítványok idehozatalával silányítják törvényalkotást, azt látjuk, hogy néhány hét, egy hónap alatt ez a tendencia tovább folytatódik. Felmerül tehát a kérdés abban, hogy a minisztériumok az eredeti, alapvető feladataikat, a törvénykezdeményezés feladatát, a társadalmi egyeztetés feladatát el fogják-e látni. Úgy látjuk az elmúlt néhány hét tapasztalatai alapján, hogy ez a tendencia tovább folytatódik, nem látják el ezeket a feladatokat.

Azt, hogy mennyire helye lenne egy új típusú közigazgatásnak az önök rendszerében, jól mutatja az, hogy számos területen nem működik az, amit önök kitaláltak, nem működik sem a munka világában, sem az oktatás világában. Néhány hónappal ezelőtt önök államosították az iskolákat. 2013 januárjában megszervezték a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot, és elkezdődött Magyarországon egy új típusú oktatásirányítás, bár itt erős kérdőjeleket és idézőjeleket tennék az irányításhoz. Olyannyira erős volt a kezdés politikailag, hogy gyakorlatilag szinte lehengette a magyar közéletet az új oktatásirányítási koncepció, ám valahogyan nem sikerült megszervezniük önöknek ezt a hivatalt. Botrányoktól, működési fiascoktól nem mentesen indult az oktatásirányítás államosítása, és ebben az új kormányzati struktúrában, ahol az oktatás nem emberi erőforrás, hanem pusztán kipipálandó közigazgatási

feladat, azt lehet mondani, hogy mind az iskolák, mind a gyermekek elvesztek.

Csak néhány eredményt vagy néhány tapasztalatot hadd mondjak önöknek az elmúlt egy-másfél évről ezen a területen. Későn érkeztek ki a tankönyvek. Voltak olyan iskolák, ahol tavaly novemberben kapták meg azokat a tankönyveket a gyerekek, amelyeket az új, államosított rendszerben már szeptembertől meg kellett volna kapniuk. Romló eredmények, folyamatosan romló közoktatási eredmények kísérik az önök reformjait. Bizonytalanság a pedagógusoknál, bizonytalanság a szülőknél, bizonytalanság a diákoknál. Most államosították a tankönyvpiacot is, aminek az lett az eredménye, hogy silány, nem kipróbált tankönyvek árasztották el a magyar közoktatást, amelyekből nagyon nehéz - ezt tapasztalatból is tudom mondani -, szinte lehetetlen volt tanítani. Az új tanterv átgondolatlan, szakmaiatlan, a nemzetközi és a magyar, hazai pedagógusszervezetek tiltakozása ellenére lett olyan, amilyen. A kapkodó jogalkotás minden elemét valamennyi szakszervezet, amelyekről az önök államtitkára és az oktatás előző irányítója azt mondta néhány órával ezelőtt, hogy igazából nem képviselnek semmit, senkit ezek a szakszervezetek, ezek a szakszervezetek a pedagógusokkal együtt tiltakoztak az új tanterv és az önök jogalkotása ellen. Amikor a KLIK működése botrányba és bohózatba fulladt, akkor önök, egyébként nagyon helyesen, átvilágították ezt a szervezetet, amelynek részletes átvilágítását rögtön el is dugták, hogy a közvélemény erről ne szerezhesen tudomást, és ebben az átvilágításban abból, amit sikerült nyilvánosságra hozni, az látszik, hogy még a saját szabályzatát is megszegve működik ez a szervezet.

Azt, hogy az önök közigazgatása mennyire jól működött, jól mutatja az oktatásban az, hogy miközben az érettségi alatt az volt tavaly az önök legfőbb oktatási reformja, hogy átnevezzék az iskolákat, és ennek következtében érettségi bizonyítványokat kellett visszahívni, hogy a nagyon fontos átnevezések megszülessenek, például bekerüljön a település neve az iskola nevébe, aközben a legalapvetőbb kérdésekre és munkajogi problémákra sem tudott a KLIK válaszolni senkinek. Miközben összeomlott a tankönyvigénylés rendszere, aközben a tankönyvigényléssel foglalkozó pedagógusok semmilyen választ nem kaptak a tankönyvellátótól, a könyvtárellátó szervezettől, és így nem tudták megoldani a problémát.

Az, hogy mi volt a legjelentősebb produktuma közigazgatási értelemben a KLIK-nek, megmosolyogtató: sikerült szabályt hozni arról, hogy a központi tértivevényes rendszerben 4 százalékos dőlésszögűnek kell lennie a tértivevény tárgyának. Most azért úgy örülök, tehát hogy most már azért rendben van a magyar közoktatás, ha már úgy azt is megtudtuk, hogy már a 6,5 százalék nem lehet a tértivevény tárgya. Sajnos azt kell mondanom, ezt sem sikerült megvalósítania a kormánzatnak, mert a szögmérőt meg nem küldték el az iskolákba, és így validált kor-

mányzati eszköz nem érkezett az iskolákba, így lehet, hogy 3,5 vagy 4,5 százalékos tértivevényű címzések is sikerültek még a tavalyi évben is. Nos, értik már, hogy miről beszélek akkor, amikor azt mondom, hogy az önök kormányzati struktúrája nem reflektál a valóságra. Azt senki nem gondolja komolyan, hogy a működésképtelen KLIK-nek azzal kell foglalkoznia, hogy hány százalékos dőlésszöge van egy tértivevényes levél tárgyának. Azért ezt úgy érezzük.

De hasonlóan bohózat az önök ma előadott sikertörténete, a Nemzeti Pedagógus Kar, amely valóban szép siker, hiszen a 240 ezer pedagógusból 19 ezer pedagógus volt az, akik egyáltalán a delegáltakat megválasztották. Nem arról van szó, hogy részt vettek ebben a folyamatban, amiről önök beszélnek, hanem akik megválasztották azokat, akik majd részt vehetnek ebben a folyamatban. 19 ezer! Hány százalék ez? 8? Azért azt érezzük, hogy acélos többségről nehéz beszélni ennek láttán.

Az ilyen dolgok miatt mondja azt a szocialista frakció, hogy önök nem a valósággal foglalkoznak, az önök kormányzati struktúrája nem a valóságra reflektál. Hisszük, hogy ezt lehet jobban csinálni. Hisszük, hogy lehet jobban csinálni akkor, hogyha a munka ügye vagy az oktatás ügye kiemelt helyet kap az önök kormányzati struktúrájában. Hisszük, önöknek is az az érdekük, hogy ezek az ügyek jól működjenek, hogy megoldják ezeket a problémákat. Nem az önök jogát vitatjuk el akkor, amikor javaslatokat teszünk arra, ahogy önök kormányozzanak, hanem azt szeretnénk, hogy sikeresek legyenek önök is ebben a kormányzásban, hogy Magyarországon a munka világa, az oktatás világa ne mostohagyerek legyen, ne kipipálandó kormányzati feladat legyen, ne egy megoldandó rubrika legyen egy államtitkár Excel-táblájában.

Szeretnénk kérni, hogy vegyék komolyan ezeket a feladatokat, és ne delegálgassák ide-oda a jogköröket, ne hozzanak létre kusza kormányzati struktúrákat, hanem az emberek valódi érdekét képviseljék.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Józsa István képviselő úr következik.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Bocsánat, még egy percre. Ha fenntartja a rendes felszólalását is, akkor ne is üljön le, utána folytassa. Parancsoljon!

(16.00)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy degradációs vagy leértékelődési jelen-

ségre szeretném felhívni az előterjesztők figyelmét, ugyanis a korábbi szabályozás szerint a kormányhivatalokat felügyelő minisztereket a miniszterelnök rendeletben jelölte ki. Ezek a kormányhivatalok a Központi Statisztikai Hivatal, Magyar Energia Hivatal, Országos Atomenergia Hivatal, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala - vagy korábbi nevén szabaddalmi hivatal - és nem kisebb kormányhivatal, mint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal. Tehát ez eddig rendjén volt, mert a miniszterelnök megalkotta az 5/2010. (XII. 23.) miniszterelnöki rendeletét, és abban hozzárendelte az egyes kormányhivatalokhoz az őket felügyelő minisztereket.

Ezzel szemben - és ezt nevezem én egy degradációs vagy leértékelődési folyamatnak - a most benyújtott kormányrendelet 1. számú melléklete, ami igazából bármikor módosítható, rendelkezik a kormányhivatalokat felügyelő miniszterekről. Ezen új szabályozási logikának megfelelően a törvényjavaslat számos törvényből törli a „kijelölt miniszter” fordulatot, mert nem miniszterelnöki rendelet jelöli ki a felügyelő minisztert, és helyette csak a „miniszter” kifejezést alkalmazza. Nem tartjuk jónak ezt a degradációs folyamatot, mi úgy gondoljuk, fontos, hogy ezek a kiemelt jelentőségű kormányhivatalok megfelelő státútummal rendelkezzenek, és külön rendelet szabályozza a felügyelő minisztereket.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Innen folytathatja a képviselő úr rendes felszólalással.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Elhangzott már több felszólalásban, hogy úgy tűnik, mintha a kormánynak nem lenne stratégiája sem a kormányzati munkára, mert nem nyújtott be kormányprogramot a parlament elé, sem a kormányzati struktúrára, mert nem született meg a kormányfő eskütételére vagy a miniszterek meghallgatására a most előttünk fekvő státútumtörvény vagy magyarul az a szabályozás, amelyik leírja, hogy egyes minisztériumok mivel, milyen hatáskörrel rendelkeznek, mivel foglalkoznak. Ez lehet egyfajta stratégiátlanság, én életszerűbbnek tartom azt az értékelést - több politológus van ezen a véleményen -, hogy a Fideszen belüli belső hatalmi harcok elrendeződésének a része a státútumtörvény, hogy ki mekkora hatáskört bír kiszakítani magának, és a korábbi erőviszonyokat most a kormányalakítás, a minisztériumok felállása során kívánják a Fideszen belüli erőcsoportok átrendezni. Ezt a mondatomat rögtön ki kell egészítenem, mert a KDNP is jelentős pozíciókat foglal el ebben a szerepkörben, hiszen a nemzeti fejlesztési minisztert ők adják, azon túl, hogy korábban is tárca nélküli miniszterelnök-helyettest adtak.

Tehát egyfajta átrendeződésnek lehetünk szemtanúi, ami, úgy gondolom, hogy azon túl, hogy élet-

szerű, elvszerűtlen és nem helyes. Tehát sokkal jobb lenne az országnak és elsősorban a gazdaságnak, a kiszámítható jogalkotásnak, ha először bizonyos kormányzati elveket fogadhatna el a parlament, így önök, kormánypárti képviselők is, utána megvitathatnánk a kormányprogramot, mint ahogy a népképviselő elve kimondja, a nép választott, felelős képviselőinek észrevételei alapján - ebbe, én úgy gondolom, bele kellene férjen az önök bölcs mérlegelése, hogy ellenzéki javaslatokat is figyelembe vesznek -, és azt követően, amikor ilyen vita után véglegesen megalkott egy kormányprogram, lehetne érdemben tárgyalni kormányzati struktúrákat.

Ehelyett most azt látjuk, hogy a Fidesz háttérgazdasági köreinek pillanatnyi erőpozíciója alapján egyes struktúrákat iderendelnek, odarendelnek, de ahogy a fociról azt mondták, hogy kétszer tizenegy ember kétszer negyvenöt percig látja, és mindig a németek nyernek, hát körülbelül így van, hogy a parlamentet a korábbi 386 képviselő helyett most már 190 képviselő vitája jellemzi, és mindig Lázár János nyer. Ez mondjuk, elsősorban önökre nézve érdekes, mert mi úgy gondoljuk, hogy a képviselői demokrácia lényege, hogy nyilvános vitában forrjanak ki ezek a státútumok, ezek a lehetőségek.

És hogy kicsit a saját szakpolitikai területemre is visszatérjek a hozzászólásom kapcsán: nagyon kellemetlen és negatív következményei vannak az ilyen alkotott státútumtörvénynek a gazdaságra is, ugyanis az esetlegességet jeleníti meg. Nem azt jeleníti meg, hogy van egy átgondolt, kiszámítható kormányzati politika és annak megfelelő kiszámítható kormányprogram, ne adj' isten, kiszámítható adópolitika, hanem pont az ellenkezőjét: a hirtelen jött ötletek szerint jön a jogalkotás, még nem volt státútumtörvény, amikor már behozták a médiát jelentősen megregulálni kívánó, a sajtószabadság maradványát is megtépző reklámtörvényt, vagy most behoznak olyan pénzügyi tárgyú salátatörvényeket, amelyek lehet, hogy pont a minisztériumi struktúra kialakulatlansága miatt továbbra is képviselői önálló indítványként jönnek be. Higgyék el, hogy ez nem helyénvaló!

Tehát a gazdaságnak komoly szereplői vannak, akik komoly befektetési összegeket kockáztatnak, és ha azt tapasztalják, hogy továbbra is önök azt a gyakorlatot követik, amit az elmúlt négy évben kellően el nem ítélt módon követtek, hogy képviselőkkel adatnak be szakmailag meg nem vitatott, a tárcák által le nem egyeztetett, a normakontroll próbáját ki nem állt, kodifikációs szempontból kétséges szövegeket, és nincs olyan kormányprogram, amihez viszonyítani lehetne, hogy ez most előreviszi vagy nem, ez növeli a bizonytalanságot, növeli azt a hatást, amit tapasztalhatunk, hogy Magyarországra komoly befektetők nemigen jönnek, és akik még itt vannak, azok gyakorlatilag itt ragadt, bent ragadt cégek, mert annyit befektettek, hogy nagyobb veszteség lenne nekik kivonulni, mint ezt a kisebb veszteséget vállal-

ni, amit önök okoznak nekik. De az új befektetők ezt pontosan látják.

Tehát amikor ilyen struktúra van, hogy nem szakmai minisztériumok készítenek elő szakmai törvényjavaslatokat, hanem egy-egy képviselő lobogtatva behozza a Ház elé; amikor a szakmai minisztériumok nem foglalkozhatnak teljes terjedelemben a rájuk tartozó szakmai vertikummal, hanem annak egy része ki van ragadva a Miniszterelnökséghez, mondhatni, hogy az érdemi része, ahol pénzről, támogatásról, fejlesztésről van szó, az nem a szakminisztérium hatáskörében van, hanem mindenre vétőjogot és még különös módon közbeszerzési felelősséget is kap a Miniszterelnökség, akkor nyugodtan érezhetik úgy a gazdaság szereplői, hogy itt rendezetlen viszonyok vannak.

(A jegyzői székben Schmuck Erzsébetet Mirkóczki Ádám váltja fel.)

És rendezetlen viszonyok között, ne legyen két-ség, nem jönnek a befektetők, nem fognak nőni a beruházások.

Amit most lehet tapasztalni, az egy uniós boom. A padlóösszecsúszás eredménye, hogy 2013 végével lezárult a hétéves uniós költségvetési ciklus, és annak az extraköltsége most jelent meg, az első negyedévben - ez azt is mutatja, hogy ez nem lesz fenntartható -, itt látva a vita előrehaladásának a dinamizmusára vonatkozó igényeket, erre való tekintettel szeretném felhívni a kormányoldal figyelmét, hogy ne rontsa tovább a magyar gazdaság növekedési esélyeit ilyen törvényjavaslatokkal, hanem vegye komolyan magát, vegye komolyan az ellenzékét, és felelős jogalkotást folytasson.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Kiss László képviselő úr következik. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Csak röviden szeretnék reagálni fura módon a saját frakciótársaimra, Hiller Istvánra és Bárándy Gergőre, amikor azt kérdezték ők, hogy hogyan is működik ez a jogalkotás, amikor szembekerül egymással Lázár János, a kultúra védője és Lázár János, az ipar fejlesztője, akkor mi is fog történni.

Eszembe jut az a történet, amikor az egyszeri ember saját magával sakkozik, és lép a fehérrel, majd amikor átmegegy a másik térfélre, akkor immár feketeként örül, hogy hogy elnézte a fehér ezt a lépést. Azt gondolom, jól látszik, hogy lehetetlen az, amikor egy miniszter egymással ellentétes szerepekbe kényszerül, amikor neki kell döntenie egyszerre arról,

hogy egy ipari beruházás, amely környezeti terheket jelent, de például munkahelyet teremt, az miként valósuljon meg, vagy hogyan történjen meg egy iparfejlesztés akkor, amikor kulturális értékeket nem sikerült feltárni azon a területen.

Nos, azt gondolom, hogy olyan ember még nem született, aki egyszerre képes úgy sakkozni saját magával, hogy mind a fehér, mind a fekete nyerni fog a végén. Azt javaslom önöknek tehát, hogy ne kényszerítsék a saját minisztereiket ilyen lehetetlen helyzetekbe, mert ez nem vezet felelős kormányzáshoz.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Teleki László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Senkinek az idejével nem szeretnék visszaélni, viszont nagyon fontos dolognak tartom azt, hogy néhány gondolatot mondjak arról, hogy miért nem tartom jónak ezt a törvényt ilyen formában.

Azt gondolom, hogy ha a kormányzat felelősen gondolkodik a hazai kisebbségek ügyében, akkor súlyának megfelelően kéne kezelni ezt a dolgot. Elismerem, hogy Balog Zoltán nagyon sok mindent tett a magyarországi romák élethelyzetének javítására, mégis azt gondolom, hogy át kell gondolni és át kéne gondolni, hogy amikor azt mondjuk nagyon sokszor parlamenten belül, parlamenten kívül, hogy társadalmi probléma a magyarországi romák ügye és integrációja, akkor jó helyen van-e jegyezve ez a státútumban, vagy máshova kellene tenni.

Mondom ezt azért, mert a koordinálást egy nagyon fontos szempontnak tartom ebben a tárgykörben, mind a 13 hazai kisebbség ügyében, még egyszer mondom, de a roma-társadalom életében mindenképpen fontosnak tartom. Ahhoz, hogy a koordináció átlátható legyen, azt gondolom, mindenképpen egy központi helyen kellene jegyezni a roma integráció kérdését, a kisebbségek helyzetét, mert akkor, amikor beszélünk oktatásról - és nagyon sokszor Járóka Lívia európai parlamenti képviselő asszony mondta azt, hogy gazdasági kérdés nagyon sok esetben a romaügy -, mégis azt látom, hogy nagyon sok terület megjelenik az Emberi Erőforrások Minisztériumában, viszont nem látom azt, hogyan lesz majd összekoordinálva, mondjuk, a gazdasággal és egyéb más területtel.

Tehát ezért tartanám fontosnak azt, hogy máshol jegyezzék, mert az, hogy átlátható legyen és számon kérhető legyen az, hogy mit tettek kisebbségi ügyekben, az nagyon fontos.

Képviselőtársaim nagyon sokszor elmondták már a mai napi felszólalásaikban, hogy akár az oktatást, de én kiemelném a foglalkoztatást, szakképzést, azt olyan területnek tartom, ami hosszú távon rendezheti azt a roma integrációt, amit egyébként itt a

parlamentben is nagyon sokszor hallhattunk, hogy mennyire fontos lenne, sok minden miatt. Például a lakhatási támogatások akkor visszaszorulnának, a szociális segélyek visszaszorulnának, és lehetne mondani, hogy miért fontos, hogy a foglalkoztatási kérdésekkel kiemelten foglalkozzon egy-egy szakterület.

Foglalkozhat is a jegyzett minisztériumban, tehát az Emberi Erőforrások Minisztériumában, viszont azt gondolom, hogy az oktatás is ott működhet, viszont amiről beszélek, hogy nem lehet átlátni, hogy teljes spektrumában a kormányzaton belül hogyan fog ez a kérdés kezelésre szorulni. Ezért tartanám fontosnak azt, hogy igenis nézzük át, gondoljuk át, hogy az a nemzeti ügy, aminek a kisebbség ügyét tekintjük, ma jó helyen van-e. Mert ha azt mondjuk, hogy nemzeti ügy, azt a szót is szoktuk használni, hogy állami ügy, azt a szót is szoktuk használni, amikor a romák kérdéséről beszélünk, és mégsem a helyén kezeljük ezt az ügyet.

Tehát azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne, ha a nemzeti ügy kifejezést használjuk nagyon sokszor és állami ügyként aposztrofáljuk a romakérdést, akkor kezeljük súlyának megfelelően, mégpedig olyan csúciszervhez kell tenni, amely teljesen átlátja, hogy milyen szakmai programok alapján indulnak el a programok, és nagyon fontos másik kérdés, hogy milyen finanszírozásban.

Lehet látni azt nagyon sok esetben, hogy a finanszírozások nem átláthatóak. Mondom például a roma oktatási ösztöndíjakat. Jelen pillanatban a Wekerle Sándor Alapkezelőnél kezelik ezt a forrást, és azt gondolom, hogy ez a forrás teljesen rendben van, viszont nem látjuk azt, amit egyébként nagyon sokszor láthattunk az előző kormányznál, hogy mennyi pénzt fordítunk a roma oktatási ösztöndíjakra, és abból milyen eredmények születtek.

Sokan jónak tartják, hogy ma nem láthatjuk azt, hogy mennyi forrás fordítódik ösztöndíjakra, roma gyerekek felzárkóztatására, én pedig pont ellenkezőleg kérném azt, hogy láthatóvá kell tenni, azért, mert az adófizető állampolgárok pénzét mindenképpen úgy kell elkölteni, hogy ő is lássa, hogy mondjuk, a legnagyobb probléma, ami a romaügyben van, hogyan tud fejlődni, és hány gyerek kap olyan ösztöndíjat, amelyből főiskolára, egyetemre, középiskolába vagy éppen szakmunkásképzőbe tud eljutni, és kellő mértékben fel tudja használni azt a forrást.

Tehát én ezért azt gondolom, még egyszer mondom, ha a legfőbb helyen lenne ez a terület, akkor számomra megnyugtató lehetne, mert akkor a foglalkoztatás, oktatás kérdése a gazdasági kérdéssel mindenképpen összekapcsolható lenne. Még egyszer szeretném jelezni, hogy Balog Zoltánnal semmilyen problémám nem volt és nincs is, viszont mindenképpen fontosnak tartanám, hogy ez a terület ilyen helyre kerüljön.

Köszönöm szépen a meghallgatást. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdésem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Répássy Róbert államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha két órával ezelőtt válaszoltam volna önöknek, akkor heves politikai vitába keveredtünk volna, de így, a vita végén már igyekszem csak a szakmai tényekhez ragaszkodni, és nem beszélek az önök Lázár-fóbiájáról, vagy nem fogok arról beszélni, hogy a győztesnek felelőssége van, a vesztesek meg úgy gondolják, hogy igazuk van. Ezekről az axiómákról nem fogok beszélni. Inkább csak a kormány szervezeti felépítéséről szeretnék beszélni.

A kormány szervezeti felépítéséről szeretnék beszélni. A kormány alkotmányos alapelveit, amelyet általában az Országgyűlés és általában az ellenzéki frakciók is tiszteletben szoktak tartani. Természetesen mindig is vita volt arról, hogy a kormány hogyan alakítja ki a saját munkafeltételeit, de szeretném azt leszögezni, hogy mindezeknek az átalakításoknak a célja a kormányzás hatékonyságának a biztosítása.

Természetesen lehet azon vitatkozni, hogy egyes szakfeladatok, egyes végrehajtási feladatok hova kerüljenek, de az Országgyűlés szempontjából két nagyon fontos alkotmányos tételmondatot emelnék ki az Alaptörvényből. Egyrészt, hogy a kormány az Országgyűlésnek felelős a tevékenységéért, másrészt, hogy a kormány tagjai az Országgyűlésnek felelősek, és nem utolsósorban a miniszterek a miniszterelnöknek felelősek a tevékenységükért. Tehát van egy általános felelősség, amely a kormány munkáját illeti, és ez az általános országgyűlési felelősség a miniszteri felelősséget is jelenti, azaz a miniszterek is az Országgyűlésnek tartoznak felelősséggel.

Éppen ezért nem értem azt a kritikájukat, hogy a Miniszterelnökség, amelyet eddig egy államtitkár vezetett, miért lenne kevésbé felelőtlen, mint abban az esetben, amikor a Miniszterelnökséget már egy, az Országgyűlésnek felelős miniszter vezeti. Tehát ez a modell sokkal inkább a parlamentáris miniszteri felelősséghez közelít, pontosabban azzal megegyezően szabályozza a Miniszterelnökséget vezető miniszter felelősségét.

(16.20)

Csodálkozom, hogy eddig nem azt kifogásolták, hogy nem találják itt a miniszteri felelősséget, bár a Miniszterelnökségen jó néhány szakmai feladat, akár ágazati politikai feladat is volt eddig.

Tehát szerintem az az értékelésünk, a kormány értékelése, hogy ezzel a miniszteri felelősséggel, amelyet a Miniszterelnökséget vezető miniszter számára így az Országgyűlés megállapított, éppen az ellenzéki képviselők jobban tudnak élni, jobban tudják ellenőrizni a Miniszterelnökséget vezető minisztert. Egyébként ez meg is történt már, akár a mai napon is interpellálták őt, vagy a bizottsági meghallgatása során is számos kérdésben tájékozódhattak tőle. Kétségtelenül széles portfólióval rendelkezik, de mindezek tekintetében az országgyűlési képviselők közvetlenül hozzá írásban vagy szóban kérdéseket intézhetnek és végső soron interpellálhatják is.

A kormányzati hatékonyságot szolgálják azok a módosítások, amelyek bizonyos feladatokat összevontan kezelnek, és ezeket a feladatokat, amelyeket összevontan kezelnek, egy miniszter kezébe adják, így az az egy miniszter tudja ugyanannak az ügynek számos aspektusát megvizsgálni.

Azt sem egészen értettem a kritika során - az ellenzéki kritikák során végig megjelent ez a kritika -, hogy a minisztériumok, tehát a Miniszterelnökséget vezető miniszteren kívüli miniszterek és minisztériumok pusztán végrehajtó szerepre kényszerülnek, úgymond másodrangú feladatra, végrehajtási feladatra kényszerülnek. Szögezzük le, hogy a kormány önmagában az általános végrehajtó hatalom szerve, ezért azzal, ha a minisztériumok végrehajtják a kormány döntéseit, és végrehajtják az egyébként egységes kormányzati felelősséget megjelenítő kormányzati döntések rájuk eső feladatait, ezzel semmiféle alkotmányjogi és szerintem politikai probléma sincsen. Az ilyen tárcafelelőségek változatlanul összeadódnak a nagy kormányzati felelősség és a miniszterelnök felelősségében. Tehát alkotmányjogi szempontból ezzel a kormányzati berendezkedéssel szerintem semmilyen kifogás nem merülhet fel.

A politikai hatékonyság vagy akár a jogi hatékonyság, közigazgatási hatékonyság kérdését pedig nem most, hanem valószínűleg néhány év múlva tudjuk lemérni, hogy ezek az ügyek, ezek a végrehajtási feladatok hatékonyak voltak-e így, ebben a kormányzati struktúrában.

Végül engedjék meg azt a megjegyzést, hogy itt vagyunk néhányan, akik már régóta országgyűlési képviselők vagyunk, és tapasztaltuk, hogy számos kormány különböző kormánystruktúrával próbálkozott, volt olyan, hogy még ugyanaz a kormánytöbbség maga is megváltoztatta a kormányzati felelősséget. Ebből világosan az tűnik ki, hogy nincsen ideális modell, nem lehet egy ideális modellt megállapítani a kormányzati felelősségre, és az is igaz egyébként, hogy néha a miniszterek személye is meghatározza bizonyos felelőségeknek a telepítését, hiszen a miniszterek kompetenciája nagyban befolyásolja azt, hogy milyen feladatok kerüljenek hozzá.

Tehát én kérem a türelmüket, abban kérem a türelmüket, hogy ezt a kormányzat struktúráját hagyják működni, és mindeközben természetesen arra bizta-

tom önöket, hogy éljenek a parlamenti ellenőrzés minden eszközével, amire szerintem így jóval nagyobb lehetőségük van, mint az eddigi kormányzati struktúrában.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására kedden 16 óráig van lehetőség.

Most 16 óra 24 perc van. Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/262. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Gazdasági bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Orbán Gábor államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki a felszólalását a patkóban, a helyén mondja el. Parancsoljon, államtitkár úr!

(Földi László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A nemzetközi pénzügyi rendszer egyik sajátossága volt és most is az, hogy egy-egy intézmény kritikus helyzete kihat a vele kapcsolatban álló számos más pénzügyi intézményre, sokszor egyébként egészséges bankokat, pénzügyi intézményeket is bajba sodorva vagy rendszerszintű feszültséget okozva. Más szavakkal úgy mondhatnám, hogy egy intézmény problémája egyfajta láncreakciót okozott már több esetben a rendszerben, mintegy megsokszorozva a káros hatásokat.

Az uniós döntéshozók is felismerték ezt, és ennek a felelősségét felvállalva egy új szabályozási keretrendszerét alkották meg annak, ahogyan ezzel a jelenséggel bánni lehet. Létezhet olyan eset, hogy nehéz helyzetbe kerülnek hitelintézetek, befektetési vállalkozások, amelyek ráadásul méretüknél fogva, ügyfélkörüket vagy bármilyen más paraméterüket tekintve rendszerszintű stabilitási kockázatot hordoznak, és ezzel az ő nehéz helyzetük egyfajta tovaürrűző hatást eredményezhet.

Ezen gondolkör mentén dolgozták ki az úgynevezett szanalási keretrendszert az Európai Unióban, amely a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitását, erősítését, biztonságos működésének fokozását célozta meg. Ennek a keretrendszernek az a célja és az a feladata, hogy rendszerstabilitási szempontból

fontos hitelintézeteket és befektetési vállalkozásokat az esetenként a nemzetgazdaság egészének vagy a pénzügyi rendszer egészének felesleges és veszteségeket és károkat eredményező felszámolásától mentesen meg, és helyette a még működőképes részt megtartva vagy újra működőképesé téve az intézményt, a felszámolást el tudja kerülni.

Ezeket a keretszabályokat irányelvi formában fogadta el az Európai Tanács és az Európai Parlament. Ennek az irányelvnek a címe: a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozása, vagy szintén ismert nevén a BRRD-irányelv. Csak jelezni kívánom, hogy teljes mértékben pozitív szemléletű szabályozásról van szó, hiszen preventív szabályozás ez, első lépésként a helyreállítást célozza meg, amelyet maga az intézmény, tehát a hitelintézet vagy a befektetési vállalkozás tud megtenni a működést érintő döntések, változtatások révén. Ebben az esetben a hatóság, vagy mondjuk, a felügyelet részéről lényegi beavatkozás nem is szükséges, mert az első jeleknél a felügyeleti hatóság felszólítására és kontrollja mellett az intézmény maga rendezi az átmeneti működésbeli problémákat a már sokkal korábban kidolgozott helyreállítási terv alapján.

Az irányelv másik kulcsszava a szanálás, amelynek köznyelvi használata jelentős mértékben eltér a szó valódi, eredeti jelentésétől, nagyon távol áll attól, egyfajta pejoratív tartalmat kapott vagy egyfajta negatív konnotációval ruházta fel a köznyelv mostanra, a magyar legalábbis. Pedig a szanálás a latin sanitas - egészség - vagy sanus vagy sanare tövű kifejezésből származik, aminek a gyógyítás, az egészséggé tétel a valódi jelentése. Pontosan ez a célja ennek a szabályozásnak is, tehát egyfajta sebészeti beavatkozást is magába foglaló terápiaként kell elképzelni a szanálási cselekményeket, aminek a célja az, hogy az intézmény újra egészséges legyen, vagy legalábbis az egészséges részei tovább tudjanak működni, ne kelljen az egész intézményt bezárni, felszámolni. Tehát egyfajta ügyfélközpontú, működésorientált gondolkörbe kell ezt az egészet helyezni, én úgy gondolom, így kell erről gondolkodni, mégpedig úgy, hogy ennek az ára nem az adófizetőkre terhelődik. Ez nagyon fontos, és erre többször vissza szeretnék térni.

A szanálásnak az előbb említett célokon kívül még négy célját lehetne megfogalmazni. A kritikus, azaz az intézmény lényegi működését biztosító funkcióit célszerű fenntartani. Ez lenne az első, tehát hogy az intézménynek, amelyik nehéz helyzetbe került, fennmaradjanak a kritikus, lényegi működését érintő funkciói.

(16.30)

Másodsorban, illetve nem is másodsorban, csak második helyen ezek a célok egyenrangúak, alapve-

tésként jelenik meg a betétesek és a befektetők védelme, tehát az OBA és a BEVA által nyújtott védelem változatlan formában fennáll. Változatlan formában és mértékben fennáll azzal, hogy az egyébként harmadik személy tulajdonában lévő, de kezelt pénzekre is vonatkozik a védelem.

Harmadrészt kiemelt cél, hogy a közpénzeket védjük, azaz az állam által nyújtott rendkívüli pénzügyi támogatás, ha egyáltalán van ilyen, ha egyáltalán szükséges, lehetőleg ez kerülendő, de ha bármikor ilyen felmerül, az kizárólag a legkisebb mértékben jelenjen meg. Ez kiemelt célja az uniós irányelvnek is és a hazai törvényjavaslatnak is, amit önöknek hoztunk.

Negyedikként azt a célt említeném, ami már a törvény szövegében is, címében is megjelenik, a törvényjavaslat címében, hogy a bizalom fenntartása, fokozása, a stabilitás megőrzése, erősítése az, amit ez a szabályozás elérni próbál.

Tisztelt Képviselők! A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényjavaslat, tehát a szóban forgó törvényjavaslat kiinduló és legmarkánsabb szabályozási alapja a már említett irányelv, májusban fogadták el, és a múlt héten hirdették ki, ez a szanálási keretrendszerről szóló uniós irányelv, amely számos kardinális pontjában nyit új lehetőségeket, ad megoldást a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tekintetében a nehéz intézményi helyzetből való kilábalásra.

Ahogy említettem, a szanálás a köznyelvben már-már egyfajta ijedelmet okozó kifejezéssé torzult az utóbbi évtizedekben vagy évszázadokban, nem is tudom, holott nem győzöm hangsúlyozni, hogy ennek valós tartalma ebben az esetben pontosan pozitív lehetőségeket nyújt, a kilábalást szeretnék a szanálással elérni, a gyógyulás lehetőségét biztosítani ezzel a szabályozással. Nehézséggel küzd az intézmény, de az a lényeg, hogy ésszerű keretek között a lehető legnagyobb hatékonyságra törekvés mellett az intézmény egy részét vagy egészét célszerű lehet megmenteni ahelyett, hogy felszámolnánk, mert a felszámolás, a csőd, amit elkerül ez a lehetőség, komoly gondokat okozna más szereplőknek vagy a pénzügyi rendszer egészének, és annak nagy ára lenne. Ezt az árat kell elkerülni. Ha az intézmény nincs akkora bajban, hogy indokolt a felszámolás és a csőd, hanem még megmenthető, és az életben tartás célszerű és a közjót szolgáló döntés, és mindez nem közpénz felhasználásával történhet, akkor ezt meg kell tenni.

A pénzügyi szervezetek életben tartása persze sokszor negatív felhanggal társul épp azért, amit már többször is említettem. Mindenki az állami pénzek, saját adófizetői forintjaink felhasználására gondol, hiszen a múltban ez nem volt példa nélküli. Ezért szeretném azonnal leszögezni, hogy a keretszabályozás egyik alapelve, hogy a közpénznek, az adófizetői pénznek az igénybevételére ne kerüljön sor. Az egyik

fő eleme a törvényjavaslatnak a szanalási alap létrehozása, amely egy olyan, a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások díjbefizetéséből ütemesen, fokozatosan évek alatt felépülő pénztömeg, amely egy későbbi szanalási eljárás esetén a terhek viselésére forrást nyújt.

Azután, hogy tisztáztam, hogy mi az a szanalás és mi ennek a célja, beszélni kell a feltételekről is: milyen feltételek esetén indulhat el egyáltalán egy szanalási eljárás? Nem lehet egy intézményt csak úgy szanalni, természetesen komoly feltételrendszer tartalmaz a törvényjavaslat. Ennek az egyik eleme a törvényben rögzített fizetéseképtelenségi állapot megvalósulása vagy annak nagyon erőteljes valószínűsítése. Szintén fenn kell állnia annak a feltételnek, hogy bármilyen más intézkedéssel ne legyen helyreállítható a működés, tehát a szanalási intézkedés csak akkor következhet, akkor teljesül a fokozatosság elve, lehetővé kell tenni, hogy a legenyhébb intézkedések mentén megkíséreljék a helyreállítást, és csak ennek meghiúsulása esetén jöhetnek az erőteljesebb lépések.

A harmadik szükséges feltétel az, hogy a közérdek azt indokolja, hogy a szanalási eszközök valamelyikét alkalmazni kelljen, tehát nagyobb tömeget érintsen, kihatása legyen a pénzügyi szektorra, számos intézményre vagy a gazdaság egészére. Az említett három feltételnek együttesen kell fennállnia, hogy megindulhasson a szanalási folyamat.

Tisztelt Országgyűlés! A hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások esetleges szanalásának, vagyis az intézmények alapvető funkcióinak folyamatossága a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében szükséges. Ennek az alapja a szanalási tervezés, vagyis az adott intézményekkel szemben alkalmazható lehetséges szanalási intézkedések és eljárások meghatározása. A Nemzeti Bankot jelöltük már meg tavaly szanalási hatóságként, most kap a Nemzeti Bank olyan jogköröket, amelyek a szanalási folyamat végrehajtását lehetővé teszik. Ez azt jelenti, hogy az MNB dönt arról, hogy melyik intézményekre és csoportokra készüljön ilyen szanalási terv. Ez a kiindulópont, innen indulunk abban az esetben, ha nehézségek merülnek fel valamelyik intézmény életében, így a szanalási hatóság nem a nulláról indul, hanem már gyorsan, hatékonyan, előre végiggondolt ütemterv mentén tud lépni az intézmény terápiája, a megfelelő működés helyreállítása ügyében.

A szanalási terv tehát alapvetően már elő van készítve, az asztalfiókban van, és csak akkor veszik elő, ha teljesülnek a szanalási feltételek, viszont ekkor már lehetővé válik a kész szanalási terv alapján az azonnali beavatkozás, és nincs idővesztés. Márpedig az egésznek az alapvető sajátossága, hogy az időtényező rendkívül fontos, minél hamarabb megkezdődhessen a megfelelő terápia alkalmazása.

Tisztelt Országgyűlés! A szanalási eszközökre utaltam, mielőtt a szanalási tervről megemlékeztem itt az előbb, nézzük végig, hogy melyek ezek. Négy

lehetséges szanalási eszközt említ a törvényjavaslat azzal, hogy az egyik, az úgynevezett eszközelkülönítés kizárólag egy másik szanalási eszközzel karöltve alkalmazható. Ennek az az oka, hogy az eszközelkülönítés valójában az intézmény nem életképes részének a leválasztását jelenti, a szanalás során pedig a megmaradt kritikus funkciók továbbműködését is biztosítani kell, önmagában az eszközelkülönítés nem oldja meg a feladatot.

Bár időbeli sorrendet nem állítunk fel az egyes szanalási eszközök alkalmazására, az elsődlegesen alkalmazandó intézkedés elvileg a vagyoneértékesítés lenne, tehát az, hogy a szanalás alatt álló intézmény tagsági részesedései, összes vagy egyes eszközei, jogai, kötelezettségei piaci szereplő részére kerüljenek átruházásra. Ha erre nincs mód, az átruházás egy áthidaló intézmény felé történne. Ezt az úgynevezett áthidaló intézményt kifejezetten a szanalási eszköz alkalmazása céljából hoznánk létre, és részben vagy egészben a szanalási alap vagy az állam tulajdonában, vagy annak ellenőrző befolyása alatt állna.

Az eszközelkülönítés, vagyoneértékesítés, áthidaló intézmény után a negyedik szanalási eszközként a törvényjavaslat az úgynevezett hitelezői feltőkésítés eszközét nevesíti. Ez azt az elvet érvényesíti, hogy a csőd közeli helyzetben lévő intézmény tőkehelyzetét, hosszú távú életképességét az adófizetők helyett az adott intézmény tulajdonosainak, hitelezőinek teherviselésével rendezzék. Ezen szanalási eszköz nem alkalmazható az olyan követelésekre, amelyek biztosítékkal vannak ellátva vagy más módon garantáltak, tehát így különösen nem érintheti például a Betétbiztosítási Alap által biztosított betéteket, azok minden körülmények között védve maradnak.

A törvényjavaslat a szanalási eszközöktől elkülönítetten önálló szanalási intézkedésként rendelkezik a nehéz helyzetbe került intézmény tőkeelemeinek leírásáról, átalakításáról. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az alárendelt tőkével rendelkezők követelése leírásra kerül vagy csökkentett összegben részvénytulajdonra változik, illetve a részvényesek tulajdoni hányada annak következtében csökken, hogy új tagsági részesedések kerülnek kibocsátásra, tehát hígítás történik a részvényesek körében.

(16.40)

Ezen intézkedések akár önállóan, szanalási eszköz alkalmazása nélkül is alkalmazhatók, illetve bizonyos esetekben nemcsak lehetőség, hanem kötelezettség is lenne. Tehát hogy az alárendelt kölcsöntőke tulajdonosai, valamint a tőketulajdonosok veszteségelírása megelőzze a többi szanalási eszköz alkalmazását.

Tisztelt Ház! Említettem már, hogy a Nemzeti Bankot még tavaly kijelöltük szanalási hatóságnak, felruházzuk most egy olyan eszközrendszerrel,

amelynek segítségével a közjó érdekében megfelelő terápiát, gyógymódot tud alkalmazni az ilyen módon érintett hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások esetében, közpénzek helyett elsődlegesen a szanalási alap terhére, ezt nem győzöm hangsúlyozni. A keret-szabályozás mostani megalkotásának és bevezetésének az a célja, hogy a szanalási hatóság, tehát a Nemzeti Bank kellő időben, kellő alaposággal felkészülhessen a törvény által ráruházott feladatainak ellátására, többek között a szanalási tervek kidolgozására, a szanalási alap feltöltésének beindítására.

Mondtam már azt is, de még egyszer szeretném hangsúlyozni, a közpénzek felhasználásának megfelelő szabályozása mellett a másik alapvető és ezzel teljesen egyenrangú kérdés a kisbetétesek védelme. A szanalási keretrendszer törvényi megalkotása során kiemelt fontosságú szempont, hogy a kisbetéteket, tehát a 100 ezer euró alatti betéteket vagy más-ként mondva az OBA által biztosított betéteket, valamint a BEVA által, a Befektető-védelmi Alap által 20 ezer euróig biztosított befektetéseket a keretrendszer minden körülmények között továbbra is védelem alatt tartsa. Itt veszteségek az ügyfelek részére nem tudnak keletkezni.

Tisztelt Képviselők! Az önök előtt lévő törvényjavaslat elsődleges célja tehát a hitelintézetek és befektetései vállalkozások, azaz a pénzügyi intézmények, a pénzügyi közvetítőrendszer legfőbb szereplői tekintetében a működési stabilitásukat fokozó szabályozás kialakítása, az uniós keretek között természetesen, az intézményrendszer felépítésének és globális jellegének figyelembevételével. Összegzőként csak annyit szeretnék elmondani, hogy a benyújtott törvényjavaslat a pénzügyi szektorbeli biztonság és stabilitás fenntartását célozza, és kiegyensúlyozott, ügyfélbarát pénzügyi környezetet és pénzügyi intézményi működést eredményez. Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek a betérjesztett törvényjavaslatot támogatni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartí padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőnek megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki felszólalását itt, az emelvényen fogja elmondani. Megvárom, míg képviselő úr fölfárad az emelvényre.

Köszönöm szépen, képviselő úr. Öné a szó. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Igen, elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat nem véletlenül van a

parlament előtt, hiszen az elmúlt években számos olyan esemény történt Magyarországon, a világban és az Európai Unióban is, amelyek szükségessé tették annak a jogalkotási háttérnek az áttekintését, ami a pénzügyi rendszer stabilitását illeti. A gazdasági és a pénzügyi válság rávilágított egyébként arra, hogy az Európai Unió szabályai tekintetében a pénzügyi szektor szabályozásbeli egységének nemcsak a korábban megszokott alapítást, működést és az ügyfélérdeket kell szem előtt tartania, hanem a szabályozás területén olyan negatív eseményekre is fel kell készülni és cselekvési alternatívákat kell kidolgozni, amire sajnálatos módon az elmúlt néhány évben számos példát találunk.

A válság során egyébként több olyan tekintélyes bank csődje következett be, ami alapjaiban rengette meg akár a világ, akár egyes országok gazdaságát, legyen szó akár a Lehman Brothersról, az Anglo Irish Bankról vagy egyes izlandi bankokról. Ezek az események felfedték a meglévő szabályozás sajnálatosan súlyos hiányosságait. A globális válság során a nemzeti hatóságok olyan problémákkal néztek szembe, amelyekre korábban sosem vagy legalábbis nagyon ritkán került sor. Az Európai Unió pénzügyi rendszere az elmúlt időszakban annyira integrálttá vált, hogy a nemzeti piacokon tapasztalható sokkok vagy zavarok gyorsan és sajnos nagyon könnyen tudtak átgyűrűzni az egyik uniós tagállam intézményéből a másik piacaira.

Ennek megfelelően az Európai Unió előkészítette egyes pénzügyi szektorbeli intézmények esetén a szanalásukra vonatkozó egységes szabályozást. Az irányelvek átültetési határideje 2014. december 31-e, és értelemszerűen ezek alkalmazási időpontja a következő év január 1-jétől kezdődik. Fontos kihangsúlyozni, hogy a válság tekintetében a Bizottság egyfajta kényszerhelyzetbe került. Szükséges kialakítani egy olyan egységes, harmonizált szanalási keretrendszert, irányelvet, amely a kialakítása során egyébként az SME rendszer működőképességéhez is hozzájárul.

A bankszanalási törvénytervezet fő irányvonala, ahogy államtitkár úr elmondta, az kell legyen, hogy az adófizetők terhelése helyett a bankok esetleges csődje esetén a tulajdonosi és hitelezői kötelezettségvállalást erősítse. Ezért is a javaslat egyik fő pontja egyébként a szanalási alap létrehozása, amelyet a hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak kell befizetéseikkel feltölteniük. Az alap feladata lesz egyébként, hogy válságos helyzetben forrást nyújtson, így az erre a célra nem szükséges közpénzek felhasználását mentesíti, és az adófizetők végső soron az állam kezességvállalása nélkül mentesülnek a bankszanalási terhek alól.

Természetesen az állam nem vonulhat ki teljes mértékben erről a piacról, tehát az a szabályozás benn maradt, hogy átmenetileg ilyen problémák esetén finanszírozhatja az állam a szanalást, de nagyon szigorú szabály szerint tíz éven belül minden szanalás jellegű kifizetést meg kell téríteni az állam

részére. Tehát végső soron a leglényegesebb pontja, ami talán mindenki, minden magyar állampolgár számára érthető, és ami a legfontosabb motiváló tényező abban, hogy a Fidesz-frakció támogatja ezt a javaslatot, hogy a jövőben a bankcsődök esetén a lakosság lényegében minden lehető módon mentesül az ilyen bankcsődök által itt hagyott terhek alól, és valóban a befektetőkre és a tulajdonosokra, mármint a bankok befektetőire és tulajdonosaira hárul ez a teher.

A globális pénzügyi válság egyébként rámutatott arra, hogy pontosabb és előrettekintőbb szabályozásra van szükség az esetlegesen bajba jutott bankok és pénzügyintézetek helyzetének kezelésére. Az Európai Unió a válságra adott válaszként kidolgozta a keretrendszert a pénzügyi nehézségek újszerű leküzdésére. A törvényjavaslat lényegében az új uniós irányelv alapján írja elő a pénzügyintézetekre vonatkozó szanalási szabályokat. A 2007-ben kezdődött válság során, mint említettem, számos példa van arra, hogy miért is kell ezt a szabályt meghozni, számos ország jutott olyan helyzetbe, hogy állami forrásokat használtak fel a bajba jutott bankok és pénzügyi intézmények megsegítésére, ez egyébként Magyarországon is bekövetkezett a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése érdekében.

Ez sok esetben egyébként majdhogynem egy-egy ország csődjéhez vezetett. Itt elég talán csak Írország 2010-es példáját idehozni a parlament elé, ahol összesen 85 milliárd eurós hitelcsomag felvételére kényszerült az ír állam azért, hogy megmeneküljön az államcsődtől. Az Európai Unió és az IMF által folyósított mentőcsomag feltételévé ezáltal azért vált szükségessé, mert Írország bankrendszere lényegében az összeomlás szélén állt. Az állami bankmentés miatt az ír államadósság egyébként, csak elrettentő példaként, a válság előtti 25 százalékos szintről a bruttó hazai termék 123 százalékára növekedett. Tehát ha valakinek kétsége lenne afelől, ahogy miért kell egy ilyen szanalási jogszabályt létrehozni, akkor a jövőbeni veszélyek tekintetében mindenképpen az ír példa, ahol majdnem ötszörösére nőtt az államadósság egy bankcsődhullám miatt, intő példa, és kellő alapot ad ahhoz, hogy ezt a törvényjavaslatot támogassa.

(16.50)

A szanalás a fizetésektelen pénzügyi intézmények hatósági kényszerrel történő szerkezetátalakítása, célja a pénzügyi stabilitás megőrzése. A szanalási szabályok elkerülhetővé teszik azt is, hogy a bajba került intézmény felszámolása a pénzügyi közvetítőrendszerben elhúzódó, továbbgyűrűző válságot, illetve további negatív hatást okozzon.

A törvényjavaslat szanalási hatóságként a Nemzeti Bankot jelöli ki, ehhez a banknak megfelelő eszközrendszert biztosít, és a javaslat másik fontos ele-

me, hogy indokolt esetben egyes nem költségvetési eszközökkel biztosítja a nehézségekkel küzdő pénzügyi intézmény további életképességét, működését. A szanalási eljárás során a Nemzeti Bank különböző törvényben rögzített eszközökkel élhet. Ilyen többek között a vagyonértékesítés. Ennek esetében a Nemzeti Bank jogosult egy piaci átvevő részére átruházni az intézmény által kibocsátott részvényeket, eszközöket, forrásokat, jogokat és kötelezettségeket.

Az áthidaló intézmény lehetőséget biztosít arra, hogy a részvények átvevője egy olyan jogalany legyen, amely részben vagy egészben az állam tulajdonában van, vagy az állam által ellenőrzött befolyás alatt áll.

Az eszközelkülönítés intézményének az a lényege, hogy a szanalás feladatkörében eljáró Nemzeti Bank egy vagy több szanalási vagyonkezelő szervezetre ruhazza át a szanalás alatt álló intézmény vagy áthidaló intézmény eszközeit, forrásait. A szanalási vagyonkezelő szervezetnek azzal a céllal kell kezelnie a rá átruházott eszközt, hogy azon értékek esetleges értékesítése révén vagy a végelszámolás-felszámolás során maximalizálja azokat a terheket, azokat a veszteségeket, amelyeket az állampolgárok vagy az állam elszenvedhetnek.

A hitelezői feltőkésítés intézménye esetén a Nemzeti Bank határozata alapján egy sorrendiség mentén halad a kötelezettségek eljárás alá való bevonása. Első körben az alárendelt kölcsöntőke kerül bevonásra, ezt követően az anyavállalat követelése kerülnek bevonásra, majd a nagybefektetők és a védett nagybetétesek, azaz a BEVA és az OVA által eleve nem védett megtakarítások következnek, végül az OVA és a BEVA által védett betétek kártalanítási összeghatára feletti megtakarítások kerülnek bevonásra. Ezek a megtakarítási elemek lejártával rendelkeznek, és a hitelviszonyt testesítik meg. A hitelezői feltőkésítést követően részvénné alakulnak át, így lejáratuk sem lesz a későbbiekben.

Különös esetekben a kormány is élhet a törvény adta lehetőséggel, szanalási eszközzel, mégpedig egy kényszerített tőkeemeléssel vagy államosítással. Fontos azonban elmondani, hogy egy tulajdonos sem kerülhet ilyen eljárás esetében rosszabb helyzetbe, mint amilyenbe egy felszámolást követően került volna. Szintén fontos szempont a betétesek védelme érdekében, hogy a 100 ezer euró alatti betéteket a keretrendszer minden körülmények között továbbra is védi, így a kisbetéteseket sem érheti veszteség. Talán ez a másik legfontosabb tétele a törvényjavaslatnak.

Az uniós irányelvben megfogalmazottak szerint egyébként 2015. január 1-jétől minden tagállamnak életbe kell léptetnie a nemzeti szanalási keretrendszerét, így ezek a rendszerek európai szinten a fő vonalaikban reményeink szerint egységesek lesznek.

A törvényjavaslat társadalmi vitája megtörtént, mind a Magyar Bankszövetséggel, mind a Befektetési Szolgáltatók Szövetségével, mind az Országos Taka-

rékszövetkezeti Szövetséggel, mind a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezetével történtek egyeztetések a benyújtást megelőzően.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az elmondottak és a korábbi évek nagyon negatív példái alapján azt gondolom, hogy Magyarországnak, a magyar embereknek, de azt is meg merem kockáztatni, hogy a magyar bankrendszernek is nagyon nagy szüksége van arra, hogy olyan szabályozórendszer, olyan szanalási rendszer legyen Magyarországon, amely megvédi a nemzeti érdekeket, megvédi a magyar állam és a magyar állampolgárok pénzét. Ez a törvényjavaslat erről szól, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy ezt támogassák a parlamentben.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Megadom a szót.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon komoly előkészületek után került ide a Ház elé ez a szanalási törvény, és való igaz, hogy a szanalás a szaniter gyógyítás, mármint csonkolással történő gyógyítás latin kifejezéséből ered, és ennek tényleg volt már olyan eredménye a történelem során, amikor a nagyobb rész maradt életben és nem a kisebb. Viszont azon túl, hogy az előterjesztés célját természetesen el lehet fogadni, hogy a pénzügyi stabilitás fenntartása és a pénzügyi szektor által nyújtott kritikus vagy kritikussá válható funkciók folyamatos rendelkezésre állásának biztosítása az előterjesztés célja, valamint ha esetleg kialakulna vagy még inkább megelőzné az intézményi válsághelyzeteket, vagy ha kialakultak, azok kezelését, és ezáltal az adófizetői pénzek védelme, válságkezelési célú felhasználásának a minimalizálására, továbbá a válságba került pénzügyi szervezetek szerkezetalkításához szükséges keretrendszernek a megteremtése. Ez valóban egy uniós jogharmonizációs követelmény. A válság nyomán indult el a felhatalmazás igénye, hogy legyen jogi felhatalmazás ilyen átalakításokra.

Tehát ha jóhiszemű vagyok, akkor ez egy teljesen helyénvaló előterjesztés, amely a tartalmát tekintve arról szól, hogy a fizetésképtelenné váló pénzügyi intézmények rendezett körülmények között megvalósuló és a privát szektor által finanszírozott rendbetétele megvalósulhasson, egy olyan lehetőség megteremtése, amely a jogi kereteket egyértelműen tisztázza.

Az is érdekes és végül is helyénvaló, hogy a gazdaság szereplői között egyfajta kockázatporlasztással a szanalás, a fizetésképtelen pénzügyi intézmények hatósági kényszerrel megvalósuló szerkezetátalakítá-

sa a rendes fizetésképtelenségi vagy felszámolási eljárásnak egy olyan alternatíváját jelenti, amely lehetővé teszi a fizetésképtelenség határához vagy annak közelébe érkezett intézmények reorganizációját, esetleg részleges felszámolását, ezáltal a nagyobbik rész további működtetését.

A törvényjavaslat helyesen meghatározza a válsághelyzetekre való felkészülést, illetve a konkrét válságkezelést és annak finanszírozási háttérét. A finanszírozási háttér alapvetően egy válságkezelési alap létrehozásával történik, amit maguk a piac szereplői, gondolom, a tehetségük arányában, bár az is lehet, hogy egyszerű belépési tagdíjként létrehoznak. Hogy ennek a mértéke elegendő-e, vagy egyáltalán a léte már egyfajta garanciát teremt, egyfajta bizalmat generál, ezt majd a későbbiekben a tapasztalatok alapján lehet meghatározni.

A Magyar Nemzeti Bank mint szanalási hatóság a hatásköre gyakorlásának részletes szabályait ebben a törvényben kapja meg. Ezek a részletes szabályok: a szanalási tervezés folyamata, amelynek keretében a szanalási feladatkörben eljáró Nemzeti Bank minden jelentős hitelintézet és befektetési vállalkozás szanalhatóságát vizsgálni fogja, valamint egyedi és csoportszintű szanalási terveket határoz, határozhat meg annak érdekében, hogy a válsághelyzet bekövetkeztekor felkészült legyen a hatékony segítségre.

(17.00)

Ez igazából jól hangzik, de ha meggondoljuk, akkor egy rendkívüli jogosítványt kap ezzel a Nemzeti Bank. Egyrészt, amit korábban a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete kötelezően ellátott - abban az időben ezt még, a válság után stressztesztnek nevezte a szakma -, ezen a magyar pénzügyi intézetek elég jó eredményeket értek el, azt lehet mondani, hogy jobbat, mint Európában sok más állam pénzügyi intézetei. Ugyanakkor most majd a Nemzeti Bank fog lehetőséget kapni arra, hogy eldöntse, hogy ki a jó bank, ki maradhat egyben, ki a rossz bank, kit kell szétszedni, levagdosni egyes részeit. Ezt lehet persze gyógyító céllal, lehet nagyon az együttműködést, azt azért fokozottabb együttműködésre késztessek. Tehát egy jogállamban ez jól működhet. Nem akarok túlzó kifejezést használni, de azért mondjuk, egy fideszes háttérérdekek által kimondottan vezérelt pénzügyi rendszer átalakítási folyamata közepette ilyen törvényi felhatalmazást adni, amelynek keretében valakik ennyire súlyos hatáskört kapnak, azért nem biztos, hogy megnyugtató.

A Magyar Nemzeti Bank a szanalás folyamatát, amely egy szigorú, három kritériumból álló feltételrendszer teljesülése esetén indulhat el, a következők szerint vizsgálja. Egyrészt szükséges feltétel, hogy a fizetésképtelenség bekövetkezett vagy a bekövetkezé-

se valószínűsíthető. Na, ez már egy ilyen ingoványos pont, hogy mi alapján valószínűsíthető. Másrészt a fizetésképtelenség a szanaláson kívül más módon nem akadályozható meg; szintén nehezen objektíválható értékelési szempont, lehetnek tapasztalati elemek, ugyanakkor végül is döntést jelent erre vagy arra. Harmadrészt pedig: a szanalás a közérdekre való tekintettel szükséges, tehát a betétesek pénzét meg az egész pénzügyi rendszer működését védje.

A szanalás során sor kerülhet a nehéz helyzetbe jutott intézmények tulajdonosai és egyéb hitelezői jogosultságának korlátozására. Magyarul, a Magyar Nemzeti Bank lecserélheti a menedzsmenetet vagy gyámság alá helyezheti, olyan biztosokat helyezhet oda, akik felülírják a menedzsmenet jogosítványait. Ez is egy korlátozott joggyakorlatot eredményez. E jogkorlátozás mindig a közérdekre való tekintettel valósul meg természetesen, és arányos mértékben történhet - de hát ki dönti el, hogy mihez képest arányos?

A szanalási eszközöket is a Magyar Nemzeti Bank határozza meg, amelyekkel a szanalási feladatkörben eljárhat. Ez a vagyoneértékesítés, tehát mit vesz ki a rendbe hozandó pénzügyi vagyonelemeiből vagyoneértékesítésre, milyen áthidaló intézményi struktúrát alakít ki, az eszközök elkülönítését, zárolását, átminősítését, a hitelezői feltőkésítést. Itt például jelentős szerepe lesz a Nemzeti Banknak, és nem túl megnyugtató, hogy mondjuk, ingatlanbeszerzésre meg műkincsvásárlásra százmilliárdos nagyságrendben költ a Nemzeti Bank, akkor hogy legyünk bizalommal aziránt, hogy nem egy más kezében lévő pénzügyi szerkezetbe juttatni. Különleges esetekben maga a kormány is élhet szanalási eszközökkel, mégpedig egy kényszerített tőkeemléssel vagy államosítással. Hát ez is egy eléggé dodnai rész, és inkább félelmetes, mint megnyugtató.

Fontos tulajdonosokat és hitelezőket védő garanciális szabály azonban, hogy egyetlen hitelező vagy tulajdonos sem kerülhet a szanalás során rosszabb helyzetbe ahhoz képest, mint amilyen helyzetben az intézmény felszámolása esetén került volna. Na, ez egy gyönyörű, szép mondat, mert senki nem tudja megmondani, hogy milyen helyzetbe került volna a felszámolás során, ami nem következett be, tehát nem lehet számszerűsíteni. Úgyhogy ilyen prognózisok alapján persze lehet valamit rá mondani, de nem látszik túlzottan egzaktnak. Nagyon örülök, hogy Szatmáry Kristóf képviselő úr elmondta, hogy szakmai előkészítésre, vitára sor került, de azért mondjuk, az előterjesztéshez én örülnék, hogyha ennek a rezüméjét meg lehetne jobban ismerni. Mert én hallottam aggályokról is ezek után a szakmai viták után, hogy nem mindegy, hogy ki mondja meg, hogy melyik a jó bank, melyik a nem, melyiket hogy kell szanalni, melyiket másképpen.

Tehát a szanalás finanszírozási háttere érdekében megteremtendő szanalási alap, persze ez pozitív,

hogy legyen egy ilyen biztosíték, amivel a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások befizetéséből gazdálkodik majd a szanalási szervezet. A szanalási alap célja nem a bankmentés, hanem a végrehajtott szanalási intézkedések segítése például kölcsönrel vagy garanciavállalással. Persze, a mértéke sem nagyon tenné lehetővé, hogy bankmentési célra használják, mert annál ez azért sokkalta szerényebb lesz.

A szanalási alap felállításának az indoka, ami az államtitkári előterjesztésben helyesen szerepelt, az az uniós alapelv, hogy a válságok terheit a piaci szereplőknek kell viselniük, mert hát a pénzügyi válság átmeneti kezelése során ez nem mindig így történt. A görög válságkezelésben sikerült olyan alkut kötni, hogy a piaci szereplők vitték el körülbelül 50 százalékból a leírásokat, de azért a másik 50 százalékot az adófizetők pénzeiből kellett megoldani.

A fiskális semlegesség szabálya szerint legfeljebb tíz év elteltével az állam minden szanalási jellegű kifizetését meg kell téríteni, egyrészt a szanalás alatt álló intézmény, illetve annak vagyonának értékesítéséből, illetve a piaci szereplők befizetéseiből. Ez megint a közösség, azaz az adófizetők védelmét jelenti vagy jelentheti.

Az MSZP véleménye szerint a kormányzati gazdaságpolitika feladata elsődlegesen nem az lenne, hogy a bankok szanalására vonatkozó szabályokat alkossa csak meg, és olyan pénzügyi válsághelyzeteket modellezzen, amelyek bekövetkezése jelenleg, hála istennek, nem várható. A kormányzati gazdaságpolitika feladata szerintünk az kellene hogy legyen, hogy olyan szabályozási és üzleti környezet létrehozását segítse elő, amely a gazdaság olajozott működését segítő, garantáló pénzügyi közvetítőrendszer stabilitását, erősítését szolgálja. Tehát noha ennek a törvénynek is ez a kimondott célja, nem látjuk, hogy a gazdaságpolitika egyéb vonulatai hogyan szolgálják ezt a célt.

Ez az elvárás elsősorban kiszámítható, tervezhető és átlátható jogszabályalkotást és jogalkalmazást jelent. Ezt az elmúlt négy évben nem gyakorolták, és ezt a ciklust is olyan jogi intézkedésekkel, jogalkotással ciklúzták, ami egyértelműen aggodalomra ad okot.

A pénzügyi közvetítőrendszerre vonatkozó szabályok kialakítása során pedig arra kellene hangsúlyt helyezni, hogy a kockázatokat adminisztratív úton, akár már az engedélyezés során felismerjék és megfelelően kezelni tudják. Erre, mi úgy gondoljuk, hogy lehetőséget teremthet a PSZÁF Magyar Nemzeti Bankba olvasztása, tehát gyakorlatilag a szakmai háttér kiterjesztése, de ezt azért gyakorolni is kellene. A törvényjavaslat valódi célja ugyanis feltehetően az, hogy egyes, jelenleg jelentős mértékű rossz hittel rendelkező pénzügyi intézményeket a bankszektor többi szereplőjének hozzájárulásából a Nemzeti Bank közreműködésével megszabadítsanak rossz hiteleiktől, és egyúttal ezen pénzügyi intézményeket versenyelőnyhöz juttassák a többi ágazati szereplő rovására.

Ez az aggály megvan, vannak ilyen, mondhatni, a Fidesz által egyébként szeretett vagy fideszi érdekkörbe tartozó pénzügyi szervezetek.

(17.10)

A puding próbája, amikor megeszik. Remélem, hogy nem keserű élmény lesz, amikor ez a törvény alkalmazásra kerül.

Mindent figyelembe véve, a jogharmonizációt elfogadjuk; a bizonytalansági tényezőkre való tekintettel meggondoljuk, hogy mennyiben tudjuk támogatni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Volner János képviselő úr, aki felszólalását itt, az emelvényen mondja el. Megvárom, amíg a képviselő úr fölérkezik. *(Megtörténik.)* Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslatról van most szó, ami talán a közvéleményt kevésbé érdeklik, de a szakma, azt gondolom, erre a törvényjavaslatra nagyon is figyel, hiszen 2008-ban bekövetkezett egy világgazdasági válság, ami alapvetően a pénzügyi szektorból indult el. Ennek aztán a továbbgyűrűző hatásait még most is érzi a magyar gazdaság, még most is kitétek vagyunk azoknak a nemzetközi szintű kockázatoknak és körülményeknek, amelyek ezt a válságot előidézték.

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy definiáljuk azt, hogy meddig terjedhet a Jobbik véleménye és értékrendje szerint a nemzetállami hatáskör egyes kérdésekben; meddig terjed az a hatáskör, amit az Európai Unió a monetáris politika és a prudenciális felügyelet terén szeretne gyakorolni; és hol húznánk meg mi ezeket a határokat.

Az 1848-as magyar forradalomnak nagyon fontos célkitűzése volt az, hogy Magyarország monetáris önállóságát helyreállítsa, azaz legyen önálló magyar nemzeti bank. Jelenleg az az állapot van Magyarországon, hogy a Nemzeti Bankról szóló törvény értelmében a Magyar Nemzeti Bank fölött az Európai Központi Bank gyakorol felügyeletet, csak az Európai Központi Bank adhat neki utasítást. Megjegyzem egyébként: ez egy annyira durva beavatkozás a nemzeti szuverenitás területén, amit Orbán Viktor maga is gyakorlatilag letagadott a vele készült rádióinterjúban. Tehát ez egy olyan kérdés, amivel a Jobbik nyilvánvalóan nem ért egyet.

Mivel azonban a magyar bankrendszer erősen integrálódott más nemzetközi bankokkal, ezért támogatjuk azt, hogy közös cselekvés jöjjön létre a

pénzügyi közvetítőrendszer biztonságos működésének érdekében, azért, hogy a 2008-as válsághoz hasonló válságjelenségeket, bankcsődöket hatékonyabban lehessen kezelni az eddigieknél.

Érdekesnek találtuk azt is, hogy akkor, amikor megalkotta az elmúlt kormányzati ciklusban az Orbán-kormány a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényt és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló törvényeket - ezek teljesen új, külön intézményeket szabályozó törvények voltak -, mennyire nem volt átgondolva, hogy ezzel a rendkívül fontos területtel mi történik.

Új törvényeket alkotott az Országgyűlés, két-harmados fideszes felhatalmazással nagyon könnyen át is ment a Házon, majd pedig a későbbiek folyamán, éppen az átgondolatlanság következtében mégiscsak össze lett ez a két intézmény vonva egyetlen szuperintézménnyé, és arra enged ez következtetni, hogy a Fidesznek nyolc ellenzékben eltöltött év is kevés volt ahhoz, hogy kigondolja: vajon a monetáris politika területén, a prudenciális felügyelet területén milyen intézményrendszert tart kívánatosnak.

Érdemes megnézni azt, hogy ez a törvényjavaslat mit tartalmaz. A Magyar Nemzeti Bankot szanálási hatósággá teszi ezen a pénzügyi tevékenységet szabályozó területen, rábízva azt, hogy szanálási terveket dolgozzanak ki. Én elolvastam az idén május 6-án az Ecofin tanácskozásán elfogadott, 159 oldalas európai uniós irányelvet, amely szabályozza ezt a kérdést. Azt kell hogy mondjam, egészében véve a magyar jogi szabályozás megfelel az abban foglaltaknak.

Amit azonban nagyon fájjalok: 2008 őszén következett be a világgazdasági válság. Drága uraim, közel hat éve történt mindez! Hat év alatt jutottunk el oda, hogy egyáltalán törvénytervezet születik erről. És azt hangsúlyozni szeretném: nem a demagógia beszél belőlem, nem a kormányt hibáztatom ezen a területen elsősorban, hiszen nemzetközi, összehangolt tevékenységre volna szükség ahhoz, hogy a bankrendszer sérülékenységét csökkenteni tudjuk, és ennek tovaggyűrűző hatásait mérsékeljük. Az Európai Uniót hibáztatom azért, hogy közel hat éve nem volt képes még szabályozási szinten sem az egységes fellépésre. Ez nem a magyar kormány hibája. Kisebb részben nyilván az övé, de nagyobb részben ez az Európai Unió hibája volt.

Nagyon érdekesnek találom azt is, hogy miközben integrálódott a magyar bankrendszer a nemzetközi bankvilágba, számos ponton, tőkekitettségek tekintetében is hozzákapcsolódott, aközben nem sikerült elérni azt, hogy foglalkozzunk érdemben ennél hamarabb ezzel a kérdéssel, holott tudni lehet azt, hogy a bankcsődök tanulsága 2008-2009-ben az volt, hogy tovaggyűrűznek a hatások, dominóhatást vált ki egy-egy nagy bank csődje. Itt adott esetben csoporton belüli kockázatokat kell kezelni. Ha bedől egy-egy nagyobb bankcsoport, akkor az elmúlt évek tanulsága szerint nagyon komoly reálgazdasági ha-

tást is kelt, átgyűrűzik más gazdasági szektorokra is ennek a hatása.

Amivel egyetértünk, az az elv, hogy a tulajdonosi és hitelezői kötelezettségeket erősíti ez a törvényjavaslat, összhangban egyébként az európai uniós irányelvekkel, és nem pedig az állami pénzből, a közpénzből próbálja a nehéz helyzetbe került bankok problémáit megoldani. Ezt azért tartjuk fontosnak, mert számos olyan állam volt a világon - többek között az Európai Unióban is -, amelynek azért nőtt meg rendkívüli mértékben az államadóssága, mert a felelőtlenül hitelező, bajba került pénzintézetek finansziális problémáit közpénzekből rendezték, megnövelték az államadósságot annak érdekében, hogy meg lehessen őket menteni.

Mi egyetértünk természetesen azzal, hogy azt a szanalási alapot, amit létrehozni hivatott ez a törvény, a bankok és egyéb pénzintézetek, befektetési szolgáltatók pénzből töltsék föl; ilyen módon legyen egy olyan alap, amely egy-egy bajba került hitelintézetet - adott esetben közpénzek felhasználása helyett - segít elfogadható helyzetbe hozni.

Javasoljuk azt, hogy a Bankszövetség vegyen részt - nem szavazati joggal, hanem tanácskozási joggal - ennek az alapnak a munkájában. A javaslatunknak egyszerű az oka. A Bankszövetségre - bármennyire is nem szeretjük jelenleg mi, magyarok a bankokat, hiszen elmondható, hogy az országban van egy alapvetően bankellenes hangulat -, a banki szektorra igenis szükség van; a Bankszövetségre, úgy gondolom, véleményezési, tanácskozási joggal szükség van az alap munkájában, hiszen ők azok, akik gyakorlati tapasztalattal rendelkeznek a felmerülő problémákról. Fontos lenne ezeket a véleményeket is becsatornázni.

Van néhány fenntartásunk, ami részben a kormány munkáját értékeli, minősíti, de elsősorban ez is csak az Európai Unióra vonatkozik. Egyrészt nyolc olyan tagállam van, legalábbis amit én föl tudtam kutatni, nyolc olyan tagállamot találtam, amely már részlegesen átültette a saját gyakorlatába ezeket a szanalási szabályokat, amit ez a 159 oldalas európai uniós irányelv tartalmaz. Ahhoz azonban, hogy ez a bankrendszer tényleg meg legyen védve a kockázatoktól, sokkal jobban, mint most, arra volna szükség, hogy az összes európai uniós tagállamban egyszerre vezessék be ezeket az intézkedéseket. Most hadd világítsam meg piaci logikával. Ha én hitelezője vagyok egy kereskedelmi banknak vagy többnek, mert befektető vagyok, és Magyarországon bevezetik ezeket a szanalási szabályokat, adott esetben lecsípnek egy kicsit a pénzből azért, hogy be kell tennem ezeket a szanalási alapba, mit okoznak nekem ezzel? Versenyhátrányt Magyarországon, azaz engem arra ösztönöznek, hogy olyan bankot válasszak, olyan bankot kezdjek el finanszírozni, amely nem tartozik ilyen szabályok alá. Magyarországon a törvénynek köszönhetően nem lesz ilyen bank, következésképp sajnos az a kockázat reális, hogy egyes bankokat

hitelező befektetők elviszik máshova a pénzüket, és Magyarországot versenyhátrány éri.

Ezzel együtt is azt mondom egyébként, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatni kell, de sokkal előrébb lettünk volna akkor, ha összehangolt cselekvésre kerül sor az Európai Unió részéről, és nem az történik, hogy nyolc tagállam bevezeti, esetleg mi kilencedikként csatlakozunk ehhez a körhöz, hiszen azok fognak ebből profitálni, akikhez el fogják vinni a befektetők a pénzüket.

(17.20)

Itt szeretném felhívni a figyelmet - több szakmai konferencián vettem részt, értelemszerűen a gazdasági szaksajtót rendszeresen olvasom -, hogy az egyik leggyakrabban használt szó a deleveraging, a banki tőkeáttétel csökkentése. Ezen Magyarország keresztülment. A kereskedelmi bankok irtózatossá váltak. Látható, hogy ezzel a törvényi szabályozással, ha mi a többi európai uniós tagállamnál előbb léptetjük életbe ezeket a szanalási szabályokat, előbb kell a bankoknak mélyebben a zsebükbe nyúlni és feltölteni a szanalási alapot, akkor sajnos a magyar gazdaság versenyhátrányba fog kerülni. Érdemes ezen elgondolkodni. Azt javasolom a kormánynak, bár ennek általában kis foganatja volt, hogy legyenek kedvesek hatékonyabban érvényesíteni ezeket a nemcsak magyar nemzeti érdekeknek megfelelő javaslatokat, hanem az Európai Közösség egészének érdekét szolgáló javaslatokat.

Megjegyzem egyébként: részben azért fogalmazom ezt meg, mert képviselőként kötelességem megtenni a jobbító szándékú javaslatokat, részben azért, mert talán elmondható, hogy amikor jobbító szándékú javaslatot felvetettünk a Gazdasági bizottság ülésén, mégpedig azt, hogy a kéthetes papírokat alakítsák át kötvényből betétté, és ezzel zárják ki a magyar kereskedelmi bankrendszerből azokat a bankokat, amelyek Magyarországon nem rezidensek, mégis kéthetes papírokból tartják a pénzüket és a nyugat-európaiakat jelentősen meghaladó kamatszintet realizálnak, úgy gondolom, ez egy előremutató javaslat volt. A kormány nyilván nem szokta sajtótájékoztatón megköszönni a Jobbiknak, hogy tőletek származik az ötlet, fiúk, jó volt, de megvalósult. Engem ez érdekel főként, hiszen ezért a nemzetért felelősséget érzek. Nagyon fontosnak tartom tehát azt, hogy ezeknek a javaslatoknak a befogadásán gondolkodjon el a kormány.

Illetve még egy javaslatként érdemes azt is számitásba venni, hogy ennek a szanalási alapnak a feltöltése a jelenlegi ütemmel csak évek múlva fog akkora összeget produkálni, amiből egy közepes vagy esetleg egy nagyobb méretű bank megmenthető, a helyzete konszolidálható lehet. Ezért érdemes azt megfontolni, hogy a kezdet kezdetén esetleg egy magasabb ütemű befizetést rovnunk ki a bankokra

azért, hogy a szanalási alap gyorsabban teljen, a későbbiekben pedig ezt a magasabb ütemű befizetést kisebb ütemű befizetés váltja fel. Ezt természetesen úgy kell megtenni a magyar üzleti környezet kiszámíthatósága érdekében, hogy most fektetjük le egy többéves bankszanalási alap feltöltésének minden lépését, lássák előre, hogy holnap mennyit kell befizetni, jövő évben mennyit kell befizetni, és öt év múlva mennyi lesz a befizetés. Ez jelenti a kiszámítható üzleti környezetet. A bankok mérlegfőösszege adja a befizetések nagyságát, tehát előre könnyen lehet kalkulálni a bankoknak is, illetve a szanalási hatóságként közreműködő Magyar Nemzeti Bank vezetésének is azzal, hogy mekkora összegre számíthat, és ebből milyen cselekvési terv valósítható meg.

Tehát egészében azt ajánlom az Országgyűlésnek, hogy ezt a törvényjavaslatot fogadjuk el és támogassuk, hiszen nagyon fontos jogelveket, nagyon fontos elvi változásokat tartalmaz, például azt, hogy nem közpénzekből oldjuk meg a nehéz helyzetbe került bankok konszolidálását, de azt kérem tisztelettel a kormánytól, hogy a jobbító szándékú javaslatokat, amelyeket a Jobbik tett, legyenek kedvesek megfontolni és beépíteni a későbbi kormányzati gyakorlatba.

Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim, köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője következik, aki a felszólalását ugyancsak az emelvényen mondja el. Megvárom, míg a képviselő asszony, jegyző asszony felfárad az emelvényre.

Megadom a szót, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elsősorban az európai uniós irányelveknek megfelelő nemzeti bankszanalási szabályozásról szól. Ugyanakkor nem helyes elhallgatni, hogy a szabályozás a közpénzkímélő megoldások mellett lehetővé teszi az MNB úgynevezett rosszbankkoncepciójának megvalósítását, azaz ezermilliárd forintnyi bedőlt vállalati hitel állami átvállalását Magyarország pénzügyi tartalékainak terhére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP helyesli, hogy készült végre egy törvényjavaslat, amely a bajba kerülő hitelintézetek pénzügyi helyzetének rendezését szabályozott mederbe terelné. Természetesen támogatjuk azt is, hogy újfent megerősítésre kerül a 100 ezer euró alatti bankbetétek minden körülmények között érvényes államilag garantált védelme. Egyetértünk azzal, hogy ha a jövőben az MNB komoly problémákat észlel egy hitelintézet vagy bróker cég esetében, megvizsgálja, hogy a közérdek alapján célszerű-e szanalással, vagyis nem állami pénzből való kiségetéssel elkerülni az illető intézmény bezárását.

A szanalás a bankok megsegítésének az a típusú klasszikus módja, amelynek során a jegybankok a bajba került hitelintézet szolgáltatásait és hitelállományát szabályozott keretek között megpróbálják mielőbb másik piaci szereplőnek átadni kötelezettségekkel csökkentett értéken. A bankmentésnek ez a formája az adófizetőknek nem kerül pénzébe, a rendszer működtetése érdekében a piaci szereplők fognak befizetéseket teljesíteni egy szanalási alapba. Megállapíthatjuk, hogy a szanalás a közpénzekből finanszírozott drága bankmentések alternatívája. A javaslat idáig rendben van.

A problémák akkor kezdődnek, amikor kiderül, hogy a klasszikus szanalási eszköztár nem jelent elégséges megoldást a felgyülemlett rossz hitelállomány gyors rendezéséhez. A szanalási irányelv és az előttünk lévő törvényjavaslat ugyanis lehetővé teszi egyéb pénzügyi eszközök alkalmazását is, például a hídbanki vagy rosszbanki eszközkülönítési megoldásokat. Hídbank esetében a fontos állományok egy ideiglenesen létező, köztulajdonban lévő bankba kerülnek a későbbi piaci eladásig, míg a rosszbank esetében a problémás, kétes értékű eszközöket emelik ki a nehéz helyzetbe jutott intézmény mérlegéből, hogy azt megtisztítsák és ezzel az eladását megkönnyítsék.

A magyar kormány és a Matolcsy vezette jegybank elképzelései szerint a jegybank és az állam finanszírozná a rosszbankot, nem a szanalást, amelybe a kétes hiteleket gyűjtenék össze, hogy segítsék a vállalati hitelezés fellendülését. A hírek szerint bekerülési értéken 1000 milliárd forint rosszul kihelyezett, jórészt már leírt vállalati hitelállományt több mint 400 milliárd forint összegben szándékoznak megvásárolni az akár már szeptemberben induló jegybanki program keretében. Matolcsy nyilatkozata szerint erre kényszer van. De vajon mi az a kényszer, amely azt indokolja, hogy a rossz vállalati hitelállomány költségeit az államra, az adófizetőkre terheljük? Talán az, hogy máskülönben nem élénkülne a vállalati hitelezés, vagy mert mégsem teljesít jobban a gazdaság, vagy mert a hatmilliárdos reklámtender ellenére a növekedési hitelprogram megbukott. Vagy valami más az a kényszer, amely a jegybanki tartalékok gyors elköltését indokolja.

Hogy miért elhibázott a kormány és a jegybank rosszbankkoncepciója? Először is a problémás hiteleknel a valódi érték, azok árának megállapítása rendkívül nehéz.

Például az OTP a problémás hitelállomány értékének 80 százalékára céltartalékot képzett, így akár jól is járhat, ha a rossz hiteleit az állam a könyv szerinti érték 40 százalékán átveszi.

Másodszor: nemcsak a szükséges tőke előteremtéséről van szó, hanem arról is, hogy ezektől a rossz hitelektől csak hosszú idő alatt lehet megszabadulni. Emiatt jó néhány évig le lenne kötve, semmiféle hasznot nem hajtana a rosszbank létrehozására fordított befektetés.

Harmadszor: az úgynevezett egyéb pénzügyi eszközöknek - például rosszbank, ingatlanvásárlások, rendkívüli hitel - a Matolcsy vezette jegybank általi alkalmazását vélhetően a jövőben is az átláthatatlan, kontroll nélküli döntések és folyamatok fogják jellemezni közös pénzünk és tartalékaink terhére.

(17.30)

További felvetődő probléma a jegybankok közvetlen vásárlásaival, hogy a pénzügyi piacon a jegybankok a szabályozó hatóság szerepét is betöltik, tehát olyan helyzet állhat elő, hogy a jegybank ugyanazon a piacon befektetőként és felügyelőként is jelen van. Olyan ez, mint amikor a focimeccsen a bíró egyszer csak beszáll a játékba, és néha-néha ő is elkezd paszszokat adni, gólokat lőni.

A rosszbank bizonyos tekintetben hasonlóan működne, mint a bajba jutott, hitelüket fizetni nem tudó, rászoruló családok számára segítséget nyújtó Nemzeti Eszközkezelő. De míg a rosszbankkonceptió megvalósítása során több mint 400 milliárd forintért elsősorban kereskedelmi ingatlanhiteleket, tehát irodák, plazák és hotelek finanszírozása mögötti hiteleket venne ki a bankok mérlegéből a kormány és a jegybank, addig az emelkedő jelzáloghiteltörlesztések következtében a súlyos válságba került családok megsegítésére a Nemzeti Eszközkezelő céljaira ennek töredéke, összesen 28 milliárd forint jutott az elmúlt években. Beszédese számok ezek arról, hogy mennyit ér az ember és mennyit a tőke.

Az LMP számára elfogadhatatlan, ha a rendelkezésre álló hazai forrásokból bedőlő ingatlanprojekteket vásárolnak ahelyett, hogy az önhibájukon kívül bajba jutott családokon segítenének, továbbá megtérülő, munkahelyeket teremtő zöldberuházások megvalósításához nyújtatnánk kölcsönt.

De persze mindennek megvan a maga oka: a jegybankelnök szavai szerint néhány külföldi tulajdonosú magyarországi bank felől olyan jelzéseket kaptak, hogy elhagynák az országot. Matolcsy jelzése szerint azzal, ha sikerül kitisztítani a rossz hitelek portfólióját a banki mérlegekből, akkor ígéretes új vevők jelentkezhetnek egyes magyar bankokra, vagyis a jegybank a rosszul kihelyezett vállalati hitelek átvállalásával támogatná a bankrendszer tulajdonviszonyainak megváltoztatására irányuló átfogó folyamatot. Magyarul: a jegybankunk közös adóforintjaink százmilliárdjaiból átvállalja az érdekszférájában eladandó bankok veszteségeit. Ez elfogadhatatlan.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a határozati hárszabály rendelkezése szerint az elsőként jelentkezett független képviselőnek

lenne lehetősége felszólalni, ha egyetlenegy független képviselő is itt tartózkodna az ülésteremben. Mivel nincs így, folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Mengyi Roland képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2008-ban kezdődött pénzügyi válság során a kormányok az EU-ban és azon kívül is súlyos összegeket fordítottak a közpénzekből pénzügyi ágazataik támogatására, bankjaik megmentésére, a pénzügyi stabilitás megőrzésére, a további reálgazdasági visszaesés megfékezésére és a pénzügyi stabilitás megőrzése mellett a betétesek védelme érdekében, ami esetenként az államok túlzott eladósodásához is vezetett. Azokban az esetekben pedig, amikor nem került sor bankmentésre, a fizetéseképtelenség bekövetkezése és a felszámolás elindulása a pénzügyi rendszer egészére súlyos, fertőző hatást gyakorolt.

Az előttem felszólalók kifejtették - hol jobbitó szándékkal, hol koncepciózus politikai támadások mentén -, hogy milyen eszközökkel élhet a Magyar Nemzeti Bank a szanalási eljárás során, mégis fontos hangsúlyoznunk, hogy mik azok a célok és szempontok, amelyeket nem veszíthetünk szem elől, és a jegybank a szanalási eljárás során követ, követhet.

A szanalási eljárás megindításának fontos célja az állami források, közpénzek védelme, a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitását veszélyeztető hatások kiküszöbölése, illetve megszüntetése. Szintén fontos szempont az Országos Betétbiztosítási Alap által biztosított betétesek és a Befektetővédelmi Alap által biztosított befektetések védelme, valamint a betétesek és befektetők bizalmának fenntartása a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitása tekintetében.

A szanalás csak egy szigorú, három kritériumból álló feltételrendszer teljesülése esetén indulhat el. Egyrészt a szanalás megindításához szükséges, hogy a fizetéseképtelenség bekövetkezzen vagy bekövetkezése valószínűsíthető legyen. Ezenkívül szükséges az is, hogy a fizetéseképtelenség megakadályozása a szanaláson kívül más eszközökkel ne legyen lehetséges. Továbbá feltétel, hogy a szanalás a közérdekre való tekintettel legyen szükséges. Fontos szempont, hogy a betétesek védelme érdekében a 100 ezer euró alatti betéteket a szanalási keretrendszer minden körülmények között továbbra is védi, így a kisbetéteseket nem érheti veszteség.

Úgy vélem, hogy az elmúlt időszak pénzügyi folyamatai, illetve az egyes pénzügyi intézeteknél történt események tapasztalatai arra hívják fel figyelmünket, hogy az Európai Unió többi országához hasonlóan Magyarországon is szükségessé vált az egységes szanalási rendszer megalkotása.

Kérem, az elmondott célokat, a törvényben megfogalmazott célokat ne tévesszék szem elől, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslat elfogadását.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Tukacs István képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Szívesen dicsérném azt a gyorsaságot, ami egy uniós szabályozás átültetését helyezte kilátásba a tervezettel, szívesen dicsérném akkor, ha ez mindig és minden esetben így lenne. Ugyanakkor azt tapasztalom, hogy míg egyik oldalról egy gyors szabályozási tervezet van előttünk, más esetekben a kormányzat vagy a kormányzó koalíció nem ilyen gyors, és nem feltétlenül méltányolja az uniós alapelveket. Ezért tehát azt szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy a jövőben próbálják meg ezt máskor, minden esetben megtenni.

A második megjegyzésem: természetesen vitán felül áll az, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitását őrizni kell, ez nem lehet kérdés. Ugyanakkor a megőrzés nemcsak az előttünk fekvő tervezet feladata, hanem minden olyan kormányzati intézkedése, ami az utóbbi időben ezt nem szolgálta. És most nagyon szépen kérem, ne legyen olyan képviselőjük, aki itt a „bankok oldalán állok”, „nem a bankok oldalán állok” nagyon szakállas szöveget nyomja, a helyzet ugyanis az, hogy ha egyik esetben, jelen esetben a kormányzat úgy gondolja, hogy ez a stabilitás fontos, akkor ezt ne tegye kockára más esetben sem.

A harmadik ilyen tétel: akkor, amikor a bankok szóba kerülnek, önök kétfélet beszélnek, kétfélet mondanak, kétfélet cselekszenek. Akkor, amikor az LMP vezérszónoka igen pontosan vázolta azt a képet, hogy mi a helyzet azzal a félelemmel, ami úgy szól, hogy a bankok helyezték kilátásba kivonulásukat, az önök, egyébként törvényalkotásban felkent képviselője a nyilvánosságban azt kommunikálja, hogy ez a tervezet lesz az, amely kvázi bünteti ezeket a bankokat, és megakadályozza, hogy közpénzeket felhasználva, terhek hátrahagyásával vonuljanak ki. Ez azonban nem igaz, nem erről szól maga a tervezet, és nem erről szól maga az uniós irányelv sem.

Azt gondolom ugyanis, hogy bár az Unió jelentősen késlekedett a válság óta ebben a tekintetben, hogy a tagállamainak javaslatot tegyen a szabályozásra - és ezt a jelentős késlekedést sem menti semmi -, ugyanakkor mégiscsak azt kell mondanom, hogy a tervezettől függetlenül a kormányzat másféle irányokba látszik haladni. És ez nemcsak a kommunikációt jelenti, hogy mire használja fel az általános bankellenes hangulatot, hanem azt is, hogy mi a valóságos szándéka, mondjuk, a Matolcsy-féle rosszbankkonceptiójával, amiről szintén nem szólnék.

Végül hadd hánytorgassam fel önöknek rövid hozzászólásommal a Takarékbank és a takarékszö-

vetkezetek ügyét, muszáj erről beszélni. Nemcsak azért, mert önök akkor, amikor most azt mondják, hogy az előttünk fekvő és a bankokat kvázi kockázat-közösségé formáló tervezetet tesznek le, a takarékszövetkezetek és a Takarékbank esetében totálisan a másik irányba mentek.

(17.40)

Nem vették figyelembe azt, hogy a tagszövetkezetek egyébként már azon az úton vannak, hogy ezt a kockázatközösséget létrehozzák, nem vették figyelembe azt, hogy erre a saját eszközeiket szánják rá és nem pedig az adófizetőkét. Semmi nem volt szent, hiszen ezt a szektort, ami nem jelentékeny része a pénzügyi közvetítőrendszernek, le kellett nyúltni, államosítani, majd továbbadni egy privatizációs folyamatban, egy máig is egyébként vitatott, de vitathatatlanul a kormány érdekkörébe szerveződő társaságnak.

Azt gondolom tehát, hogy következetességet is elvárhatunk. Tehát akkor, amikor azt mondjuk, hogy a tervezet és az uniós iránymutatáshoz való alkalmazkodás a jó irány, akkor azt is mondjuk, hogy a kormányzatnak következetesnek kell lennie az összes ilyen típusú intézkedésében, és változatlanul nem fogjuk elfogadni soha azt a fajta megoldási módot, amely egy pénzügyi közvetítőrendszer jelentős részét fogja, viszi, majd adja tovább.

Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Orbán Gábor államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Orbán Gábor jelzésére:)* Most nem kíván. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására kedden 16 óráig van lehetőség.

17 óra 41 perc, soron következik **az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Bánki Erik és Riz Gábor fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/264. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Gazdasági bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben, aki felszólalását a képviselői helyén mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Kép-

viselőtársaim! Tekintettel arra, hogy jelentős csúszásban van a mai vita, ezért igyekszem képviselőtársaim elfoglaltságára figyelemmel rövidre fogni a felvezetőmet.

Egy nagyon fontos törvényjavaslatról tárgyalunk ma a tisztelt Ház előtt. Nagyon örülök annak, hogy úgy tudtuk még napirendre venni, hogy a Ház július 4-éig normális ügymenetben el is tudja fogadni. Azért nagyon fontos ez, mert számos magyar családnak nyújt nagyon komoly segítséget, olyan családoknak, akik az eddigi kedvezményrendszerből ugyan tudtak részesülni, de van egy olyan kedvezménykategória, egy olyan kör, ami eddig számukra nem volt elérhető. A kormány és a Fidesz-KDNP frakciószövetsége 2010 óta számos olyan törvényjavaslatot terjesztett a tisztelt Ház elé és fogadott el a parlament, amelynek köszönhetően különböző mentőcsomagok kerültek elfogadásra, és nyíltak meg a magyar családok számára, megmentve őket abból az adósságcspadából, amelybe a korábbi Gyurcsány- és Bajnai-kormányok felelőtlen gazdálkodása és felelőtlen irányítása vezette. Hiszen számtalan magyar család került abba a nehéz helyzetbe, hogy az általuk egyébként kormányzati ösztökélésre is felvett devizahitelek árfolyamkockázata olyan mértékben teljesült, amire egyikük sem számított, sem a bankok nem hívták fel annak idején a figyelmüket rá, sem ők maguk állampolgárként nem gondolták, milyen kockázatot vállalnak. Egy dolog lebegett a szemük előtt, hogy egy viszonylag olcsó, a forinthitel akkori kamataihoz képest annál jóval kedvezőbb hitellehetőséget fognak felvenni. Ennek sajnos nagyon súlyos következményei lettek.

Hogy néhány dolgot említsek az elmúlt időszak családmentő csomagjaiból, az egyik az otthonvédelmi program, amelynek keretében eddig több mint 500 ezer család jutott valamilyen formában segítséghez: 170 ezren tudtak élni a végtörlesztés lehetőségével, ami egy óriási dolog, több mint 165 ezren jelentkeztek eddig az árfolyamgátba, közel 7500-an ajánlották fel ingatlanjukat a Nemzeti Eszközkezelőnek, ezáltal megszabadulhattak egy olyan nyomástól, amely gyakorlatilag az ingatlanjuk elvesztését is eredményezhette volna, és arról se feledkezzünk meg, hogy 150 ezer családnak nyújt a mai napig érdemi védelmet a kilakoltatási moratórium, amelyet szintén a nemzeti együttműködés kormánya javaslatára fogadtunk el.

A devizahitelek által érintett családok helyzetének javítása érdekében került kialakításra az adómentes munkáltatói lakáscélú támogatás lehetősége is. Ennek értelmében a cégek 5 millió forintig adó- és járulékmentesen támogathatják dolgozóik lakáshiteltörlesztését, illetve lakásvásárlását. Éppen talán a jelenleg előttünk fekvő törvényjavaslatnak ez az egyik legfontosabb pontja, hogy ezt a lehetőséget, amely eddig csak azon családok számára volt elérhető, akik pénzintézetektől vettek fel lakáscélú hiteletet, ezt a törvényjavaslat most kiterjeszti azon családok számára is, akik pénzügyi vállalkozásokon keresztül jutottak lakáshitelekhez, illetve pénzügyi vállalkozásokon keresztül vettek fel olyan hiteletet, amelyekből lakásukat megvásárolták. A jelen javaslat pontosítja az adómentes munkáltatói lakáscélú támogatás biztosításának körülményeit, és azt gondolom, ezzel is hozzájárul ahhoz, hogy a korábban említett 500 ezer család fölött újabb családok juthassanak olyan támogatáshoz, amely enyhíti számukra a lakáshitelek törlesztőrészeit.

Egy másik módosítás szintén egy nagyon fontos problémára kínál megoldási lehetőséget. Számos esetben előfordul ugyanis, hogy a lakáscélú hitel felhasználásával megszerzett lakás már nincs is a munkavállaló tulajdonában - például elvesztette, mert elárverezték azt -, de a szerzéssel kapcsolatos hitel törlesztése még mindig őt, azt a magánszemélyt terheli, aki a hitelt korábban felvette. A javaslat a lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok kiegészítésével biztosítja számukra, hogy az ilyen hitel törlesztéséhez, visszafizetéséhez adott lakáscélú munkáltatói támogatás is adómentes lehessen. Tehát ezeknek a családoknak is egy érdemi lehetőséget kínál arra, hogy abból a bajból, amelybe jutottak, valamilyen módon szabadulni tudjanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egy nagyon fontos dolog, amely a javaslatcsomaghoz kapcsolódik, az pedig a visszamenőleges hatály, hiszen azt szeretnénk elérni, és azért is jelöltük meg 2014. január 1-jét mint életbelépési dátumot, hogy visszamenőlegesen már az egész év távlatában tudjanak élni ezzel a kiterjesztéssel, azzal a kibővítéssel, és le tudják hívni ezt a támogatási lehetőséget.

A jelen javaslat az acélipar területén tapasztalható adócsalások visszaszorítása érdekében fordított adózást vezet be a csalással leginkább érintett termékekre. Erről tehát a törvényjavaslatot benyújtó képviselőtársam, Riz Gábor fog érdemben beszélni önöknek.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr, Képviselőtársaim! Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosítását a jogértelmezés, jogalkalmazás egyszerűsítése, illetve a jogszabályok közötti belső összhang megeremltése célozza. Szerettük volna elérni azt ezzel a javaslattal, hogy a magyar családok és vállalkozások életét megkönnyítő módosítások még nagyobb körre kerüljenek kiterjesztésre, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az általunk benyújtott törvényjavaslatot támogathatják szíveskedjenek.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e a kormány nevében felszólalni.

Igen, megadom a szót. Parancsoljon, 30 perces időkeret áll a rendelkezésére.

Parancsoljon, államtitkár úr!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm Bánki Erik képviselő úrnak a tisztázó megjegyzéseket, ehhez a kormány álláspontját szeretném ismertetni, kicsit kitérve azokra a talán technikai részletekre, amelyek nem hangzottak el.

Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/264. számú törvényjavaslat célja azon túl, amit a képviselő úr már elmondott, valóban a jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése is, a jogszabályok közötti belső összhang - ez elhangzott -, az adócsalás elleni fellépés erősítése, a jogalkalmazás egyértelműbbé tétele. Egymással összefüggő problémahalmazt kezel ez az előterjesztés, úgy látjuk, hét törvény módosítása révén.

Tisztelt Képviselők! A kormány támogatja a személyi jövedelemadót érintő javaslatokat. Egyetértünk azzal, hogy elfogadásukkal a lakáscélú munkáltatói támogatást igénybe vevők köre tovább bővüljön. A javaslat szerint adómentes lesz a pénzügyi vállalkozásoktól felvett hitel törlesztése, visszafizetése.

(17.50)

Továbbá adható lesz a támogatás olyankor is, amikor a hitel felhasználásával megvásárolt ingatlan már nincs a munkavállaló birtokában.

Az is kedvező változás, úgy gondolom, hogy az egyéni vállalkozó is elszámolhatja költségként a munkavállalójának adott lakáscélú támogatást.

Ami a társaságiadó-törvényt illeti, itt elsősorban az uniós előírásoknak való megfelelést szolgáló, illetve jogtechnikai jellegű rendelkezéseket tartalmazza ez a javaslat. Például gondoskodik arról, hogy amennyiben jogszabályi előírás alapján ingyenesen kell az állam vagy az önkormányzat részére átadni egy eszközt, akkor az a juttatás ne képezzen társaságiadó-alapot.

Egy másik jogharmonizációs kötelezettségünket is rendez a törvényjavaslat, a szolgáltatások teljesítési helyét szabályozó uniós irányelvre gondolok. Ezeknek a szabályoknak az átültetésével tovább erősödik az áfa fogyasztási adó jellege, és megszűnik az a lehetőség, hogy a különböző szolgáltatások nyújtói kihasználják az egyes tagállamok által biztosított alacsonyabb adókulcsokat.

A cél többek között, ahogy elmondtam, illetve képviselő úr elmondta, a gazdaság fehéritése, az adócsalásokkal szembeni hatékonyabb fellépés. Az áfacsalással szembeni fellépés akkor lesz hatékony, ha egymást erősítő hatását tudja kifejteni több intézkedés. Az egyik javasolt intézkedés az egyes vas- és acélipari termékekre vonatkozik, támogatjuk szintén ebben a termékkörben a fordított áfaszabályozás bevezetését.

Szerencsejáték-területen is elvarr néhány szálát ez a törvényjavaslat. Az új Ptk. szabályaival való

összhang megteremtése érdekében pontosítja a nyereményigénylés, illetve -átvétel szabályait. Ez a megoldás a játékosok és a szervezők számára is egyértelmű és könnyen teljesíthető, ezért támogatható.

Hasonlóképpen támogatható vagy támogatandó a javaslat nemzetközi együttműködésben szervezett szerencsejátékot érintő része, ami a Szerencsejáték Zrt. részvétele esetén lehetőséget biztosít arra, hogy a nemzetközi játékszabályok javára térjünk el a hazai nyereményfelhasználási szabályoktól.

Van még ennek a csomagnak egy olyan eleme, ami a kollektív befektetési formákról és kezelőikről szóló törvényt módosítja. Ez nem is egy elem, hanem egészen pontosan kettő. Egyrészt biztosítja a kockázati tőkealap-kezelői szektor részére a versenyképes jogszabályi környezetet, másrészt megkönnyíti a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvény alkalmazását azzal, hogy egyszerűsíti a 2014. október 1-jével hatályba lépő ingyenes készpénzfelvételhez kapcsolódó nyilatkozatok nyilvántartási szabályait. Szeretném a képviselőket emlékeztetni arra, hogy az utóbbi néhány évben a kockázati tőke, illetve a magántőke elfogadott és hatékony finanszírozási megoldássá vált a magyar vállalatok körében, fontos ezért, hogy versenyképes jogszabályi környezetünk legyen. Támogatjuk ezeket a változtatásokat.

A másik, kollektív befektetési formákról szóló törvényt érintő módosítás, hogy beillesztették a pénzforgalmi törvénybe 2014. október 1-jei hatállyal az ingyenes készpénzfelvétel lehetőségét biztosító nyilatkozatok központi nyilvántartására vonatkozó rendelkezéseket, ennek a finomhangolására tesz javaslatot ez a mostani törvényjavaslat. Szintén támogatjuk.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselői felszólalások következnek, első körben a vezérszónoki felszólalások. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Witzmann Mihály képviselő úr, megadom a szót. 15-15 perces időkeret áll az egyes vezérszónokok rendelkezésére.

Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/264. számú törvényjavaslat több jogszabály esetében is változtatásokat javasol, ahogy az előbb már ezt hallottuk az előttem szólóktól, az előterjesztőtől, illetőleg a kormány képviselőjétől is. Próbálok olyan lényeges momentumokra rávilágítani, ami talán még nem lett annyira részletesen kifejtve.

A változtatásokkal kapcsolatban egyfelől pontosítani kívánja az adómentes munkáltatói lakáscélú

támogatás biztosításának körülményeit, továbbá kiegészíteni szándékozik azon esetek körét, amikor nem kell kamatjövédelmet megállapítani a kollektív befektetési értékpapírokat érintő ügyletek esetében.

A vissza nem térítendő támogatás adómentességének alapvetően négy fontos feltétele van. Az egyik a lakás méretére vonatkozik, illetve a szobaszámra, mely szerint nem haladhatja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I.31.) kormányrendelet szerint megállapítható méltányolható lakásigényt. Az ezen a jogcímen adott támogatás nem haladhatja meg a vételár vagy a teljes építési költség, vagy adott esetben a korszerűsítés költségének 30 százalékát, de a folyósítás évét megelőző négy esztendőben ilyenként folyósított összegekkel együtt legfeljebb - ahogy Bánki Erik képviselőtársam előterjesztőként már említette - 5 millió forintot, akkor sem, ha több munkáltató is biztosított egymást követően ilyen célra már támogatást a munkavállaló számára. További feltétel továbbá, hogy a munkáltató a támogatást hitelintézet vagy a Kincstár útján, annak igazolása alapján nyújtsa, illetőleg csak így nyújthatja. Tehát egyértelmű igazolásról, elszámolásról kell hogy legyen szó. A támogatás nyújtása természetesen a vonatkozó miniszteri rendeletben meghatározott feltételek és eljárás szerint kell hogy történjen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel lakáscélú hitelt nemcsak hitelintézetek, hanem az előbb említettem és hallhattuk, hogy pénzügyi vállalkozások is folyósítottak eddig, illetőleg folyósítanak mind a mai napig, ezért az egyenlő helyzetben lévő hiteladósok egyenlő elbánásban történő részesítése érdekében indokolt, hogy a nem hitelintézet által folyósított hitelek visszafizetéséhez, illetőleg törlesztéséhez adott munkáltatói támogatás is adómentes kategóriába kerüljön.

Az előbb az előterjesztő részéről már hallhattuk az elárverezés tényét, hiszen nagyon sok esetben sajnos még ma is előfordul, hogy a lakáscélú hitel felhasználásával megszerzett lakás már nincs a munkavállaló tulajdonában, pontosan az elárverezés ténye miatt, de a szerzéssel kapcsolatos hitel törlesztése még mindig terheli a magánszemélyt. Ez a javaslat pontosan azt célozza, hogy a lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok kiegészítésével biztosítani kívánja, hogy az ilyen törlesztéshez, visszafizetéshez adott lakáscélú munkáltatói támogatás is adómentessé válhasson.

Az előterjesztett javaslat úgy módosítja a jelenleg hatályos szabályozást, hogy az egyéni vállalkozó is, bármely társas vállalkozási formában működő vállalkozáshoz hasonlóan, elszámolhassa költségként, ha a munkavállalójának vissza nem térítendő lakáscélú támogatást nyújtott.

És még egy fontos dolog van, ami szintén óriási segítséget jelent a háztartásoknak, a családoknak: az előterjesztés értelmében a kedvező szabályokat 2014. január 1-jétől visszamenőlegesen lehet alkalmazni, ha azok úgy a magánszemély számára kedvezőbbek.

Továbbá a törvényjavaslat, mivel több módosítást tartalmaz, az szja-törvény módosítását is javasolja. Ezzel a módosítással bővíteni lehetne azon esetek körét, amikor nem kell kamatjövédelmet megállapítani a kollektív befektetési értékpapírokat érintő ügyeknél.

Az áfatörvényben is változást eszközöl, illetve kíván eszközölni, hiszen az áfatörvényben 2014. július 1-jétől módosulna az időszakos elszámolási ügyletek utáni adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja. A tervezett módosítás a cégeknél, vállalkozásoknál a számlázási rendszerek jelentős átalakítását igényelné, valamint likviditási problémákat is felvetne, pontosan ezért megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében a módosítás azt javasolja, hogy ezt a rendelkezést, a rendelkezés hatálybalépésének időbeli kitolását tegye meg a törvényt módosítva.

Ezen túlmenően, ahogy szó volt már róla, jogharmonizációs kötelezettségeknek is eleget kíván tenni, hiszen a 2008/8/EK. tanácsi irányelv végső ütemeként hatályba lépő rendelkezéseinek átültetését próbálja meg eszközölni.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ennek értelmében megvalósulhat, hogy a nem adóalany részére nyújtott műsorszolgáltatási, elektronikus és távközlési szolgáltatások fogyasztás helye szerinti államban történő adóztatására lehetőség nyílik. Ezzel párhuzamosan, az adminisztratív terhek könnyítése érdekében pedig egy újítás, egy úgynevezett egyablakos rendszer, egyablakos ügyintézés veheti kezdetét, amelynek létrehozásával lehetővé válik az is, hogy a határon átnyúlóan nyújtott ezen szolgáltatások után az adóalany az adófizetési kötelezettségét a letelepedése szerinti tagállamban teljesíthesse.

(18.00)

Az acélipar területén foganatosítani kívánt változtatásokról a későbbiekben Riz Gábor képviselőtársam kíván szólni. Gyakorlatilag itt a fordított áfa bevezetéséről beszélhetünk, elsősorban a csalással leginkább érintett termékekre. Ezt az előterjesztés egy lista formájában tartalmazza is, de nem kívánom elvenni a szót képviselőtársam elől, majd ő nyilván ezeket a kritériumokat fel fogja sorolni részletesen.

A szerencsejátékok tekintetében is kitér a törvény módosítása, hiszen a szerencsejátékot érintő módosítások a Ptk.-val való összhang megeremtését is célozzák egyben. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a nyeremények igénylésére és átvételére szolgáló határidő jogvesztő jellegű. Nevezetesen itt arról van

szó, hogy a játékosnak a nyereség iránti igényét 90 napos jogvesztő határidőn belül be kell jelentenie, illetve a nyereséget a játékosnak 30 napos jogvesztő határidőn belül ki is kell adni.

Azt hiszem, hogy végezetül még két fontos dologra érdemes felhívni a figyelmet ezzel a vegyes csomaggal, amely összességében több törvény módosítását is javasolja. Tartalmazza még a taotörvény módosítását, illetőleg a pénzügyi tranzakciós illeték tekintetében is változtatásokat eszközöl.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása arról gondoskodik, hogy kedvezményezett részesedéscsere esetében a nem realizált árfolyamnyereség halasztott kedvezményével csak a kedvezményezett részesedéscsere keretében megszerzett részesedés kivételekor kelljen elszámolni.

A taotörvény javaslat szerinti módosítása továbbá arról is gondoskodik, hogy ne kelljen alkalmazni a kapcsolt vállalkozások között alkalmazott árakra vonatkozó rendelkezéseket azonban az esetekben, amikor egy adózó a vele kapcsolt vállalkozási viszonyban lévő állam vagy önkormányzat részére a jogszabályi előírásoknak egyébként megfelelően, ingyenesen ad át eszközöket. Továbbá az előadóművészeti szervezetek támogatásának adókedvezménye esetében 2014-től alkalmazandó kiegészítő támogatás bevezetése kapcsán a rendeleti szintű szabályok kidolgozására vonatkozó felhatalmazó rendelkezés jogtechnikai jellegű pontosításáról is gondoskodik.

A pénzügyi tranzakciós illeték tekintetében a javaslat pontosítja, hogy a pénzváltóknak akkor is tranzakciós illetéket kell fizetniük, ha az ügyfél forintot vált valuta ellenében. A szövegponosítás révén így egyértelművé válik az, hogy az ilyen ügylet a Pti.-törvény alkalmazásában eladásnak minősül, és nem valutavételnek.

Nagyjából ezek voltak azok az összefoglaló körülmények, illetőleg esetek, amelyek ebben a törvénymódosító javaslatban szerepelnek. Azt gondolom, hogy az általam felvázoltak - illetőleg röviden megpróbáltam összefoglalni ezeket a módosításokat - nemcsak a jogalkalmazás egyszerűsítését szolgálják, nemcsak a jogértelmezés egyszerűsítését szolgálják, hanem azt hiszem, hogy az ésszerűség és a célszerűség elvét is követik, plusz belső jogharmonizációs célokat is követnek, de mindenekelőtt, mindennél fontosabb, hogy egy újabb komoly támogatás és segítség nemcsak a családok, a háztartások, hanem a vállalkozások számára is.

Ezért tisztelettel kérem a tisztelt Országgyűléstől a javaslat támogatását és a javaslatról szóló általános vita konstruktív lefolytatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Burány László képviselő úrnak, az MSZP

részéről. *(Dr. Józsa István: Nem jó a név! - Jelzésre:)* Sándor. Elnézést, bocsánat.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök, hogy megismertük egymást. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az egyik kérdés, ami megfogalmazódott bennem a törvényjavaslat elolvasását követően és a benyújtás körülményeit követően, az, hogy a kormánynak vajon hány avatárja van. Tán azért is, mert nemrég újra megnéztem ezt a remek filmet. Talán ismert, hogy a hindu mitológiából származik az „avatára” szó, eredetileg például Visnu isten megtestesülését jelentette, és azokra az esetekre is használja azóta is a szleng, amikor valami alászáll az égből és egy konkrét testet öltve jelenik meg.

Mondhatnám, ha a kormány avatárjairól beszélek, hogy amikor a kormány alászáll mintegy az Országgyűlésbe - ha fennkölt szavakat akarok használni -, akkor különböző avatárokat használ ehhez, és képviselőkön keresztül, mintegy avatárokon keresztül nyújtja be a szándékát. Ezzel egyáltalán nem becülöm le képviselőtársaimat, mert tudom, hogy kiváló képességű emberekről van szó, de a jelenség akkor is szemet szúr.

Az „avatár” kifejezést persze kevésbé fennkölt dolgokra is használják. Például az internetes szlengben avatárnak nevezik, ha valaki akár a saját fényképpel, akár egy talált fényképpel szól hozzá különböző fórumokon, akár közösségi portálokon. Ismert az a jelenség, amikor egyetlen felhasználónak több ilyen avatárja is van, és akkor jól szét lehet trollkodni egy-egy bejegyzést az interneten.

Ha kevésbé fennkölt kifejezést szeretnék használni erre a jelenségre, aminek most tanúi vagyunk, akkor azt mondanám, hogy a kormány különböző avatárok képében próbálja szét trollkodni az Országgyűlés ülését, miközben sokkal egyértelműbb lenne az a helyzet, ha a saját szándékait nem megtestesüléseken keresztül, saját nevében nyújtaná be a tisztelt Háznak. Minden lehetőség fennáll erre, hiszen nem csak kiválóan felkészült képviselők ülnek a padosorok között; nyilván kiválóan felkészült miniszterek és államtitkárok, bár nem minden esetben vagyok erről meggyőződve, de legyünk engedékenyek, kiválóan felkészült miniszterek és államtitkárok dolgoznak a kormányban, akár hivatalosan ők is benyújthatnák a törvényjavaslatot.

De nem ez történik nem egy esetben. Sorozatban látjuk, hogy a kormány valami miatt ódzkodik attól, hogy a saját nevében tegyen javaslatokat, és egész bonyolult, számos törvényt módosító csomagokat, parlamenti szlengben salátatörvényeket mások nevében nyújtat be az Országgyűlésnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez még akkor is aggályos jelenség, ha egyébként a törvényjavaslat tartalmával akár több vonatkozásban egyet is érthet az ember. Jelen esetben is erről van szó. A törvényjavaslat számos pontja valós problémákat kezel, valós

problémákat jó módszerrel próbál orvosolni, s ezekkel a törekvésekkel részben egyet is lehet érteni - megjegyzem, nem minden esetben. Van a törvényjavaslatnak akár aggályosnak is tekinthető pontja.

Szóba került már a társasági adóról szóló törvény módosítása. Én is ezzel szeretnék egy picit foglalkozni. A társasági adóról szóló törvény jelenleg hatályos szövege előírja, hogy ha egy vállalkozásnak kapcsolt vállalkozásai vannak - mondjuk, leányvállalata van -, akkor az egymás közötti elszámolást kötelezően piaci áron kell nyilvántartani a könyvelésekben, kiküszöbölendő különböző könyvelési trükköket, amivel akár nyereséget lehet eltüntetni, át lehet vinni veszteségeket egy majd később megszüntetendő cégbe, vagy nemzetközi vállalkozások esetében ezekkel a trükkökkel lehet pénzt egyik országból a másikba átcsoportosítani, egyáltalán trükközni azzal, hogy egy vállalatcsoporton belül a különböző eredmények vagy veszteségek hol jelenjenek meg, az éppen adózás szempontjából legkedvezőbb esetet optimalizálva.

Ennek kiküszöbölésére a jelenleg hatályos törvény azt mondja ki, hogy bizony minden ehhez hasonló esetben a visszaélések elkerülése érdekében a piaci értéket kell feltüntetni, és bizony erre számos törvényi szabályozás is szolgál, hogy ezt szigorúan be lehessen tartani. Nem egy esetben adóhatósági vizsgálatok pontosan azt próbálják felderíteni, hogy ezek a könyvelések adott esetben pontosak-e, vagy esetleg adóelkerülés formájában meghamisított adatok szerepelnek, a tényleges piaci értéktől eltérő adatok szerepelnek a könyvelésben.

Ezt a szigorú szabályozást kívánja most ez a törvényjavaslat feloldani bizonyos esetekben. Azt mondja a törvényjavaslat, hogy ezt a szigorú rendelkezést, nevezetesen, hogy piaci értéket kell a könyvelésekben alkalmazni, nem kell a jövőben kötelezően alkalmazni azokban az esetekben, ha az adott vállalkozás, leányvállalat, tehát a vállalkozáscsoport valamelyik eleme az államnak ad át valamilyen szolgáltatást, beruházást, vagyontárgyat.

A törvényjavaslatnak ezen pontja megítélésem szerint aggályos. Kiskaput teremt, ami rossz esetben akár korrupciót is jelenthet. A jövőben ugyanis, ha ezt a törvényt az Országgyűlés ebben a formájában fogadja el, egy vállalkozás, ha úgymond szívességet tesz egy önkormányzatnak, akkor ennek tényleges piaci értékét a könyvelésben nem kell feltüntetni.

(18.10)

Nyilván ismert képviselőtársaim előtt az a széles körben alkalmazott gyakorlat, hogy különböző cégek, amelyek egy önkormányzat közigazgatási területén valamilyen vállalkozást szeretnének létrehozni, valamilyen beruházást szeretnének eszközölni, nem

egy esetben annak érdekében, hogy a helyi képviselő-testület ezt a beruházást támogathassa valamilyen önkormányzati jogszabály módosításával, közcélú felajánlásokat tesznek. Ezzel önmagában így nincs is semmi baj, közcélú felajánlásként, mondjuk, egy cég, a beruházás kiegészítő elemeként felújít egy parkot, felújít egy közteret, urambocsá, épít egy tornatermet, és más, ehhez hasonló szívességet tesz az önkormányzatnak, és az önkormányzatnak ez nem kerül pénzébe, az adott vállalkozásnak kerül pénzébe. Eddig ezekben az ügyekben tisztán láthattunk, bármennyibe is került ez a közcélú felajánlás, a pontos piaci értéke a könyvelésekben követhető volt.

A jövőben ez válik bizonytalanná. Ez válik bizonytalanná, és azt, hogy egy beruházás egy adott önkormányzat közigazgatási területén igényelt-e olyan önkormányzati támogatást, ami adott esetben kimerítheti a hűtlen kezelés vádját, sokkal nehezebb lesz tetten érni vagy kimutatni. Ezt a kiskaput, tisztelt képviselőtársaim, nem érdemes megnyitni. Messzire vezetne, attól tartok, hogy beláthatatlan következményei lennének.

Ezért igazából két kérésem lenne a kormányhoz. Az egyik, hogy miközben a javaslat számos pontjával egyetértünk, a jövőben legyen kedves saját javaslatait saját neve alatt bejelenteni és benyújtani az Országgyűlésnek. A másik: ebben a konkrét kérdésben pedig azt kérem, hogy az előterjesztők, bocsánat a kifejezésért, az avatárok a törvényjavaslatnak ezt a pontját vonják vissza, ne nyissák meg ezt a kiskaput, mert beláthatatlan következményei lennének.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportjából.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előtttem fekszik egy idézet, annyit tesz: nekem mindenki arab, még azok a kékek az Avatarban, azok is arabok. Körülbelül hasonló volt az előző megnyilvánulás, miszerint amit látunk magunk előtt, az minden rossz, pusztán azért, mert egy saláta részét képezi.

Én alapvetően nem szeretem az ilyen típusú salátákat, de számomra nem mindenki arab, tehát tudok disztingválni a magyar állampolgár számára kiváló, a magyar állampolgár számára elfogadható és akár magyar vállalkozásokat is előnyös helyzetbe hozó salátarészek között, és azok között, amelyek bizony valóban aggályosak.

De a leginkább zavaró talán az az előterjesztői felvezetés volt, ami az úgynevezett adósmenést, úgynevezett otthonmentést illette, és amelynek tárgykörében elhangzott az, hogy itt nagyon sokan pusztán egy olcsó hitellehetőségként tekintettek az úgynevezett devizaalapú hitelekre, és elhangzott az a családmentő, otthonmentő csomag is, amelynek értelmében itt felsorolta az előterjesztő, hogy hány

tízezer, hány százezer családot véltek megsegíteni. Ezzel szemben a valóság az, hogy sajnálatos módon még mindig több mint 350 ezer olyan szerződésről, a mögöttük álló családokról és családtagokról tudunk, akik semmilyen mentőcsomagot és semmilyen segítő formát nem tudtak igénybe venni. Nagyon örültünk volna, ha a Kúria döntése után most, ebben az utolsó két hétben egy őket megsegítő, akár salátáról vagy törvényjavaslati csomagról tárgyalhatnánk. Sajnálatos módon be kell érünk azzal, ami előttünk van, de azért ne becsüljük le bizonyos pontjait.

Tehát ha itt arról beszélünk, hogy pontosíthatjuk az adómentes munkáltatói lakáscélú támogatás biztosításának a körülményeit, akkor azt mondom, hogy erről lehet tárgyalni, erről érdemes vitatkozni, ennek csak a körülményeit érdemes adott esetben pontosítani, és igen, el kell érni, hogy ezek a kedvezményes formák, ha már a kormányzat nem cselekszik magától, ha már az előző négy év és ez a plusz pár hónap is kevés volt egy teljes körű megoldásra, legalább más számára tegye lehetővé, hogy segíthessen ugyanezen a területen.

Ugyanakkor egy sokkal értékesebb javaslatnak tartom azt, amit az acélipar területén megfogalmaznak ezen előterjesztésben, és nem azért, mert az acélipar volumene olyan hatalmas lenne Magyarországon. Nem is azért, mert a magyar GDP-t vagy a magyar gazdaságot ez fogja fölemelni, kiemelni, hanem éppen a szimbolikus ereje miatt, hogy nem az első területen, és végre felismerve nemcsak a Jobbik szavát, de az idők szavát is végiggondolják azt, hogy bizony a fordított adózás bevezetése nemcsak áldásos hatásokkal járhat, de a környező országok viszonyait figyelembe véve egyes területeken egyenesen kötelező feladat.

Hiszen mit tudunk ezáltal elérni? Ha el tudjuk érni azt, hogy kiküszöböljük a csak nettón történő beszerzést külföldről, ezzel együtt azt is, hogy az áfa be nem vallása révén komoly veszteségek érik az országot, akkor védjük a hazai piacot, védjük a hazai munkahelyeket. De azon egyszerű módszerrel élve, ha nagyon sok további ágazatban, tehát mondjuk, minden olyan ágazatban bevezetnénk ugyanezt, ahol egy kamionnyi áru megfordul, ahol már egy kamiont meg lehet tölteni hazai gyártású áruval, akkor rájöhethetnénk arra, hogy ahelyett, hogy a NAV-nak végig kellene követni az egész láncot, és megtalálni azt, hogy hol tűnik el az áfa vagy hol marad el a befizetése, sokkal egyszerűbb lenne a lánc utolsó tagjával tárgyalni e tekintetben. És igen, való igaz, hogy bizonyos piaci szegmensekben ez okozhatja az árak emelkedését, okozhat néminemű drágulást, ezt a piactisztítás következményeként kell hogy kezeljük, és a hosszú távú hozadéka sokkal nagyobb, mint az az átmeneti, adott esetben pár százalékos drágulás, amit sajnálatos módon tényleg el kell szenvedni piaci szereplőknek.

De azt kell lássuk, hogy amikor a bizonyos, itthon megtermelt áru mennyisége már eléri azt, hogy

egy kamionra pakolva érdemes ide-oda utaztatni, akkor bizonyos áruszegmensek esetében a közúti forgalom, kamionos szállítványozásnak akár a 40, de szélsőséges esetben az 50 százalékát is kiteheti csak az a család módon mozgatott árumennyiség, ami után a különböző, adó típusú machinációk felmerülnek, és való igaz, ezeket kezelni kell. Ajánlom tehát a kormányzat figyelmébe, hogy ne ezen az egy területen és ne csak ezen a szűk területen avatkozzon be, ráadásul lejárati határidővel.

Értem én, hogy az ukrán helyzet és egyéb, speciális válságócok vagy az ottani vámtételek megszüntetése, esetleg változása most cselekvési kényszerrel idéző elő főleg a tekintetben, hogy a szomszédos országok közül kettőben teljeskörűen már fennáll a fordított áfa bevezetett lehetősége, sőt kötelezővé, de azt látnunk kell, hogy Magyarországon a teljes mezőgazdasági szegmens tekintetében nagyon-nagyon nagy hozadéka lenne annak, ha valóban csak a lánc utolsó tagját kellene keresni, felhajtani, és igen, van ebben hozzáadott érték, és van ebben tartalék. Még egyszer mondom: szakértőink ismernek olyan áruszegmenst és piaci szegmenst, ahol 40 százalékra vagy annál magasabbra tehető az ilyen család módon utaztatott árumennyiség volumene a teljes szállítványozási kereten belül.

Tehát ha hátrányokról beszélünk, akkor értelemszerűen az áremelkedést említhetjük meg, de azt is el kell mondanunk, hogy a piacvédelem hosszú távú hozadéka sokkal nagyobb, sokkal kiszámíthatóbb, mint az, amit most látunk, hogy bizony százmilliárdos nagyságrendben csalják el, síbolják el az áfabefizetést Magyarországon. A magyar nemzetgazdaságot pótolhatatlan károk érik emiatt.

Ha valamivel kötözködni kéne ezen saláta tekintetében, akkor, mondjuk, a tranzakciós illeték tulajdonképpeni leírasi módosítása lehetne egy olyan pont, ahol vitatkozhatnánk, hogy egy teherkiterjesztésről van szó, egy olyan indokolatlan teherkiterjesztésről, ami nem biztos, hogy ebbe az irányba kellene hogy elmozdítva legyen. Elképzelhető, hogy a tranzakciós illeték tekintetében egy másik irányba mozdulva az eredeti céljának megfelelően a lakossági ügyfelet, a kis ügyfelet, az egyszerű embert mentesíteni lehetne ezen forma alól, és a valóban spekulatív vagy pedig a prémium ügyfelek, esetleg a nagyvállalkozói multinacionális szféra további terhelésével lehetne elmozdítani egy másik irányba ezt az egész... - hát, ne nevezzük illetéknek, mert ez egy adó tulajdonképpen, ezt azért nevezték el illetéknek, hogy ne kelljen Brüsszellel boksolni azon másik oldal okán, ami egy adó esetében fel kell hogy merüljön, illeték esetében nem feltétlenül.

Támogathatnánk azt is, hogy a javaslat biztosítaná a távszerencsejátékból befolyó összegek egy bizonyos részének vagy sportcélra történő elkülönítését, vagy éppen azt, hogy abból egészségmegőrző beruházásokat foganatosítsanak. Nem hiszem, hogy lenne ember, aki ezzel a leírt céllal vitatkozni tudna.

Én mégis ezen előttünk fekvő, felemás javaslatcsomag igazi értékének azt tartom, hogy a fordított adózás tekintetében felveti legalább a lehetőségét egy olyan piactisztító sorozat megindításának, ami eddig egyáltalán nem volt jellemző a kormányzatra. Tehát a Fidesz-KDNP-nek nagyon sok évébe került az, hogy beismerje, hogy valóban, bizonyos területeken érdemes változtatni a rendszeren, és érdemes behozni ezeket a formulákat.

Én nagyon remélem, hogy most nemcsak az ukrán helyzet és nemcsak egy külső kényszer sarkallja őket arra, hogy egy amúgy szűk piaci ágazatban végiggondolják ennek a behozatalát, és nagyon remélem, hogy megértik a Jobbik azon figyelmeztetését, miszerint nagyon sok további piaci szegmensben a piacvédelem komoly tényezője lehetne egy hasonló szisztéma bevezetése, akár az átmeneti károk felvállalása mellett is, a hosszú távú pozíciók megőrzése érdekében. Nagyon remélem, hogy ennek végiggondolása nem fog távol állni az előterjesztőtől, és ha már nem voltak képesek egy, a devizahitelesekkel teljeskörűen megsegíteni képes csomagot letenni az asztalra, és legújabb terveik szerint ezt megint őszig tologatják a Bankszövetséggel való értelmetlen tárgyalgatás mellett és annak következményeként, azért remélem, hogy legalább ezen a kis és részterületen képesek pozitív irányba elmozdulni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában. - Bánki Erik tapsol.)*

(18.20)

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat ismét egy olyan adószabálytervezet, amelyek most már rendszeresen jönnek be a tisztelt Ház elé egyéni képviselői indítványként. Két eset lehetséges. Az egyik, hogy az adópolitikáért felelős miniszternek és minisztériumának nincs hatása arra, hogy merre megy az ország az adóügyek terén. Ezt nem hiszem. Nem hiszem, hogy ez a lehetőség vállalható volna Varga Mihály miniszter úr számára, de a minisztérium vezetése számára sem, hiszen ez az inkompetenciájukat bizonyítaná. A másik lehetőség, hogy a minisztériumnak tudomása van ezekről a jogszabályi módosítási szándékokról, sőt a minisztérium alkotja őket. Csak hogy terhes neki a hatástanulmányok elkészítése, a kötelező közigazgatási egyeztetés, az érintettekkel való egyeztetés, egyáltalán bármiféle egyeztetés.

Ez azért probléma, mert kiüresíti a jogszabályalkotási folyamatot, amelyek nem véletlenül határozzák meg ezeket a kötelező köröket. Így születnek

azok a gyenge színvonalú törvények, amelyeket aztán pár hónappal később vissza kell hozni javítgatni, miközben az emberek és a vállalkozók ezreinek életét keserítik meg, teszik tönkre. Az LMP nem tud támogatni semmi olyan adópolitikát érintő javaslatot vagy bármely más lényeges változtatást, amit kormányzati egyéni képviselők a létező jogszabályok megkerülése céljából nyújtanak be.

Mindezen túl azért néhány szót szólnék a tervezet tartalmáról is, és feltennék néhány kérdést Bánki Erik képviselő úrnak, a törvényjavaslat benyújtójának. Bevezetnék a fordítottáfa-fizetést az acélipari termékeknél. Ez hasznos intézkedésnek tűnik, az LMP több mint fél éve javasolta, hogy az ezermilliárdos áfacsalásokat vizsgálják ki, és szűrjék le a megfelelő tanulságokat. Akkor a kormányzat tagadott, Horváth András, aki az ügyet kirobbantotta, folyamatosan cáfolták, most pedig bebizonyosodik, hogy szinte mindenben igaza volt. Éppen az acélipari termékek volt az egyik olyan fő termékcsoport, amiről a botrány során kiderítették, hogy a körhintacsallások gyakori szereplője.

A kérdés most már csak az, hogy ezt miért nem három évvel ezelőtt lépték meg, amikor Horváth András levelet írt Lázár Jánosnak és Varga Mihálynak, és ennek nyomán a Fidesz-frakció is foglalkozott az ügygel. Miért hagyták folyni az áfacsalásokat három éven keresztül? És azt is kérdezném, hogy az EU jóváhagyta-e ezt a lépést, mert erről nincs szó a tervezetben. Nehogy az legyen megint, hogy a kormány mulasztását takargatva elkezdnek az EU-ra mint gonoszra mutogatni.

A második a társaságiadó-törvény módosítása. A tervezet módosítaná a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényt. Ennek értelmében a kapcsolatos vállalkozások közötti szigorú elszámolási szabályokat durván fellazítanák, erről már hallottunk. Ennek két következménye lehet. Az egyik, hogy az érintett kis- és középvállalkozások legalisan eltüntethetik bevételeiket, nyereségüket, azaz a kormány megengedi nekik ugyanazt, ami ellen a multik esetében régóta küzd igen sok ország, az egész Európai Unió is. Ez a trükközés és az adóelkerülés beláthatatlan távlatait adja majd sokaknak, így a piacot továbbra sem azok a tisztességes innovatív vállalkozások fogják uralni, akik jól és tisztességesen dolgoznak, hanem megint az ügyeskedőket, trükközőket hozza helyzetbe a törvény.

A másik probléma, hogy így az önkormányzat vagy az állam számára nem valós, akár sokkal kisebb, akár sokkal nagyobb áron adhatnak át vagyontárgyat, beruházást. Kérdezem Bánki Erik képviselő urat, nem tart-e attól, hogy ezzel intézményesíti a korrupciót, a gazdasági és politikai szférák átláthatatlan összefonódását. Ráadásul mindezt úgy teszik, hogy visszamenőlegesen, már a 2013-as adóévre alkalmazható legyen. Ez egyszerűen elfogadhatatlan.

Könnyítik a kockázatitőke-alapkezelők és magántőke-alapkezelők működését. Az indoklás szerint

túl magas az indulótőke-követelmény, 125 ezer euró, azaz mintegy 38 millió forint. Szintén lazítja a vezetésben és a felügyelőbizottságban részt vevő személyeket, illetve a szakmai követelményeket. Ezzel csak az a probléma, hogy miközben eltörli a tőkekövetelmény magas szintjét, újat nem állapít meg. Ezek szerint a nulla forint lenne az ideális indulótőke szintje. Jellemző, hogy a kormánynak mi fáj.

Milyen problémák nyomán érkeznek be a törvényjavaslat? A kockázati tőke-alapkezelők, akik azért általában nem szűkölködnek forrásokban, panaszkodnak, hogy magas a tőkekövetelmény - és érkeznek a megoldás. Mindeközben a kormány egy fél éve 200 ezer vállalkozót hozott nehéz helyzetbe, és döntött be sokakat azzal, hogy 3 millió forintra emelte a kft.-k kötelező törzstőkéjét. Ebben az esetben, úgy látszik, nem számított a panasz, hogy sok területen, sok vállalkozásnál ez értelmetlen, szükségtelen, túl magas, a tevékenység és a foglalkoztatás rovására mehet. Azaz ismét csak láthatóvá válik, hogy a kormány nem a kisvállalkozókat képviseli, hanem az elitet, a pénzembereket. Az ő problémáikra hamar jön a törvény módosítás, a kisvállalkozókéra érzéketlen, lesöpri.

A felügyelőbizottsági tagság könnyítése, az erre szakmai háttérrel előíró paragrafus törlése pedig abba a szomorú folyamatba illeszkedik, amikor a cégek nem rendeltetésszerűen, azaz törvényes és jó működés biztosítására használják a felügyelőbizottságot, hanem leginkább politikai kifizetőhelyként, ahol az fb-tagnak semmiről semmi fogalma, csak a pénzt veszi fel, de a funkcióját nem tölti be.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy ezekre 15-15 perces időkeret áll rendelkezésre. Az írásban előre jelentkezett képviselőnek, Riz Gábor úrnak adom meg a szót.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Ahogyan két képviselőtársam elmondta, valóban az acéliparhoz kapcsolódó törvény módosításról szeretnék bővebben beszélni, de mivel elhangzott egy kérdés, szeretném azzal kezdeni képviselő asszony felé. Hiányolta azt, hogy vajon milyen előkészítés volt, és hogy került bele az acélipari termékekre vonatkozó fordított áfa ebbe a salátatörvénybe. Akkor hadd mondjam el önnek, hogy a kormány, illetve a minisztérium, a szaktárca az arra hivatott szakmai szervezettel, a Magyar Vas- és Acélipari Egyesüléssel folytatta le azt a tárgyalást, amelynek során piaci és egyéb szempontokat figyelembe véve döntöttek úgy, hogy ez a törvénybe kerüljön be.

Burány képviselő úrnak szeretném mondani, hogy büszkén vállalom az avatár szerepet ózdiak esetében. Hiszen ha önnek még mond valamit Ózd, valamikor a nehézipar fellegette, még a romjain

működik üzem, amely ilyen terméket állít elő, betonacélt, egyedül az országban, büszkén mondom, egyre biztosabb lábakon nyugodva. És ennek fontos feltétele lesz az, hogy ha ezt a törvényt elfogadjuk, akkor tulajdonképpen kikerüljük azt a korábbi tünetegyüttest, amire talán ön is tud példákat mondani, amikor tömegárak papíron mozogva hagyták csak el az országot, és igényelték vissza azokat az áfákat, amelyeket erre a termékcsaládra számoltak rá.

A törvény tételesen nevezi meg magát a termékcsoporthoz, cikkszám szerint is, terméktípusonként, hogy mire vonatkozik a fémipar területén a fordított áfa bevezetése. Néhány beszédes adatot hadd mondjak azért el a törvény módosítás védelmében. Az egyik legfrissebb a World Steel News nevű szakmai lap, amely a legfrissebb eredményt, a lengyel példát hozza, ahol 2013. X. 1-jén vezették be a fordított áfát, és az eltelt időszak már azt bizonyítja, hogy 51 milliárd forintnak megfelelő áfával több folyt be a lengyel államháztartásba, a lengyel kasszába, mint az azt megelőző év hasonló időszakában.

Mivel említettem, hogy ózdi vagyok, innen szeretném a következő példát is hozni. Az ottani acélművek, amely betonacélt gyárt, az elmúlt időszakban kimutathatóan körülbelül 28 ezer tonna olyan betonacélról tud, amely virtuálisan mozgott csak a valós térben.

(18.30)

Ez, ha összességében vesszük a kieső áfát, 1,2 milliárd forint meg nem fizetett áfa volt, ami erre a terméktömegre vonatkozik.

Úgyhogy én szeretném az önök figyelmébe ajánlani, hiszen tovább erősíti ezt a törvény módosítási javaslatot az is, mint ahogy a korábban a mezőgazdaság területén a gabonafélékre, illetve az olajos magvakra vonatkozó kedvező pénzügyi visszacsatolás is igazolja azt, hogy megtérül a fordított áfának a bevezetése, és az egyik következő fontos terület a nehézipar, illetve a kapcsolódó acélipari termékek. Kérem a támogatásukat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, akkor az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Bánki Erik urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Bánki Erik jelzésére:)* Igen, kíván. Megadom a szót.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólását ehhez a törvényjavaslat-csomaghoz, amelyet Riz Gábor képviselőtársammal nyújtottunk be. Az elhangzottak alapján szeretnék én is néhány véleményre reagálni.

Először is köszönöm szépen a kormány támogatását, hiszen azt gondolom, hogy valóban olyan fontos területek szabályozását tudjuk módosítani, amelyek mind a magyar családok, mind a magyar vállalkozások számára kedvezőbb lehetőségeket nyújtanak, arról nem is beszélve, hogy az adóelkerülés kikapuit szűkítik tovább. Tehát nem is tudom értelmezni azokat a hozzászólásokat, amelyek az előttünk fekvő jogszabályt úgy állítják be, mint újabb adóelkerülési kapukat megnyitó jogszabályhalmazt. Azt gondolom, hogy képviselőtársaim szándékosan értelmezik félre ennek a törvényjavaslatnak a szándékát, szándékosan próbálják úgy beállítani, mintha bármely társadalmi csoportnak vagy vállalkozási csoportnak kedvezni szándékoztunk volna ezzel a javaslattal.

A javaslat alapvető célja, ahogy az kormánypárti képviselőtársaim hozzászólásaiban is elhangzott, hogy a magyar családokon és a magyar vállalkozásokon segítsünk.

Örülök annak, hogy Z. Kárpát Dániel, a Jobbik vezérszónoka pozitív hozzászólását hallhattuk, hiszen ebből is látszik az, hogy ha az ember nemcsak ellenzéki pozícióból vizsgál egy törvényjavaslatot, hanem azt érdemben, a magyar állampolgárok, a magyar vállalkozások számára gyakorolt hatását tekintve nézi meg, akkor valóban ebben a javaslatban találhat pozitívumot.

Az, hogy egy törvényjavaslat előkészítésében szakemberek segítenek, és azok éppen, mondjuk, a kormány köztisztviselői, szerintem ennek az égvilágon semmilyen akadályja nincs, hiszen nekünk, képviselőknél az a dolgunk, arra esküdtünk föl, hogy a lehető legjobb tudásunk szerint járunk el, és megpróbálunk minden javaslatot annak a függvényében vizsgálni, hogy az a magyar társadalom szempontjából a lehető legjobb legyen. Azt gondolom, hogy ebben az esetben - talán Riz Gábor képviselőtársam nevében is nyilatkozhatom, hiszen közös benyújtók vagyunk - megpróbáltunk mindent megtenni annak érdekében, hogy a lehető legjobb törvényjavaslat-csomag szülessen meg.

Nyilvánvalóan mi sem vagyunk hibátlanok és mi sem vagyunk tévedhetetlenek, ezért van lehetőség arra, hogy képviselőtársaim azokon a helyeken, ahol érdemi problémákat vélnek felfedezni, vagy ne adj' isten jobbító szándékkal tudnak olyan javaslatokat hozzátenni, ami ezt a törvényjavaslat-csomagot erősíti, még több pozitív hatást tudunk ezáltal gyakorolni a magyar társadalom szereplőire, akkor azt mondom önöknek erről a helyről is, hogy előterjesztőként Riz Gábor képviselőtársammal nyitottak vagyunk minden ilyen javaslatra, minden ilyen javaslatot támogatni fogunk, és a bizottsági üléseken meg fogjuk tenni a magunk részéről azt a támogatást, amelylyel kormánypárti képviselőtársainkat is arra buzdítjuk, hogy legyen meg a támogatás emögött. Tehát nyitottak vagyunk minden olyan pozitív változtatásra, amely segíti a törvényjavaslat elfogadása révén

azt a szándékot, amely a törvényjavaslat összeállításánál vezérelt bennünket.

Burány Sándor képviselőtársam hozzászólását hallgatva az volt az érzésem, hogy nyilvánvalóan keresi azt a pontot, ahol a törvényjavaslat előkészítésébe bele lehet kötni. Ennek részben humoros, részben nagyon komoly módját választotta. Azt tudom mondani erre, képviselő úr, hogy a kritikus olyan, mint a nőgyógyász: ott keresi a bajt, ahol más az élvezetet. Tehát valószínűleg önt is ez vezette, amikor az avatár példával próbált előjönni. Én Riz Gábor képviselőtársamhoz hasonlóan azt mondom, ha ennek az az ára, hogy pozitív javaslatokat tudunk a parlamentben elfogadni, akkor én boldogan vállalom ezt a szerepet. De felhívnam a figyelmét egy Coelho-idezetre: semmi sem rossz a világon, még az álló óra is pontos, napjában legalább kétszer. Tehát higgye el, a szándék pozitív a részünkről, ha vannak is hibák, ezeket hajlandóak leszünk korrigálni.

Schmuck Erzsébet képviselőtársam is több kérdést vetett fel számunkra. Az első és talán legfontosabb kérdés, hogy miért csak most jövünk elő ezzel a törvényjavaslattal. Eddig folytak az egyeztetések az Európai Bizottsággal. Most jutottunk el odáig, hogy az Európai Bizottság is támogatja azt, hogy fordított áfát alkalmazzunk ebben a termékkörben. Megmondom őszintén, én két évig voltam az Európai Parlament képviselője, nem is értem a Bizottság hozzáállását, hiszen ahogy azt Z. Kárpát Dániel képviselő úr is elmondta a felszólalásában, s ahogy Riz Gábor képviselőtársam is utalt rá, a lehető legegyszerűbb módja az adóelkerülés megszüntetésének a fordított áfás megoldás, hiszen befejezik a termékek utaztatását, nincs áfa-visszaigénylés, nincs befizetés, nem gazdagítjuk eközben a bankokat teljesen fölöslegesen, és nem nyitunk meg olyan kapukat, amelyek az adóelkerülés lehetőségét felvetik. Ha rajtam múlna - de azt gondolom, ebben a kormányzat is támogatna bennünket -, sokkal több területen vezetnénk be ezt a lehetőséget, hiszen a korábbi példák azt mutatják, hogy ahol ez bevezetésre került - például Lengyelországban -, ott óriási megtakarításokat jelent a költségvetés számára. Tudjuk azt, hogy éves szinten sok tíz- vagy akár több százmilliárd forint is eltűnhet ilyen módon.

Az, hogy Horváth András felvetései kapcsán miért nem indultunk meg ezen az úton: hát, én nagyon örülök neki, hogy Horváth András felvetései alapján semmilyen úton nem indultunk meg, hiszen Horváth András a mai napig egyetlen felvetését sem tudta hitelt érdemlően bizonyítani. Abból a bizonyos dossziéból, amit állandóan mutatott, és amivel fenyegette a kormányt és a kormánypárti képviselőket, abból a mai napig egyetlen olyan dokumentum sem került elő, ami bármit igazolt volna, amiket ő felvetett. Nem véletlen, hogy egészen konkrét felvetései nem is voltak, hiszen azokat a bíróság előtt lehetne számon kérni rajta. Erre minden alkalommal gondosan ügyelt, mindig csak homályos felvetései voltak. Azt

gondolom, hogy egy ilyen emberrel és ezekkel a felvetésekkel érdemben a magyar parlamentben sem kell foglalkozni.

Arra, hogy a kapcsolt vállalkozások esetében arra törekednénk, hogy a korrupciós lehetőségeket törvénybe iktassuk, Burány Sándor képviselő úr is utalt, és a Népszabadság címlapján is jött ez a történet a múlt héten, ott kértünk is helyreigazítást, hiszen a törvényjavaslat éppen ezzel ellentétes célú. Tehát nemhogy korrupciós rést szeretnénk nyitni, hanem azt szeretnénk megoldani, azt a könnyítést szeretnénk az önkormányzatok számára megtenni, hogy ha ők egy ingyenes juttatást kapnak, akkor az után ne kelljen adót befizetniük. Hiszen eddig azzal terheltük őket, hogy ebben az esetben még adófizetési kötelezettség is volt a részükről. Tehát nemhogy rést nyitnánk, hanem az önkormányzatok érdekében éppen egy könnyítést akarunk tenni. Semmilyen más típusú vagyonjuttatás esetében ez a dolog nem áll fenn, csak az államnak vagy az önkormányzatnak juttatott esetekben áll fenn. Azt gondolom, itt megint szándékosan próbálnak belekötni ebbe a törvényjavaslatba, véleményem szerint teljesen alaptalanul.

Végül arra a megállapítására megint nem tudok érdemben reagálni, hogy a kormány az elitet képviseli a kisemberekkel szemben. Ha megnézi képviselőtársam ezt a törvényjavaslatot, amiről a legelső felszólalásunkban is beszéltünk valamennyien, alapvetően a kisemberekről, azokról a magyar családokról szól, azoknak a magyar családoknak a teherkönyvitéséről, akik eddig nem juthattak hozzá adókedvezményekhez, azokról a vállalkozásokról szól, amelyek számára tiszta piaci versenykörülményeket akarunk teremteni azáltal, hogy az adóelkerülési lehetőségeket zárjuk be, és az államnak meg önkormányzatoknak kívánunk segíteni azzal, hogy a vagyonjuttatások tekintetében nem kötelezzük őket adó megfizetésére. Tehát megint csak ezzel ellentétesen éppen hogy az a cél, hogy a társadalom mind szélesebb spektrumának segítsünk, és az ő életüket, gazdálkodásukat és működésüket könnyítsük meg.

Még egyszer arra kérem képviselőtársaimat, hogy ezeket mérlegeljék majd a későbbiekben, s ha van pozitív, a törvényjavaslatot segítő javaslatuk, akkor azt módosító indítványként tegyék meg; mi pedig Riz Gábor képviselőtársammal arra törekszünk, hogy valamennyi benyújtott módosító indítványt érdemben végig gondoljunk, és amelyik előrevizsi az ügyet, azt támogatni is fogjuk.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására kedden 16 óráig van lehetőség.

Soron következik az egyes törvényeknek a sportfogadással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárá-

sig. Bánki Erik és Cseresnyés Péter képviselők önálló indítványa T/265. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(18.40)

Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Gazdasági bizottságot jelölte ki. Elsőként megadom a szót szintén Bánki Erik úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előző napirendhez hasonlóan igyekszem ennél a törvényjavaslatnál is arra törekedni, hogy ne használjam ki a 30 perces időkeretet, és ezzel ne tartsam fel feleslegesen képviselőtársaimat. Alapvetően egy olyan törvényjavaslatról beszélünk ma, amelynek már volt előélete itt a tisztelt Ház előtt, hiszen a tavalyi évben került elfogadásra az a törvénymódosítás, az online fogadásokról szóló törvényjavaslat, amely szabályozta ezt a piacot. Itt sok kérdés felmerült már a benyújtás óta, hogy az online szerencsejáték területének mely részeit kívánjuk szabályozni. Mi alapvetően a sportfogadások, távszerencsejáték keretében történő sportfogadások területét kívánjuk szabályozni ezzel a törvényjavaslattal.

Azért hoztuk a tisztelt Ház elé ezt a törvényjavaslatot, mert azt gondoljuk, hogy módosítani, finomítani kell azt a törvényt, amely jelenleg hatályos, hiszen az elmúlt egy év azt igazolja, hogy nem váltotta be teljes mértékben a hozzá fűzött reményeket, nem jelentek meg olyan szereplők a magyar piacon, amelyek a Magyarországon történő adófizetésükkel a magyar költségvetést, illetve azon keresztül a magyar sportot támogatták volna. Megnéztük az európai példákat, megnéztük azt, hogy hogy működik ez a szabályozás Európában. Azt láttuk, hogy az elmúlt tíz évben nagyon sok ország foglalkozott már ezzel a kérdéssel, de különösen az elmúlt években gyorsult fel a jogalkotás ezen a területen.

Talán a legsikeresebb bevezetése ennek a szabályozásnak Dániában volt, ahol a bevezetés első félévében több mint 20 milliárd forintnak megfelelő adót tudott a dán kormány és a dán államháztartás beszélni ebből az adófajtából. Én azt gondolom, hogy nyilván más lehetőségekkel, más fizetőképes kereslettel, de Magyarországon is lehetőség van arra, hogy 2-3 milliárd forintnyi többletbevételt tudjunk elérni a költségvetés számára. És itt nem elsősorban az a szándék vezérelt bennünket a törvényjavaslat benyújtásánál, hogy az államháztartás egyenlegét javítsuk, hanem elsősorban az vezérelt bennünket, hogy egy olyan jól szabályozott, mégis nyitott piacot teremtsünk, amely tovább fehériti az online fogadá-

sok területét, és próbálja szűkíteni azt a kört, amelyek nem legális módon teszik elérhetővé ezt a játékfajtát. Egy nagyon nehéz dologról van szó, hiszen az internet világában ma gyakorlatilag Magyarországról a világ bármely országában működő szervert el tudják érni, és azon tudnak fogadásokat kötni.

Alapvetően az a cél vezérelt bennünket minden szerencsejáték-szervezés tekintetében, hogy próbáljuk szűkíteni a kört, és próbáljuk minél kevésbé hozzáférhetővé tenni ezeket a magyar polgárok számára. De itt egy teljesen más helyzetről van szó, hiszen a földi kaszinók vagy a földi játékkeretek esetében a hozzáférés korlátozása viszonylag egyszerű, hiszen az csak Magyarország területéről szól. Itt az online szerencsejáték-szervezés esetében a világháló miatt az egész világot érintő játéklehetőségről beszélünk, tehát itt a piac szűkítése ilyen értelemben egyáltalán nem vagy csak nagyon nehezen megoldható. Van arra mód és lehetőség, hogy azokat a szervereket letiltssuk, központilag az állam letiltsa, amelyek nem legális keretek között mozognak, de gyakorlatilag egy letiltott szerver helyén ugyanaznap vagy a következő nap egy újabb szervert tudnak indítani, és ezáltal egy új játékelületet tudnak működtetni. Tehát nagyon nehéz ennek, az ilyen típusú csalásnak a megtalálása és a megtiltása. Ezért azzal próbálkozunk, hogy egy átlátható, jól szervezett és mégis nyitott piacot teremtsünk annak érdekében, hogy azok a fogadóirodák, amelyek Európa-szerte az online sportfogadásokat szervezik, azok Magyarországon is a piac szereplőivé váljanak.

A jelenlegi szabályozás szerint csak akkor tudnak Magyarországon játékszervezővé válni, hogyha Magyarországon saját céget hoztak volna létre. Az elmúlt egy év azt mutatta, hogy ez nem volt vonzó ezeknek a cégeknek, hiszen többletköltséget, többletadminisztrációt eredményezett volna, és sajnos Magyarország nem az a piac, ami miatt érdemes lett volna ilyen költségeket és ilyen többletmunkát vállalniuk. Ezért valószínűsítjük, hogy ezért nem történt meg a piacon való részvételük.

Jelenleg hazánk mellett Portugália, Hollandia, Írország, Svájc, Bosznia-Hercegovina, Románia, Litvánia, Svédország és Norvégia tervez vagy hajtott végre az idén jelentős módosításokat a meglévő online szerencsejáték-törvényben. Tehát nem egyedi jelenség Magyarországon az, hogy egy egyébként nem régóta bevezetett jogszabálynak a módosítására kerülhet sor a parlamentben. Öt évvel ezelőtt még csupán Olaszország, Málta, Csehország, Észtország és Litvánia voltak azok az EU-s tagországok, amelyek nyitott piaccal rendelkeztek, a többiek esetében egy zárt vagy részben nyitott piac működött csak. Ha megnézzük az elmúlt öt év működésének a példáit, akkor jól látszik, hogy azokban az országokban tudtak nagyobb bevételeket realizálni ezen a területen, ahol a piacukat megnyitották a szereplők számára, még egyszer mondom: átlátható, jól szabályozott körülmények között.

Spanyolország esetében is rendkívül magas adóbevételi szintről beszélhetünk, mint ahogy Nagy-Britanniában is, de azt gondolom, hogy ezek az országok nálunk nemcsak lakosságban, hanem GDP-ben is jóval erősebb országok, tehát nem érdemes Magyarországot velük összehasonlítani. Amit lehet nézni, Bulgária példáját, amely Magyarországnál valamelyest kisebb, ugye 7 millió lakosa van Bulgáriának, ott 2012-ben lépett hatályba az ottani szerencsejáték-törvény, és ott is ebben az évben, 2014-ben módosították a törvényt, mert a kezdeti bevezetés nem hozta el azt a piacnyitást, amit ettől a törvényjavaslattól vártak.

Én azt gondolom tehát, hogy azok a módosítások, amelyeket ez a törvényjavaslat tartalmaz, elegendőek lehetnek ahhoz, hogy a piacra több szereplő lépjen be, elegendőek lehetnek ahhoz, hogy elérje azt a célt ez a törvényjavaslat, amely plusz adóbevételekkel a magyar sport, az élsport és a szabadidősport támogatását célozza. Azt gondolom, hogy 2-3 milliárd forintnyi adóbevétel egy igen jelentős plusz sporttámogatás lenne, és különösen azt gondolom, hogy a szabadidősport terén egy áttörést jelenthetne egy ilyen többlettámogatás, hiszen ha megnézem az idei évi adatokat, akkor 2014-ben a szabadidősport területén alig több mint 300 millió forint felhasználható támogatás van. Tehát ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával éves szinten nagyjából kétszerezést lehetne majd szabadidősport támogatására fordítani, ami nem mellékes és nem elhanyagolható körülmény.

Össességében tehát arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, és bízom abban, hogy ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával és a júliusi hatálybalépésével elérjük azt, hogy a piac érdemben bővülni tud, elérjük azt, hogy a piac szereplői között a szürke- és feketeszférában dolgozók teljes kitiltása megtörténhet, és csak valóban a magyar adójogszabályok és a magyar szabályozás hatálya alatt álló, tisztességesen működő piaci szereplők lesznek az online sportfogadások területén.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, hogy a kormány nevében államtitkár úr kíván-e hozzászólni 30 percben. Jelzi, igen.

Orbán Gábor államtitkár úré a szó.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Sajnos nem vagyok abban a helyzetben, hogy a kormány álláspontját meg tudjam osztani önökkel, mert a kormány napirendjére nem került, nem is kerülhetett fel ez a javaslat. Ezzel együtt a szakterület véleményét szeretném röviden kifejteni. Alapvetően támogatjuk azt az elvet, hogy a távszerencsejáték-szervezési piac tényleges és gyors

megnyitását módosító indítvánnyal segítsük elő. A jelenlegi illegális piachoz képest az online szerencsejáték legalizálása, legális útra terelése összhangban van a kormányzati célokkal. A javaslat elfogadása megfelelő finomítások után jól szabályozott, erős fogyasztóvédelmi garanciákkal működő piacot biztosítana mind a játékosoknak, mind a hazai, illetve külföldi nem állami szervezői körnek.

A javaslat ugyanakkor a játékadózás, illetve a koncessziós díjak terén a hatályos szabályozáshoz képest enyhébb terhelést vetít előre a szervezők részére. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy ne támogatnánk a javaslatot, mert a tényleges piacnyitáshoz - ezt el kell ismerni - a nagy befektetést igénylő piacra lépéshez, valamint a költségvetési bevételek folyamatos biztosításához a szervezőknek egy reális szintű, vállalható, hosszú távon is teljesíthető köztelherviselést szükséges biztosítani.

(18.50)

Ugyanakkor ennek a mértékéről, azt gondolom, még kell egyeztetéseket folytatni.

A legális távszerencsejáték-piac megnyitásának előnye abban is lenne, hogy a szervezőknek be kell tartani a hazai pénzmosás elleni rendelkezéseket, így a jelenleg illegálisan, illetve alacsony biztonsági szinten üzemeltetett online szerencsejáték-oldalak helyett a játékosoknak is biztonságosabb, nyomon követhetőbb felületek lennének elérhetőek. Annak érdekében, hogy ez ténylegesen így is legyen, a magyar engedéllyel nem rendelkező internetes szerencsejáték-odidak blokkolására is egyébként határozott lépéseket teszünk. Ez nagymértékben hozzájárulhat ahhoz, hogy a feketegazdaságban működőket vissza tudjuk szorítani. Azt gondolom, az sem szorul magyarázatra vagy az sem különösebben vitatható, hogy a távszerencsejáték-piac megnyitásából keletkező játékadó-bevételeket, ahogy a törvényjavaslat is tartalmazza, a labdarúgás támogatására lehessen felhasználni, ennek nem vagyunk ellene egyáltalán.

Ha a szakterület álláspontját összegeznem kellene tehát, akkor a lényeg az, hogy a javaslatnak azon elemeit, amelyek a távszerencsejáték-piac megnyitását célozzák, támogatjuk, itt-ott jelentősebb változásokat ezzel együtt szükségesnek tartunk.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Megadom a szót Mengyi Rolandnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportjának részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Ház! Feltételezem, hogy a teremben ülők többsége figyelemmel kíséri az éppen zajló labdarúgó-világbajnokságot, illetve figyelemmel kísérik, hiszen éppen most is folyik egy mérkőzés. *(Derűtség.)* Feltételezem azt is, hogy akárciknek is szoktak szurkolni, biztos van tippjük esténként az eredményekre, és a bátrabbak, akik annyira biztosak a végeredményben, azok fogadni is mernének erre az eredményre, és erre rendelkezésre is áll számos legális és jellemzően illegális lehetőség is. Nem véletlenül említtem az illegális lehetőségeket, mert sajnálatos módon ma Magyarországon az interneten keresztül zajló sportfogadások túlnyomórészt ilyenek. Mára az online sportfogadás mindennapjaink részévé vált, és mindezt tette úgy, hogy hazánkban teljesen átláthatatlan maradt. A kormány ezért tűzte ki, hogy ezt a területet szabályozás alá vonja.

Engedjék meg, hogy először az online szerencsejáték-szabályozás nemzetközi összefüggéseiről szójak, majd ezt követően térjek át a hazai szabályozás kérdéseire. Az egy évvel ezelőtt, 2013. július 5. napján elfogadott és 2013. július 19. napjától hatályos 2013. évi CXXVI. törvény rendelkezései, amelyről később szólnék még, elsősorban a német, valamint a dán szabályozást vették mintául. Az új törvény módosította a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvényt, bevezetve a távszerencsejáték részletes szabályait. Ettől kezdve bárki szabadon és legálisan fogadhat online, ráadásul úgy, hogy nyeresége után adót sem kell fizetnie. Egy kimutatás szerint a világ szerencsejáték-piacán egy évben közel 400 milliárd dollár forog. Ebből pedig a magyarországi piac méretét 100 milliárd forint körüli összegre becsülik, amelynek több mint a felét kizárólag a bukmékeri rendszerű sportfogadás teszi ki. A piac kifejlesztése, de legalábbis szűrővé tetele a legpeszsimistább számítások szerint is évi 10-12 milliárd forintos többletbevételt eredményezne a magyar költségvetésnek.

2004. május 1-jétől Magyarország is az Európai Unió tagja, ezzel pedig elfogadtuk az áruk és a szolgáltatások szabad mozgásának alapelvét, az Európai Unió Bírósága pedig a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának tekinti a másik tagállamban letelepedett szolgáltatást nyújtók által az interneten keresztül az adott tagállami hatóság által kiállított engedély nélküli működésének megtiltását. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 52. cikkének (1) bekezdése csupán közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokkal igazolt korlátozásokat fogad el, azonban a korlátozás alkalmazása során is meg kell valósulni azoknak a követelményeknek, hogy az érintett tagállam által elérni kívánt kifejezett cél elérésére alkalmasnak kell lennie, nem lépheti túl az eléréshez szükséges mértéket a szabályozás, illetve a korlátozásnak mindenképpen hátrányos megkülönböztetésektől mentesnek kell lennie.

Ezáltal, összegezve, egészen tavalyig az volt mondható, hogy az online szolgáltatást nyújtó cégek

az EU-jog szerint teljesen legálisan, ámde konkrét magyar szabályozás nélkül működtek hazánkban. Az Európai Bíróság több alkalommal is kimondta, hogy a tagállamok szabadon állapíthatják meg szerencsejátékukkal kapcsolatos politikájuk célkitűzéseit, és adott esetben szabadon határozhatják meg a kívánt védelem pontos szintjét is. Ugyanis a szerencsejátékok szabályozása azon területek közé tartozik, amely tekintetében jelentős erkölcsi, vallási és kulturális jellegű különbségek állnak fenn a tagállamok között. A terület közösségi harmonizációja hiányában az egyes tagállamok feladata, hogy e területeken saját értékrendjüknek megfelelően megítéljék az érintett érdekek védelméből következő követelményeket.

A szerencsejáték-szervezés tekintetében a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozás esetén azt kell vizsgálni, hogy a nemzeti jogszabályok általi korlátozás alkalmas-e az érintett tagállam által elérni kívánt cél megvalósítására, nem lép-e túl az annak megvalósításához szükséges mértéken, továbbá, hogy a korlátozásokat diszkriminációmentesen alkalmazzák-e. Két országot említünk. Egyet, amely átment ezeken a feltételeken, az úgynevezett Gebhardt-teszten, és egyet, amelyik nem.

Portugáliáról és Németországról van szó. Portugáliában a szerencsejáték bevételeit oktatási célokra, szociális projektekre fordítják, és kevés a reklám, az állam nem segít rá a játékfüggőség kialakulására. Németországban hasonló szabályozási modellt építettek ki, mint Portugáliában, az Európai Unió azonban mégis kritikát fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy itt erős marketing mellett a szektorból befolyó bevételt az államkasszában mint adót használják fel, ez pedig nem indokolja a nemzeti monopólium fenntartását. Az érvelés jogos, a tagállamok éppen ezen módszeresség miatt nem hivatkozhatnak a lakosság által igénybe vehető szerencsejátékok korlátozásának szükségességére, ha egyszer éppen maguk buzdítják és ösztönzik polgáraikat arra, hogy olyan lottószelvényeket vásároljanak, szerencsejátékokban vegyenek részt és sportfogadásokat kössenek, amelyek bevételei az állami költségvetésbe közvetlenül kerülnek.

Általában elmondható, hogy az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatában nyomós közérdekű oknak tekinti a fogyasztóvédelmi célkitűzéseket, a csalás megakadályozását, illetve a szerencsejátékokra túlzott összegek költségeinek meggátlását, általánosságban véve a szociális egyensúly veszélyeztetésének megelőzését. Az engedélyezési rendszer indokoltsága szempontjából vizsgálva a szerencsejátékok a bűncselekmények és a csalárd események kockázatát rejtik magukban, így az internetes szerencsejátékok sajátosságaiából már önmagában igazolható egy engedélyes rendszer működése, működtetése, amely korlátozás a csalás és a bűncselekmények elleni küzdelem célját szolgálja. Mindezeket azért tartottam fontosnak elmondani, hogy szemléltessem, milyen összetett szempontrendszer szerint kell, kellett és

kell most is eljárni az online szerencsejáték szabályozásánál.

Most pedig emlékeztetőül engedjék meg, hogy felidézsem a most napirendre került javaslat előzményeit. Az Országgyűlés egy évvel ezelőtt, 2013. július 5-én módosította a szerencsejáték szervezéséről szóló '91. évi XXXIV. törvényt. Ebben állami koncesszióhoz kötötte a hírközlési rendszerek útján szervezett sportfogadást. A távszerencsejáték szervezői a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályok hatálya alá tartoznak, így ennek keretében mondta ki a módosított szerencsejáték-törvény, hogy játékosként csak természetes személy vehető nyilvántartásba, és egy játékosnak egy szervezőnél csak egy játékos engedélye lehet, továbbá a szervező köteles nyilvántartásba venni a játékos adatait.

A távszerencsejáték a tavalyi törvénymódosítás alapján tehát már az állami jellegű szervezői kör, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal engedélyével, egyéb szervezők pedig koncessziós pályázaton való részvétel alapján megkötött koncessziós szerződéssel és szintén a NAV által kiadott engedéllyel végezhetnek távszerencsejáték-szervezői tevékenységet.

(19.00)

Az egy évvel ezelőtti módosítás szerint a koncesszióban részt vevő gazdasági társaságok maximum 5 évre kaphatnak engedélyt internetes sportfogadás szervezésére. A szervezők száma azonban nem volt korlátozott, de a jegyzett tőkét legalább 200 millió forintban határozta meg a törvény.

A játékszervezőknek játéktípusonként - mint kaszinó, kártyajáték vagy sportfogadás - évi 100 millió forint koncessziós díjat, továbbá kéthetente játékadót, negyedévente pedig felügyeleti díjat kellett volna, kellene fizetniük. A játékadó a tiszta játékbevételel 20 százaléka. A szerencsejáték-felügyeleti díj a teljes bevétel 2,5 százaléka, de legalább 100 ezer forint, és legfeljebb 50 millió forint, illetve lett volna.

Ezen utóbbiból a szervező 25 százalék kedvezményt kapott volna, amennyiben Magyarországon felügyeleti tevékenységet megkönnyítendő, másodlagos adattároló szervert helyez el. Mint a fentiekből látható, a jogalkotó szándéka az volt, hogy nemzeti példák alapján szabályozzon egy olyan területet, amely korábban átláthatatlan, szabályozatlan volt és káoszt mutatott. Mint önök is tudják, óriási összegek forognak immár online felületeken, de az állam ebből a pénzmozgásból nem részesül. Ez azt is jelenti, hogy a szerencsejáték-bevételeket nem tudja társadalmilag hasznos célokra, például a sport, a sportolás népszerűsítésére fordítani.

A cél tehát nemes volt, ám az eszközök, a megoldás túl szigorúnak bizonyult. A túl szigorúnak ítélt feltételek miatt egyetlen cég sem váltott ki engedélyt. Tudomásul kell venni, hogy az online szerencsejáték-

piacon erős a nemzetközi verseny, ezért olyan kondíciókat szeretnénk szabni a játékszervezőknek, amelyeket ők is elfogadnak, és amelyek működőképesnek bizonyulnak. Cserébe az állam is számíthat arra, hogy a szabályozástól remélt, körülbelül 10 milliárd forintnyi bevétel befolyhat a költségvetésbe.

A most a tisztelt Ház előtt levő javaslat tehát lényegében három dolgot tesz. Először is: csökkenti a távszerencsejáték havi gyakorisággal teljesítendő játékadóját, amely így a javaslat szerint a korábban említett 20 százalék helyett a meghatározott tiszta játékbevételek 10 százaléka lenne. A jelenlegi 20 százalékos mérték egyébként átlagosnak mondható Európában. Több országban - többek között Dániában, Bulgáriában is - ennyit kell fizetni a tiszta játékbevételek után. Sok helyen ennél még magasabb is az adó mértéke, például Franciaországban.

Másodsor: csökkenti a felüyeleti díj mértékét, így a jelenlegi, maximálisan fizetendő 50 millió forint helyett 10 millió forintot fizetnének. Ám a 2,5 százalékos arány és a 100 ezer forintos alsó határ változatlan maradna.

Harmadsor: a javaslat a koncessziós díjat az egy játéktípusra a érvényes távszerencsejáték-szervezési engedély esetén 100 millióról 30 millió forintra, több játéktípusra érvényes távszerencsejáték-szervezési engedély esetén pedig típusonként 15 millió forintra csökkentené a 2014. évre vonatkozóan.

Végül, de nem utolsósorban ne feledkezzünk meg a törvény tulajdonképpeni lényegéről, a remélt, befolyt összeg felhasználásának irányáról, céljáról.

Az egészséges életmód és a rendszeres fizikai aktivitás elősegítése mindig is prioritást élvezett a Fidesz politikájában. A Sport XXI. nemzeti sportstratégiában kiemelt cél az élsport mellett a rendszeres szabadidős, lakossági sporttevékenység biztosítása. A javaslat úgy rendelkezik, hogy a távszerencsejátékokból, a sorsolós szerencsejátékokból, a bukmékeri rendszerű fogadásokból, valamint a sportfogadásokból - ez alatt például a totót kell érteni - befolyó bevételeket a sport, ezen belül is az utóbbi két játéktípus bevételeit, tehát a labdarúgáshoz kötődő bevételeket a Magyar Labdarúgó Szövetségen keresztül a labdarúgás céljára kell fordítani. Ez a rendszer önmagában összhangban van azokkal a nemzetközi gyakorlatokkal, amelyek a sportfogadásból és a szerencsejáték-adókból származó bevételek meghatározott részét közvetlenül a sport támogatására fordítják.

Összegezve az elmondottakat: ez a javaslat könnyítéseket eszközöl az online szerencsejátékok, ezen belül is az online sportfogadás engedélyezési és adózási feltételeiben, de természetesen úgy, hogy a játékszervezők ellenőrzésének szigorúsága megmaradjon. A könnyítésektől remélt bevételeket pedig sportcélokra fordítanánk.

A fentiek alapján arra buzdítom a labdarúgó-mecseket már nézni kívánó képviselőtársaimat, hogy bátran támogassák a javaslatot.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Tóth Csabának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha a benyújtott törvényjavaslatnak csak a címét néznénk, akkor még azt is gondolhatnánk, hogy ez valóban a sportfogadásról szól. De ha jobban beleolvasunk, akkor látjuk, hogy leginkább a koncessziós törvényt és a szerencsejátékról szóló törvényt módosítja. Ez egy újabb törvény, amely a kivételezetteknek kedvez, a kivételezetteket hozza ismét jobb helyzetbe.

Röviden tekintsük át, hogy mi is történt az elmúlt három évben a szerencsejáték-piac területén. A 2011 őszén módosított szerencsejáték-törvény akkor megteremtette a lehetőséget a helyhez kötött, szerveralapú pénznyerő automaták üzemeltetésére. Ezzel egyidejűleg akkor drasztikusan megemelték a játékadót, aminek következtében akkor a korábbi 25 ezer-ről mintegy 1500-ra csökkent a számuk, ennyi maradt a piacon.

2011-ben még a játékadó-bevétel 51 milliárd forint volt, a kormányzat 2012-re pedig 78,4 milliárd forintot tervezett. A 2011. évi játékadó-bevétel mintegy fele származott a pénznyerő automaták üzemeltetéséből. A szaktárca akkor a szerveralapú szerencsejáték-piactól várta a stabil játékadó-bevételeket 2012 második felétől. 2012 júliusában a miniszter úrhoz intéztem egy interpellációt, amelyre akkor Cséfalvay államtitkár úr válaszában még a szerveralapú pénznyerő automaták előnyeit emelte ki, az átalakulás költségvetési bevételekre vonatkozó kedvező hatásáról beszélt, és kijelentette, hogy a 2012-2013. évekre irányadó, pénznyerő automatákra vonatkozó játékadó-előírások teljesülésével és a bevételekkel is megalapozottan számolhatnak. Azaz a 2012. évre a szerveralapú működtetésre való áttéréssel 37,2 milliárd forint bevétellel számoltak akkor. Ez a bevétel azonban csak elképzelés maradt, hiszen egy módosítással megszűntek a játékkermek, és ezzel együtt megszűnt a játékadó-bevétel is. A járulékos egyéb adóbevételek kiesésével a megszűnő cégekben a munkahelyek megszűnése miatt még szintén 20-30 milliárd forint esett ki mint adóbevétel akkor.

Azt mondták, hogy ezzel semmi gond nincs, mert majd az online szerencsejáték megadóztatásából pótolni fogják, és a költségvetésbe akkor ezt plusz 10 milliárd forinttal betervezték. A szerencsejáték-piac megszűnésekor egyrészt nemzetbiztonsági kockázatra, másrészt arra hivatkoztak, hogy túlzottan nagy a szenvedélybetegségek kialakulásának száma.

Lázár János akkor még ezt mondta: „Az egészen furcsa dolog, hogy a magyar állam valakinek a függő státusából, a személyes kiszolgáltatottságából, netán a személyes függőségéből próbál anyagi előnyt ková-

csolni, személyek szenvedélybetegségéből, adott esetben annak megadóztatásával anyagi előnyhöz szeretne jutni. Úgy gondolom, ez összeegyeztethetetlen egy polgári gondolkodású, konzervatív gondolkodású politikai mentalitásával, politikai eszméjével, nézetrendszerével és világnézetével.” - mondta Lázár János.

Úgy tűnik, a helyzet időközben megváltozott. A parlament 2013 októberében kivételes sürgős eljárásban meghozott döntésének a három nagy kaszinó lett a nyertese. A három kaszinó bevétele a 2012. évben összességében az előző évinek 275 százaléka lett. Több mint negyedével nőtt a tiszta játékbevétele és a játékadó-befizetések is.

Aztán a 2013. év újabb hatalmas emelkedést mutat. A Las Vegas Casino árbevétele a 2012. évi 3,8 milliárd forintról 6,2 milliárd forintra növekedett.

(19.10)

Az üzemi eredménye az előző évi 683 millió forintról 1,97 milliárd forintra ugrott. Így aztán semmi meglepő nincs abban, hogy a cég az előző évinél több mint háromszor nagyobb, 1,68 milliárd forint osztalékot fizetett ki tulajdonosainak. Még nagyobb árbevétel-növekedést ért el a Belvárosi Kaszinó, hiszen forgalmát 2,8 milliárról 7,2 milliárdra növelte egyetlen év alatt. Eredménye pedig az előző évi 747 millióról 2,38 milliárd forintra nőtt. Ez a kaszinó a Szerencsejáték Zrt. érdekeltségi körébe tartozik, és miután ez év december 31-én lejár a koncesszióengedélye és a Szerencsejáték Zrt. nem bizonyult megbízható szerencsejáték-szervezőnek, kénytelen lesz bezárni. Miután a budapesti kaszinóüzemeltetésekre a Las Vegas Kft. szerzett jogot, így nem kell találgatni, hogy vajon ki folytatja majd a kaszinó üzemeltetését.

2013 augusztusában még az volt az elképzelés, hogy zártkörű koncessziós pályázat keretében tíz vidéki kaszinó tíz évre szóló működését engedélyeznék. Igaz, akkor még nem tudták, hogy milyen szempontok alapján választják majd ki a pályázókat. Cséfalvay államtitkár úr egy korábbi interpellációra adott válaszában akkor azt mondta: „Tárcánk egyelőre vizsgálja a II. kategóriájú játékkaszinók alapításának gazdasági és jogi feltételeit és annak keretében azt is, hogy az üzemeltetés milyen pályázati eljárással valósítható meg. Ezért a kiválasztási elvekről, a pályázati feltételekről a döntés-előkészítés jelenlegi szakaszában még nem tudok tájékoztatást adni.” - mondta akkor Cséfalvay államtitkár úr. Azóta időközben minden világossá vált. 2013-ban olyan törvényjavaslatot nyújtottak be, amely szerint az ágazati miniszter mellőzheti nyilvános koncessziós pályázat kiírását, ha a koncessziós szerződés megkötésére megbízható szerencsejáték-szervezővel kerül sor. Tehát aki megbízhatónak minősül, az pályázat

nélkül is megkaphatja a koncessziós jogot a kaszinónyitásra.

Pontosan egy hónappal az áprilisi országgyűlési választások után hozta nyilvánosságra a Gazdasági Minisztérium Varga Mihály miniszter azon döntését, miszerint a Las Vegas Kft. öt budapesti és egy Pest megyei kaszinó üzemeltetésére szerzett jogot, míg az Aranybonusz 2000. Kft. két koncessziót nyert Kelet-Magyarországra. A Las Vegas Casino jelenleg is működő három kaszinójának egyike a fővárosi Széchenyi téren üzemel, amelynek amúgy a koncessziója idén lejár. Az Aranybonusz Kft. viszont teljesen új ezen a fajta szerencsejáték-piacon, a 2012-es adatok szerint 700 millió forintos bevétele és nulla alkalmazottja volt. Az NGM indoklása szerint viszont mindkét nyertes megbízható adófizető, ezért kapták ők a koncessziókat.

A Szerencsejáték Zrt. állami céggé ugyan indult az állami kaszinótenderen, ám nem nyert, azt azonban nem tudni, hogy azért vesztett-e, mert az állami cég nem elég átlátható, vagy nem megbízható adófizető, esetleg keveset ígért. Azt, hogy mi lesz a zrt.-vel, nem tudni, most folynak az egyeztetések arról, hogy a cég milyen típusú szerencsejátékok szervezésével tud a leghatékonyabban hozzájárulni a költségvetési bevételekhez - nyilatkozta a nemzetgazdasági tárca.

A tavaly elfogadott törvénymódosítás szerint Magyarországon összesen 11 kaszinó kaphat működési engedélyt. Ebből a fővárosban és Pest megyében legfeljebb összesen öt kaszinó üzemelhet, jelenleg már két játékkerem működik, az engedélyük 2014. december 31-éig él: a Belvárosi vagy más néven Tropicana Casino, amit a Szerencsejáték Zrt. üzemeltet, valamint a Las Vegas Casino. A most kiadott új kaszinókoncessziós szerződések úgy rendelkeznek, hogy a koncessziós időszak két budapesti koncesszióegység esetén 2014. szeptember 1-jén indul, míg a többi három budapesti játékkaszinó-egység esetén 2015. január 1-jén kezdődik. A Las Vegas a jelenleg működő kaszinó továbbüzemeltetése mellett négy új kaszinót üzemeltethet, ám ezek közül az egyik nagy valószínűség szerint a Tropicana átvételét jelenti, amennyiben az állami céggel tud állapotodni a vételárról, hiszen ez a Szerencsejáték Zrt. nem üzemeltetheti tovább a berendezett működő kaszinóját.

A kelet-magyarországi régióban legfeljebb három kaszinó üzemelhet, jelenleg egy sem működik. Ezzel összhangban a megkötött új koncessziós szerződések alapján a koncessziós időszak Debrecenben 2014. július 29-én, Nyíregyházán 2014. augusztus 5-én, tehát már az idei évben elindul.

A most benyújtott törvényjavaslat szerint a megbízható szerencsejáték-szervezőknek lehetővé tenné az online szerencsejáték üzemeltetését is. A szabályok értelemszerű alkalmazásával tehát ajánlatot tehet és köthet koncessziós szerződést a megbízható szerencsejáték-szervező távszerencsejáték szervezésére is - mondja a javaslat. Persze, azonnal köny-

nyít is a helyzeten, hiszen „a mindenkori központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott koncessziós díj összege legalább kétszeresének megfelelő összegű éves koncessziós díj” eredeti szöveg helyett az előterjesztő szerint csak a koncessziós díj egyszeri összegét kellene kifizetnie. Ez természetesen vonatkozna a nemrégiben kiosztott két vidéki és öt Pest megyei kaszinó koncessziós díjára is, és megbízható lévén, az összeg levonható lenne a fizetendő játékadó összegéből, ezt a részt ugyanis változatlanul hagyták a törvénytörvényben.

Az indoklás szerint a szerencsejáték piacon egyre nagyobb teret nyernek a világhálón elérhető szerencsejátékok. A jelenleg hatályos magyar szabályozás azonban a külföldön már jelentős ügyfélkörrel és tapasztalattal rendelkező piaci szereplők számára nem teszi vonzóvá a magyarországi megjelenést. Így a szerencsejáték-piacon ez a piaci rés nagyrészt kihasználatlan marad, és ebből a magyar államnak jelentős adóbevételei nem keletkeznek - mondja az indítvány. Az indítvány szerint célszerű lehetővé tenni, hogy Magyarországon távszerencsejáték szervezésével külföldi székhelyű vagy hazai székhelyű, az előírt tőkeigényű társaságok is foglalkozhassanak. A szerencsejáték szervezéséről szóló törvény javasolt módosítása szerint távszerencsejáték a sorsolós játék, a sportfogadás, a kártyajáték és a kaszinójáték, ha azt hírközlő eszköz és rendszer útján szervezik. Azonban az nem derül ki, hogy mi lesz a lottóval és mi lesz a többi számsorsjátékkal.

A távszerencsejáték havi gyakorisága, teljesítendő játékadója a meghatározott tiszta játékbevétele 10 százaléka lenne. Az indítvány szerint csökkenne a felügyeleti díj mértéke is. A kötelezettek távszerencsejáték-szervezés esetén a negyedévi tiszta játékbevétele 2,5 százalékát, de legalább 100 ezer és legfeljebb 10 millió forintot fizetnének a jelenlegi törvény szerinti 50 millió forint helyett.

Szintén csökkentené a javaslat a megfogalmazás szerint a korábban túlzottan magas szinten meghatározott koncessziós díjat. A koncessziós díj minimuma 2014-re az egy játéktípusra érvényes távszerencsejáték-szervezési engedély esetén 30 millió forint, több játéktípusra érvényes távszerencsejáték-szervezési engedély esetén további, játéktípusonként 15 millió forint lenne. A jelenlegi jogszabály 100 millió forintot ír elő játéktípusonként.

A távszerencsejáték ügye 2011 szeptembere óta húzódik. Ekkor alkotta meg ugyanis a távszerencsejáték fogalmát a kormány. Az azóta eltelt majdnem három évben a külföldi érdekeltségű online kaszinók és sportfogadási oldalak forgalma a pénznyerő automaták betiltásával és a mobilalkalmazások elterjedésével a sokszorosára nőtt. Nincs adat, hogy hány milliárd forint megy így ki évente az országból, de minden bizonnyal jelentős összeg, amiből a magyar költségvetés egy forinttal sem részesül.

A parlament egy éve fogadta el azt a javaslatot, amely a távszerencsejáték koncessziós díját évente és

játéktípusonként 100 millió forintban határozta meg, valamint a kéthetente teljesítendő játékadót a tiszta játékbevétele, a tárgyidőszakban befizetett tételek és kifizetett nyeremények különbözetének 20 százalékában. Ezen kívül kellene még a fent részletezett szerencsejáték-felügyeleti díjat is leróni. Az online szerencsejátékot üzemeltető cégek szerint túlzott mértékű volt a megállapított koncessziós díj, figyelembe véve a magyar piac lehetőségeit. A 20 százalékos játékadóval azonban nagy gondja senkinek nem volt, az egy általánosnak mondható mérték Európában, több országban is ennyit fizetnek. Előbb említette a képviselőtársunk, hogy van, ahol ennél többet is. Ezért is érthetetlen ennek csökkentése.

Összességében elmondhatjuk, hogy a törvény célja ellentétes a kormányzat korábban más területeken megfogalmazott céljaival, irányával. Más területeken az állam szerepének növelését tartják fontosnak. Itt pont az ellenkezőjét látjuk, hisz az állami cég, a Szerencsejáték Zrt. piaci részesedésének csökkentése történik. Most nem az a fontos, hogy egy állami cég meghatározó legyen a piacon. A jelenlegi módosítással befejezik a szerencsejáték-piac újrafelosztását. A benyújtott törvényjavaslat alapján csak egyvalami látszik biztosan: még kedvezőbb feltételek mellett újabb piacot és újabb milliárdokat kívánnak juttatni a baráti, üzleti körök számára. Ezért az MSZP frakciója ezt a javaslatot nem támogatja.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Szilágyi Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy ha az előző ciklusban a szerencsejáték-törvényről visszanezünk az ott elhangzott felszólalásokat a Fidesz részéről, ugyanezeket a mondatokat, ugyanezeket az indokokat, ugyanezeket a szavakat lehetett hallani. Nagyon sok mindent nem változtattak azóta az indoklásban.

(19.20)

Akkor is elmondtuk, most is elmondom, a magam részéről azt gondolom, hogy jelenleg is és akkor is azért kellett tárgyalnunk és azért kell most is tárgyalnunk erről a törvényjavaslatról, mert a szocialista-liberális elődjek már eladták az állami vagyont - igen, valóban ezt gondolom -, és a konkrét vagyon szétlopása után önök már nem tudnak mást eladni, mint a vagyoni jogokat. Erről van itt ugyanis szó, hiszen a szerencsejáték-szervezésre mint vagyoni értékű jogra tekint a hatályos jogrend, külön meghatározva ráadásul - törvényi fogalommal élve - a

nem liberalizált szerencsejátékok körét. A jogszabályban jelenleg egészen pontosan meg van fogalmazva, hogy melyek azok a szerencsejáték-típusok, amelyek szervezésére kizárólag az állami játékszervező jogosult.

Önök a javaslattal szűkíteni kívánják azon játékok körét, amelyek jelenleg - ha tetszik - állami monopóliumban vannak, bár nyugodtan kijelenthető, hogy a privatizációval kapcsolatosan a magyar társadalom többségének, finoman szólva is, nem túl kellemes élményei vannak. Tétélezzük fel, legyünk jóindulatúak, hogy az egyébként köztudottan busás haszonnal járó szerencsejáték-szervezőt jelenleg racionális körülmények mentén valóban érdemes lehet kiszervezni.

Eltekintve attól, hogy önök az elmúlt négy év során számos esetben nyilvánvaló jelét adták annak, hogy nem csak nemzetben gondolkodnak, a legnagyobb jóindulattal ezúttal tétélezzük fel, hogy a javaslat célja valóban a központi költségvetés, az állami bevételek gyarapítása.

Melyek lehetnének tehát ezek a racionális feltételek, amelyeket meg kellene határozni ilyenkor? Nyilvánvalóan olyanok, amelyeket minden eladó, minden értékesítő előszeretettel és okkal, joggal alkalmazna egy ügylet során. Elsősorban nyilván növelni szeretné az árat, hogy ily módon közvetlenül és minél nagyobb mértékben jusson bevételhez, másodsorban pedig a járulékos költségeket igyekszik megosztani, esetlegesen áthárítani a vevőre.

A javaslatot olvasva azonban hozzáteszem, legnagyobb megdöbbenésemre nekem olybá tűnt, hogy önök a vevők pozíciójából kívánják nyélbe ütni az eladást; hogy az eladó, mármint önök, tisztelt fideszes képviselőtársaim, valami furcsa okból kifolyólag éppen arra tesznek javaslatot, hogy miként lehet a közvagyonba tartozó javat, jelesül a távszerencsejátékot, minél hamarabb, minél olcsóbban a leendő vevő számára minél kedvezőbb feltételek mellett értékesíteni. De nézzük csak végig konkrétan, hogy melyek is ezek a feltételek! Biztos vagyok benne, hogy rövid bemutatásom nyomán úgy fogják majd érezni magukat, tisztelt képviselőtársaim, mintha egy trafikban, akarom mondani, a trafikügy kellős közepén lennének.

Elsőként a koncessziós törvény módosítására tesznek javaslatot, amelyben egészen pontosan felére csökkentik a szerencsejáték-szervezőnek a díj mértéke vonatkozó kötelező ajánlatát. Jelenleg ugyanis azt mondja a passzus, hogy a szerencsejáték-szervezésre irányuló koncessziós eljárásban az ajánlattevő az éves díj kétszeresére köteles ajánlatot tenni. Önök azonban ettől gálánsan eltekintenek, és azt mondják, hogy éppen elegendő az egyszeres díj is, hiszen szegény szerencsejáték-szervezésre vállalkozónak úgyis annyi gondja van, baja is lehet, meg nyilván pénze sincs elegendő, hát segítsünk neki.

Másodikként azt mondják, hogy a szerencsejáték koncessziós díjának jogszabályi minimuma is

bántóan magas. Ezt a díjat, amely egyébként 102,4 millió forint egy évre, javasolják kevesebb mint harmadára, azaz 30 millió forintra, illetve más esetekben kevesebb mint hatodára, azaz 15 millió forintra csökkenteni - mondom, csökkenteni. E ponton már azért a laikus szemlélőnek is feltűnik, hogy hűha, azért itt valami nincs rendben, a mi eladónk mintha fordítva ülne a lovon; mintha bemennénk, mondjuk, egy autókereskedésbe, és a minden hájjal megkent nepper arról akarna meggyőzni bennünket, hogy a kiválasztott portéka valójában nem is ér annyit, mint eredetileg ráírták, elegendő, ha csak a harmadát vagy akár csak a hatodát fizetjük meg az eredetileg tervezett vételárnak.

A jelek azonban azt mutatják, hogy önök nem szeretnek megállni félúton, ezért további kedvezményekkel kecsegtetik a leendő magánbefektetőt, amelynek kilétéről jelen stádiumban nyilván nem lehet tudomásunk, bár ha kimennénk az utcára és megkérdeznénk a járókelőket, nagy valószínűséggel ráhibáznának a szóba jöhető üzleti körre.

Nézzük tovább! Harmadikként tehát azt mondják, hogy a távszerencsejáték-szervezéshez kapcsolódó felügyeleti díj is kirívóan magas. A jelenlegi legfeljebb 50 millió forintot illő lenne tehát legfeljebb 10 millió forintban meghatározni - ez is egy nagy könnyítés.

De van ám negyedik is! Azt mondják, hogy a távszerencsejáték adója, amely jelenleg a tiszta bevétel 20 százaléka, legyen mostantól 10 százalék, engedjük meg ezt is nekik, hadd keressenek már valamit ezen az üzleten.

Ötödikként badarságnak tartják azt is, hogy a felére csökkentett játékadót kéthetente kell megfizetni, hiszen az államnak köztudottan nem fontos, hogy a kintlévőségeihez minél hamarabb hozzájusson. Mostantól elegendő lesz majd csak havonta fizetni.

Hatodikként - csak hogy a 10 százalék se legyen azért egészen 10 százalék - változik az adóalap számításának módja is, és természetes, hogy ezúttal sem a költségvetés javára: a tiszta játékbevétel fogalma változik, leírhatók lesznek ugyanis a ráfordítások, jelesül már nemcsak a kifizetett nyeremények, hanem a vagyoni jogokra kifizetett díjak is csökkentik majd a nyereséget.

Ennyit, azt mondom, a dolgok költségvetési, illetve anyagi oldaláról, a javaslat ugyanis nemcsak ezen a téren kívánja megkönnyíteni a majdani jogosultak helyzetét.

Indítványukban javaslatot fogalmaztak meg arra is - idézem a jogszabályt -, hogy a megbízható szerencsejáték-szervezőnek az eddigi kötelező 200 millió forintos jegyzett tőke helyett csak 50 millió forinttal kelljen rendelkeznie, ráadásul a távszerencsejáték tekintetében valami megmagyarázhatatlan ok folytán indokolatlannak tartják a kötelező 10 éves referenciára vonatkozó szabályt is, ezért azt nemes egyszerűséggel gyakorlatilag törölni javasolják. Valamiért tehát önök úgy gondolják, hogy a távszerencsejáték

ték szervezője eleve megbízható szervezőnek minősül az önök számára.

Végezetül pedig nem is lehetne más módon jobban feltenni az i-re a pontot, mint ahogyan önök teszik, amikor kimondják: „A megbízható szerencsejáték-szervező külföldi székhelyű gazdálkodó szervezet is lehet.” Csak azon csodálkozom, hogy nem azt mondták, hogy csak az a szerencsejáték-szervező lehet megbízható, amelyik külföldi székhelyű, illetve nagyon megbízható az, amelyik valamelyik offshore paradicsomban van bejegyezve. Ezt is mondhatták volna, mert akkor ez is meg lenne.

Tehát, kedves képviselőtársaim, úgy érzem, hogy azt, amit önök itt képviselnek ezzel a javaslat-tal, nem is gondolhatják komolyan, egész egyszerűen szerintem megdöbbenő.

Én is kénytelen vagyok idézni az örök olyan embert, akit idézni kell itt a Parlament falai között az elmúlt időszakban, Lázár Jánost. Vajon hogy nyilatkozott Lázár János erről a kérdésről, mondjuk, 2011. IX. hó 26-án a Fidesz frakcióvezetőjeként e padosorok között? „Ha jól értem a javaslatokat, amelyeket a kormány megtett, és ismerve a saját szándékainkat, nyugodtan összegezhethetjük oly módon a mostani, szavazás előtti helyzetet, hogy akiket a kormány be akart vonni az adózási körbe, magyarul, akit a kormány meg akar adóztatni, ezek nyilvánvalóan a dohánygyártók, azok, akik szeszt állítanak elő, a szerencsejáték-ipar résztvevői, kivétel nélkül mind több adót fognak fizetni. Mindenki több adót fog fizetni.”

Nos, hogy a kormány és személy szerint Lázár János miképpen viszonyul a dohánygyártókhoz, ugye, azt már mindannyian megismerhettük az előző ciklusban, de ahol sok a dohány, ott előbb vagy utóbb előkerül a szerencsejáték is; ennek a tanúi vagyunk jelenleg. Önök a sok mutyi közepette egyre inkább telhetetlenné válnak, és újra és újra duplázni szeretnének, most éppen a távszerencsejátékkal, holnap ki tudja, mivel.

De menjünk vissza Lázár Jánoshoz! 2012. október 10-én Miniszterelnöki Hivatal vezető államtitkárként így fogalmazott: „Az önök számára is világos, hogy már a kormányprogram megfogalmazása idején a Fidesz- és a KDNP-frakciók világossá tették, hogy a szerencsejátékkal kapcsolatban a korábbiakhoz képest másmilyen elképzeléseink vannak. Mi azt gondoljuk, hogy általában a szerencsejáték tiltandó.” Ennek szellemében olvashatjuk most ezt a törvényjavaslatot.

De folytatta is, és azt mondta, hogy: „Mi már csak ilyenek vagyunk, fideszesek és kereszténydemokraták, hogy egy olyan világban hiszünk, ahol a szerencsejáték nem helyes dolog. Természetesen ezt nem kell osztani azoknak, akik egyetértenek a törvényjavaslat céljaival, csak szerettem volna elviekben is megalapozni az álláspontunkat, hogy a praktikus teendőknél, a praktikus sürgős teendőknél túl mi 2010-ben úgy vágtunk bele a kormányzásba, hogy igenis elvi alapon sem helyes dolog a szerencse-

játék, különlegesen erkölcstelen, morálisan megkérdőjelezhető, elvtelen és politikai nézeteinkkel összeegyeztethetetlen az, hogy a legkiszolgáltatottabb, leghátrányosabb helyzetű, legnehezebb szociális helyzetben lévő emberek vagy vidékek azok, ahol a szerencsejáték jellemző az emberi élet hétköznapijaira.”

Ezt mondta másfél éve Lázár János, most meg önök arról gyözködnek minket, hogy ezt el kell fogadni, mert ez mennyire jó lesz, hiszen itt majd bevételek jönnek. Na de kik fognak játszani? Most nem a legszerencsétlenebbek fognak játszani akkor? Nem? De! Nem azok fognak odaállni a géphez, akik szenvedélybetegek? Itt mondták önök, hogy hú, ezek a szegény szenvedélybetegek majd oda szórják a pénzüket. Most ez nem számít?

És azt gondolom, hogy a fentiek tükrében benyújtani ezt a törvényjavaslatot, amelyet éppen tárgyalunk, valóban különlegesen erkölcstelen, morálisan megkérdőjelezhető és elvtelen.

(19.30)

Ez a „ne azt figyeljék, amit mondok, hanem amit csinálók” tipikus esete. Itt már nem Lázár urat, hanem Orbán Viktor miniszterelnököt idéztem, de ő legalább ezt a mondatot be is tartotta, az elmúlt öt évben valóban teljesen mást mondott és teljesen mást cselekedett. Tehát úgy érzem, hogy ez az egész törvény és azok a nyilatkozatok, amelyeket önök mondanak, a totális meghasonulás tipikus esete, a kormány egy skizofrén helyzetbe került.

Van azonban a javaslatnak egy további vetülete is, amelynek előcitalása nemcsak arcátlan, hanem egyben szimbolikus jelentőségű is. A törvényszövegben ugyanis váratlanul, mondhatnám, oda nem illő, de nyilván nem megmagyarázhatatlan módon feltűnik a Magyar Labdarúgó Szövetség. Még hozzá nem is akármilyen konstellációban: többletjogosítványokat kap, jelentős többletjogosítványokat, olyan jogkörökhöz jut, amelyekre jelenleg az egyes szaktárcák jogosultak. De ami még a jogosítványoknál is fontosabb, többletforrásokhoz jut, sokkal nagyobb pénzek felett opponál majd, mint eddig. Nyilván mindenki hamar választ talál, ha felteszi magában a kérdést, hogy hogyan is hívják ma az MLSZ elnökét. Elképzelhető lenne-e, hogy az MLSZ, illetve annak elnöke a most elének tett törvényjavaslatról nem tudott korábban? Vajon váratlanul éri majd őket az a rendelkezés, amely szerint már nemcsak a totó játékadóját kell az MLSZ-en keresztül felhasználni utánpótlásnevelésre, hanem a bukmékeri rendszerű fogadások és a távszerencsejátékok játékadóját is?

A bukmékeri rendszerű fogadások bevételeinek MLSZ-hez történő telepítése pedig egy egészen különös bájta kölcsönöz az egész elgondolásnak. Minden bizonnyal azért került erre sor, mert a köztisztület bebizonyította a rátermettségét azzal, hogy milyen

gyorsan és szakszerűen vette elejét különböző bajnoki és ligakupa-mérkőzések eredményeinek labdarúgó-szervezetek általi manipulálásának, hiszen mindenki tudhatja, évekig nem vették észre, hogy játékosok, játékevezetők, szakemberek bundáznak, adják-veszik a mérkőzéseket. Ez évekig az MLSZ szakembereinek nem tűnt fel! Nem tűnt fel, hogy itt valami nincs rendben! El tudjuk hinni azt, hogy az MLSZ nem tudott arról, hogy mi folyik a magyar labdarúgó-pályákon? Hogy mi folyik azokkal a játékevezetőkkel, akik nemzetközi mérkőzéseket csaltak el? Hát dehogynem! És utána ők most ebből a bukmékeri rendszerből kapjanak bizonyos pénzeket! Tehát arról az MLSZ-ről beszélünk itt ráadásul, akire vonatkozólag hiába kérdezzük a kormány éppen illetékes szakminiszterét, csak azt a választ kapjuk, hogy az MLSZ egy kormányzattól független köztestület, gazdálkodásának nyilvánosságára tehát nem vonatkozathatóak az általános szabályok. A javaslat ezért sportszakmai szempontból is elfogadhatatlan.

Összefoglalva, azt gondolom tehát, hogy az előterjesztés nem szolgálja a társadalom érdekét, ahhoz nyilvánvalóan nem közösségi, hanem egyéni, ha úgy tetszik, lobbierdekek fűződnek. A költségvetés számára kifejezetten előnytelen, az eddig is átláthatatlanul működő Magyar Labdarúgó Szövetséghez pedig további forrásokat juttat anélkül, hogy a beszámoltathatóság legminimálisabb lehetőségét megteremtene.

Mindezekre való tekintettel arra kérem az előterjesztőt, hogy javaslatát mihamarabb vonja vissza. Ráadásul nyomni fogok még azért majd egy normál hozzászólást, mert már amikor az előző ciklusban tárgyaltuk a törvényt, akkor is elmondtuk, hogy hozhatunk mi egy ilyen törvényt, ha ennek a betartására Magyarországon jelen pillanatban nincsenek meg a technikai feltételek. Tehát ha nincs meg arra a technikai feltétel, hogy hozunk egy törvényt, és azt a törvényt betartassuk az online szerencsejáték-szervezőkkel, ha nincs meg annak a lehetősége, hogy rákényszerítsük őket arra, hogy ezt a törvényt tartsák be, akkor teljesen felesleges ilyen törvényeket hozni.

Ha majd megengedik, akkor pár szóban a következő hozzászólásomnál el is fogom mondani azt, hogy mi történt az elmúlt időszakban, amióta elvileg ebből már az államnak most már több mint egy éve bevétellel kellene rendelkeznie, és ahogy itt elhangzott Mengyi Rolandnál és mindenki másnál, egyetlen ilyen koncessziós eljárást nem tudtak végigvinni, egyetlenegy jelentkező nem volt.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen

a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a felszólalásokat. Tóth Csaba képviselő úr adatai is, illetve Szilágyi György felszólalása is már részben elvették a kenyeremet, hiszen olyan részletességgel érveltek szakmai szempontokkal a jogszabály módosítása ellen, amiből most már nekem csak az maradt, hogy néhány elvi kérdéstről beszéljek.

Az elvi kérdések esetén hadd mondjam el először azt, hogy mennyire szimbolikus jelentősége van annak, hogy a parlamenti ülészak napjain a múlt héten beléptető kapukról tárgyaltunk, most online szerencsejátékról, miközben az ország társadalmi helyzete, a vidék helyzete folyamatosan kiált a felszólalásért, az átalakításért, azért, hogy megoldásokat találjunk a problémákra, miközben mi most itt online szerencsejátékkal és beléptető kapukkal foglalkozunk. De nyilván ezek fontos kérdések, éppen ezért nincs más lehetőségem, mint arról beszélni, amit elébem tesznek, és amit megenged a tisztelt Ház.

Végigmennék néhány elvi kérdésen. Elhangzottak itt másfél évvel ezelőtti idézetek Lázár úrtól, hogy mi történt vagy mit mondott, meg két évvel ezelőtti idézetek. Nekem nem kell ilyen messzire mennem, nekem elég, ha visszamegyek a múlt hétre, hogy a reklámadó érvelésében milyen érvek hangzottak el: a társadalomra káros, a társadalomra veszélyes, a társadalom etikai megítélésére káros tevékenységek adózására miért kell fokozottabb odafigyeléssel adóterheket kiróni. Ezek a múlt héten hangzottak itt el érvként, és a múlt héten hangzott el az is, hogy mennyire igazságtalan meghatározni adómértékeket, illetve díjakat, hogyha azok nem százalékosan jelentkeznek. Most ugyanakkor azt látjuk, hogy a különböző díjakban, például a felügyeleti díjban minden további nélkül engedhetünk. Egy hete hallottuk azt, hogy mennyire fontosak az adóbevételek, és a Fidesz soraiból egy képviselő úr arról beszélt, mekkora szüksége lenne a kistélepléseknek az adóbevételekre. Kérem szépen, arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy most éppen adót csökkentünk, de nem a munkáltatókat terhelő adókat csökkentjük, nem a munkavállalókat terhelő adókat csökkentjük, nem arról akarunk beszélni, hogy hogyan segítsük a foglalkoztatást, hanem most arról beszélünk, hogy a távszerencsejáték adóját hogyan csökkentjük, hogyan lehet ennek az ágazatnak csökkenteni. Ugyanakkor Bánki Erik képviselő úrnak azon hozzászólásával, hogy mennyire kevés 300 millió a szabadidősportok támogatására, teljes mértékben egyetérték.

Én csak arra lennék kíváncsi, hogy az önök pad-soraiban mégis ki találta ki azt, hogy milliárdokat kell akkor stadionokra fordítani. Ki mondta, hogy azoknak a forrásoknak nem lenne hatékonyabb, jobb helye sok-sok vidéki településen, sok-sok oktatási szervezetenél és helyi sportegyesületnél, hogy sportkultúrát fejlesszenek? Tehát ki mondta azt, hogy milliárdokat kell beletennünk olyan fejlesztésekbe,

amelyek azonban nem szolgálják ki azokat a célokat, amelyeket elvileg önök kitéztek?

Nyilvánvalóan itt nem tekinthetünk el attól, hogy folyamatosan arról beszéljünk, hogy ha adóbevételekről beszélünk, és bevételre van szükség, akkor mégis ezek hogyan érhetőek el. Tehát először is Orbán Gábor államtitkár úr elmondta a felszólalásában, hogy alapvetően azért szükséges a jogszabálymódosítás, mert az online szabályokat nem tudják betartatni. Én csak azt nem látom, hogy ebben a jogszabály-módosító javaslatban milyen garanciák vannak arra, hogy a változtatott, csökkentett adómértékű szabályokat bárki majd be tudja tartatni. Hol van az intézményrendszere annak, aki majd a megváltozott szabályokat betartja, betartatja, és ebből valós adóbevételeket teremt? Mert jelen pillanatban csak azt látjuk, hogy csökkentjük az adót. Elsőként a távszerencsejáték adója a tiszta játékbevétel 20 százalékaról 10 százalékra csökken. Hallottunk nemzetközi példákat, a másik padosorokból hallottunk ugyanilyen nemzetközi példákat, a 10-20 százalékra, tehát gyakorlatilag mindennek az alátámasztására találunk nemzetközi példát, és mindennek az ellentettjére is találunk nemzetközi példát, tehát ez érvként igazából nem hangzik nagyon jól.

Utána beszélünk arról, hogy míg a 2014. évi költségvetés szerint a távszerencsejáték-szervezési engedélyek esetén 102,4 millió forintot kellett volna fizetni játéktípusonként, a módosítást követően 30 millióra csökken a játéktípusok engedélye, és minden további esetén 15 millió forintot kell fizetni. Ismét azt látjuk, hogy egy olyan ágazatnak a terheit kívánjuk csökkenteni, amelyből idáig nem nagyon láttunk adóforintokat, és mindamelltt az elhangzott példákban látjuk azt, hogy alapvetően nem szolgál foglalkoztatási célokat, nem szolgálja azt, hogy a társadalom épüljön, nem szolgálja azt, hogy jobb legyen a helyi közösségek élete, hanem valamilyen formában egy szűkebb érdekcsoporthoz kapcsolódik. Mengyi Roland úr mondta itt a felszólalása elején, hogy biztos szívesen fogadnánk, mert most zajlik ez a vb nevezetű futballozás a világ másik felén. Én is hallottam róla, hogy van ilyen, biztosan nem akarnék rá fogadni, a feltételezésétől eltérően, de nemcsak én nem, hanem az a probléma, hogy a társadalom túlnyomó többsége sem. Vajon hány embert érint a magyar társadalomban ez a probléma, hogy annyira reszket már az online fogadásért, hogy ezért kiált, hogy bárcsak jogszabály-módosító lehetőségekkel könnyítenék? Vajon a magyar társadalomnak, a vidéki népességnek mekkora arányát érinti ez?

(19.40)

Milyen jogszabályt alkotunk azzal, hogy ha megint csak egy olyan helyzetet teremtünk, hogy egy szűk csoportot próbálunk kiszolgálni olyan célokkal,

amelyek részben betarthatatlanok, mint ez elhangzott, részben nem látunk belőle érdemi adóforintokat, és közben meg olyan könnyítéseket teszünk, ami nyilvánvalóan az eddigi Fidesz-retorikától ellentétes célokat ér el?

Láttam ezt a javaslatban: a koncesszió elnyeréséhez megbízható szerencsejáték-szervezőnek kell lenni. Ez a „megbízható” szó nekem nagyon tetszett, már csak azért is, mert miközben szinte teljesíthetetlen követelményeknek kell megfelelni, közben offshore háttér nem akadály az ilyen jellegű koncesszióhoz. És már elhangzott, Vajna István nevezetű vagy Vajna Pista, vagy ki ez, Vajna Andy, vagy nem tudom, mi ennek a rendes magyar neve (*Derültség az MSZP és a Jobbik soraiban.*), alapvetően minden további nélkül offshore háttérrel teremthet lehetőséget magának.

Ugyanakkor érdekességként láttam az érvelések között ezt a mondatot: „A külföldi cégek hazai piacszerezése azért indokolt, mert a magyarországi cégalapítás kötelezettsége távol tartaná ezen résztvevők legális piacra lépését, ami fenntartaná a jelenlegi bizonytalan jogi helyzetet, illetve jelentősen szűkítené a piaci versenyt.” Kérem szépen, ugyanezen padosorok között folyamatosan arról hallok, hogy kicsoda kedvezőek a magyarországi befektetési lehetőségek; arról hallok, hogy itt kicsoda hihetetlen paradicsom van, jönnek a befektetők, és folyamatosan javulnak a lehetőségek arra, hogy cégek alakuljanak, megnyíljanak, munkahelyek teremtdjenek. Ugyanakkor a kormánypárti előterjesztő azt mondja, hogy a jelenlegi helyzet bizonytalan, azt mondja, hogy nem kedvezőek az üzleti cégalapítási lehetőségek, és azzal érvel, hogy emiatt kell beengedni. Mind ez idáig a Fidesztől azt hallottam, hogy ez nem jó, valami átkos rendszer, azt hallottam, hogy meg kell erősíteni a magyar gazdaságot, a bevételeket lehetőség szerint helyben kell tartani, lehetőség szerint a nyereség, amit magyar emberek megtermelnek, és erőforrásokból a munkájuk kapcsán jövedelemre tesznek szert, az maradjon helyben. Ezek után megteremtjük annak a lehetőségét, hogy erről lemondunk, és csak a 10 százalékra tartunk igényt, és minden további nélkül külföldiek a többi részét simán más országokban használgják fel? Ez nem a bölcs erőforrásmenedzsment, nem tartja helyben ezeket a lehetőségeket - miért kell ezt könnyíteni?

Az adócsökkentési javaslatot a szegmens fehérítésével, a tavaly túlzóan magas szinten meghatározott koncessziós díj mérséklésével indokolják. Nem tudom, hogy ki volt, aki tavaly hozta ezt a jogszabályt, és túlzóan magas lett, de gyakorlatilag nem arról lett volna szó, hogy át kellett volna gondolni? Tehát folyamatosan arról hallunk, hogy megfontolt és megalapozott jogszabályalkotás zajlik, miközben folyamatosan belátjuk, hogy nem tarthatók be a jogszabályok, és nem szolgálják azt a célt, ami miatt megszületnek. És emiatt egy olyan ágazatnak - most már harmadjára mondom el - az adóterheit kívánjuk

csökkenteni, ami alapvetően nem a magyar emberek életét szolgálja. Miért célja az a magyar kormánynak, hogy segítse az online szerencsejátékokat, hogy fejleszse? Mind ez idáig pont ezzel ellentétes tevékenységet vallott, és Szilágyi György képviselőtársam részletesen beszámolt ennek az előzményeiről idézetekkel, hogy mi volt ugyanennek a kormánynak, illetve elődjének a korábbi álláspontja.

Mengyi Roland képviselő úr elmondta, hogy a remélt összeg felhasználásától nem lehet eltekinteni, hogy milyen fontos célokat szolgálna, utolsó öt percében csak arról beszélt, hogy ez milyen jó is lenne. Ismerem ezt az érzést, én is vettem már lottót, és elkezdtem tanakodni, hogy milyen jó lenne, ha bejönne, kinek mit adnék, mit vennék belőle, hogy pucolnám be a házat. Ez a nincs még itt a tehén, de már fejni akarjuk, és ezzel indokoljuk, hogy ha itt lenne, akkor mire tudnánk fordítani, ez a legrosszabb érvelés. Hogy ha olyan jogszabályok születnének, amelyek betarthatók, ha jogbiztonságot szeretne teremteni a kormány, akkor a szabályozással azokat a célokat kellene szolgálni, hogy részben megtartható szabályok legyenek, részben pedig következetesen szolgálja azokat a célokat, amelyeket kitűzött.

Bocsássanak meg, hogy megint visszautalok a reklámadóra, nemcsak arról volt szó, hogy a reklámadó kapcsán egy héttel ezelőtt azzal érvelt a kormányoldal, amit már idéztem, hogy a társadalomra káros és kedvezőtlen hatású forgalmat vagy kommunikációt csökkenteni kell, ugyanakkor most azzal jön, hogy az online fogadás majd milyen jó lesz a magyar társadalomnak, hanem arra is vissza kell utalni, hogy az adóbevételek, ott folyamatosan arról volt szó, hogy mennyire fontosak, most pedig folyamatosan az adóbevételek csökkentéséről van szó.

Tehát összességében szakmai érveket hallottunk ellenzéki képviselőtársaimtól, nekem alapvetően teljesen elvi gondjaim vannak. És megmondom őszintén, elvi gondjaimat most már kicsit rossz szájjal fogom befejezni. Az előző napirend végén Bánki Erik képviselő úr azt mondta, hogy az ellenzékiek a kákán is mindig a csomót keresik, és nem nagyon konstruktívak. Én tényleg elnézést kérek, tehát hogy alapvetően nagyon szeretnék konstruktív lenni, és nagyon szívesen tárgyalnék olyanokat, amelyeket mi javaslunk, tehát volt nekünk is javaslatunk, hogy mit kellene ide a parlament elé hozni, sajnos ezek nem kerülnek ide következetesen. Én tudom, hogy a Fidesz nagyon konstruktív ellenzék volt, néztem akkor a parlamenti közvetítéseket, tudom, hogy amikor az MSZP kormányzott, önök mindenben támogatták, és konstruktív javaslatokkal segítették a jogszabályalkotást. Nézzék el nekünk, hogy alapvetően nem erre szerződöttünk, hanem arra, hogy ezt a parlamenti munkát javítsuk. Higgye el, Bánki képviselő úr, hogy én nem akarom akadályozni az önök jogszabályalkotását és kormányzását, csak azt szeretném, hogy ha a Parlament falai között azokról a dolgokról beszél-nénk, és azt a következetességet várhatnánk el az

önök nagyarányú társadalmi támogatottságától, amit mindig is ígérték. Sajnos jelen pillanatban nem ezt látom, ezért nem fogjuk tudni támogatni ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a további képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy ezekre 15-15 perces időkeret áll rendelkezésükre.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek, Cseresnyés Péternek adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mára az online sportfogadás a mindennapjaink részévé vált, és mindez úgy történt, hogy szinte - azt lehet mondani - átláthatatlanná vált az utóbbi időben ez. Ezért a távszerencsejáték fogalmát 2011-ben alkotta meg a kormány, reagálva a szerencsejáték-piacon észlelhető változásokra, amely az internetes játékok elterjedését mutatta. Az azóta eltelt majdnem három évben a külföldi érdekltségű online kaszinók és sportfogadásoldalak forgalma a pénznyerő automaták betiltásával - pontosan a betiltás után kialakult helyzet révén - és a mobilalkalmazások elterjedésével a sokszorosára nőhetett. Ezért volt szükség - mint azt már Mengyi Roland képviselőtársam is említette - a 2013-as törvénymódosításra.

A magyar törvénymódosítás során a szerencsejátékok adóhatóság általi engedélyeztetésének az elve azon az indokon alapult, hogy a jog eszközével biztosítsa a szervező tevékenység megfelelő személyi és gazdasági hátterének megteremtését, a színvonalas tárgyi eszközöket, a biztonságot és a szakszerűséget.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Emellett a szabályozást az is indokolta, hogy az online játszott szerencsejáték a magyar költségvetés számára nem jelentett tényleges bevételt, továbbá a magyar állampolgárok külföldön folytatott szerencsejátékban játékosként történő részvétele nem volt követhető, így nehezen volt felderíthető és szankcionálható. Sajnos arról nincs adat, hogy hány milliárd forint ment és megy így ki folyamatosan évente az országból és a magyar emberek zsebéből, de minden bizonnyal jelentős összeg, amelyből a magyar költségvetés egy forintban sem részesül, sem játékadó, sem koncessziós díj, sem más formában. Ennek viszont, mint amire majd szeretnék a későbbiekben is kitérni, sporttámogatási oldalon következményei voltak és vannak, hiszen nem mindegy, mennyi pénzt tudunk fordítani sporttámogatásra. Ezen a helyzeten kívánt a kormány, és kívántunk és kívá-

nunk mi is változtatni, mivel a várt bevételek nem érkeztek meg, ezért van szükség a feltételek változtatására, azok enyhítésére.

A távszerencsejáték esetében az általunk remélt befolyó adót olyan célokra fogja felhasználni az állam, amely az Európai Bíróság kritikáját nem vonhatja maga után, hiszen sporttámogatásra, ezen belül is a Magyar Labdarúgó Szövetség támogatására különítjük el. A 12/2013. számú közigazgatási elvi határozatában a Kúria is kimondta, hogy álláspontja szerint a magyar szerencsejáték-szervezés engedélyezési rendszere, szabályozása a Gebhard-tesztnek megfelel, magyarán az Európai Bíróság által lefektetett korlátozási elveket betartja. Tehát ebben a tekintetben, ha van egyáltalán probléma, nem az EU-val való konfliktusból vagy kötelezettségszegési eljárásból ered, mert a magyar szabályozás összhangban van az uniós elvekkel.

A szerencsejátékokból befolyó összeg természetesen fontos bevételi forrás, de szeretném hangsúlyozni, hogy emellett az egészségügyi és társadalmi szempontok is mindig prioritást élveztek számunkra ebben a kérdésben, és bármennyire is próbálták ellenzéki oldalról megcáfolni ezt, ez nem változott, ez így maradt, és így is fog maradni. Hadd emlékeztessék 2012 őszére, amikor az Országgyűlés az erőteljes lobb ellenére betiltotta a nyerőgépeket, más néven a félkarú rablókat.

(19.50)

Tisztában voltunk ugyanis azzal, hogy a pénznyerő automaták működése nemcsak súlyos gazdasági, hanem komoly mentális, egészségügyi, illetve szociális teherként jelentkezik a társadalom számára. Szakmai kutatások támasztják alá a játékszenvedély és az egyéb addiktív szerek használatait, illetve az alkoholbetegség közötti összefüggést, ezért onnantól fogva a pénznyerő automaták a továbbiakban kizárólag korlátozott számban létező játékkaszinókban működtethetők. Zárójelben szeretném megjegyezni természetesen, hogy említettem, erről a piacról, tehát a játékgépes piacról lehet, hogy jó néhányan a távszerencsejáték irányába fordultak, és ott folytak olyan pénzek szerencsejátékokat irányító és szervező cégek irányába, ami ellenőrizhetetlen volt, tehát e törvényjavaslat célja ennek a kifehéritése.

Most engedjék meg, hogy egy kicsit arról beszéljek, hogy milyen célokra is fogja az állam fordítani ezt a remélt, pár milliárd nagyságrendet kitevő bevételt. Ahogy a törvényjavaslat is tartalmazza, e befolyó összeget a sportágazatban kell felhasználni. Ez nemcsak a Magyar Labdarúgó Szövetségnek juttatott támogatást jelenti, hanem a szabadidősport támogatását is a Sport XXI. stratégia szerint. Magyarországon a sportaktivitás aránya európai összehasonlításban kirívóan alacsony. A felnőttkorú lakosság mindössze 7-9 százaléka sportol rendszeresen, miközben

ez az Európai Unió országaiban 15-20 százalék körül mozog. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján kijelenthető, hogy a szabadidősport területén elengedhetlenné vált az állami szerepvállalás újragondolása. Csak abban az esetben történhet ugyanis előrelépés, ha a lakosság egészséges, mozgásgazdag életmódjáért felelős kormányzati és civil szereplők között az eddigiekhez képest lényegesen szorosabb együttműködés alakul ki.

Mint önök is tudják, a Sport XXI. utánpótlás-nevelési program a jövő élsportolóit a lehető legszélesebb körből, a sportoló gyerekek összességéből igyekszik kiválasztani. Az egységes utánpótlási rendszer lényege tehát, hogy a gyerekeknek és a fiataloknak egyenlő esélyt nyújtson, a tehetséges fiatalokat eljuttassa a versenysportig és az élsportig, a versenysportból kieső fiatalokat pedig más rendszerben működtetett állandó sportolási lehetőség felé irányítsa. Célja a sportági alapok szélesítése érdekében 6 éves kortól 14-15 éves korig minél több gyerek bevonása a rendszeres testedzésbe, valamint az, hogy kiválasztási bázist nyújtson a Héralézés-programhoz. Az állami sportirányítás ezen a területen sportcélú civil szervezetekkel, többek között a Magyar Diáksport Szövetséggel, a Fogyatékosok Országos Diák- és Szabadidősport Szövetségével, valamint a Magyar Szabadidősport Szövetséggel is együttműködik.

A törvény nevesíti a Magyar Labdarúgó Szövetséget is, mint amelyen keresztül a várt bevételeket a labdarúgás céljaira kell fordítani. Csak említés szintjén idézném fel az MLSZ néhány programját. Ilyen az országos pályaeépítési program, amelynek egyik legfontosabb célkitűzése a tömegbázis szélesítése, a stadionbiztonsági program, a sporttelep-felújítási program vagy éppen az akadémiai program, amelyek mind az utánpótlás-nevelés vagy a futball infrastruktúrájának fejlesztését célozzák meg, tehát nemcsak stadionépítésről van szó, hanem ha hazamennek, megnézhetik azt, hogy hány műfüves pálya épült iskolákban, lakótelepen, egy-egy városrészben vagy pedig településen, hogy többek között ezt a pénzt arra fordítják, képviselőtársam, erről szól ez a javaslat is. *(Szilágyi György: Mi köze a szerencsejátéknak az MLSZ-hez?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a kitérével csak azt szerettem volna szemléltetni, hogy a játékadó nem érkezne rossz helyre. Közös érdekünk, hogy olyan feltételeket teremtsünk a külföldi és a hazai játékszervezőknek egyaránt, amely mellett már nem éri meg nekik illegális körülmények között a fekete piacon működni, hanem jobban megéri nekik kijönni a fényre és adót fizetni, cserébe pedig ellenőrzött körülmények között szabályosan és nyereségesen működni. Annak érdekében, hogy ezek az elképzelések valósággá váljanak, javasolom önöknek, hogy fontolják meg a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel üdvözölöm önöket. Jó estét mindenkinek! A normál szót kérők között két jelentkezőt látok. Először Varga László képviselő úr a szó, MSZP. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok érv elhangzott pró és kontra. Ellenzéki képviselőtársaim nyilván elmondták a java részét azoknak a gondolatoknak, amelyeket én is osztok, hiszen eléggé mutyiszaga is van ennek az előterjesztésnek, mondjuk ki. Elhangzott a trafikmutyival és sok minden mással való párhuzam. Ez mind igaz is lehet akár, de megpróbálok elsőre egy picit igazságos lenni. Évekkel ezelőtt még a boldogult sport- és turizmusbizottságban - Szilágyi képviselőtársam is ott volt és Bánki Erik képviselőtársam is - beszéltünk már arról, hogy van egy olyan terület Magyarországon, amely a sűrű- vagy a feketegazdaság területe, egy olyan terület, ahonnan a magyar költségvetés nem láthat bevételt érdemben, ez a távszerencsejátékok, illetve az online szerencsejátékok területe. Ha már sport, nyilván ezeken a területeken a sportfogadások egy jelentős részt tesznek ki.

Az előző ciklusban sokat hallottunk arról, hogy érdemes volna-e szabályozni, bevételt generálni a költségvetésnek. Ha igazságos akarok lenni - és csak ennyit mondom -, akkor azt lehet mondani, hogy ezzel egyet lehet érteni, hogy egyébként ha van egy létező társadalmi jelenség, hiszen tudjuk, hogy ilyen módon kötnek fogadásokat emberek, láthatunk ilyen reklámokat, tapasztalhatjuk a hétköznapiakban, hogy ez a jelenség van, ha meg van egy társadalmi jelenség, akkor érdemes azt az államnak keretek közé, szabályozott keretek közé állítani, és ha nyilván ilyen típusú az a tevékenység, adott esetben káros is lehet, akkor abból érdemes bevételt szerezni, amit meghatározott célokra költhet el, az nem mindegy, hogy milyen módon. Elhangzott, hogy itt olyan könnyítések tapasztalhatók, amelyek, mondjuk, egy jól meghatározható üzleti kör számára lehetőséget teremtenek. Azt gondolom, ebben az előttem szólók elmondták az érveiket, és ez minimum kérdőjeles, de az eddigi földüggyek, trafiküggyek után viszonylag egyértelmű, hogy mi fog történni. Azonban az is igaz, hogy a jelenleg hatályos szabályozás, aminek a kapcsán tavaly nyáron, azt hiszem, júliusban rengetegen elmondták, hogy ez így ebben a formában nem fog működni... - nem is igazán szerzett bevételt ebből az állam.

Azonban szerepelt a költségvetési törvényben egy szakasz, amely az ilyen bevételek felhasználásáról rendelkezett. Erről keveset beszéltek az előttem szólók, akkor én inkább hadd emeljem ki ezt, hiszen sok minden elhangzott, ismételni nem szeretnék, hogy a koncesszióról szóló törvényt módosítja ez az előterjesztés, a szerencsejáték-szervezésről szóló törvényt, a sportról szóló törvényt, és negyedikként meg kell mondani, hogy Magyarország 2014. évi

központi költségvetését módosítja. Ott is a 23. § (21) bekezdése helyére lép egy új szöveg. Ilyenkor van egy olyan sajátsága ezeknek az előterjesztéseknek, hogy ezeket a szövegeket itt láthatjuk, ha nem indokolja agyon az előterjesztő az előterjesztésben azt, hogy miért cserélte ezt a szöveget, akkor át is csúszhatunk, átsikolhatunk efölött, hiszen ez csak egy szakasz egy salátatörvényben, azonban én összevettem az eredeti szöveggel, ami a költségvetési törvényben van benne, és itt hadd hasonlítsam már össze, mert ez is egy beszédes dolog. Csak azért jutott eszembe, mert Cseresnyés képviselő úr előttem rengeteget hivatkozott utánpótlás-nevelésre, a szabadidősport céljaira, kis kitérő akkor nekem is: felére csökkentett szabadidősport-támogatás az előző ciklusban, hiába nőtt egyébként a sportra fordítandó összegek köre abszolút értékben, ezt nem vitatom, persze itt jelentős és egyelőre mondjuk, kétségesen fenntartható beruházások jönnek ebből létre, de ezt persze tegyük zárójelbe.

Tehát azzal szemben, hogy önök utánpótlás-nevelési célokról és a szabadidősport céljairól beszéltek, az eredeti költségvetési törvényben ez áll: „A szerencsejáték-szervezésről szóló '91. évi XXXIV. törvény 32. § (5) bekezdése szerinti távszerencsejáték-játékadókból származó bevétele sportutánpótlás-nevelési feladatok támogatására fordítandó.” Ez az első mondata ennek a szakasznak. A módosításban, amit nem indokolnak agyon, pedig a következő szerepel: „A szerencsejáték-szervezésről szóló '91. évi XXXIV. törvény 32. § (5) bekezdése szerinti távszerencsejátékadókból 2014-ben pénzforgalmilag teljesült bevétel a Magyar Labdarúgó Szövetség útján a labdarúgás támogatására fordítandó.”

Na most ez világosan két külön történet. Az egyik, persze nyilván egyelőre teoretikus bevételekről beszélünk, de itt mondjuk, Mengyi Roland felszólalásából tizenmilliárdokról is hallhattunk, hogy itt milyen bevételekre számítanak önök. Persze kérdés, hogy mennyi ennek a realitása, de annak, aminek a pontos nagyságrendjét sem tudjuk, de mégiscsak elvi kérdés, hogy eredendően a költségvetési törvényben utánpótlás-nevelési célokra szerették volna ezt fordítani, most pedig az MLSZ kapja meg ezt a bevételt egy az egyben, mindenféle egyéb kitétel nélkül - ez szerepel a javaslatban.

(20.00)

Csak ugye, nincs összevetve és átvezetve a 2014. évi központi költségvetéssel. Most a következő a probléma ezzel: innentől fogva ennek a felhasználása nem mondható meg. Az MLSZ dönthet erről. Arról nem is beszéllek, hogy általában a látvány-csapatsportágak irányába, az öt látvány-csapatsportág irányába koncentrálódik a sporttámogatás, különösen a labdarúgás irányába. Ez meg aztán még erősít ezen a folyamaton, hiszen nagyon sokféle

utánpótlás-nevelési feladat van, több sportágban, olimpiai sportágakban, nem olimpiai sportágban, nagyon sokféle területen. Itt azonban a Magyar Labdarúgó Szövetség kapja meg ezt a majdan esetleg befolyó összeget.

Egészen véletlenül az előterjesztő, régóta ismerjük egymást persze Bánki Erikkel, hiszen ő is sportpolitikus itt évek óta, MLSZ elnökségi tag, egyébként pont ma nyilatkozott arról, amire másik képviselőtársam is utalt, hogy a múlt héten is tárgyaltunk egy olyan dolgot, ami a magyar társadalom ütőerén tartva a kezünket, azért nem az első előterjesztések között jutott volna eszünkbe talán az új Országgyűlésben, hogy ugye, itt a beléptető rendszereket a stadionokba még tovább szigorítsuk. Itt most már retinaszkener meg nem tudom, mindenféle algoritmikus dolog és számsor határozza meg majd, hogy hogyan tud belépni egy ember egy stadionba, szóval, ez a retinaszkenneres történet kavarta a magyar szurkolói társadalmat az elmúlt egy-másfél hétben, ugye, tiltakozások voltak, megfogalmazódtak ezzel szembeni nyilatkozatok. És pont ma nyilatkozott Bánki Erik arról, hogy ez de jó egyébként, és ez a magyar labdarúgás jövője, a legbiztonságosabb stadionok lesznek itt Európában. Hát szerintem is, mert ha ilyeneket fognak bevezetni, akkor nem fognak meccsre járni az emberek. És annál nagyobb biztonság, mint hogy nincsenek a stadionban, nem nagyon tud lenni.

Szóval, így a kettőt összerakva, a nyilatkozatokat és ezt a kitétel, csak nem arra kell a pénz, hogy ezeket a retinaszkennereket mindenhová be lehessen szerelni? Ezt csak úgy kérdezem. Nyilvánvalóan nem támogatható ez a történet, azért sem, amit elmondtak már, és akkor ezeket nem ismétlgetem, van egy mutyizaga ennek a dolognak, nem valósult meg semmiféle várakozás abból, amit tavaly nyáron gyorsan elfogadtak. Azt gondolom, hogy mondjuk ki, elfogadhatatlan, hogy újra a szabadidősport, az utánpótlás-nevelési feladatok kárára egyébként a legerősebb anyagi támogatásban részesülő magyar sportszakaszövetség, az MLSZ kapjon újabb pénzeket úgy, hogy semmilyen módon nem rendelkezik a törvény arról, hogy azokat pontosan milyen feladatok megvalósítására költetheti el.

Egyebekben, azt gondolom, Tóth Csaba, frakciónk vezérszónoka elmondta frakciónk véleményét, tehát nem támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szilágyi György képviselő úr kért szót, Jobbik. Tessék parancsolni!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Cseresnyés Péter képviselőtársamhoz szólnék. Esküszöm, a legnagyobb tiszteletem mellett is azt kell mondjam, hogy ez a beszéd, amit ön elmondott, olyan demagóg magasságokba emel-

kedett, mint az úgynevezett lélegeztetőgépes felszólalás volt már itt a Házban. Hát uram, ön elmondott itt mindent, egészséges életmódot, sportolási lehetőségek javítását, biztosítását, azt, hogy itt a fiatalságot hogy kellene nevelni, csak ennek semmi köze nincs ehhez a törvényhez jelen pillanatban. Hát persze, mi is, a Jobbik Magyarországért Mozgalom, kijelentjük, támogatjuk az egészséges életmódot, a fiatalok sportolási lehetőségét, figyelembe kívánjuk venni az egészségügyi szempontokat, amit ön fölsorolt, azt mindet mi is szeretnénk figyelembe venni, csak ennek a törvénynek ehhez abszolút semmi köze nincs.

Sőt, továbbmegyek: mi jelen pillanatban nem azért harcolunk, hogy ne adóztassuk meg az online szerencsejáték-szervezőket, hanem az ellen harcolunk, hogy önök ezeknek az online szerencsejáték-szervezőknek könnyítéseket próbálnak adni. Mi azt mondjuk, hogy keményen adóztassuk meg őket, ha meg lehet, mert ön azt is mondja itt, hogy mentális problémák vannak játék-szenvedélybetegeknél, hogy amikor ugye, a szerencsejáték-törvénnyel önök megszüntették a szerencsejáték-automatákat szerte az országban, akkor ezeknek a szenvedélybetegeknek az érdekében tették. De mit csináltak? Ön mondja, hogy valószínűleg ezek egy jelentős része az online piac felé fordult. És utána azt mondja, hogy csak egyetlen dolog kell, hogy megvalósuljon: a feketegazdaságot próbáljuk meg kifejériteni.

Hát ha ellenőrizzük őket, ha ez normálisan működik, akkor nem baj, hogy szegény betegek oda szórják a pénzüket? Ha az államnak bevétele lesz belőle, akkor nem baj, hogy szegény szenvedélybetegek mit csinálnak, mentálisan hogy fogják érezni magukat a játékgép előtt? Hát az nem jelent problémát? Dehogynem jelent problémát. Akkor arról kellene beszélni, amit mi elmondtunk többször, és itt, ugye önök beszéltek megint arról, hogy feketegazdaság kifejéritése, ezt is elmondták az előző ciklusban is. Aztán, ugye, arról nem beszélnek, hogy mi egy éve is felhívtuk a figyelmet arra, hogy olyan törvényeket hozzunk, amiket be lehet tartatni. Erre mit mond Orbán Gábor? Be kellene tartatni a törvényeket és a szabályokat. Hát ki akadályozta meg önöket, hogy az elmúlt egy évben betartsák ezeket a törvényeket meg szabályokat, amiket önök hoztak?

Vagy ha valami megakadályozta önöket, mert tudom, mi akadályozta meg önöket, az, amire akkor is, egy évvel ezelőtt is fölhívtuk a figyelmüket, hogy technikailag jelen pillanatban nem tudom, hogy hogy lehet ezt megoldani. Hát hogy fogják megoldani technikailag ezeket a dolgokat? Azt hiszik, hogy a nagy online szerencsejáték-oldalak, és most nem akarok itt neveket mondani, azért nem jönnek be a magyar piacra, mert nekik problémát jelentene, mondjuk, a 200 millió forint, vagy problémát jelentene nekik ilyen koncessziós díj? Nem, azért nem jönnek be, mert önöknek semmilyen hatásuk nincs jelen pillanatban technikailag erre a piacra. Hát mi nekik jönnének be?

Sőt, amit megtehettek volna, még azt sem tették meg, mert ugye, törvényileg tiltott, hogy ezek az illegálisan működő szerencsejáték-oldalak Magyarországon hirdessenek. Mivel találkozik az ember? Hogy még a közmédiában is hirdethetnek. Még azt sem tiltották meg nekik, hogy egyáltalán hirdessék az illegális tevékenységüket Magyarországon. Hát el kellene kezdeni betartatni a törvényeket az alapnál. És majd utána lehetne arról beszélni, hogy vajon technikailag megalapozott-e az, hogy ezeket az oldalakat valamilyen szinten megadóztassuk. Mi azt mondjuk, ezt támogatjuk is, hogy adóztassuk meg ezeket az oldalakat, amennyiben lehet. De ne azt csináljuk, hogy könnyítünk nekik, hogy majd akkor erre be fognak jönni a piacra. Dehogy fognak bejönni a piacra! Mindaddig, amíg nem tudják rákényszeríteni őket, addig ezek az emberek nem fognak bejönni.

De mondják meg nekem, mert erre kíváncsi vagyok, válaszolhatnának is rá, a kormány részéről is várnám ezt, hogy hogyan lehet blokkolni ezeket az oldalakat. Milyen technikai feltételekkel lehet blokkolni ezeket az oldalakat? Vagy azt is megmondhatnák, ha itt most offshore háttérű cégek is végezhetnek online szerencsejátékot, önök ezekkel a cégekkel majd be fognak jönni, és vegyünk azt, hogy koncessziós szerződéseket tudnak velük kötni, ha valami probléma lesz ezekkel a cégekkel, akkor hogy fogják ezekkel a cégekkel szemben érvényesíteni az önök akaratát, vagy hogy fognak eljárni ezekkel a cégekkel szemben.

Azért kérdezem ám, mert önök hoztak egy törvényt, 2012. január 1-jétől volt érvényben, hogy Magyarországon offshore, átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cég nem kaphat állami támogatást, nem kaphat közpénzt. 2012. január 1-jétől érvényes ez a törvény. Mi történt, amikor megnéztük 2012 augusztusában, hogy vajon az akkor még létező Nemzeti Fejlesztési Ügynökség vajon fizetett-e offshore háttérű cégeknek? Hirtelen találtunk 30 milliárd forintot, amit önök kifizettek offshore háttérű cégeknek. 30 milliárd forintot, ha már itt arról beszélünk, hogy mekkora bevételekre kellene szert tenni! Vissza tudtak szerezni önök egyetlenegy forintot is ezektől a cégektől? Egy forintot vissza tudtak hozni az elmúlt, lassan két évben? Nem tudtak visszahozni egyetlenegy forintot sem.

Sőt, nemhogy nem tudtak visszahozni egyetlenegy forintot sem, hanem a mai napig hiába kérjük az adatokat ennek a közel 70 cégnek, hogy mondják meg, kik a tulajdonosok. Azt mondja most éppen a Miniszterelnökség hivatala, hogy ők nem tudják még. Hiába fordulunk bírósághoz, nem tudják. Két ok lehet. Az egyik az, hogy nagyon jól tudják, hogy kik, mert az önök cégei vannak ezek mögött, az önök emberei vannak ezek mögött. A másik lehetőség, ami legalább annyira borzasztó, hogy valóban nem tudják, hogy kik ezek a cégek. Akkor hogy fognak velük szemben bármikor is eljárni? Mert ha el tudnak valahogy járni, akkor mondják meg. Erre választ sze-

retnek kapni, mert különben teljesen felesleges, levihetjük akár nulla forintba is. Akkor talán már megjelenik valaki, csak akkor meg nincs bevétel. Meg miért kell egyáltalán állami monopólium? Önök folyamatosan az állami monopóliumot csak így adják ki. (Orbán Gábor a szakértői páholyhoz lép.) Meg lehet ezeken a dolgokon egyébként sértődni, ki is lehet vonulni a teremből, de hát, ha igazat mond az ember, akkor igazat mond az ember.

A másik, ami még itt fölmerült, és azért erről szeretnék beszélni egy-két dolgot, hogy ha itt tényleg lenne bevétel, ami ugye, nincs, tehát beszélhetünk mi az egészséges életmódról meg labdarúgókról, egy éve kellene hogy legyen bevétel. Hány forint jött be? Hány forintot tudtunk erre fordítani? Nullát. Tehát nem volt egy fillér sem. Mondhatjuk, hogy egészséges életmód - nulla forintból. Hú, de jó lesz!

(20.10)

De vegyük azt, hogy lesz bevétel. Hova adják ezt a pénzt? A magyar labdarúgás jövőjére, a Magyar Labdarúgó Szövetségnek. Csak hát jussunk már el egyszer odáig, hogy beszéljünk már őszintén egymással! Magyarországon a magyar labdarúgásnak mindaddig nincs jövője, amíg ez a Magyar Labdarúgó Szövetség működik, mert a fejétől büzlik a hal. Emberek húsz éve pozíciókban ülhetnek a Magyar Labdarúgó Szövetségben, mindenféle produktum és eredmény nélkül, hiszen generáció nőtt már fel, amely még nem látta a magyar válogatottat világbajnokságon! A ma meccsre járó fiatalok nem látták a magyar válogatottat kint egy nemzetközi nagy versenyen, mert nem jutottak ki, és 20-21 éve emberek vígan eléldgegelnek a Magyar Labdarúgó Szövetségben, a fiatal menedzserszemléletű embereket meg nem engedik oda. Milliárdokat herdálnak el, milliárdokat költenek el!

Nagyon szép dolog ám, tényleg, műfüves pályákat csinálni, nagyon szép dolog az, hogy 2012-ben az összes látvány-csapatsportág kapott, a labdarúgáson kívül, annyi pénzt - s itt azért komoly olimpiai sportágakról is szó van -, mint amennyit a felcsúti akadémia! És hány világhírű futballjátékost nevelt ki a felcsúti akadémia? De ne világhírűt, csak a Videotonban játszana belőlük legalább három - de egy sem játszik! Hát könyörgök, a keretben van egy! S ha most nézzük a világbajnokságot, akkor azt látjuk, hogy Horvátországban is vannak ilyen akadémia, ahol komoly értékű játékosokat nevelnek ki. Akkor ez kidobott pénz az ablakon? Hát persze, hogy kidobott pénz, mert egy akadémianak az lenne a feladata, hogy játékosokat neveljen ki. Nem tömegsportbázist, hanem játékosokat, mert a fiatalok focizzanak minél többen, az az egészséges életmódra való nevelés.

Önök itt olyan dolgokat mondanak, olyan dolgokat hoznak föl egy teljesen más kontextusban,

aminek semmi köze ehhez a törvényhez. Lehet itt szép dolgokat mondani, lehet itt rózsaszínre festeni a világot, de ez semmi másról nem szól, mint arról, hogy önök szeretnének egy állami monopóliumot értékesíteni, de semmilyen lehetőségük nincs, hogy erre az értékesítésre rákényszerítsék a nagy cégeket, ezért most megpróbálják őket azzal becsalogatni, hogy lejjebb viszik a koncessziót. Csak így nem lesz bevétel. Hát akkor minek visszük lejjebb a koncessziót? Oldják meg a problémát, ha meg tudják oldani technikailag, és akkor maradjon ugyanaz, ami egyébként énszerintem vállalható! Minden egyes olyan nagyobb cég, amely az online szerencsejátékkal foglalkozik, súlyos tíz- és százmilliárdokat tud forgalmazni, azoknak nem jelent problémát az a koncessziós díj, az az adó és minden egyéb, ami eredetileg eddig benne volt a törvényben. Attól, hogy most leviszik, még nem fognak bejönni.

Hacsak nem az a cél - s ez is lehet a cél egyébként -, hogy vannak esetleg olyan, önköz közel álló magyar körök, amelyeknek jól jönne most az, ha minél kevesebb pénzért megpróbálnának megjeleníteni az online szerencsejáték-piacon, megpróbálnák felvenni csak Magyarországon a versenyt a nagy nemzetközi cégekkel, és ehhez próbálnak nekik segítséget nyújtani.

Akkor viszont azt mondom, hogy ha ennyire leviszik ezeket a díjakat, egy állami monopóliumot herdálnak el. Tehát még egyszer kérem önöket, gondolják meg, hogy ennek van-e így értelme, mert szerintünk nincs.

Én azt tartanám a legjobbnak és azt tartanám az ildomosnak, ha maradna ugyanaz a szabályozás, ami eddig volt, ezzel a szabályozással mi egyetértünk, ezt támogatni tudjuk, semmiféle könnyítést nem tudunk támogatni. Ha tetszik, pont a szenvedélybeteg, a szegény sorsban élő emberek védelmében kérjük azt, hogy minél kevesebben legyenek jelen ezen a piacon is, ha már egy teljesen magyar piacot, mert azért ne felejtjük el, hogy egy teljesen magyar cégek által uralt piacot, a szerencsejáték-piacot önök szétverték, azt is azért egyébként, hogy külföldieknek odaadják, csak volt két prominensük, aki nem tudott meg-egyezni, hogy melyik cég jöhessen be, s akkor úgy döntöttek, hogy egyik sem lesz jelen a piacon. De sajnos attól félek, hogy az elkövetkező három évben még beszélni fogunk mi a szerencsejáték-törvényről, attól félek, hogy majd amikor megnyílik az online alapú szerencsejáték piaca, és azokat esetleg újra lehet vendéglátóhelyeken is üzemeltetni, amiket majd önök hoznak be a barátaikon keresztül, akkor már nem lesz annyira probléma a szegény sorsú és szenvedélybeteg emberek sorsa.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Cseresnyés Péter előterjesztő képviselő úr szót kért. Öné a szó, parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Két percben kértem szót, egy kétpercest nyomtam, de lehet, hogy rosszul nyomtam.

ELNÖK: Kétpercest nyomott, de előterjesztőként 15 perc illeti meg. Ne korlátozza a saját maga jogait, beszéljen, aztán ha nincs több gondolata, akkor utána ne beszéljen! Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm. Szilágyi György felszólalására szeretnék reagálni röviden, mert úgy gondolom, nem a végén kell azt a néhány gondolatot elmondani, amit most szeretnék, hanem közben, amíg a nézők, akik még érdeklődnek a mai vita iránt, friss élményekkel vannak az ő hozzászólása kapcsán.

Demagógiáról beszélt. Hát, amit én az elmúlt tíz percben hallottam, az volt a mély demagógia, kedves képviselőtársam. Mert sajnos nem arról beszélt, amiről ez a módosítás szól, ugyanis ez a módosítás, ami előttünk van, mindössze a távszerencsejáték megadóztatásáról szól és nem összességében a szerencsejáték-adóztatásról. Tehát ha figyelmesen olvasta volna a törvényt, meg figyelmesen hallgatta volna azt, amiről beszélek, akkor én általában amikor a tömegsportról beszéltem, az eddigi elosztási elvekről és az eddig működő folyamatokról beszéltem, mert most is a szerencsejátékból befolyt pénzek jelentős része erre fordítódik. S ezt akarjuk most kibővíteni a távszerencsejátékból befolyt adóból, ami eddig nem folyt be, és éppen azért, mert azt látjuk, hogy a jelenlegi rendszer nem működik, kimondottan csak a távszerencsejáték esetében, mert nincs befolyt adó, ezért próbáljuk úgy módosítani a törvényt, hogy ezután ez egy legálisan működő, kifizetett és olyan módon működő terület legyen, ahonnan adóforintok fognak bejönni. Erről szól ez, és nem arról, amit ön csapongva próbált itt üzenetként elmondani, sok-sok területet megcélozva, és sok-sok területről teljesen hamis képet ábrázolva.

Még egy dolgot szeretnék mondani. Jelenleg is működnek olyan sportpályák, amelyek szerencsejátékból befolyt adóból, adóforintokból épültek meg. Szeretném még egyszer mondani, mint ahogy a felszólalásomkor a közbeszólására reakcióként ki is szóltam önnek, hogy egy csomó helyen ebből oldják meg a mindennapi testnevelés problémáját, a tömegsportot ilyen sportpályákon bonyolítják le, többek között ezekből a pénzekből épült sportpályákon. Ha kíváncsi rá, mondok kapásból önnek jó néhány olyan helyet, ahol ez nagyszerűen működik. Látogassa meg, nézze meg, érdeklődjön utána, miből valósult meg és milyen kihasználtsága van. Ne mondják azt, hogy nem történt semmi sem, ne mondják azt, hogy nem fordítódott pénz a tömegsportra, és az állam nem fordított a tömegsportra, és nemcsak futballra, hanem egyáltalán a tömegsportra pénzt eddig.

Még egyszer szeretném önnek, hogy tiszta legyen a kép, elmondani, hogy most csak a távszeren-

csejájékáról beszélünk, és nem a szerencsejátékok adójáról összességében.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként Szilágyi képviselő úré a szó, a Jobbikból. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Cseresnyés képviselő úr, megint azt mondja, hogy az online szerencsejátékról beszélünk, meg a távszerencsejátékról beszélünk, de az egész felszólalásában másról sem beszélt, mint másról. Hát akkor beszéljen az online-ról! Akkor csak kérdéseket teszek fel önnek, és ha ezekre válaszol nekem, nagyon szépen megköszönöm.

Eddig mennyi pénzt sikerült szétosztaniuk az elmúlt egy évben a távszerencsejátékból befolyó bevételekből? Semmit. Akkor ön most nem erről beszélt.

A másik kérdésem: mitől folyik be majd ezután bármilyen bevétel? Mondja meg nekem, hogy mitől fog ezután befolyjni! Attól, hogy önök könnyítene a feltételeken? Könnyítene a feltételeken vagy nem? Azt is tagadja, hogy könnyítene a feltételeken? Ezt is tagadja? Hát akkor mondja meg, hogy miből!

Azt is szeretném tudni, hogy honnan veszi ezeket a légből kapott adatokat, amikről beszélt. Mondjon már nekem tényleg csak egy példát, mert ezek szerint tud egy példát mondani arra, és én ennek nagyon örülnék, mert az MLSZ-től nem lehet ilyen információkat kapni, mondjon már nekem egy példát arra, hogy ezekből a bevételekből, ami eddig befolyt a szerencsejátékból a Magyar Labdarúgó Szövetséghez, melyik az a sportlétesítmény, mondja meg nekem, mert én nagyon szeretném tudni, tehát melyik az a sportlétesítmény, amelyik ebből épült. Nem tud ilyet mondani, mert azok légből kapott adatok, amiket az előbb mondott.

Mondja meg, könnyítene-e a feltételeken vagy nem, mitől folyik be ezután majd több pénz, mitől folyik be egyáltalán pénz ebbe a rendszerbe, és mondja meg nekem azt is, legyen szíves, amire feltettem a kérdést, hogy hogyan fogják ezeket a dolgokat önök ellenőrizni, hogyan fogják rákényszeríteni. Mondja meg nekem, legyen szíves, mert akkor ön ért ehhez, hogyan fogják blokkolni azokat az oldalakat, amelyek nem hajlandók megvenni a koncessziós díjat.

(20.20)

Milyen technikai feltételekkel fogják ezeket az oldalakat blokkolni? Mi a lehetőség arra, hogy ezután ezeket a cégeket beterelejk az adózók táborába, és valóban a feketegazdaságot kifehérsíték? És egyáltalán miért akarnak könnyíteni?

Erre adjon választ, ne mellébeszéljünk! (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra következik Varga László képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szabadidősport - bár nem függ össze szorosan az előterjesztéssel, csak annyiszor beszélünk róla, hogy néhány állítást hadd fogalmazzak meg. Egyrészt megszüntették a Wesselényi Közalapítványt, amely szolgálta a szabadidősport céljait, támogatott ilyen célokat, egyébként ebből a megszűnés után a költségvetésbe befolyó pénzzel csökkentették az adott évben a szabadidősport támogatását, ami egyébként folyamatosan és drasztikusan csökkent az elmúlt ciklusban. Volt olyan év, hogy alig haladta meg a 300 millió forintot, és egyébként többször zároltak is a szabadidősport-támogatásból. Ezt csak így zárójelben, csak annyiszor beszélünk róla, hogy ezt el szerettem volna mondani.

Értem Cseresnyés képviselő úrnak több kitételét. Akkor most le szeretném egyszerűsíteni már az egyik kérdésemet. Tehát akkor az egyelőre egyáltalán nem befolyó bevételekből, amit önök könnyített módon próbálnak azért beszélni, miért gondolják azt, hogy ha ennyire fontosnak tartják a szabadidősportot és az utánpótlás-feladatokat, hogy az utánpótlás-nevelési feladatok támogatása helyett a Magyar Labdarúgó Szövetség támogatását kell előtérbe helyezni? Ez szerepel ebben az előterjesztésben. Tehát értem én, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség épített már pályát, már fordult elő ilyen, támogatott ilyen projekteket, meg azt is, hogy a taotámogatásnak is egy elenyésző része, de igen fontos része támogatott ilyen célokat, meg olyan célokat is, hogy Felcsúton legyen 3,5 milliárdért stadion, olyanokat is támogatott, valóban volt olyan év egyébként, amikor a labdarúgáson kívüli négy szakszövetség és a Magyar Olimpiai Bizottság együttes taotámogatása kisebb volt, mint az adott évben a felcsúti akadémia támogatása.

Tehát én már nagyon leszűkíteném a mezőt. A nem befolyó... - de esetleg valamennyi befolyik mégiscsak még ebben az évben, 2014-ben. Szóval, ezeket a támogatásokat miért az MLSZ-re kívánják költeni, miért nem utánpótlás-nevelési feladatokra? Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Normál időkeretben szót kért Sallai R. Benedek, LMP. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Nyugodjanak meg, nem fogok 15 percet beszélni, csak félttem, hogy kicsúszok a kettőből. Hát Cseresnyés Péter képviselő úr hozzászólásaival csak megihlet, hogy hozzászóljak még ehhez a témához. Először is én meg akartam köszönni Cseresnyés úrnak, mert amennyire az elmúlt egy hónapos pályafutásom

alapján tapasztaltam, szinte az első kormánypárti képviselő, aki egyáltalán vita közben reagál - tehát, hogy ezt is értékeljük. Igaz, hogy ezek a „nincs értelme válaszolni” megszólalások nem illettek az eddigi magatartásához, de így is köszönöm szépen a reakcióit.

Első mondatában, első hozzászólásában, első reakciójában így kezdte, hogy az online felhasználások és az online fogadási lehetőségek mindennapjaink részévé váltak. Na, rögtön beütöttem a Google-ba a nevét, mondom, biztos valami XII. kerületi vagy belvárosi, aki azt gondolja, hogy ez mindennapi, de látom, hogy nagykanizsai pedagógusember, látott vidéki embereket, tehát nem tudom, hogy honnan veszi, hogy a mindennapjaink részévé vált. A magyar társadalom túlnyomó többsége nemhogy okostelefon-felhasználásokkal, még online eléréssel sem rendelkezik. Tehát egy nagyon-nagyon szűk réteg az, akinek az online fogadás a mindennapjai részévé vált. Nem tudom, hogy milyen méréseik vannak ennek a résztvevői körére, de mindenesetre kicsit azért megüti azt a mércét, ami ferdtítése lehet a valós tényeknek.

Ugyanakkor meglepetéssel látom azt az érvelést mindig, hogy ha nem jön be elég adóforint, akkor csökkentjük az adót, hogy hátha majd akkor jön be valami. És nem is ezzel van nekem a bajom, lehet úgy kezdeni minden adónemet, hogy piszok magasra felemelünk, ha látjuk, hogy nem adnak, kicsit csökkentünk, hátha majd úgy fizetnek, akkor megint csökkentünk fél év múlva, és lehet, hogy ugyanezzel a jogszabály-módosító javaslattal találkozunk fél év múlva megint vagy egy év múlva, hogy hát most megint nem jött be egy kis pénz, megint csökkenteni kéne. Most ez a 10 százalék, akkor próbáljuk meg 5 százalékkal csökkenteni. Egyetlenegy dolog zavar ebben az egészben, mégpedig az, hogy hadd térjek vissza arra - szintén nem tartozik az online fogadáshoz -, hogy ha ilyen a szemlélet, akkor miért nem vizsgáljuk azt meg, hogy a munkáltatót és a munkaadókat terhelő terheket miért nem lehet csökkenteni.

Az LMP-ben öt éve mondják a képviselőtársaim vagy elődeim, hogy miként kellene a munkahelyeket és a munkavállalást segíteni. Miért erről beszélünk? Miért nem arról beszélünk akkor, ami a magyar társadalom többségét érinti? Miért pont ennél kísérletezünk? És ha már kísérletezünk, olyan kíváncsi lennék, hogy vajon milyen hatástanulmányok előzik ezt meg, hogy milyen forgalom lehet. Honnan jönnek ezek a számok, hogy ennyi pénz bejöhet, annyi pénz bejöhet? Milyen reprezentatív kutatás előzhetette meg ezt az előterjesztést, ami alapján feltételezi az előterjesztő az illetén való adócsökkentéssel a bevételek növekedését? Mi az, ami ezt megalapozza? Mert hogyha lehet ezt mérni, hogy hogy tudok feketegazdaságból majd fehéríteni, és vannak ilyen kutatások, amire így külön cégek esetleg szakosodnak, hogy a feketegazdaságból kérdezenek embereket, akkor megint felmerül a kérdés, hogy azt a jó 500 ezer

embert, aki a feketegazdaságban dolgozik bejelentés nélkül, hogy tudnánk behozni. A feketefoglalkoztatókat miként tudnánk megkérdezni? Mert ha ennek van valami módszertana, akkor én ezt szívesen alkalmaznám ennél fontosabb kérdésekre is, mint amiről most éppen beszélünk.

És ugye, azért érdekes ez, mert ön a hozzászólásában megint elkezdte osztani azt a pénzt, én is mondom, hogy szeretek így álmodozni, tehát én is örömmel hallok ezt, csak azt nem értem meg, hogy olyan jó lehet, én azt nézem itt, olyan jó lehet ilyen kormánypártinak lenni, tehát hogy nekünk van egy ötletünk, senki nem foglalkozik vele, leszavazzák, nem is tárgyaljuk meg. Önöknek van egy ötletük, és vitázhatunk róla, beszélhetünk, és irigylem önöket, hogy ez a lehetőség így adódik (*Cseresnyés Péter: Meg kell nyerni a választást!*), úgy örülök ennek, de ugyanakkor felmerül bennem a kérdés, hogy a saját párttársaik között, a frakciójukban, amikor osztják az éves költségvetést, akkor ezek a tömegsportigények hogy nem merülnek fel. Vagy a frakción belüli vitában, mikor a költségvetésről tárgyalnak, nem merül fel az, hogy á, de jó lenne egy kicsivel több pénzt adni a szabadidősportokra, de jó lenne egy kicsit többet adni az egészséges életmódra való nevelésre. Tehát nem merül fel az éves költségvetéskor, hogy körülbelül egy kilométer autópályával meg tudná oldani az összes problémát, amit most be akar szedni, és lényegesen nagyobb eséllyel tudna abból a pénzből valamit csinálni, mint a most meg nem jött pénzből, a be nem szedett pénzből, ebből a nem létező tehénnek a fejéséből, amiről majd tényleg lehet, hogy fél év múlva megint itt tanakodunk, hogy na akkor mennyit csökkentünk még, hogy majd hátha akkor jön valaki.

Hogyha én ilyen feketegazdasági online fogadó lennék, és látnám, hogy ez így működik, hogy idáig feketegazdaságban voltam, nem fizettem semmit, láttam, hogy csökkent, hát akkor várok egy kicsit. Nem volt senki így vizsgázásnál, mikor felajánlották a 4-est, hogy kimehet? Hát várunk egy kicsit, hát hogyha még ajánlanak valamit. Ugyanezt csináljuk. Ilyen rendszerekben próbáljuk meg, hogy csökkentjük még egy kicsit az adót, és akkor majd hátha valaki akar adót fizetni. Hát hülye lenne adót fizetni, hogyha látja, hogy így működik a rendszer: a parlament hoz egy szabályt, nem tartjuk be, akkor majd könnyítenek biztos, akkor majd könnyítenek tovább.

Tehát nem értem, hogy miért ezzel foglalkozunk, miért így foglalkozunk ezzel, miért hisznek vakon abban, hogy ebből bármi lehet. Tehát én kellemesen eltöltöttem itt az időt, köszönöm a lehetőséget, de nagyon szívesen foglalkoznék olyan dolgokkal, ami a magyar társadalom többségét érinti.

Köszönöm szépen a szót. (*Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Mi is nagyon köszönjük. Öröm volt hallgatni képviselő urat is, a többieket is. Azonban

több jelentkezőt nem láttam idáig, amíg a mondatot befejeztem, addigra azonban már Szilágyi képviselő úr kétperces felszólalásra gombot nyomott. Más jelentkező nincs. Képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Arra vártam, hogy esetleg kapunk választ, mondjuk, még a Fidesz oldaláról, de hát már csak Cseresnyés képviselő úr van itt egyedül. Most már mindenki, úgy látom, hogy házon kívül van. Ugye, nem kaptam válaszokat, arra szerettem volna egyébként tényleg válaszokat kapni, hogy most akkor csökkentik vagy nem csökkentik. Tehát önök szerint csökkenés-e az, hogy 200 millió helyett 50 millió, 20 százalék helyett 10 százalék, hogy 50 millió tőzrstőke helyett legfeljebb 10 millió forint. És sorolhatnánk, hogy ez csökkentés-e vagy nem csökkentés. Erre nem kaptam választ.

Az is nagyon érdekelne, hogy a Fidesz kezében, a kormány kezében van-e már olyan technika, amivel blokkolni tudja az internetet. Mert ugye, ehhez az kell. Ez nagy távlatokat vet fel, mert az egypártrendszer felé megyünk és akkor Kína meg Dél-Korea, meg Észak-Korea, bocsánat, nem Dél-Korea, nem akartam megsérteni őket, a labdarúgó-világbajnokság jött be, Észak-Korea és hasonló módszerek lesznek. Hogyha van ilyen, akkor igencsak el kell gondolkozni ezen, hogy tudják-e blokkolni, mondjuk, az internetet, mert akkor gond van. De hogy mindenki értse, mert ön is mondta, hogy lehet, hogy nézik sokan ezt a vitát, összegezném, hogy miről van itt szó.

Arról van szó, hogy önök átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű offshore cégeknek kívánnak súlyos tízmilliós kedvezményeket adni jelen pillanatban ezzel a törvénymódosítással, hogy ezek a cégek még több pénzt kereshessenek. Erről van szó, semmi másról. Tehát mondhatunk szép szavakat, a lényege ez, hogy önök offshore cégeknek szeretnének kedvezményeket adni, mi pedig ezt nem szeretnénk. Mi ezt nem támogatjuk, mi azt szeretnénk, hogy maradjon az eredeti felállás, maradjanak azok az eredeti feltételek, amivel szeretnénk, ha ezek a cégek adott esetben, ha már bent vannak a magyar piacon, akkor legalább adóznának, és a magyar állam és a magyar emberek javára adóznának ezekből a tevékenységükből. Mi ezt szeretnénk, ezért nem támogatjuk ezt a törvényjavaslatot a továbbiakban sem.

Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

(20.30)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megállapítom tehát, hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett. Ezzel az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Cseresnyés Péter képviselő urat, előterjesztőként kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni most. (*Jelzésre:*) Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány gondolatot szeretnék mondani összefoglalóképpen, és egy Szilágyi képviselőtársam által elmondott gondolattal szeretnék visszatérni arra, hogy mennyire kell komolyan venni a mostani ellenzéki hozzászólásokat akkor, amikor ennek a módosításnak a komolyságát, megalapozottságát kérdőjelezzük meg.

Ugyanis ő azt mondta, hogy én azt olvastam fel, azt mondtam a hozzászólásomban, hogy a játékautomatákat használók jelentős része átment az online távszerencsejátékba. Én illet nem mondtam, képviselő úr. Megkértem a kétperces hozzászólásomban is, hogy figyelmesen hallgassa a hozzászólásokat, és utána kell majd idézni. Én azt mondtam, hogy egy része ment át, egy része, és az nem a jelentős része. Az egy része és jelentős része között óriási különbség van. (*Szilágyi György közbeszól.*) Ezért mondom, hogy az önök hozzászólásának komolyságát ez alapján kell majd figyelni most és a későbbiekben is.

Néhány dologra szeretnék reagálni. Sajnos nagyon kevés olyan javaslat volt, amelyekre érdemben lehet reagálni, mert legfőképpen kritikákat és kétségeket fogalmaztak meg, amelyet viszont a jövő majd igazol, hogy nekünk lesz igazunk. Egyrészt szeretném még egyszer leszögezni azt, mint az előző felszólalásomban, hogy egy nulla forint adóbevételből, ha valamivel több lesz az adóbevétel, az annyival több, mint amennyivel több lesz. Tehát most egy olyan törvénymódosítás van előttünk, amely úgy próbálja szabályozni ezt a piacot, aminek a segítségével várhatóan adóbevétel fog bejönni egy olyan területről, ahonnan eddig még nem sikerült adóbevételt behoznunk.

Abban az esetben - és itt tulajdonképpen Tóth Csaba képviselőtársam felszólalására szeretnék reagálni, mert ő volt, aki ténylegesen valamiféle javaslattal is élt a felszólalása során -, ha szükség van rá, és úgy látjuk, hogy lehet, abban az esetben természetesen az adómérték emelését vagy éppen a koncessziós díj emelését megfontoljuk, és ide fogjuk hozni a parlament elé. Jelen pillanatban az a kérdés, hogy ezzel a módosítással tudunk-e adóforintokhoz jutni vagy sem. Mi azt reméljük ettől, hogy ez meg fog történni. Tehát mind a játékadó, mind pedig a koncessziós díj emelése lehetséges, ha az egész folyamat elindul.

Offshore cégek bevonása a játékba szinte kizárt, hisz utána fognak nézni azoknak a cégeknek, amelyek legálisan tudnak majd működni a magyar piacon. És azzal is egyetértünk továbbra is, amit Lázár János akkor még államtitkárként mondott, hogy a szerencsejáték nem egy szerencsés dolog, és legjobb lenne tiltani, de attól függetlenül, hogy nem egy er-

kölcsös dolog, nem egy olyan dolog, amit nem kéne tiltani, ettől még létezik. Tehát akkor ezt a szerencsejáték-területet, a szerencsejátékból valamiféleképpen hasznot húzó piacot szabályozni kell. Ez a bizonyos lehetőség, ez a módosítás egy lehetőség erre a szabályozásra.

Biztos, hogy megvan az a lehetőség is, hogy ha a piacon legálisan működő cégek fognak részt venni közreműködőként, hogy az a bizonyos ellenőrzés, amely a szabályozás kijátszása ellen jönne létre, megoldja azt is, hogy az internetes ellenőrzés, az internetes szerencsejáték-fogadás ellenőrzése megfelelő módon megtörténjen, és ezt ne lehessen kikerülni.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy most ennek a törvénymódosításnak a majdani esetleges elfogadása után adóforintok jönnek be a költségvetésbe, ezek az adóforintok jól fognak hasznosulni a társadalom egésze tekintetében, és azok a kétségek, amelyeket itt populista vagy demagóg módon sokszor megfogalmazva elmondtak ellenzéki képviselőtársaim, ténylegesen mindenféle alapot fognak nélkülözni, és ez be is fog bizonyosodni majd a jövőben.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására kedden 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Felszólalásának címe: „Ki felel a Szigetköz kiszáradásáért?” Képviselő úr, öt perc áll rendelkezésére.

Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai történetem a Szigetközről szól. Nem elsőként és valószínűleg nem is utoljára beszélek erről a területről. Idő hiányában nem tenném meg azt, hogy az egész bős-nagymarosi mizériát és az azt követő éveket elemzem, egyrészt, mert már sokszor elhangzott itt a Ház falai között, másrészt meg úgy gondolom, hogy ezen már túl kellene lépni, és valamiféle megoldás irányába kellene elmozdulni.

Az a helyzet jelenleg a Szigetközben, hogy az a tucatnyi település, amit közvetlenül érint, illetve a két nagyobb város, Győr és Mosonmagyaróvár mindennapjaira rányomja a bélyegét az, hogy a Szigetköz vízpótlása mind a mai napig nincs megoldva, miközben egyébként mára már bizonyítottan jól működő technikák, technológiák vannak arra, hogy ezt a vízpótlást úgy meg lehessen oldani, hogy a legalapvetőbb érdekek ne sérüljenek, legyen az környezetvédelmi, mezőgazdasági, turisztikai vagy bármilyen más szempont. Ezeknek az igényeit igenis lehet ötvözni, s a világon számtalan olyan jó példa van, amit érdemes lenne bizony itt is lekoppintani.

Ha mást nem is említek, talán a Szigetközi Természetvédelmi Egyesület javaslatát, amelyet jó néhány szakterülettel közösen dolgoztak ki, és amely egy minimális összegből, néhány százmillió forintból képes lenne ezt a problémát kezelni. Úgy becsüljük, hogy nagyjából 70-80 százalékban rendezné ezt a kérdéskört, amit mi a Szigetköz problémájának hívunk.

Az, hogy műszaki megoldásokra van szükség ahhoz, hogy a Szigetközt és egyáltalán hazánk vizeit kordában tudjuk tartani, tudjuk kezelni és hasznosítani tudjuk, azt nem mi, magyarok döntöttük el. Tehát egy teljesen meddő vitának tartom azt, ami itt a parlamentben is most már két évtizede zajlik, hogy alkalmazunk-e műszaki megoldásokat a természetes vizeinken vagy nem alkalmazunk.

Azért tartom meddő vitának - ahogy már kezdem a felszólalásomban is -, merthogy ezt nem mi döntöttük el. A Duna felső szakaszán és az alattunk lévő szakaszokon is minden más ország, minden más nemzet megtette ugyanezt. Innentől kezdve, még ha több érv is lenne amellet, hogy bizony nem kellene műszaki megoldásokat alkalmazni, akkor is eldőlt a kérdés, hiszen így minden előnyét, legyen az bármilyen műszaki megoldás, a többi ország élvezi, mi pedig csak a hátrányait kapjuk, és láthatjuk ennek most már a gyakorlatban is a komoly, súlyos következményeit.

Az, hogy az elmúlt négy évben gyakorlatilag Illés államtitkár úr egy személyben tudta akadályozni vizeink hasznosítását, ez a káros folyamat talán megfordulni látszik azzal, hogy most államtitkárként nem tudjuk újra köszönteni a kormányban. Számomra ez nagy megkönnyebbülést jelent, nem árulok el ezzel titkot. Ugyanakkor ez természetesen nem jelent garanciát arra, hogy előremozdulás történne, hiszen semmilyen erre utaló jelet eddig nem tapasztalhattunk. A Jobbik továbbra is azon lesz, hogy hazánk vízkincsét és az átfolyó vízmennyiséget értékesen és megfelelő módon tudjuk hasznosítani, ahogy már említettem, a lehető legtöbb szakterület és legtöbb állampolgár igényeinek megfelelően.

Jó lenne végre a Szigetköz ügyét azért is rendezni, mert jelenleg ez a terület turisztikai szempontból is messze elmarad attól a mértéktől, amit egyébként önmagában értéként hordana, és amely kihasználható lenne. Szigetköz egy önálló turisztikai desztinációként, úgy gondolom, sokkal inkább megállná a helyét, ha ez a probléma rendezve lenne.

Fontos lenne tudnunk azt is, hogy kik a felelősök ezért az ügyért, mert úgy gondolom, hogy nem mehetünk el amellet szó nélkül, hogy két évtizede itt csak az ígéretés van a politika részéről, és teljesen mindegy, hogy magukat baloldalinak vagy jobboldalinak valló kormányok voltak-e Magyarországon hatalomban, mindenki csak elmaszatolta ezt a kérdéskört.

Azt azért kiemelném, hogy az előző négy év kiemelt felelősséggel bír, hiszen kétharmada volt a

kormányának, ami azért úgy gondolom, hogy egy komoly politikai felhatalmazás.

(20.40)

Raadásul olyan gúnyos és pökhendi módon mentek el a kérdés mellett, amit tényleg Illés államtitkár úr szavai példáznak leginkább: amikor itt a Házban bármikor felvetettük én vagy bármelyik másik képviselőtársam ezt a problémát, akkor önmagából kikelve csak azt tudta válaszként folyamatosan elmondani, hogy a „van víz” ellenpárja a „nincs víz”. A mai napig nem tudta megmagyarázni ezt a mondatot, és nem igazán értjük, hogy ezzel mit akart mondani. Hiszen azt tudjuk, hogy nincs víz, de pont ezért kellene lépni valamit, hogy legyen víz.

A másik pedig, amivel úgy gondolom, hogy nagyon sokunkat és legfőképpen Győr-Moson-Sopron megyei polgárokat sértett meg, az akkor volt, amikor néhány kabócaért aggódva eljött a Volt Fesztiválra, ahol a helyi napilap megkérdezte a szigetközi vízpótlással kapcsolatban, hogy mégis miért utálja a szigetközi embereket, és miért nem akarja ezt a problémát megoldani, akkor egész egyszerűen csak annyit mondott, hogy a Hortobágyon sincs víz, mégis van turista, oldják meg a szigetköziek is így ezt a problémát. Jó lenne, ha az új kormány véget vetne ennek, a gúnyos és az embereket lenéző megoldási javaslatokkal félreállna, és végre tényleg egy valódi megoldás felé mozdulnánk el. Erre biztatom az új kormányt.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Minthogy a kormány képviselője nincsen jelen, nem teszem föl azt a kérdést, hogy kíván-e reagálni rá.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szabó Sándor képviselő úr, MSZP, felszólalásának címe: „Vidéki házigazdák az ünnepi könyvhéten”. Öt perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, ha nem is olyan fontos ez a téma, az ünnepi könyvhét, mint az online szerencsejáték, de legalább ebben a Házban illik néhány szót fordítanunk erre a rendezvénysorozatra is. Bár szegedi intézményeinkben még zajlik és a napokban még tart az ünnepi könyvhét-sorozat, azért azt látjuk és tudjuk mindannyian, hogy a 85. könyvhét, egyben a 13. gyermekkönyvnapok rendezvénysorozat június 12-e és 16-a között véget ért, és Budapesten és számos más helyszínen az országban sikeresen lezajlott.

Az ünnepi könyvhét ötletadójának, Supka Gézáknak 1927-ben Lillafüreden a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Országos Egyesülete közgyűlésén elhangzott eredeti javaslata arról szólt, hogy tulajdonképpen meg kell keresni a tízezer lakosnál na-

gyobb települések polgármestereit azért, hogy szervezzenek a településük vagy a városuk közterén a könyvesekkel, könyvárusokkal, könyvművelődési alkalmazottakkal együttműködve olyan rendezvényeket, amelyek a könyvárusítást, valamint a különböző programokat népszerűsítik, amelyek elősegítik a magyar irodalom ápolását.

Örömteli, hogy negyed évszázad után tavaly újra lett vidéki megnyitója a könyvhétnek. Idén képviselt városom lett a vidéki könyvhét megnyitójának a helyszíne. Tavaly Székesfehérvár, idén Szeged városa adott otthont ennek a rendezvénysorozatnak. Megtiszteltetés volt számunkra, és úgy hiszem, hogy ez egy méltó helyszín, mindazonáltal a korábbi helyszínt is figyelembe véve.

Mondom ezt azért, mert nemcsak országos és világhírű tudósok indultak el ebből a városból, hanem kiváló, világhírű költők, írók és műfordítók egyaránt. Olyan költő- és íróóriások városa Szeged, mint Dugonics András, aki az első magyar regény írója, de mondhatnám Janikovszky Évát is, akit kedves és igaz írásairól ismerünk, de beszélhetnénk Juhász Gyuláról, a költőről, aki számos borongós hangulatú, de csodálatos verset írt Szegedről, Szegednek. De éltek itt olyan emberek is, akik ugyan nem Szegeden születtek, de mégis munkásságukat abszolút magukénak valljuk. Gondolok itt József Attilára, a tragikus sorsú költőre, Radnóti Miklósról, aki 1930 és 1934 között élt Szegeden, de Móra Ferencet is említhetném, aki számos szállal kötődött a városhoz, a könyvtárhoz, a múzeumhoz, de itt dolgozott Tömörkény István is.

Városunkban és egyre több helyen az országban évek óta hagyomány már, hogy a könyvhét alkalmából összefognak a könyvkiadók, a könyvterjesztők, a kulturális intézmények és az önkormányzat, hogy a könyvhét eseményeire kilátogatóknak minél színvonalasabb, minél tartalmasabb programokat nyújtsanak. Így volt ez az idén is. Nálunk immár hetedik éve a Somogyi Könyvtár koordinálja ezt a rendezvénysorozatot, és csak megköszönni tudom azt a munkát, amit az elmúlt héten végeztek. Mondom ezt azért, mert a 85. ünnepi könyvhét alkalmából Szegeden mintegy húsz helyszínen 180 rendezvénnyel várták a közönséget a könyvek szerzői, a kiadók és a terjesztők.

De a szegedi írók, költők megmutatkozása mellett idén is meghívtunk a térre országosan ismert és elismert alkotókat is. A könyvhét díszvendége volt Bereményi Géza Kossuth- és Balázs Béla-díjas író, de vendégül láttuk Závada Pál Kossuth-díjas író, Grecsó Krisztiánt, Karafiáth Orsolyát, és még sorolhatnám.

Megtisztelő volt számunkra az is, hogy a mostani megnyitónkon köszönthettük a Vajdaságból érkezett Végel László Kossuth-díjas regény- és drámaíró, hiszen a szegedi könyvhéten mindig hangsúlyosan jelen volt a határon túli irodalom, a könyvkiadás, a kultúra, a hagyományápolás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években a könyvhét szervezőinek sikerült azt elérniük, hogy ma már rendszeresen június elején, a fővárosi rendezvényekkel egy időben több mint 80 vidéki településen ünneplik meg a magyar irodalmat, a minőségi magyar könyvkiadást. Engedjék meg, hogy erről a helyről is megköszönjem mind a főszerzőknek, mind pedig azon városoknak, amelyek ebben az ünnepségsorozatban részt vettek. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a jövőben minél többen szorgalmazzák, hogy választókerületükben, lakóhelyükön az ünnepi könyvhét megszervezése megtörténjen, hiszen az irodalom ápolása, a történelem szeretete, a kultúra, azt gondolom, mindannyiunk számára fontos kell hogy maradjon.

Köszönöm a szót. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP, a címe: „23 évvel ezelőtti álmom”. Öt perc áll rendelkezésére. Tessék, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megköszönöm képviselőtársaimnak is, akik e késői órán még itt kitartanak. Engedjék meg, hogy éppen azért, mert a mai nap van az évfordulója az utolsó orosz katona távozásának az országból, megemlékezzek dédnagyapámról. Nagy megtiszteltetés az, hogy dédnagyapámról beszélhetek e falak között. 1900-ban született, átélt két világháborút, egy '56-ot, kuláklistára került, meghurcolták, és soha nem élte meg a rendszerváltást, '89-et. Én viszont 18 éves fiatalemberként nagyon-nagyon sok álommal és elképzeléssel vártam azt az időpontot, amikor mindaz, amit dédnagyapám mesélt, hogy milyen lehet egy másik világ, bekövetkezik.

Abban az időszakban egy hihetetlen értékgazdagság maradt ránk. Ott voltak a határ menti területek, amelyek teljesen érintetlenek voltak, katonai területek, amelyek érintetlenek voltak. Az elmúlt 23 évben ezeknek az erőforrásoknak jó részét feléltük, belaktuk, tönkretettük, és nagyon-nagyon szomorú vagyok emiatt.

Annak idején mulattunk, emlékszem rá, fiatal madarászokként fogadtunk csoportokat; holland csoport érkezett, egymást túrták ki a buszból, hogy egy kék búzavirágos pipacsmezőt fotózzanak, mert Hollandiában akkor már semmi ilyesmi nem volt, és mi vertük a mellünket, hogy milyen gazdag az országunk, milyen értékgazdagsággal dicsekedhetünk, és büszkék voltunk arra, hogy majd mi tanulhatunk a kapitalizmus hibáiból, és nem követjük el azokat a hibákat, amiket elkövetett a fejlett Nyugat. Most, így 23 évvel később azt látom, hogy minden hibát elkövettünk mi is, amit elkövethettünk, és feléltük erőforrásainkat.

Döcögtünk annak idején az M7-esen, mulattunk azon, hogy hogyan döcög az M7-esen a kocsis, menünk a Balcsira, és jó volt különböző pedagógusüdü-

lőkbe meg ilyenekbe a szüleim révén elmenni. De most már nem megyünk a Balcsira, és 23 évvel később egyre kevesebb gyerek az, aki megfordulhat egy úttörőtáborban, vagy elvihetik nyáron táborba.

Bukarestbe mentem a kilencvenes évek elején egy konferenciára, és döbbenet néztem, amikor Bukarest külvárosán átment a vonat, hogy milyen mezítlábas kis cigány gyerekek rohanganak kéregetve, és közben megértük 23 év alatt, hogy ha elmegyek Borsodba, jelentős részében ugyanezt látom, és Magyarország egy része ugyanolyan helyzetbe süllyedt, ami akkor elképzelhetetlen volt.

Nagyon-nagyon sok álom és remény volt akkoriban. Akkoriban indultak a civil szervezetek, szárnyra kaptak a kilencvenes évek elején, elkezdtek alakulni, mind hittek a demokráciában, hittek abban, hogy Magyarországon kiépülhet egy olyan demokratikus rendszer, amely majd teret enged annak, hogy a közvetlen demokrácia gyakorlásával a harmadik szektor megerősödjön. Most leginkább akkor halljuk a civil szervezeteket, amikor éppen valamelyik miniszter a Kehit rájuk küldi, vagy éppen megpróbáljuk ellehetetleníteni őket támogatási rendszerekkel.

Én alapvetően nem nagyon a liberális nézeteimről vagyok híres, de a kilencvenes évek elején Geréb Ágnesnek egy programban segítettek volna, hogy létrehozza az első magyar születésházat.

(20.50)

Megvolt hozzá a költségvetési tervezet, hogy beindíthatja ezt, és az a nő, akit olyan sokszor bántottak már, olyan sokszor meghurcoltak, akkoriban reménytelen várhatta azt, hogy hátha beindul Magyarországon az a bábapraxis, ami azóta sem indult be, és egyre nehezebb, üldözésnek van kitéve, és nemhogy nem történhetett meg az, aminek be kellett volna következnie, és Nyugat-Európában sok helyen bekövetkezett, még rosszabb helyzetbe került.

Ugye, akkoriban a privatizáció egy rendkívüli lehetőségnek tűnt, és azt mondták, hogy majd fejlődni fog a gazdaság. Ugyanakkor azt láttuk, hogy az emberek, akik együtt dolgoztak az üzemekben, azokra a tulajdonosok rátettek egy lakatot, ki mit őriz, abból él, a kommunista rendszer maradékából, valahogy ezekből a hatalmakból gazdasági hatalmak lettek, és a társadalomnak egy jelentős része, akinek addig munkája volt és megélt, az azt látta, hogy az a morál kezd el dívni az országban, hogy valahogy, valamilyen eszközökkel rá kell tenni az erőforrásokra a kezünket, és azzal kell boldogulnunk.

Akkoriban, amikor még nem tűnt fel az, hogy a vidék rossz helyzetben van, a kilencvenes évek elején még több ezer birka legelte a túrkevei gyepeket is, és bármilyen alacsony képzettségű embernek volt munkája állattartásban, állattenyésztésben, nem gondoltuk azt, hogy öt-hat éven belül abból a tizenmennyi ezer birkából majd ezer lesz, majd pár

száz, és eltűnik a legeltetési állattartás, tönkremennek a gyepeink, amik több száz évig legeltetve voltak, és mindez összeomlik. Volt „Biztos kezdet” program, aminek nagyjából már biztos vége van. Volt a terv; annak idején ugye, mosolyogtunk a kommunizmus vas és acél országa tervein, ugyanakkor a vas és acél országa munkát adott az embereknek, majd szétverték az összes üzemet, és megszűntek a munkahelyek.

Tehát meg szerettem volna emlékezni arról, hogy mik voltak a reményeink 23 évvel ezelőtt, 18 éves koromban én hogyan láttam azt, hogy milyen remények elé néz az ország, és én nagyon-nagyon csalódottan látom azt, hogy milyen irányba jutott az ország, hogyan alakult a demokráciánk állapota, és az a párt, aki akkor azt mondta, hogy soha ne legyen többségi hatalom még egyszer (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogyan él most ezzel vissza. Erről szerettem volna megemlékezni.

Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik: „Mikor oldja meg végre a kormány a diákmunka körüli problémákat?” címmel. Képviselő úré a szó. Tessék, parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezekben a hetekben veszi kezdetét a nyári diákmunkák időszaka, amikor is több tízezer fiatal vállal ilyen jellegű munkát. Az évente közel 200 ezer fiatal érintő diákmunka fő-szezonja ugyanis a nyár. Sajnos, a fiatalok nagy része nem azért vállal ilyenkor munkát, hogy tapasztalatot szerezzen, hanem azért, hogy így tudjanak egy kevés pénzt megkeresni, amiből el tudnak menni nyaralni, vagy még rosszabb esetben azért, hogy tanulmányait tudják ebből finanszírozni.

A fiatalok szociális és egzisztenciális helyzete ugyanis egyre rosszabb, amit számos elemzés és egyre fokozódó kivándorlás is bizonyít. A diákmunka mellett azonban, hogy a fiatalok számára jó lehetőség pluszpénzhez és munkatapasztalathoz jutás szempontjából, azért sajnos árnyoldalakkal is rendelkezik. Felszólalásomban erre szeretném ráirányítani a figyelmet és lépésekre ösztönözni a kormányt.

Sajnos, számtalan negatív példát hozhatunk a visszasságok szemléltetésére. A teljesség igénye nélkül egy-két típusproblémát meg is említenék: megalázó munkakörülmények, nem tartják be a munkaadók a munka törvénykönyve által előírtakat, hosszas csúszással kapják meg a fiatalok a fizetésüket, vagy éppen kevesebbet kapnak, mint amennyi járna nekik, nem kapják meg a szükséges pihenőidőt, és még lehetne sorolni a problémákat.

A diákmunkával kapcsolatos visszaélések régóta ismertek, sajnos azonban az elmúlt négy évben nem történt semmilyen érdemi intézkedés. Ami súlyosbít-

ja a helyzetet, hogy ez nem véletlen mulasztás a Fidesz részéről, hanem teljesen tudatosan nem tettek semmit. Ugyanis 2012. május 21-én, amikor az Országgyűlésben erről a problémakörrel kérdeztem a kormányt, akkor Cséfalvay Zoltán államtitkár azt válaszolta, hogy a fennálló jogi és ellenőrzési feltételek garantálják azt, hogy ne legyenek visszaélések. Na már most, a valóságban mégis ezerszámra történnek ilyen visszaélések, tehát lehet, hogy mégiscsak kellett volna foglalkozni ezekkel a problémákkal.

Ezekre a visszaélésekre pedig a Jobbik ifjúsági tagozata már számtalanszor felhívta a figyelmet a sajtóban és jómagam is itt, a parlamentben is. Sőt, „Diák vagyok, nem rabszolga” címmel két éve egy kampányt indítottunk a diákmunkával kapcsolatban. Ennek keretében ingyenes panaszbejelentőt hoztunk létre, ami a jobbikit.hu/diakmunkapanasz oldalon érhető el. Sajnos, sok esetben a fiatalok nem tudják, hogy hova kell fordulniuk, ha visszaélést tapasztalnak, vagy félnek a következményektől. Ezen az oldalon viszont egy egyszerű űrlap kitöltése után a bejelentéseket feldolgozzuk, és egy országgyűlési képviselő nevében az illetékes hivatalnál bejelentést teszünk, így kötelezően el kell járniuk. Ennek hatására minden esetben kivizsgálták a panaszokat, és több esetben is elmarasztalták az adott munkáltatót.

A diákmunkával kapcsolatos visszaélések csökkentése fontos feladat, ezért ezzel kapcsolatban több javaslattal is éltünk már korábban, így például szükségesnek tartjuk a fokozott ellenőrzéseket és a megelőzést is. Ez utóbbival kapcsolatban elsősorban az oktatás keretei között kellene megtalálni a helyét annak, hogy a fiatalok tudják, hogy milyen jogaik és kötelezettségeik vannak a diákmunkásoknak, illetve a visszaélések esetén hogyan tudnak segítséget kapni. A visszaélések megelőzése és felszámolása azonban csak egy része a diákmunkával kapcsolatos lépéseknek. Az államnak ugyanis segítenie és bővítenie kellene a diákmunkához jutást, hogy minél több fiatal szerezzen ennek köszönhetően munkatapasztalatot és jusson pluszjövedelemhez. Ezen belül is kiemelt fontosságú a szakirányú diákmunkához jutásnak a támogatása annak érdekében, hogy a hallgatók a munkavégzésük során lehetőleg a tanulmányaikhoz kapcsolódó ismeretekhez és tapasztalatokhoz is hozzájussanak.

Mindezekén túl szükség lenne a passzív hallgatók helyzetének rendezésére is. A nappali tagozatos, de passzív féléven lévő diákok diákmunka keretei közt történő foglalkoztatására az egyes törvényi szabályozások ugyanis eltérő feltételeket határoznak meg, ellentmondanak egymásnak. Miközben a munkaügyi jogszabályok szerint egyértelműen diákmunkás jogviszonynak tekinthető az ilyen passzív féléves diákok foglalkoztatása, addig a társadalombiztosítási járulékokról és a szociális hozzájárulási adóról szóló törvényi helyek szerint a passzív félévben lévők nem érvényesek a diákmunkára jellemző feltételek.

Vagyis a jogszabályi ellentmondások miatt a munkaadók utánuk nem jogosultak az amúgy diákmunkások után járó járulékkedvezményekre.

Már korábban benyújtottunk egy törvénymódosítást, amely rendezte volna ezt a helyzetet, és a passzív hallgatók számára is lehetővé tette volna, hogy egyenlő feltételekkel vállalhassanak diákmunkát, ezt azonban a kormány lesöpörte az asztalról.

Mindezekre tekintettel arra szeretném ösztönözni a kormányt, hogy segítse a diákmunkához jutást, tegyen lépéseket a megfelelő jogi védelem biztosítása érdekében, legyenek kiterjedt és szigorú ellenőrzések a munkaadók és az iskolaszövetkezetek részére. Az oktatási tantervbe beépítve érvérek el, hogy a diákmunkások tisztában legyenek jogaikkal és a panasztételi lehetőségekkel. Végül pedig kérem a kormányt, hogy rendezze végre a passzív hallgatók helyzetét, és tegye lehetővé számukra is a diákmunka végzését. Bízom benne, hogy javaslatainkat megfo-

gadva végre tesz a kormány valamit a diákmunkások érdekében.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Közlöm, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra. A Nemzetgazdasági Minisztériumtól várhatja a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a ma délelőtti házbizottsági ülésen elhangzottaknak megfelelően a nyári rendkívüli ülészak **következő ülésére június 23-án, tehát jövő hétfőn kerül sor.**

Megköszönöm a munkájukat, az ülést bezárom, mindenkinek minden jót kívánok, viszontlátásra.

(Az ülés 20 óra 58 perckor ért véget.)

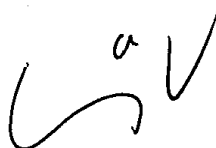
Földi László s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666